

TPW 100 B 185

ధరణా

[ఎ మి లి జో లా]

అనువాదం:

పోలవరపు శ్రీహరిరావు

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయం
తెలపొగ్గల. (కృష్ణాజిల్లా.)

ఆదర్శ గ్రంథమండలి, విజయవాడ.

II
ఆ ద ర్శన మ రణ
తొలి కూర్పు
1956

మొ : రు. 2-8-0

ముద్రణ :
లీలాప్రెస్, విజయవాడ-2.

ధరెనా

మీరు- నదినుండి, రాతిరేవులమీదుగా వచ్చే
టప్పుడు- “రూ-గెన్ గాడ్” వీధి చివరిచాకా నడిచినతర్వాత,
ఒక పంచపాళీ బద్దరకు చేరుకుంటారు. అది ‘రూమజాన్’
నుంచి “రూ డీ-లా-సీ నే” వరకూ వుండే, ఒక రకమైన
చీకటి యిరుగుగొండె. అది మహాపురే - ముప్పైఅంగల
పొడవూ, రెండంగల వెడల్పూ వుంటుంది. అది, నలిగి
పోయిన పచ్చని బండరాళ్ళతో పరుపబడింది. ఆ రాళ్లు
బదాబదలుగా పగిలిపోతున్నాయి. వాటినుంచి చావకపు
తేరు చెరుటనలె కారుతూంటుంది. ఆ గొండెపైన, కప్పు
లాగా చదరపు గాజుపలకలు అమర్చబడివుంటాయి. ఆ కప్పు
మీద మురికి పేరుకుని నల్లగావుంటుంది. ఆ గొండెపేరు
‘పాంట్ - నూఫ్ దోవ.’

మంచి వేసంగిదినాల్లో ఉక్కబోసి సూర్యరశ్మి వీధు
లన్నింటినీ మండిస్తున్నప్పుడు - తెల్లనికాంతి ఆ మురికి
అద్దాలగుండా పడుతూ, ఆ గొండెలో అత్యల్పప్రకాశాన్ని
మాత్రమే వెదజల్లుతుంది. శీతాకాలంలో వాతావరణం
బాగుండనపుడూ పొగమంచుపడుతున్న ఉదయపువేళలా-
జిడ్డుగారే ఆ బండరాళ్ళమీదికి అద్దాలపలకలు చీకటిని
మాత్రమే పంపుతాయి. అప్పుడు మలిన నికృష్టరాత్రివలె
వుంటుంది.

ఎడమవైపున - మసగ్గా, ఎత్తు తక్కువగా, ఇరుగ్గా
 వుండే షాపులు వెనక్కి జంకుతున్నట్లుగా వుంటాయి. అవి
 నేలమూళిగల నుంచి చలిగాలిని విడుస్తూవుంటాయి. అవి
 పాతపుస్తకాలూ, ఆటబొమ్మలూ, అట్టపెట్టెలూ అమ్మే
 షాపులు. వాటిలో ప్రదర్శనార్థం అమర్చిన వస్తువులు దుమ్ము
 గొట్టుకుని బూడిదరంగుగా వుండి, చీకట్లో కునుకుతున్న
 ట్లుగా అస్పష్టంగావుంటాయి. చిన్నిచిన్ని అద్దాలపలకలతో
 చేయబడ్డ ప్రదర్శనా గవాక్షాలు వ్యాపారవస్తువులమీదికి
 విచిత్రమైన ఆకుపచ్చని నీడల్ని వెదజల్లుతూంటాయి.
 ఎప్పుడూ నీడలేవుండే ఆ షాపుల్లో - ప్రదర్శనార్థం వుంచ
 బడిన వస్తువుల వెనుక ప్రదేశాలు అనేక చీకటిగుహల్లా
 కనిపిస్తాయి. వాటిలో చోద్యమైన ఆకారాలు తిరుగాడు
 తుంటాయి.

కుడివైపున - ఆ గొండుపాడవునా ఒకగోడవుంది.
 ఆ గోడప్రక్కను - ఎవరిషాపుకెదురుగా వాళ్ళు తమ తమ
 వ్యాపారసామగ్రిని ప్రదర్శనార్థం, ఇరుగ్గావుండే చెక్కబీరు
 వాల్లో పెట్టారు. గోధునురంగు ఏహ్యంగా పూయబడిన,
 ఊగిసలాడే ఆ బీరువాల్లో - పేర్లులేని వస్తువులు, ప్రజలు
 ఇరవై సంవత్సరాల క్రితమే మర్చిపోయిన వర్తకసామగ్రి
 పేర్చబడింది. ఈ బీరువాల్లో ఒకదాంట్లో - ఒక స్త్రీ నకిలీ
 నగల వ్యాపారంపెట్టి, అతిచౌకైన వుంగరాలు అమ్ముతూం
 టుంది. అవి, ఒక దేవదారుపెట్టెలో, నీలిరంగు ముఖమల్ గుడ్డ
 మీద, సున్నితంగా అనుర్చబడి వుంటాయి.

గాజకప్పు కంటే వైకిలేదివున్న ఆ గోడ - నల్లగా, పెట్టిపోయినట్లుగా వుంటుంది. తాపీ ఆడకుండా అతికించబడిన చెక్క-సున్నం - కుళ్ళురోగిలాగా, గాయాల మచ్చల అతు కుల్లాగా వుంటుంది.

పాంట్-నూఫ్ దోవ వాహ్యళికి తగిందికాదు. చుట్టూ తిరిగి వెళ్ళకుండా, కొన్ని నిమిషాలు కలసివచ్చేందుకు మాత్రమే మీ రాదోవను వెళతారు. తొందరపనులు గల వారు-ఒకచోటికి త్వరగా, నేరుగా వెళ్ళడమే ప్రధానోద్దేశంగా ఆ దోవను వాడుకుంటారు. అక్కడ మీక్కనిపించేది - పనులదుస్తుల్లోవుండే కొత్తశ్రమికలూ; గుడ్డలుకుట్టి తెచ్చి యిస్తున్న స్త్రీలూ; చంకల్లో పొట్టాలుగల స్త్రీపురుషులూను. ఒక్కోసారి - అద్దాలు వడకట్టగా జారే మసకకాంతిలో అతి భారంగా కాయాలనీడ్చుకుంటూ నడిచేవృద్ధులూ; బడివదలిన తర్వాత అక్కడికివచ్చి బండరాళ్ళమీద తమ కొయ్య బూట్లను టకటకలాడించుకుంటూ పరుగెత్తే పిల్లలగుంపులూ కూడా కనిపిస్తారు. పగలంతా - ఆ బండరాళ్ళమీద తప తపా, హడావుడిగా నడిచివెళ్లే పదధ్వనులు వేళాపాళాలేకుండా వినిపిస్తూ కోపాన్ని కలిగిస్తూంటాయ్. ఎవ్వరూ మాట్లాడకుండా ఎవరూఆగరు. ప్రతివ్యక్తీతలొంచుకుని, పావులవైపు కన్నెత్తయినా చూడకుండా, తనపనిమీద చకచకా నడిచి పోతాడు. ఎవరైనా - ఏమహాశ్యంవల్లనో - తమ ప్రదర్శన బలముందు కాస్త ఆగినట్లయితే, పావులవాళ్ళు ఊక్కిరి బిక్కిరై నట్లుగా చూస్తారు.

శ్రీ పద్మవతి గారిచేత వ్రాసినది
జులై 1955. (మొదటిసారి)

ఆగొందెగోమూడేమూడులాంతరు స్తంభాలున్నాయ్. ఆ స్తంభాలమీద దృఢమైన దీర్ఘచతురస్రాకారపు లాంతర్లలోవెలిగే వాయుదీపాలే ఆగొందెకు కాంతినిచ్చేవి. ఈ వాయుదీపాలు గాజుకప్పునుంచి వ్రేలాడుతూ, చక్కమీద పసుపుపచ్చనినీడల్ని సృష్టిస్తూంటాయ్. ఆ వాయుదీపాల వెలుతురు క్రింద అస్పష్టపుసున్నాలలాగ పడుతుంటుంది. ఆసున్నాలు ఊగుతూంటాయి. అప్పుడపుడు అవి అదృశ్యమైనట్లుకూడా కనిపిస్తుంది. అలాంటిసమయాల్లో ఆగొందె - నిజమైన మృత్యుగవ్వారంగా, అమంగళకారం ధరిస్తుంది. బండరాశ్యమీద పెద్దపెద్దనీడలు పరచుకుంటాయ్. ఆవలివీధిలోనుంచి తేనుగాలి సుళ్ళుసుళ్ళుగా యీగొందెలోకి వస్తుంటుంది. మీరు ఒక శవాలనేలమాళిగలోవున్నట్లూ, అందులో శవాలకాపరి మూడుదీపాలువెలిగించినట్లూ అనుభూతిపొందుతారు. షాపులవాళ్ళు తమప్రదర్శనాగనాటౌలను ప్రకాశవంతంచేయడానికి - ఆ వాయుదీపాలనుండి వచ్చే హీనకిరణాలనే సాధ్యమైనంత సద్వినియోగంచేసుకుంటారు. లోపల, టోపీవంటిముసుగుగల ఒకలాంతరునువెలిగించి, అమ్మకాలబల్ల కొకమూలగా పెడతారు. అందునల్ల - పగలంతాకూడా రాత్రిలాగావుండే యీ కిటికీకంతలవెనుక ప్రదేశంలో ఏమున్నదీ దోవేపోయేవాళ్ళు పోల్చుకోగలరు. నల్లని వరుసగావుండే యీ షాపులమందుభాగంలో - ఒక అట్టపెట్టెలదుకాణం కిటికీలుమాత్రం కాంతిలో వెలుగుతుంటాయ్. ఒక కిటికీలో రెండు మేల్ నూనె దీపాలువెలుగుతూ - రెండు పసుపురంగుబాల్లలతో చీకటిని తూట్లువేస్తున్నట్లుం

టాయి. మరొక కిటికీలో - ఒకలాంతరుగ్లాసులో పెట్టబడిన కొవ్వొత్తి వెలుగుతూ - నకిలీనగలపెట్టెలోని నక్షత్రాలను మినుకుమినుకుమనేట్లు ప్రకాశింపజేస్తాయి.

ఈ షాపుకు ఎదురుగా - గొంఢె కావలి ప్రక్కను - కొన్నేళ్ళక్రితం ఒక షాపుండేది. దాని ఆకుపచ్చని బల్ల కూర్పు యిప్పుడు ప్రతీ పగులులోనుంచీ తేనుచు చెమటగా కారుస్తూంది. ఆ షాపుపేరు - సన్నని పొడవాటి చెక్క మీద, నల్లని అక్షరాలతో 'చిల్లరసరుకుల వ్యాపారము' అని వ్రాసివుంది. దాని ద్వారానికిగల ఒక గాజుపలకమీద ఎర్రని అక్షరాలతో ఒక స్త్రీపేరు - 'ధరెసా రేఖన్' అని వ్రాసివుంది. ఆ ద్వారానికి రెండువైపులాగల లోతైన ప్రదర్శనా గవాక్షాలు, నీలిరంగు కాగితా లంటించబడి, వెనక్కు ఉబ్బినట్లుగా వున్నాయి.

పగటివేళ మీకు కనిపించేది - అడ్డదిడ్డంగా అస్పష్టంగా అమర్చబడిన న్యాపారసామగ్రి మాత్రమే.

ఒకవైపు కిటికీలో ఒక్కొక్కటి రెండుమూడు ప్రాంకు లఖండించేసే తురాయిలూ; మజ్లన్ గుడ్డతో కుట్టిన కఫలూ, కాలర్లూ, స్వెట్టర్లూ, షేజోల్లూ మొదలైన అలంకార సామగ్రి కొద్దికొద్దిగా వుంది. ప్రతీనస్తువూ జీర్ణమై, పసుపు పచ్చనై - తిగమేకునుంచి నిర్జీవంగా ప్రవేలాడుతూంటుంది. కిటికీ ఆవిధంగా క్రిందినుంచి పైవరకూ తెల్లపేలికలతోనిండి పోయి - పారదర్శకమైన మసక వెలుగులో - శోకభరితంగా కనిపిస్తుంది. కొత్తతురాయిలు మరింత తెల్లగావుండి - చెక్కలమీదవేసిన నీలికాగితాలపైన అతుగుల్లాగా డాబు

సరిగా కనిపిస్తాయి. ఒక చువ్వమీద వ్రేలాడుతూండే రంగు రంగుల మేజోళ్లు - స్వచ్ఛందమైన మస్లిన్ తెల్లదనంమీద నల్లని రేఖలను సృష్టిస్తాయి.

రెండోవైపునగల చిన్నకిటికీలో - పెద్దపెద్ద ఆకు పచ్చని పూలుబంతులూ; తెల్లఅట్టలకు కుట్టిన నల్లగుండీలూ; అన్నిరంగుల అన్నిసైజుల పెట్టెలూ; నీలికాగితపు చక్రాలపై అలంకరించబడిన ఉక్కుపూసల జుత్తువలలూ; అల్లిక సూదులకట్టలూ; అల్లికపని సమూహాలబొమ్మలూ; రిబ్బనుల చుట్టలూ; ఏ అయిదారేళ్ళచుంచో అక్కడ కునుకుతున్న నల్లని మారిపోయినవస్తువుల గుట్టలూ వున్నాయి. బల్లకూర్పును తినేస్తున్న మురికీ, తేమలకు అందులోని వస్తువులన్నింటిరంగులూ మురికిబూడిదరంగుగా మారిపోయినయ్యే.

వేసంగిలో, మధ్యాహ్న వేళ - సూర్యుడు తన తీక్షణ కిరణాలతో చౌకులనూ, వీధులనూ పేల్చివేస్తున్నపుడు - అవతలి కిటికీలోని తురాయిాలవెనుక; ఒక యువతియొక్క పాలిపోయిన, గంభీర అర్థముఖాకృతిని మీరు పోల్చుకోగలరు. ఆ షాపును నింపుతున్న నీడలముం దామె అస్పష్టంగా, ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తుంది. చిన్నదిగా, స్పష్టంగావుండే నుదురు - పొడవుగా, సన్నగా, కొనదేలినట్లుగా వుండే ముక్కు కెక్కువ స్థానాన్నిచ్చింది. పెదవులు పాలిపోయిన ఎరుపురంగులో రెండుసన్నని గీతల్లా వున్నాయి. పొట్టిగా, చలిస్తూవుండేగడ్డం, మెత్తనిమాంసకెరటంతో కంఠానికికలుపబడింది. శరీరం నీడల్లో కలిసిపోయి కనిపించదు. అర్థముఖాకృతి మాత్రం - అతితెల్లగావుండి - నల్లని విశాలనేత్రంతో

చీల్చబడినట్లూ, వత్తుగా నల్లగావుండే వెండ్రుకలగుంపుతో
అణగద్రొక్కబడినట్లూ కనిపిస్తుంది. అవి వేలాడుతున్న ఇను
పవూచకు, మరకలుబడిన రెండు తురాయిల మధ్యగా -
ఆ అగ్ధ ముఖాకృతి గంటలకొలదీ నిశ్చలంగా, ప్రశాంతంగా
అక్కడ ఉంటుంది.

రాత్రివేళ, లాంతరు వెలిగించియున్నపుడు మీరు -
మావుగోపలిభాగాన్ని చూడగలరు. దానియెత్తుకంటే
వెడల్పైన ఒక చివరకు వస్తువులమే చిన్నబల్లు. రెండో
వైపున పై అంతస్తులోని భాగానికి వెళ్ళే గుండ్రని మెట్ల
వరుస. గోడలవెంట ప్రదర్శనాపేటికలూ; చిన్నచిన్న బీరు
వాలూ; ఆకుపచ్చని అట్టపెట్టెలవరుసలూ; నాలుగుకూర్చీలూ;
ఒక మేజా - ఇవే ఆ గదిలోని గృహోపకరణాలు. ఆ ప్రదేశ
మంతా ఆచ్ఛాదనలేకుండా, మంచుగడ్డంత చల్లగా వుంది.
వ్యాపారవస్తువులు పొట్లాల కట్టబడి, మూలల్లో దూర్చబడి
వుండడమేగాని - అక్కడా ఇక్కడా పడివుండి రంగురంగుల
అడ్డదిడ్డాలతో సంతోషపెట్టడం జరగదు.

పాధారణంగా ఆ అమ్మకాలబల్ల వెనుక ఇద్దరు స్త్రీలు
కూర్చుని వుంటారు. ఆ గంభీర ముఖాకృతిగల యువతీ,
కునుకుతూ నవ్వే వృద్ధురా లొకతే. ఆ ముసలావిడికి అరవై
యేళ్ళ వయసుంటుంది. లాంతరు వెలుగులో ఆమె లావు
పాటి, ప్రశాంతముఖం తెల్లగా కనిపిస్తుంది. పులివంటి పెద్ద
గుబ్బి ఒకటి, అమ్మకాలబల్లమూలమీద పొంచివుండి
నవ్వే ఆమెను పరిశీలిస్తూంటుంది.

ఇంకా వెనుకగా, ఒకకుర్చీలో - ముప్పదేళ్ళుదాటిన యువకు డొకడు కూర్చుని చదువుతూంటాడు. లేకపోతే ఆ యువతితో మెల్లిగా మాట్లాడుతూవుంటాడు. అతడు పొట్టిగా, బలహీనంగా, అశాంతిగా వుంటాడు. రేగిన నల్లజుట్టూ, పల్చగావున్న గడ్డమూ, మొటిమలమచ్చలముఖంతో - గారాబంగా పెంచబడి చెడిపోయిన అనారోగ్య శిశువులాగా కనపడతాడు.

పదిగంటలవడానికి కొంచెం ముందుగా ఆ ముసలావిడ మేలుకుంది. పావు కట్టివేసి, ఆ కుటుంబమంతా పడుకునేందుకు పైఅంతస్తులోకి వెళ్ళారు. ఆ పిల్లికూడా మెట్లమీది ప్రతీ కొయ్యగుండకూ తలనురాస్తూ, వాళ్ళవెంట వెళ్ళింది.

పైఅంతస్తులో వాళ్లుండేభాగంలో మూడుగదులున్నాయి. క్రిందినుంచి వచ్చిన మెట్లున్నగది భోజనశాలగానూ, నలుగురూ కూర్చుని మాట్లాడుకునేందుకు కూడా ఉపయోగపడుతున్నది. ఆ గదిలో ఎడమవైపుగా గల ఒక గూట్లో రాతిపొయ్యి వుంది. దాని కెదురుగా నంటసామగ్రి పెట్టుకునే చిన్నమేజా వుంది. గోడలవెంటే కుర్చీలు అమర్చబడి వున్నాయి. కుర్చీలకు దూరంగా, గదికి మధ్యగా ఒక గుండ్రబల్ల వుంది. ఆ గదిలోనే మెరిసేరంగుగల అద్దచెక్కల కూర్చువెనుక చీకటివంటగది వుంది. ఈభోజనశాలకు రెండు వైపులా ఒక్కొక్క పడకగది.

ముసలావిడ కొడుకునూ, కోడలిని ముద్దుపెట్టుకుని తనగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. పిల్లి వంటింట్లో ఒక కుర్చీ పడుకుంది, ఆదంపతులు తమపడకగదిలోకి వెళ్ళారు.

గదికిమరోవ్వారంకూడా వుంది. అది మరొక మెట్లవరసమీదికి తెరుచుకుంటుంది. ఆ మెట్లు దిగి చీకటిగా, ఇరుగ్గావుండే వరండాగుండా పాంట్ - నూఫ్ వోవలోకి వెళ్ళవచ్చు.

ఎప్పుడూ జ్వరంతో వణుకుతూవుండే భర్త పడుకున్నాడు. ఈలోగా ఆ యువతి బైటి కొయ్యతలుపులు వేద్దామని, కిటికీ గాజుతలుపులు తెరిచింది. గొందెకప్పుకు పైగా వున్న నల్లని కుష్మరోగపుగోడను చూస్తూ కొద్దినిముషాలు నుంచుంది. ఆ గోడవైపు పరధ్యానంగా చూచి, నిశ్శబ్దంగా తిరిగివెళ్ళి - తిరస్కారపూరిత నిర్లక్ష్యంతో తను కూడా ఆ పక్కమీద పడుకుంది.

2

‘మేడంకేఫిన్’ లోగడ ‘వెర్నన్’లో చిల్లరసరుకుల వ్యాపారం నడిసింది. ఆమె దాదాపు ఇరవై అయిదు సంవత్సరాలు ఆ నగరంలోని ఒక చిన్న షాపులో నివసించింది. భర్త చనిపోయిన తర్వాత కొన్నేళ్ళకు. తాను అమితంగా అలసిపోయినట్లు గ్రహించి, ఆ వ్యాపారాన్ని అమ్మేసింది. ఆమె నిల్వజేసిన సామూహ్య వ్యాపారాన్ని అమ్ముగా వచ్చిందీ కలిసి నలభై వేల ఫ్రాంకులకు అధికారిణి అయింది. ఆమె ఆ మొత్తాన్ని పెట్టుబడిగా పెట్టి సాలుకు రెండువేల ఫ్రాంకుల ఆదాయాన్ని సంపాదిస్తూంది. ఈ మొత్తం తన కెక్కా తక్కినది. ఆమెకు ఆందోళన కలిగించే ఈ లోకపు ఆనందా

లకూ విషాదాలకూ దూరంగా - ఏకాంతంగా ఆమె వివ
సిస్తున్నది. ఆమె తనకు తా నొక శాంతిమయవిశ్వసంతోష
జీవితాన్ని యేర్పరచుకుంది.

సాలుకు నాలుగువందల ఫ్రాంకులమీద ఒకచిన్ని
యింటిని అద్దెకు తీసుకుంది. అది సీనేనదిఒడ్డువరకూగల
ఒక తోటలో వుంది. అది - కాన్స్టాంటును గుర్తుకు తెచ్చేట్లు
మారుమూలగా, చాటుగావుండే గృహం. పెద్దపెద్ద మైదా
నాలమధ్యగల యీ ఏకాంతస్థలానికి వచ్చేందుకు ఒక
యిరుకురోడ్డు మాత్రమే వుంది. ఆ యింటి కిటికీలగుండా నదీ,
దాని కావలగల నిర్జనపర్వతాలూ అగుపిస్తాయి. ఏభైయేళ్ళకు
పైబడిన ఆ ఉత్తమయిల్లాలు యీ ఏకాంతతలో గిరిగీసుకుని
వుండిపోయింది. కొడుకు 'కేమిలస్' మేఘగోడలు 'ధరెసా'లు
తోడుగాగల ఆయింట్లో - స్థిమితానందాల జీవితం నెల
కొల్పుకుంది.

అప్పుడు కేమిలస్ వయసు ఇరవై. అతనితల్లి అతన్ని
ఇంకా పసిపిల్లవాడిలా గారాబంతో పాడుచేస్తున్నది. దీర్ఘంగా
గడచిన పసితనంలోనూ, యవ్వనంలోనూ రోగిష్టిగావున్న
అతనికోసం హృద్యువుతోపోరాడి యున్నందువల్ల ఆమె
అతన్ని ఆరాధించుకున్నంతఅపురూపంగా చూచుకునేది.
ఒకదానితర్వాత ఒకటిగా మనం పూహించుకోగల అన్ని
జ్వరాలూ, అన్నిరోగాలూ ఆ కుర్రవా డచుభవించాడు.
తనకొడుకును తననుండి లాక్కపోయేందుకు క్రమానుగతంగా
వచ్చిన భయంకర రోగాలతో మేడమ్ రేఫిన్ పదిహేనేళ్లు

సతమతమయింది. ఆమె తన ఓపిక, సేవ, పూజారిణీతుల్య మైన శ్రద్ధలతో ఆ జబ్బుల నన్నిటినీ జయించింది:

మృత్యువునుండి రక్షింపబడి, యశావనుడుగా పెరిగిన కేమిలన్ పునఃపునః తగిలిన జబ్బుదెబ్బలకు అన్నీ కదిలిపోయినవాడుగా తయారయ్యాడు. పెరుగవలసిన వయసులో అణచబడడంవల్ల - పొట్టిగా, జబ్బుగా వుండిపోయాడు. అతని దుర్బలావయవాలు మెల్లగా, నిస్సత్తువగా కదిలేవి. అతని న్నలా వంచివేసిన బలహీనతవల్ల, తల్లి అతన్ని మరింత ఎక్కువగా ప్రేమించేది. అతని పాలిపోయిన చిన్నిముఖాన్ని ఆమె విజయపూర్వకమైన వాత్సల్యంతో చూచేది. తానాతనికి కనీసం డజనుసార్లన్నా జీవంపోసిబతికించుకున్నాననుకునేది.

జబ్బులేని అరుదైన విరామసమయాల్లో అతడు వెర్నన్ లోని ఒక వాణిజ్యపాఠశాలకు వెళ్ళేవాడు. అక్కడ వర్ణక్రమమూ, లెక్కలూ నేర్చుకున్నాడు. హెచ్చవేతలూ, పొడుగు భాగారం, అంతంతమాత్రంగా వ్యాకరణజ్ఞానమూ సంపాదించటంతో అతని విద్యార్జన ఆగిపోయింది. తర్వాత డస్తూరి, పద్దులు వ్రాయడంలో కొన్నిపాఠాలు డెప్పించుకున్నాడు. అతన్ని కళాశాలకు పంపమని ఎనరో సలహాయిస్తే - మేడమ్ రేఖన్ వణికిపోయింది. తన డగ్గరలేకపోతే అతడు చనిపోతానని ఆమెకు తెలుసు. చదువు అతన్ని చంపేస్తాయంది. కేమిలన్ జ్ఞానిగానే వుండిపోయాడు. అతని బలహీనతలకు ఈ మూడూ తోడయ్యాయి.

చేసి పని యేమీ లేక, తల్లి తన చుట్టూ సృష్టించిన మధుర
 వాత్సల్యవాతావరణంలో చచ్చేంత విసుగుపుట్టి - పద్ధేనిమిదో
 యేట, నెలకరవై ఫ్రాంకుల జీతంమీద, ఒక పచారీకోట్టులో
 గుమస్తాగా చేరాడు. అతడు ఆరాటస్వభావంగలవాడు గనుక
 సోమరితనం భరించరానిదయింది. పగలంతా పద్దులబల్ల దగ్గర
 నడుంవంచి బిల్లులు వ్రాయడం, పొడవుపొడవుగావుంటే అంకె
 లను ఒకదానితర్వాత ఒకటిగా ఓపిగ్గా కూడడం మొదలైన
 కష్టమైన పనులు చేయడంనల్ల ప్రశాంతతా, ఆరోగ్యమూ
 పొందినట్లుండేది. సాయంకాలానికి అలసిపోయి, బుర్రలో
 ఆలోచన అనేది లేక - మైకంగా మత్తెక్కివుండే ఆస్థితిని అంతు
 లేని ఆనందంగా అనుభవించేవాడు. ఆ పచారీమాపులో పని
 చేసిందుకు వెళ్ళడానికి అతడు తల్లితో పోట్లాడవలసివచ్చింది.
 ఆమె - అతన్ని వెచ్చనిపూలుదుస్తుల్లో కప్పి, జీవితపు ఒడు
 దుడుకులకు దూరంగా, ఎప్పుడూ తనవద్దనే వుంచుకోవా లను
 కుంది. కాని అతనిలోని యువకుడు బైటపడి మాట్లాడేశాడు.
 ఇతర పిల్లలు ఆటవస్తువులడిగినట్లే అతడు 'పనిని' అడిగాడు.
 అది తన బాధ్యత అనే జ్ఞానంతోగాదు - పనిచేయడం అతని
 ప్రకృతి కవసరంగనుక, సహజంగా ఆరోగ్యను వెలి
 బుచ్చాడు. తల్లియొక్క వాత్సల్యమూ, భక్తిశ్రద్ధలూ అతన్ని
 విపరీత అహంకారిగా తయారుచేసినయ్. అతడు - తనపై
 జాలిపడిన వాళ్ళనూ, సేవతో అనునయించిన వాళ్ళనూ
 ప్రేమిస్తున్నానని నమ్మేవాడు. కాని వాస్తవంగా - తనన
 గురించే తానాలోచించుకుంటూ, తన సుఖాన్నితప్ప
 ఖాతరుచేయకుండా, సాధ్యమైన అన్నివిధాలుగానూ

ఆనందాలను పెంపొందించుకునే ప్రయత్నాలు చేస్తూ, ఎవరికీ సంబంధంలేని ఒక ప్రత్యేకజీవితం గడుపుతున్నాడు. మేడమ్ రేఖన్ యొక్క కరుణార్ద్రవాత్సల్యం తన నక్కరిబిక్కిరిచేసినపుడు - ఏ అగ్రవిహీనపుష్పానో సంతోషంగా నిమగ్నుడై ఆమె యిచ్చే మూలికాకషాయాలూ, మందులనుండి రక్షించుకునేవాడు. సాయంకాలం, ఆఫీసునుంచి ఇంటికివచ్చిన తర్వాత - మరదలు థరెసాతో కలిసి సీనేనది దగ్గరకు హడావుడిగా వెళ్లేవాడు.

థరెసాకు పద్దెనిమిదోయేడు వస్తున్నది. పదహారేళ్ళ క్రితం ఒక రోజున, మేడమ్ రేఖన్ ఇంకా వ్యాపారంచేస్తుండగా - ఆమె సోదరుడు కెప్టెన్ డిగాన్స్ చంకలో ఒకపసిపిల్ల నెత్తుకుని, ఆమెను చూడవచ్చాడు. అతడప్పుడే అల్లీరియానుంచి తిరిగివచ్చాడు.

అతడు నవ్వుతూ 'నువ్వీ చిన్న పిల్లను చూచావా? నువ్వు దీనిని అత్తవి. తల్లి చచ్చిపోయింది.... ఈ పిల్ల నేం చెయ్యలో నాకు తెలియడం లేదు. నీ కివ్వబోతున్నాను' అన్నాడు.

మేడమ్ రేఖన్ ఆ పిల్లను తీసుకుంది. దాన్ని చూచి నవ్వింది. గులాబీరంగుబుగ్గల్ని ముద్దుపెట్టుకుంది. డిగాన్స్ వెర్నన్ లో ఒకవారంరోజు లున్నాడు. అతని సోదరి తనకీయబడిన పిల్లను గురించి అతని నేమీ అడగలేదు. మాటల సందర్భంలో - ఆ బిడ్డ 'ఒరాన్' లో పుట్టినట్లూ, ఆమె తల్లి అక్కడి జాతికి చెందిన మహాసుందరాంగియనీ మాత్రం అస్పష్టంగా తెలుసుకుంది. అతడి కోరికలకు వెళ్ళిపోతాడనగా

ఒక జన్మపత్రాన్ని సోదరి కిచ్చాడు. అందులో ఆ బిడ్డ పేరు ధరసా యనీ, అది తనకూతురనీ, తనయింటిపేరే పెట్టిపట్టా వ్రాసి వుంది. అతడు వెళ్ళిపోయాడు. వాళ్లు మళ్ళీ అతన్ని చూడలేదు. కొన్నేళ్ళతర్వాత అత డాక్రికాలో చనిపోవేయ బడ్డాడు.

కేమిలస్ పక్కమీదే పడుకుంటూ, మేనత్తయొక్క వెచ్చని వాత్సల్యపు పెంపుతో - ధరసా పెరిగి పెద్దదయింది. ఆమె ఆరోగ్యం ఉక్కులాంటిది. కాని, రోగిష్టి మేనబావ వుండే వేడిగదిలోనే వుంటూ, అతని మందుల్లో పాలుపంచు కుంటూ, రోగిష్టిపిల్లలాగా అరిసున్నితంగా పెంచబడింది. ఆమె గంటలకొద్దీ - నెగడుచుండు విచారంగా వంగి కూర్చుని కళ్ళార్పకుండా మంటల్లోకి చూస్తూండేది. ఆవిధంగా అస్వస్థ తనుండి కోలుకునే రోగివంటి జీవితం ఆమెమీద రుద్దబడింది. అందువల్ల ఆమె అంతర్ముఖంగా ముడుచుకుపోయింది. ఆమె హీనస్వరంతో మాట్లాడడం, నిశ్శబ్దంగా నడవడం, విశాల నేత్రాలతో ఉద్దేశరహితంగా చూస్తూ మౌనంగా, నిశ్చలంగా కూర్చోవడం అలవాటుచేసుకుంది. ఆమె చేతినెత్తినా, కాలుజాపినా చూచేవాళ్ళకు - ఆమెయొక్క చిన్ని దృఢ కండరాలలో పిల్లిజాతికి సంబంధించిన చురుకుదనం వున్నట్లు అనిపిస్తుంది. అగుపించని ఆమె మాంసంలో - ఎంతోబలం, ఎంతో వాంఛ నిడిస్తూవున్నట్లు అనిపిస్తుంది. ఒకరోజున ఆమె బావ కళ్లుతిరిగినట్లయి పడిపోయాడు. ఆమె అతన్నెత్తుకుని, మోసుకువెళ్ళింది. హఠాత్తుగా తాను చేసినపనికి - తనశక్తి ప్రయోగానికి, ఆమెబుద్ధులు వెచ్చగా కందినట్లయినయ్య.

ఆమె గడపిన సన్యాసినినుతంవంటి జీవితమూ; తనపై రుద్ద బడిన బలహీనకారకరోగిష్టిజీవితమూకూడా ఆమె బలిష్ఠశరీరాన్ని బలహీనపరచలేకపోయినయ్యి. ఆ కృత్రిమజీవితంవల్ల ముఖం పసుపురంగుళు మారడమూ, చీకటిలో వికృతంగా కనిపించడమూ మాత్రం జరిగింది. ఒకసారి ఆమె కిటికీవద్దకు వెళ్ళి - ఆ వీధి కవతల, సూర్యుడు బంగారాన్ని ఒలకబోస్తున్న ఇళ్ళను చూస్తుండేది.

మేడమ్ రేఖన్ తన వ్యాపారాన్ని అమ్మివేసి, నది ప్రక్కనుగల చిన్ని యింటిలో విశ్రాంతికి జేరినపుడు - ధరెసా ఆనందంతో రహస్యంగా గంతులువేసింది. ఆమె మేనత్త తరచుగా 'సద్దు చేయకు, కదలకు' అని ఆజ్ఞాపించు తూన్నందువల్ల - ఆమె తన శక్తుత్సాహాలనన్నింటిని తన లోనే జాగ్రత్తగా దాచుకుని వుంచుకుంది. ఆమె పూర్తిగా ఆత్మనిగ్రహం న్నలవరచుకుంది. పైకి కనిపించే ప్రశాంతత చాలున - భయంకరాగ్రహవేశాలను దాచుకుంది. ఆమె తా నెపుడూతనబావగదిలోనే-చనిపోనున్న బాలునిప్రక్కనే-వున్నట్లుభావించేది. ఆమె వృద్ధురాలివలె-విశ్వబ్రహ్మగా కదిలేది, మానంగా వుండేది, శాంతింపహించేది, నట్లునట్లుగా మాట్లాడేది. ఆమె ఈ యింటిలోటూ, తెల్లనిచదనీ, విశాలంగా పచ్చగా అంతరిక్షంవరకూ పయనమవున్న పర్యవసానువుల్ని చూచినప్పుడు - పరుగులెత్తాలనీ, కేకలువెట్టాలనీ తీవ్రంగా కాంక్షించింది. తనగుండె పక్కటెముకల్లో పొడుస్తున్నట్లుగా తొందరపెడుతున్నప్పటికీ ఆమె ముఖంలోని ఒక్కకండరం కూడా చలించలేదు. తమ కొత్తయిల్లు బాగున్నదా యని

మేనత్త అడిగినప్పుడు ఆమె ఒక్కచిరునవ్వు నవ్వింది - అంతే !

తర్వాత ఆమె జీవితం కాస్త మెరుగయింది. ఆమె అప్పటికీకూడా - విధేయతనూ, ప్రశాంత నిర్లిప్త ముఖభంగి మనూ విడువక - రోగిష్టి కుర్రవానిప్రక్కను పెంచబడ్డ బిడ్డలాగే వుంది. కాని, మానసికంగా జ్వలించే ఆనంద పారవశ్యజీవితాన్ని గడుపుతూంది. నదిప్రక్కనుగల పచ్చి కలో ఒంటరిగా వున్నపుడు - పొట్టమీద బోర్లా పడుకుని; నల్లని విశాలనేత్రాలతో, బిగువైన శరీరంతో, ఎగిరి దూకడానికి సిద్ధంగావున్న జంతువులాగా వుండేది. అక్కడ - దేన్ని గురించి ఆలోచించకుండా, సూర్యునివేడికి కాగుతూ, మట్టిలోకి వేళ్ళను పోనీయగలగడానికే సంతసిస్తూ - గంటల తరబడి వుండేది. ఆమె క్రమబద్ధం కాని కలలుగనేది. గర్జించేనదివైపు సగర్వంగా చూస్తూ - నీరు తనపై కురికియుద్ధం చేయబోతున్నదని వూహించి, తనను తాను రక్షించుకునేందుకై నరాలన్నీ దిటవుగా బిగించేది; కెరటాలను ఓడించే ఉపాయంకోసం కోపంగా మెదడును శ్రమపెట్టేది.

ధరెసా సాయంకాలానికి శాంతపడి, మానంగా మేనత్తప్రక్కనుకూర్చుని గుడ్డలుకుట్టేది. లాంతరుటోపీక్రింది నుంచివచ్చే మందకాంతిలో ఆమెముఖం భావరహితంగా కన్పించేది. కేమిలస్ ఒకపడక్కుర్చీలో మునిగిపోయినట్లు వాలి తన లెక్కలనుగురించి ఆలోచించేవాడు. ఆ గదిలో నిద్రపోతున్నట్లుండే ప్రశాంతత - అప్పుడప్పుడూ సన్నగా పలికిన ఒకటి, రెండుమాటలతో మాత్రమే భంగమయ్యేది.

మేడమ్ రేఖన్ తన పిల్లల్ని ఎప్పుడూ స్థిరమైన దయతో చూచేది. ఆమె వాళ్ళిద్దరికీ పరస్పరం పెళ్ళిచేయాలని నిశ్చయించుకుంది. తనకొడు కీప్పటికీ మృత్యుగర్హారంలో వున్నట్లే ప్రవర్తించేది. ఒకరోజున అతన్ని - ఒంటరిగా రోగిస్థిగా వదిలిపెట్టి తాను చనిపోతానని గుర్తుచేసుకున్నప్పు డామె వణికిపోయేది. అలాంటప్పు డామె ధరెసామీద నమ్మకంపెట్టుకునేది. ఆ బాలిక తన కేమిలక్కు చురుకైన శ్రద్ధతో ఉపచరిస్తుందని తనమనసుకు చెప్పుకునేది. శాంతస్వభావంకో, మానభక్తితోవుండే మేనగోడలు-ఆమెలో పూర్తి విశ్వాసాన్ని రేకెత్తించేది. ఆమెచేసేపనులన్నింటినీ గమనించిన మేడమ్ రేఖన్, ఆమెను కొడుక్కిచ్చి, అతని సంరక్షక దేవతగా చెయ్యా లనుకుంది. వాళ్ళ పెళ్ళి సహజసంభవమూ, తప్పకుండా జరగవలసిందీను.

ఆ పిల్లను తామొకరోజున పెళ్ళిచేసుకోవాలని చాలా కాలంనుంచీ యెరుగుదురు. ఆ వృద్దేశం మనసుకో వుంచుకునే పెరిగి పెద్దదైనందున-అది వారికి మామూలుగానూ, సహజంగానూ కనిపించింది. వాళ్ళ కలయిక - ఆవశ్యకమూ, విధిలిఖితమూ ఐన విషయంగా ఆ కుటుంబంలో చెప్పుకోబడుతున్నది. మేడమ్ రేఖన్ 'ధరెసాకు ఇరవై ఒకటో యేడు వచ్చేవరకూ ఆగుదాం' అంది. వాళ్లు నురసిగ్గుగాని, ఆవేశంగాని లేకుండా ఓపిగ్గా, ఆ సమయంకోసం ఎదురుచూచారు.

రోగాలతో రక్తం పలచబడిపోయిన కేమిలన్ - యావనంలో కలిగే తీవ్రకాంక్షలనుగురించి ఏమీ ఎరుగడు.

మరదలితోకూడా పసిపిల్లవాడిలాగానే చరిస్తున్నాడు. తన తల్లిని ముద్దుపెట్టుకున్నట్లే - ఆత్మగతమైన ప్రశాంతతను కోల్పోకుండా ధరెసానుకూడా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. అతడెప్పుడూ ఆమెను - తనకు విసుగుకలగకుండా జతగావుంటూ, తనకు కావలసిన మూలికాకషాయాలు కాచిపెట్టే - ఉపకారబుద్ధిగల ప్రాణస్నేహితురాలివలె చూచేవాడు. వాళ్లు కలసి ఆడుకునేటప్పుడు - ఆమెను తన చేతుల్లో బంధించినప్పుడు కూడా - ఒక మగకురాణిని కౌగలించుకున్నట్లుగా అనుభూతిచెందేవాడు. అంతేగాని అతని శరీరంలో ఒక్కసారి కూడా చలనం కలిగేది కాదు. అలా తన కౌగిలిలోవుండి, తప్పించుకోవాలని పెనగులాడుతూ, సిగ్గుగా నవ్వుతూండే ధరెసా వెచ్చని పెదవుల్ని ముద్దుపెట్టుకోవాలనే ఆలోచన అతని కొక్కసారికూడా కలుగలేదు.

ఆ బాలికకూడా - నిర్లక్ష్యంగా, నిశ్చలంగా వుండి నట్లు కనిపించేది. ఒక్కసారి తన విశాలనేత్రాలను కేమిలన్ వైపుతిప్పి - సంపూర్ణ ప్రశాంత నిశ్చలత్వంతో అనేక నిమిషాలు అతన్ని చూచేది. అలాంటిసమయాల్లోమాత్రం ఆమె పెదవులు పైకి కనిపించకుండా అదిరేవి. మొక్కవోని మనోనిశ్చయంతో మధురంగా, శ్రద్ధగా, దృఢంగా వుంచబడిన ఆ మొహంలో మన మే భావాన్నీ చదువలేం. తన పెండ్లిప్రసక్తి వచ్చినపుడు, ధరెసా గంభీరత వహించి - మేడమ్ రేఖన్ చెప్పినదానికల్లా తలూపేది.

వేసవి సాయంకాలాల్లో ఆ యువతీ యనకులు మాడా వుడిగా నదిఒడ్డుకు వెళ్ళేవారు. తల్లి చూపించే ఎడతెగని

శ్రద్ధకు కేమిలన్కు చికాకువేసేది. ఒకోసారి ఎదిరించేవాడు. తనకు వెగటు పుట్టించేటంత అతిగారాబాన్నుంచి తప్పించుకు నేందుకు పరుగెత్తిపోవాలనీ, తనకు తా నే జబ్బో తెచ్చుకో వాలనీ కోరుకునేవాడు. అలాంటప్పుడు ధరెసాను ఇంట్లోంచి బైటికి లాకెళ్ళి, కు స్తీకిరమ్మనీ, పచ్చికమీద మొగ్గలువేద్దాం రమ్మనీ సవాల్ చేశేవాడు. ఒకనా డామెను తోసి, క్రిందపడ గొట్టాడు. ఆమె క్రూరజంతువంత కోపంగా చక్రస్ పైకి లేచింది. మంటలు గ్రక్కే ముఖంతో, ఎర్రబడినకళ్ళతో, రెండుచేతులూ ఎత్తి అతనిమీద కలియబడింది. కేమిలన్ నేలమీద పడిపోయాడు; భయకంపితుడైపోయాడు.

నెలలూ, సంవత్సరాలూ గడిచాయి. వివాహ శుభ దినం ఆసన్నమయింది. మేడమ్ రేఖన్, ధరెసా నొకపక్కకు తీసుకువెళ్ళి - ఆమె తలిదండ్రులను గురించి, జననవిశేషాన్ని గురించి చెప్పింది. ఆమె మేనత్తమాటలు విని, ఒక్కమాట కూడా బదులు పలుకకుండా ఆవిణ్ణి ముద్దెట్టుకుంది.

ధరెసా ఆ రాత్రి - మెట్లకు ఎడమవైపుగాగల తన గదిలోకి వెళ్ళడానికి బదులుగా - కుడివైపునగల బావ గది లోకి వెళ్ళింది. ఆరోజున ఆమె జీవితంలో ప్రవేశించిన మార్పు అదొక్కటే. మర్నాటిఉదయం, ఆ యువతీ యువ కులు క్రింది అంతస్తుకు దిగివచ్చినపుడు కూడా - కేమిలన్ లోని అనారోగ్య అశాంతిస్వభావం, వికృతమైన ఆత్మగత ప్రకాశంతో పూర్తిగా అలానేవున్నాయ్. ధరెసాలోకూడా ఇక - మూననిర్లిప్తతా, భయంకరమైన ప్రశాంత భీర ముఖభంగిమ చుక్కచెదరలేదు.

కేమిలన్ - పెండ్లిఅయినతర్వాత వారంరోజులకు - తల్లితో, తాను వెర్నన్ ను విడిచివెళ్లి పేరిస్ లో నివసించ నిశ్చయించుకున్నానని ఖచ్చితంగా చేప్పేశాడు. మేడమ్ రేఖన్ - తాను తన జీవితాన్ని ఒక పద్ధతిలో స్థిమితంగా ఏర్పాటుచేసుకున్నాననీ, అందులో ఏ స్వల్పమైన మార్పు జరగడమూ తన కిష్టంలేదనీ అభ్యంతరపెట్టింది. కొడుకు అత్యంతావేశానికి లోనై, తనకోర్కె నామె మన్నించక పోతే తాను జబ్బుపడిపోతానని బెదిరించాడు.

ఆమెతో - 'నేను నీ వృద్దేశాలలో దేన్నీ ఎన్నడూ వ్యతిరేకించలేదు. మేనమరదల్నీ పెళ్లిచేసుకున్నాను. నీ విచ్చిన మందులన్నీ తాగాను. ఇప్పటికైనా, నాకొక స్వతంత్ర మనోనిశ్చయం వుండగల హక్కుండాలి. నీవు కనీసంగానైనా చేయగలిగింది, దాని కంగీకరించడమే... మనం ఈ నెలాఖరుకే వెళ్లిపోదాం' అని చెప్పాడు.

మేడమ్ రేఖన్ ఆ రాత్రి నిద్రపోలేదు. తనకొడుకు సిగ్గుయం ఆమెజీవితాన్ని తలక్రిందులుచేసేసింది. ఆమె గత్యంతరంలేక ఒక కొత్తరకమైన జీవితవిధానానికి ప్రణాళిక వేసుకునేందుకు ప్రయత్నించింది. కొద్దికొద్దిగా ప్రశాంత మనస్కురాలయింది. ఆ యువదంపతులకు పిల్లలు కలగవచ్చుననీ, అప్పుడు తన మూలధనం చాలదనీ ఆమెఆలోచించింది. ఇంకా ఎక్కువడబ్బు సంపాదించాలి. తను మళ్ళీ వ్యాప సాగించాలి. థెరెసాకు కూడా మంచి ఆదాయం రాగల వృత్తి

కల్పించాలి. తెల్లవారేసరికి - వెర్నన్ ను వదిలివెళ్లాలనే అభిప్రాయానికి, అలవాటుపడిపోయింది. నూతన జీవితానికి ఒక ప్రణాళికను సిద్ధంచేసింది.

ఉదయపు భోజనసమయంలో ఆమె పూర్తిగా ఖులాసాగా వుంది.

ఆమె తన పిల్లలతో - 'మనం ఏచేద్దామో చెబుతాను వినండి. నేను రేపు షేరిస్ వెళతాను. ఒకచిన్నిచిల్లరసరుకుల వ్యాపారాన్ని చూస్తాను. మేము - అంటే నేనూ, థెరెసా - మళ్ళీ సూదులూ, దారాలూ అమ్మకం పారంభిస్తాం మాకు చేతినిండా పని కలుగుతుంది. నీమట్టుకు నవ్వు - కేమిలస్, నీయిష్టంవచ్చినట్లు చెయ్యొచ్చు నూర్యకాంతిలో హాయిగా తిరగొచ్చు లేకపోతే యేదైనా వునోగంచెయ్యొచ్చు' నని చెప్పింది.

ఆయువకుడు 'నేను ఉద్యోగం వెతుక్కుంటా'నని జవాబిచ్చాడు.

అసలు, వాస్తవం యేమిటంటే- ఒక మూగపుటత్యాశయే కేమిలస్ ను వెర్నన్ నుంచి వెళ్ళిపోయేట్లు బలవతం చేసింది. అతడొక పెద్దసంస్థలో పనిచెయ్యాలని ఆశించాడు. తాను పొడవుచేతుల లినెన్ చొక్కాలు తొడుక్కుని, చెవిలో కలందోపుకుని, ఒక పెద్ద ఆఫీసులో కూచున్నట్లుగా వ్రూహించుకుని, సంతోషంతో నవ్వుకున్నాడు.

థెరెసాను సంప్రదించలేదు. ఆమె యెప్పుడూ ఎంతో నిర్దిష్టవిధేయతను ప్రదర్శించేది గనుక - మేనత్తా, భర్తా

కూడా ఆమె అభిప్రాయాన్ని అడగడమే అనవసరం అనుకున్నారు. ఆమె - వాళ్ళెక్కడికి వెళితే అక్కడికి వెళుతుంది, వాళ్ళేం చేస్తే అదిచేస్తుంది, గొణగదు, సణగదు, ఎదిరించదు - తాను లొంగిపోయానని గుర్తించినట్లుకూడా వుండదు.

మేడమ్ రేఖన్ పేరిస్ లో దిగి, సరాసరి పార్ట్ - నూఫ్ దోవకు వెళ్ళింది. వెర్నన్ లో నివసిస్తున్న వృద్ధబ్రహ్మచారిణి మేడమ్ ను ఒక చుట్టందగ్గరకు పంపింది. అతనికి ఆ దోవలో చిల్లరసరుకులవ్యాపారం వుంది. దాన్ని అమ్మాలను కున్నాడు. మేడమ్ రేఖన్ కు ఆ షాపు చాలా చిన్నదిగా, చీకటిగా కనిపించింది. కాని, తాను పేరిస్ నగరంలో వస్తూ చూచిన - విలాస వస్తుసామగ్రిల మహాప్రదర్శనలూ, వీధుల్లోని గొదా ఆమెను భయపెట్టాయి. ఈ ఇరుకుగొండె, డంబంలేని కిటికీలూ - ఆమెకు లోగడవుండిన ప్రశాంతపు షాపును గుర్తుకు తెచ్చినయ్. తా నింకా పల్లెటిబస్తీలోనే వున్నట్లు దాదాపు నమ్మి - మళ్ళీ ఊపిరిపీల్చుకున్నట్లయింది. బస్తీకి మారుమూలగావున్న అలాంటి ప్రదేశంలో తనబిడ్డలు సంతోషిస్తారని ఆమె అనుకుంది. ఆ వ్యాపారసంస్థ ఖరీదు స్వల్పంగా వుండడంవల్ల ఆమె ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేసింది. దాన్ని రెండువేల ఫ్రాంకులకే కొనివేయవచ్చు. అద్దెకూడా - షాపుకూ, పై అంతస్తుకూ కలిపి నాలుకు పన్నెండువందల ఫ్రాంకులే. దాదాపు నాలుగువేల ఫ్రాంకులు నిల్వవున్న మేడమ్ రేఖన్ - మూలధనంజోలికిపోకుండానే ఆ షాపుకూ, మొదటిసంవత్సరపు అద్దెకూకూడా నిల్వలోంచి చెల్లించ వచ్చునని అంచనా వేసుకుంది. కొడుకుజ్యేష్ఠు, షాపుమీద

వచ్చేలాభము సాదరుఖర్చులకు సరిపోతుందని అనుకుంది. ఆవిధంగా మూలధనాన్నిగాని, దానిటాదవచ్చే ఆదాయాన్నిగాని ముట్టుకోనవసరంలేదనీ, మూలధనం యికా పెరుగుతుందనీ, మనుచుటూ మనుమరాండ్రకట్నాలకు తగినంత నిల్వజేసుతుందనీ అనుకుంది.

ఆమె సంతోషంగా పెర్నన్ కు తిరిగివచ్చింది. తాను పేరిస్ నగరం మధ్యభాగంలో ఒక భాగ్యవిలయాన్ని, ఆనందకరమైన ప్రదేశాన్ని చూచానని చెప్పింది. సాయంకాలమప్పుడు ఆమె దాన్నిగురించి చెబుతూంటే - క్రమక్రమంగా, కొద్దిరోజుల్లో, ఆ గొండెలోని చిత్తశి చీకటిషాపు రాజభవనమూ అన్నట్లయింది. ఆమె మనస్సులో అది అనుకూలమైన, విశాలమైన, ప్రశాంతమైన, వెయ్యి వెలలేని సమపాయాలు గలదిగా భావించసాగింది.

ఆమె యిలాచెప్పేది. 'ఆహా - ధరెసా - తల్లీ ! మనమక్కడ ఎంతసుఖంగా వుంటామో చూస్తావుగా ! పై అంతస్తులో మూడుచక్కని గదులున్నయ్. ఆ దోవనిండా జనమే... మనం కిటికీలను చక్కగా అలంకరిద్దాం... మనకెన్నటికీ విసుగుపుట్టదు.'"

ఇంకా ఏమేమో చెబుతూండేది. ఆమె పూర్వజీవితంలోని వ్యాపారగుణాలన్నీ మళ్ళీ తలెత్తినయ్. ధరెసాకు - అమ్మకాలూ, కొనడాకాలూ, చిన్నవ్యాపారాల్లోని యెత్తులూ నేర్పి తయారుచేసింది. ఆఖరికి ఆకుటుంబం సీన్ నదిఒడ్డున గల ఇంటిని వదిలేశారు. ఆ సాయంకాలానికే పాంట్-నూఫ్ దోవలోని గృహంలో ప్రవేశించారు.

ధరెసా- తన కింతటిచుంచీ యిల్లుకాగల ఆ మాపులో కాలుపెట్టగానే - ఒక మురుగు సొరంగంలోని బురదమట్టిలో దిగబడిపోతున్నానా అనుకుంది. ఏదో డోకు గొంతుచుట్టుకున్నట్లయింది. ఆమె భయంతో వణికిపోయింది. మురికిగా, శేమగావున్న గొందెచు చూచింది. మాపుచు పరిశీలించింది. పై అంతస్తుకు వెళ్ళి తమభాగంలోని గదులన్నీ తిరిగింది. ఏవస్తుసామగ్రిలేని ఆగదులు-ఒంటరితనం, జీర్ణదశలతో భయం కరంగా వున్నాయి. ఆ యువతి ఎలాంటిభావాన్నీ అంగాలతో ప్రదర్శించలేకపోయింది. ఒక్కమాటా మాట్లాడలేదు. ఆమె గడ్డకట్టుకుపోయినట్లయింది. మేనత్త, భర్తా క్రిందికి వెళ్ళి పోయినతర్వాత ఆమె బ్రంకుపెట్టెచూడ కూర్చుంది. చేతులు బిగుసుకుపోయాయి. గొంతు ఏనుపు, వెక్కిళ్ళతో నిండిపోయింది. పైకి ఏడ్వలేకపోయింది.

వాస్తవం కళ్ళకుగట్టేసరికి మేడమ్ రేఖన్ యిరుకున పడినట్లయింది. తనుగన్న కలలకు సిగ్గువేసింది. తానుకొన్న దాన్ని సమర్థించుకో ప్రయత్నించింది. బైటపడుతున్న ప్రతి లోపానికి- ఆమె ఒక కొత్త ప్రయోజనాన్ని కల్పించి చెబుతూంది. చీకటిగా వుండడానికి కారణం - ఆరోజు మబ్బుబట్టి వుండడమే నంది. బాగా ఊడిస్తే అన్నీ చక్కగా తయారవుతాయంటూ తనవాదనను ముగించింది.

అది విన్న కేమిలన్- “అబ్బో ! ఇది చాలా చక్కని ప్రదేశంలే. అదీగాక మనం యిక్కడికి రాత్రిళ్లు తప్ప రాంగదా..., నేను అయిదు, ఆరు గంటల్లోపుగా యింటికి చేరను...

మీ రిద్దరూ తోడుగావుంటారుగనుక, మీకు విసుగెయ్యదు” అన్నాడు.

ఆయువకుడు తనకు ఆఫీసులో లభించగల తృప్తికర మైన హాయిని లెక్కించుకోకపోయినట్లయితే - ఈ చీకటి గుహలో వుండేందు కెన్నటికి ఒప్పుకునేవాడుగాదు. తా నక్కడ ఆఫీసులో పగలంతా వెచ్చగా వుండొచ్చుననీ, రాత్రి పెందరాళే పండుకోవచ్చుననీ తనకుతాను ధైర్యం చెప్పుకున్నాడు.

ఒకవారం అంతా ఆ షాపు నివాసభాగమూ చిక్కు రొక్కురుగానే వుండిపోయింది. మొదటిరోజున ధరెసా అమ్మ కాలబల్లదగ్గర కూర్చుంది. ఇక అక్కడే వుండిపోయింది. ఆమె అచేతన భంగిమను చూచి మేడమ్ రేఖన్ ఆశ్చర్యపో యింది. ఆ యువతి తన యింటిని సజీవంగా చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తుందనీ, కిటికీలలో పూలకుండీలు పెడుతుందనీ, గోడలకు కొత్తకాగితాలూ, కొత్తతెరలూ, తివాసీలూ కావాలంటుందనీ ఆ ముసలమ్మ ఆశించింది. తనే ఒకటి బాగుచేయించాలనిగాని, చిన్న అలంకరణకావాలనిగాని అన్నప్పుడు- మేనగోడలు స్థిమితంగా—

‘ఎందుకూ! నునకు హాయిగా వుంది. మన కే విలాసా లూ అబ్బిరేదు’ అని జవాబిచ్చింది.

ఇంక ముసలావిడే గదంతా శుభ్రంచేసి, షాపును కొంత క్రమపద్ధతిలో అమర్చక తప్పకేదు ఆమె ఎప్పుడూ హడావుడిగా తిరగడంచూచి ఆఖరికి ధరెసాకు ప్రాణంవిసిగి

పోయింది. ఒక సాచిపనిమనిషినినియమించి, మేడమ్ రేఖన్ ను తన ప్రక్కనే కూచునేట్లు చేసింది.

ఒక నెలంతా కేమిలన్ కు ఏపని దొరకలేదు. అతడు సాధ్యమైనంతతక్కువసేపి మాపుగో గడుపుతూ, రోజంతా వీధులవెంట తిరిగేవాడు. ఆఖరి కతని కెంత విసుగుపుట్టిందంటే - తిరిగి వెగ్నన్ కు వెళ్ళిపోదామన్నాడు. చివరి కతనికి ఆర్లియన్స్ రైల్వేవారి కేంద్రకార్యాలయంలో ఒకవుద్యోగం దొరికింది. నెలకు వంద ఫ్రాంకులు సంపాదించేవాడు. అతని కల నిజమయింది.

అతడు ఉదయం ఎనిమిది గంటలకల్లాయుల్లోని వేచాడు. రూగెన్ గాడ్ వెంటే రాతిరేవులదాకా వెళ్ళేవాడు. చేతులు జేబుల్లోపెట్టుకుని షికారుగా నడుస్తూ, నీనేనది ఒడ్డునే - సంఘభవనం దగ్గరనుంచి, జాతుప్రదర్శనశాల వరకూ వెళ్ళేవాడు. రోజుకు రెండుసార్లు ఇంతదూరం నడవడం అతని కెన్నడూ విసుగ్గావుండేది గాదు. ప్రవహించే నీటిని చూచేవాడు. నదివెంట కొట్టుకొచ్చే కొయ్యదుంగల లాదుల్ని చూస్తూ నిల్చునేవాడు. దేన్ని గురించీ ఆలోచించేవాడు గాదు. అతడు తరచుగా 'నోదుర్ - డేమ్' కెదురుగా ఆగి, మరమ్మతులు జరుగుతున్న ఆ చర్చిచుట్టూగల పరంజాలను చూచేవాడు. ఎందువల్లనో అతనికి తెలియదు గాని - బరువైన కొయ్యదుంగల్ని చూస్తే సంతోషంగా వుండేది. తర్వాత, ముందుకు నడుస్తూ వైన్ పోర్ట్ స్టేషన్ లోకి చూచేవాడు. అందులోంచి వచ్చే కార్లను లెక్కబెట్టేవాడు. సాయంకాలానికి నీరసంగా వుంటూ, ఆఫీసులో విన్న ఏదీలిపి

కథతోనో నిండిన బుర్రతో, జంతు ప్రదర్శనశాలలోకి వెళ్లి; వ్యవధి మరీ తక్కువకాకుండా వుంటే - ఎలుగుబంట్లను చూచేవాడు. ఆ గుంటమీదికి వంగి, మెల్లగా . తమ శరీరాల్ని అటూ ఇటూ వూపే ఎలుగుబంట్లను చూస్తూ అరగంట గడిపేవాడు. ఆ పెద్దమ్మగారి చర్య అతనికి సంతోషం కలిగించేవి. నోరు తెరుచుకుని, కళ్లు పెద్దవిజేసి, వాటి కదలికల్లోనే చెప్పలేని ఆనందాన్ని పొందుతూ - వాటిని పరిశీలిస్తూండేవాడు. ఆఖరికి, ఇంటికి వెళ్లాలని నిశ్చయించుకుని దోవే పోయేవాళ్ళనూ, బండ్లనూ, మాపులనూ చూస్తూ మెల్లగా నడిచివెళ్ళేవాడు.

ఇంటికి రాగానే అన్నంతిని, చదవడం మొదలెట్టేవాడు. అతడు బఫ్ఫన్ రచనల్ని కొన్నాడు. అలాంటివి చదవడం తనకెంతో విసుగైనప్పటికీ ప్రతిరాత్రీ ఇగవై లేక ముప్పై పేజీలన్నా చదవాలనే నియమం పెట్టుకున్నాడు. అతడు పదేసినెంట్లకు దొరికే పుస్తకాలు - థయర్స్ రచించిన 'హిస్టరీ ఆఫ్ ది కన్సలేట్ అండ్ ది ఎంపైర్', లామార్టిన్ రచించిన 'హిస్టరీ ఆఫ్ ది గైరాండిన్స్' - ఒకొకరి శాస్త్రీయ గ్రంథాలుకూడా చదివాడు. తానావిధంగా తన విద్యాగ్రంథాన్ని పెంచుకుంటున్నా ననుకున్నాడు. అప్పుడప్పుడూ కొన్ని కొన్ని కథాభాగాలూ, సంఘటనలూ బిగ్గగా చదువుతూ తనభార్య బలవంతాన వినేటట్లుచేసేవాడు. థెరెసా ఒక పుస్తకమైనా చదవాలనే కోరిక లేకుండా సాయంకాలమంతా మానంగా, సాలోచనగా ఎలా గడపగలుగుతున్నదా అని అతనికెంతో ఆశ్చర్యంవేసేది. తన

అంతరాత్మలో తనకు తాను-తనభార్య సామాన్యపు మెదడు గలదిమాత్రమే నని - సమాధానం చెప్పుకునేవాడు.

ధరెసాకు పుస్తకాలంటే మహా విసుగు. చదవడం కంటే అస్పష్టంగా గజబిజగా తిరిగే ఆలోచనలతో, దృష్టి నిరర్థకంగా ఒకేచోటనిలిపి, సోమరిగా గడపడం ఆమె కెంతో యిష్టం. కాని ఆమె ఎప్పుడూ సాధుస్వభావంలో సహజీవన యోగ్యంగా వుండేది. తనను తా నొక నిర్లిప్తవస్తువుగా, ఏ మాత్రపువ్యక్తిత్వమూ లేనిదానిగా తయారుచేసుకొనేందుకే- ఆమె తన సర్వశక్తులూ వినియోగించేది.

వ్యాపారం ప్రశాంతంగా జరిగేది. లాభాలు ప్రతినెల ఒకటిగానే వుండేవి. ఆపేటలో నివసించే కుట్టుపని స్త్రీలే వాళ్ళవద్ద సామాన్లు కొనేవాళ్ళు. ప్రతీ అయిదు నిమిషాలకీ ఒక పిల్లవచ్చి, అయిదుసేల సామగ్రి కొనేది. ధరెసా ఎప్పుడూ ఒకేరకమైనచూటలు చెబుతూ, తన పెదిమెల మీదికి యంత్రవతుగా వచ్చేనప్పుతో - వాళ్ళక్కావలసినవి యిచ్చేది. మేడమ్ రేఖన్ ఎక్కువ శ్రద్ధచూపుతూ, ఎక్కువగా మాటలుచెప్పేది. నిజంచెప్పాలంటే - కొనుగోలుదార్ల నాక ర్పించి తమఖాతాదార్లుగా వుంచుకోగలిగింది ఆవిడే ననాలి.

మూడు సంవత్సరాలపాటు రోజులు ఒకదాని వెనుక ఒకటిగా - అన్నీ ఒకేమాదిరిగా గడచిపోయాయి. కేమిలస్ ఒక్కసారికూడ ఆఫీసుకెళ్ళడంమానలేదు. అతనితల్లీ, భార్యా ఆషాపు నొక్కనిమిషంకూడ విడువలేదు. ధరెసా ఆ చిత్తడి చీకటిలో జీవిస్తూ; మూసంగా భారంగావుండే మానంతో - తనభవిష్యజ్ఞేవితమంతా తనముందు ఎడారిలాగా పరచుకున్న

దనీ - ప్రతీరాత్రీ అదే రకంగా చలి పక్కనూ; ప్రతి
పుదయమూ అదేవిధమైన ఖాళీపగలునూ తెస్తుందని
గ్రహించింది.

4

వారాని కొకసారి, గురువారం రాత్రులందు రేఖన్
కుటుంబం చిన్న విందుచేసేవారు. భోజనాలగదిలో పెద్ద
లాంతరొకటి వెలిగించేవారు. పొయ్యిమీద టీ కాచేందుకు
పెద్ద కెటిల్ ఒకటి పెట్టేవారు. అదినిజంగా గొప్పసంఘటన.
ఇతర సాయంకాలాలతో పోల్చితే, గురువారాల సాయం
కాలాలు ప్రత్యేకవిశిష్టతగా కనిపిస్తాయ్. అది ఆకుటుంబ
చరిత్రలో - కడుపునిండా త్రాగిన ఉన్నత్త సంతోషాలతో
కూడిన శారవనీయ సంఘటనగా గణన కెక్కింది. వాళ్ళు
పదకొండింటిదాకా పడుకునేవారే కాదు !

మేడమ్ రేఖన్ పాతమిత్రుడొకడు పేరిస్లో కనిపిం
చాడు. ఆయన వెర్నన్లో ఇరవై యేళ్ళు పోలీసు నూపరిం
టుండెంట్ పనిచేసిన 'మైకాడ్'. అక్కడ మేడమ్నున్న
యింట్లోనే కాపురంవుండేవాడు. అందువల్ల వాళ్ళమధ్య
గొప్ప సాన్నిహిత్యంయేర్పడింది ఆ వితంతువు తన వ్యాపా
రాన్ని అమ్మేసి, నది ఒడ్డునకాపురంపెట్టిన తర్వాత, క్రమ
క్రమంగా వారు కలుసుకోవడం తగ్గిపోయింది. కొన్ని నెలల
తర్వాత మైకాడ్ ఆ రాష్ట్రాన్ని వదిలి, పేరిస్ వచ్చేశాడు.

సాలుకువచ్చేది హేనువందల ఫ్రాంకుల పింఛనుతో, 'రూ-డి-లా నీనే'లో హాయిగా కాలంగడుపుతున్నాడు. వర్షం కురుస్తున్న ఒకరోజున పాంట్ - నూఫ్ దోవలో పాత స్నేహితురాలైన మేడమ్ తటస్తపడింది. ఆ సాయంకాలమే వాళ్ళతో విందార గించడానికి వచ్చాడు.

అప్పటినుంచీగురువారాలవిందులు ప్రారంభమయ్యాయి. మాజీ పోలీసు సూపరింటెండెంట్ తప్పకుండా వారాని కొక సారి అక్కడకు రావడానికి అలవాటుపడిపోయాడు. చివరికి తనకొడుకు 'ఆలివియర్'ను కూడా తీసుకొచ్చాడు. అతడు పొడవుగా, సన్నగా, సాధారణంగా కనిపించే ముప్పయ్యేళ్ళ యువకుడు. అతను అతిమెల్లగా నడిచే, రోగిష్టి, మరుగుజ్జు స్త్రీని పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. ఆలివియర్ కేంద్రపోలీసు కార్యాలయంలో నెలకు మూడువేల ఫ్రాంకుల జీతంవచ్చే వుద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఆ జీతాన్ని తలచుకుంటే కేమిలన్ కు ప్రత్యేకంగా ఈర్ష్య కలిగేది. ఆలివియర్ డిటెక్టివ్ శాఖలో పెద్దగుమాస్తా. పొడవుగా సాధారణంగావుండే తాను, బలహీనంగా పాలిపోయివుండే తన భార్యతో ఆ గొందెలోని ఆ మాపుకు రావడం దాన్ని పవిత్రంచేసుకొనికే నచుకునేవాడు. అలా గంభీరంగా, గర్వంతో బిగిసినట్లుగావుండే అతడంటే మొదటినుంచీ కూడా థరెనాకు మంట.

కేమిలన్ - తన రైల్వే ఆఫీసులో చాలాకాలంనుంచీ పనిచేస్తున్న 'గ్రివెట్'ను కూడా అతిథిగా తీసుకొచ్చాడు. గ్రివెట్ అక్కడ ఇంకా వైయ్యేళ్ళనుంచీ పనిచేస్తున్న పెద్దగుమాస్తా. నెలకు ఇరవై ఒక్క వందల ఫ్రాంకుల జీతం. కేమిలన్

పనిచేసే ఆఫీసులో ఎవ రేపని చేయవలసిందీ అప్పగించేది అతడే. అతనింటే కేసులపై కేసులో గారవం కేసులపై-ఎప్పుడో ఒకనాడు గ్రివెట్ చవిపోతాడనీ, ఏ పదేళ్ళతర్వాతనో, బహుశా తనే అతనిస్థానం ఆక్రమిస్తాననీ పగటికలలు కనే వాడు. మేడమ్ రేఖన్ తనకిచ్చిన ఆతిథ్యానికి గ్రివెట్ చాలా సంఘోషించాడు. అతడు సక్రమంగా, తప్పకుండా ప్రతీవార మూ నచ్చేవాడు. ఆగు నెల్లు గడిచేసరికి ఆగురువారపు యాత్ర అతని కొక బాధ్యతయిపోయింది అతను ప్రతీపునయమూ ఆఫీసుకు వెళ్ళినట్లే - సహజంగా, మామూలు ధోరణిలో - గురువారం రాత్రి పాంట్ - నూఫ్ గొందెలోకి వెళ్ళేవాడు.

అప్పటినుంచీ ఆ సమావేశం ఆందమయమైపోయింది. ఏడుగంటలయ్యేసరికి మేడమ్ రేఖన్ నెగడు వెలిగించేది. మేజాచుధ్యగా లాంతరుపెట్టేది. ప్రక్కనే పాచికల పెట్టాకటి వుంచేది. పాత్రలబల్లలూదినుంచి టీసరంజామా తీసి తుడిచేది. సరిగ్గా ఎనిమిదయ్యే సరికి - మైకాడ్, గ్రివెట్ లు ఒకరు రూ-డీ-లాసీనేవైపునుంచీ, మరొకరు దూమజానిన్ నుంచీ వస్తూ ఆషాపు యెగుట కలుసుకునేవారు. వాళ్లు గోపలికిరాగానే ఆ కుటుంబమంతా వైఅంతస్తు కెళ్ళేవారు అక్కడ భోజనాల మేజాబల్లచుట్టూ కూర్చుని - ఎప్పుడూ ఆలస్యంగానే వచ్చే ఆలివియర్ మైకాడ్, అతని భార్య రాకకోసం ఎదుగుచూస్తూండేవారు. అందరూవచ్చిన తర్వాత మేడమ్ రేఖన్ కప్పుల్లో టీ పోసింది. కేసులపై పాచికల్ని పెట్టెగోనుంచి తీసి మైసపుగుడ్డమీద పోసేవాడు. ప్రతీ ఒక్కరూ ఆటలో నిమగ్నమైపోయేవారు. పాచికల టకటక

లుతప్ప ఏ సద్దూ వినిపించేదిగాదు. ప్రతీ ఆటా ముగియగానే ఆటగాళ్ళు రెండు మూడు నిమిషాలు వాదించుకునేవారు. మళ్ళీ - అదే నీరస నిశ్శబ్దం ఆవరించేది. అప్పుడప్పుడూ కొయ్యముక్కల టకటకలు మాత్రం ఆ నిశ్శబ్దాన్ని భంగ పరచేవి.

థరెసా చాలా నిర్లక్ష్యంగా ఆడేది. అందుకు కేమి లస్కు కోపంవచ్చేది. ఆవిడ 'ప్రేంకోయిస్' - మేడమ్ రేఖన్ వెర్నన్ నుంచి తెచ్చిన పెద్ద గండుబిల్లి -ను ఎత్తుకుని, ఒకచేత్తో దాన్ని జోకొడుతూ, రెండోచేత్తో పాచికలు వేస్తూండేది. గురువారపురాత్రు లామెకెంతో బాధాకరంగా వుండేవి తరచుగా ఆమె - వంట్లో బాగుండలేదనో, తల నొప్పిగా వుందనో సాకుజెప్పి - ఏమీ చెయ్యకుండా సగం నిద్రలోవున్నట్లు కూచునేది. ఒక మోచేతిని బల్లమీద ఆన్చి, అరచేతికి చెంబనానించి, - లాంతరు వదుల్తున్న ఒక రకమైన పసుపుపచ్చని మేఘంలోగుండా, మేనత్తా-భర్తల అతిథుల్ని చూస్తుండేది. ప్రతీ ముఖమూ ఆమెకు కోపాన్నే కలిగించేది. అంతులేని జగుప్పుతో, అణచిపెట్టుకున్న కోపంతో - ముఖంనుంచి మరొక ముఖానికి తిరిగేది. ముసలి మైకాడ్ ముఖం తెల్లగా, ఎర్రని మచ్చలతో, మళ్ళీ శిశువుగా పరిగణించదగ్గవృద్ధుడు చనిపోయినప్పుడు కనిపించే టట్లుగా వుండేది. గ్రివెట్ ముఖం ఇరుగ్గాకనిపించేది - గుండ్రనికళ్ళూ, మూర్ఖులకుండేటటువంటి సన్ననివుదవులూను. ఆలివియర్ దవడ ఎముకలు చెంపల్లోంచి బైటికి పొడుచు కొస్తున్న ట్లుండేవి. విపరీతశరీరంమీద - అర్ధరహితమైన

మాన్ని నిటారుగా, గంభీరంగా మోస్తున్నట్లు కనిపించే వాడు. అతనిభార్య 'సుజానీ' పాలిపోయి, ఎండిపోయి - అస్పష్టమైన కళ్ళు, రంగులేని పెదవులూ, మెత్తనిముఖమూ కలిగివుండేది తాను బంధింపబడివున్న ఈ వికృతప్రాణుల్లో ధరెసాకు, ఒక్క మానవత్వం గల వ్యక్తిగాని, సజీవవ్యక్తిగాని కనిపించలేదు. ఆమె ఒకోసారి విచిత్రమైన భ్రమలకు దాసురాలై పోయింది. తాను శవాలతో ఒక సమాధిలో పూడ్చబడినట్లూ, ఆ శవాలు యంత్రవత్తుగా తలలూపుతున్నట్లూ, తాళ్లులాగినపుడు కదిలే తోలుబొమ్మలాగా కాళ్ళూ 'చేతులూ కదుపుతున్నట్లూ భావించేది. ఆ భోజనాల గదిలోని గాలివొత్తిడి ఆమె నుక్కిరిబిక్కిరిచేసేది. వల్లు జలదరింపజేసే నిశ్శబ్దమూ, లాంతరువదిలే పసుపు పచ్చని కాంతీ, ఆమెను అర్థంకాని భయంగా నింపివేసేవి. ఆమె మనోవ్యధను వర్ణించగల మాటలు లేవు.

ఆ పాపు తలుపుకు ఒక గంటను తగిలించారు. అది గలగలమోగితే ఎవరో కొనుగోలుదార్లు వచ్చారని అర్థం. 'ధరెసా ఆ శబ్దంకోసం కాచుకూచునేది.' ఆ గంట మోగగానే, ఆ భోజనాలగదినుంచి బైటపడిందే మహాభాగ్యమన్నట్లుగా చరచరా క్రిందికి దిగేది. వచ్చినవాళ్ళకు ఆలస్యం చేస్తూ సరుకు లిచ్చేది. వాళ్ళు వెళ్ళి, తా నొంటరిదైపోగానే - అమ్మకాలబల్లదగ్గరే సాధ్యమైనంత ఎక్కువసేపు కూర్చునేది. తిరిగి పైకి వెళ్ళడమంటే భయంవేసేది. ఆ గ్రివెట్, ఆలివియర్ల ముఖాలు చూడకుండావుంటేనే ఎంతో సంతోషాన్ని పొందినట్లుండేది. ఆమె చేతుల్ని కాలేచి జ్వరంవంటి

వేడిని - ఆమాపులోని తేమగాలి చల్లబరచేది. అట్లు
పోయినట్లుగా - పూహల్లో మునిగి, సమాధిలో పడిపోయేది.

కాని, క్రిందిభాగంలోనే ఎక్కువసేపు వుండలేదు.
ఆమె లేకపోతే కేమిలన్ కు కోపంవచ్చేది. గురువారం రాత్రి
పూటకూడా - ఎవరైనాసరే భోజనశాలకంటే, మాపులోనే
వుండాలని ఎందుకు వాంఛిస్తాలో అతని కర్థమయ్యేది గాదు.
మెట్ల పైభాగాన నిలచి, మెట్లపక్కనుంచే కొయ్యమీదుగా
తలవంచి, భార్యకోసం మాపంతా కలయజూచేవాడు.

‘ఏయ్-ఏంచేస్తున్నా నక్కడా? పైకి రా వెందుకనీ?
... గ్రివెట్ ఇచ్చాళ నక్కను దొక్కొచ్చాడుసుమా! అణచు
మళ్ళీ గెలిచాడు...’ అని కేకపెట్టేవాడు.

ఆ యవతి భారంగా పైకెక్కి, మసలిమైకాడ్ కెదు
రుగా తనచోట్లో కూర్చునేది. మైకాడ్ పెదవులు వదులుగా
వేలాడుతున్నట్లుండి, వాళ్ళకు డోకువచ్చేది. అలా ధరెసా
ఏమీతోచనివిసుగుతో పదకొండు గంటలదాకా ఆకుర్చిలోనే
కూర్చునేది. తన వట్టూకూర్చుని ముఖాల్ని వికృతంగా కదుల్చు
తున్న ఆ తోటబొమ్మల్ని చూచే అవసరంలేకుండా - అ
పిల్లిని చేతుల్లోకి ఎత్తుకుని, దానిపై పే చూస్తుండేది.

5

ఒక గురువారంనాడు కేమిలన్ ఆఫీసునుంచి ఇంటికి
తిరిగివస్తూ - బలిష్ఠభుజాలతో, పొడవుగా వున్న ఒక పురు
షుణ్ణి ఎంతో ఖుసాసాగా, స్వంతంతంగా మాపులోకి తీసు
కొచ్చాడు.

తనతోటిమనిషిని చూపిస్తూ మేడమ్ రేఖన్ ను -
“అమ్మా! నువ్వీ పెద్దమనిషిని గుర్తుపట్టలా?” అని ప్రశ్నిం
చాడు.

ఆ ముసలావిడ ఆ పొడవాటి యువకణ్ణి ఎగాదిగా
చూచింది. మెదడుతా తడుసుకుంది. ఏమీ తేలలా ఇదంతా
థరెసా నిశ్చలంగా చూస్తున్నది.

కేమిలన్ మళ్ళీ - “ఏమిటీ! నువ్వు చిన్నిలారెంట్ నే
గుర్తుపట్టలా? ‘జూఫాసీ’ వైపుల గొప్పగొప్ప గోధుమ
పోలాలున్న ముసలిలారెంట్ గారి కొడుకు... నీకు గుర్తు లేదా?
... నేనూ అతనూ కలిసి బళ్ళొకెళ్ళాం. మన ఇంటి ప్రక్కనున్న
వాళ్ళనూ మగారింటి కెళ్ళి వస్తూ - పతివుడయ్యమూ మన
యింటిముందు నాకోసం ఆగేవాడు. నువ్వతనికి కొట్టే, వెన్నా
డెట్టేదానివే!” అన్నాడు.

మేడమ్ రేఖన్ తక్షణమే ‘చిన్నిలారెంట్’ను గుర్తు
చేసుకుంది. అతను చాలా విచిత్రంగా ఎత్తు పెరిగిపోయాడను
కుంది. తను అతన్ని చూచి ఇరవై దేళ్ళకుపై నే అయింది.
ఉప్పెనలాగా వస్తున్న అనేక పాత జ్ఞాపకాలతో, నిజమైన
మాతృవాత్సల్యప్రదర్శనంతో, - తాను గుర్తుపట్టక కొత్త
వాణ్ణి చూచినట్లు చూచినందుకు విచారం వెలిబుచ్చ ప్రయ
త్నించింది. లారెంట్ కూచున్నాడు. ప్రశాంతంగా నవ్వాడు.
స్పష్టమైన కంఠస్వరంతో జవాబు లిచ్చాడు. తాపీగా, స్వేచ్ఛ
గా చుట్టూ చూచాడు.

కేమిలన్ - “ఏంజరిగిందో ఊహించుకో! ఈ పాత
బైతు సంవత్సరం నరనంచీ అర్లియన్స్ రైల్వే స్టేషన్ లో పని

చేస్తున్నాట్ట. మేము ఇవ్వాలసాయంకాలం దాకా ఒకర్నొకరు కలుసుకుని గుర్తుపట్టలేదు. మా ఆఫీసు అంతపెద్దదీ, అంత గొప్పదీ నన్నమాట !” అన్నాడు.

అత డిలా చెబుతూ, అంతపెద్దయంత్రంలో ఒకస్వల్ప పుచ్చకపువ్వుగావుండడమే గర్వకారణమన్నట్లుగా - పెదవులు బిగించి, కళ్లు పెద్దవిచేశాడు. మళ్ళీ మిఠునిగురించి -

“అంతేగాక ఇతడు చాలా ఆరోగ్యంగా వున్నాడు, బాగా చదువుకున్నాడు, అప్పుడే నెలకు పదిహేనువందల ఫ్రాంకులు సంపాదిస్తున్నాడు... వాళ్ళనాన్న కాలేజీకి పంపించాడు. ఇతడు లాచదివాడు. చిత్రలేఖనం నేర్చుకున్నాడు... అంతేకదూ, లారెంట్ ? ... ను వీరరాత్రికి మాతో భోం చెయ్యాలి” అన్నాడు,

లారెంట్ మర్యాదకోసమైనా ఆగకుండా, వెంటనే ‘సంతోషంగా’ అన్నాడు. టోపీతీసి అవతలకు విసిరేసి, షాపులో హాయిగా కూచున్నాడు.

మేడమ్ రేఖన్ హడావుడిగా కుండలూ, పెనాలూ సిద్ధం చేసేందుకు వెళ్ళింది. ధరెసా ఇంతసేపూ ఒక్కమాటన్నా మాట్లాడలేదు. ఇప్పుడు ఆగంతకునివేపు చూచింది. ఆమె ఎన్నడూ సౌష్ఠవమైన పురుషుణ్ణి చూడలేదు. పొడవుగా, బలిష్ఠంగా, నవనవలాడే ముఖంతో వున్న లారెంట్ ఆమె నాశ్చర్యంలో ముంచేశాడు. ఆమెఒకరకమైన మెచ్చుకోలుదృష్టితో అతని నుదురునూ, దానిమీద పీఠంవేసుకున్న గిరజాల నల్లనిజుత్తున్నతలనూ, పూరిన బుగ్గల్నీ, ఎర్రని పెదవుల్నీ, రక్తపుష్టితో సుందరంగావున్న క్రమబద్ధకండరాలను

చూచింది. ఆమెక శ్లోకనిమిషంసేవు అతనిమెడమీద నిలిచాయ్. అది పొట్టిగా, నుండంగాకండలతో, బలిష్ఠంగావుంది. తర్వాత ఆమె-అతని మోకాళ్ళమీద తెరచుకునివున్న విశాల హస్తాలను పరిశీలించడంలో మునిగిపోయింది. ప్రేళ్ళు మోటుగావున్నాయ్ వాటిని బిగించితే పెద్దపిడికిలిగా అవుతాయనీ, దాంతో ఎద్దునైనా సరే గుడ్డుకు చంపవచ్చుననీ ఆమె అనుకుంది. లారెంట్ వాస్తవమైన రైతుబిడ్డ. శరీరం కాస్త బొద్దు. వీపు గుండ్రం. కదలికలు స్థాయీభావంతో వుండేవి. ముఖకవళికలు శాంతంగా, దృఢంగా వుండేవి. అతని గుడ్డల అడుగున - గుండ్రంగా, చక్కగా పెరిగిన కండరాలతో, దొందులేని దృఢశరీరం వున్నదని చూచేనాళ్ళ కిట్టే తెలిసిపోతుంది. థరెసా అతని పిడికిళ్ళను కాసేపూ, ముఖాన్ని కొంతసేపూ చూస్తూ - తనవృష్టి అతని ఎద్దుమెడమీద పడినప్పుడు శరీరం జలదరించినట్లు కా సాగింది.

కేమిలస్ తనుకూడా బాగా చదువుతున్నట్లు మిత్రునికి కనిపించడంకోసం - తన బప్పన్ రచనల్ని, పదిసెంట్ల పుస్తకాలనీ ప్రదర్శించాడు. తర్వాత, తననుతానే కొంతకాలం నుంచీ అడుగుతున్న ప్రశ్నకు సమాధానం చెబుతున్నట్లుగా- లారెంట్ తో -

‘కాని, నా భార్యను ను వెర్రిగే వుండాలిగా? మనతో వెర్నన్ లో ఆడుకునే మా చిట్టిమగదలు నీకు గుర్తులేదా?’ అన్నాడు.

లారెంట్ నూటిగా థరెసావైపు చూస్తూ - ‘నేను నీ భార్యను చూడగానే గుర్తుపట్టేను’ అన్నాడు.

తనలోంచి దూసుకుపోయేట్లు, సూటిగావస్తున్న అతని దృష్టికి, థెరెసా ఎందువల్లనో విడియపడింది. బలవంతాన ఒక చిరునవ్వు నవ్వి, లారెంట్ తోనూ భర్త తోనూ ఒకటి రెండు మాటలు మాట్లాడి, తొందరతొందరగా మేనత్త దగ్గర కెళ్ళిపోయింది. ఆమె మనసు అంత బాగుండలేదు.

వాళ్ళు భోజనాల కుక్కచున్నారు. చారు వడ్డించిందే తడవుగా కేమిలస్ తన మిత్రుని గురించి శ్రద్ధ తీసుకోవడం అవసరం అనుకున్నాడు.

‘మీనాన్న ఎలా వున్నాడు?’ అని అడిగాడు.

లారెంట్ - ‘ఎందుకూ, నాకు తెలీదు. మేం పోట్లాడు కున్నాం.. మేం అయిదేళ్ళనుంచీ వుత్తరాలన్నా రాసుకో లేదు’ అని చెప్పాడు.

అటువంటి అసహజప్రవర్తనకు ఆశ్చర్యపడినట్లు కేమి లస్ - ‘ఏమిటీ? నిజమే నంటావా’ అన్నాడు.

లారెంట్ నవ్వుతూ - ‘అవును. ఆ ముసలాడికి సొంత వుద్దేశం తెన్నో వున్నాయ్... ..త నెప్పుడు ఇర్లుగు పొరుగువాళ్ళమీద దావాలు వేస్తుంటాడు గదూ; - నన్ను కూడా లాయర్లు చేస్తే, నే నాయనదావాలన్నీ గెలిపిస్తాననే ఆశతో నన్ను కాలేజీకి పంపించాడు... .. అబ్బ! మా ముసలాడికి ప్రయోజనంలేని కోరికలే లేవనుకో. తన పొరపాట్ల నుంచికూడ లాభాలు సంపాదించాలనే ఆయనకోరిక’ అని చెప్పాడు.

కేమిలస్ మరింత ఆశ్చర్యపడి - ‘నీ కేమో లాయరు అవా ల్లిలేదన్నమాట?’ అని ప్రశ్నించాడు.

మిశ్రమ మల్లీ నవ్వుతూ - 'అసలే లేకు. మానాన్న నాకు కేటాయింపిన మొత్తం పాలుకు పన్నెండొందల ఫ్రాంకులు తీసికోవడంకోసం - రెండేళ్ళపాటు లాకోర్సు చదువుతున్నట్లే నటించాను చిత్రలేఖనం నేర్చే ఒక కాలేజీ మిత్రునితో నివసించేవాణ్ణి గతక, నేనూ చిత్రలేఖనం ప్రారంభించా. అది నాకెంతో హుమారు నిచ్చేది. ఆపని కెన్నడూ విసుక్కలగదు - హుమారుగా వుంటుంది. మేం రోజంతా సిగరెట్లు తాగుతూ, హాస్యాలాడుతూండేవాళ్ళం...'

ఇలా చెబుతూంటే రేఖన్ కుటుంబం కళ్ళు తెరుచుకు వింటున్నారు.

లారెంట్ ఇంకా చెబుతూనే వున్నాడు - 'దురదృష్ట వశాత్తూ, అది కొనసాగలేదు. నే నబద్ధాలు చెబుతున్నానని మానాన్నకు తెలిసిపోయింది హెచ్చరికన్నా లేకుండా ఒక నెల రావలసిన పంద ఫ్రాంకులూ ఆపేశాడు. తిరిగొచ్చి, తనతోపాటు పొలం దున్నమని వుత్తరం రాశాడు. అప్పుడు నేను మతచిత్రాలు గీయడానికి ప్రయత్నించాను - గిట్ట లేదు... .. నేక యిలాగైతే ఆకలితో చావలసివస్తుందని గ్రహించగానే; చిత్రలేఖనాన్ని గంగలో కలవమని, నౌకరీ కోసం గాలించాను.... .. కొద్ది రోజుల్లోనే ముసలాడు చస్తాడు. నే నారోజుకోసమే యెదురుచూస్తున్నా. ఆతర్వాత వీసమెత్తుపని చెయ్యకుండా బహిష్కృతం' నన్నాడు.

లారెంట్ తొట్టుపడని కంఠంతో ఇదంతా చెప్పాడు. తనను చిత్రీకరణలోలాగా చూపించే విలక్షణమైన కథనంత టినీ కొద్దిమాటల్లో చెప్పేశాడు. అంతరంగంలో - అతడు

శ్రీ వేదవన గ్రంథాలయం

తెలపాకూరు. (కర్ణాటక)

సోమరి, తీవ్రమైన కోర్కెల ఆకలి గలవాడు; తాత్కాలికంగాగాని, శాశ్వతంగాగాని లభించే ఆనందాలకోసం సులభ మార్గాలు తొక్కే మనిషి. బలిష్ఠమైన అతని మహాకాయం - ఎడతెగని సోమరితనంతో, తృప్తితో సుఖించాలని తప్ప - మరేం చెయ్యాలనీ కోరేది కాదు. అతడు కోరేదల్లా ఏమిటంటే - తాను లొంగకుండా, ఏ విధమైన ఆయాసమూ పడే అవసరంలేకుండా - సుష్టుగా తినాలి, బాగా నిద్రపోవాలి, వాంఛలన్నీ పూర్తిగా తీర్చుకోవాలి అని మాత్రమే.

న్యాయవాదవృత్తం అతనికి భయంవేసింది. వ్యవసాయంపేరు తలచుకుంటేనే వట్లు గగుర్పొడిచింది. అది సోమరిపోతులకు శుద్ధ వృత్తి అనుకుని చిత్రలేఖనంలోకి దూకాడు. కంచె - తేలిగ్గా తిప్పగల పరికరం అనుకున్నాడు. చిత్రలేఖనంలో విజయంపొందడం సులుసూత్రం అని విశ్వసించాడు. చిత్రకారుని జీవితంలో ఆనందాలను చౌకగా పొందవచ్చుననీ; రకరకాల స్త్రీలను పొందవచ్చుననీ; పట్టు పాన్పులమీద పవ్వళించవచ్చుననీ, పుక్కిలింతలుగా బాగా తాగవచ్చుననీ కలలుగన్నాడు. కాని, ఆ కల తండ్రి డబ్బు పంపినంతకాలమే నిలిచింది. కాని, ముప్పయ్యేళ్లు నిండిన ఆ యువకునికి, కనుచూపు మేరలో దారిద్ర్యం కనిపించేసరికి - వెనక్కుతిరిగి ఆలోచించ నారంభించాడు. తనకు కష్టాలనుభవించగల ధైర్యంలేదనీ; కళాపరంగావచ్చే మహాకీర్తికోసం ఒక్క రోజైనా తిండిలేకుండా వుండలేననీ గ్రహించాడు. అతను చెప్పినట్లుగానే - దానివల్ల తన విస్తృత వాంఛలు తీరవని తెలిసిననాడే చిత్రలేఖనాన్ని గంగలోకలవమన్నాడు.

అసలతని మొదటిచిత్రాలు మధ్యస్థరకంకంటేకూడానాశివి. అతని రైతుకళ్ళకు ప్రకృతి వికృతంగా, మురికిగా కనిపించేది. మురికిగా, అస్తవ్యస్తంగా చిత్రించిన ఆ అసహ్యకర చిత్రాలను విమర్శించేందుకు తగ్గమాటలుకూడా దొరకవు. ఏమైనప్పటికీ, తా నొక చిత్రకారుడననే గర్వం అతని కేమీవున్నట్లు లేదు. ఎందువల్లనంటే, కుంచెను వదలవలసివచ్చినప్పుడతను పెద్దగా విచారించిందే లేదు. అతడు వదలిపెట్టడానికి విచారించినదల్లా ఒక్కటే - అది మిత్యని చిత్రశాల. దాంట్లో తను నాలుగైదేళ్ళు కాముకేళితోగడిపిన పెద్దచిత్రశాల. అది తను గీసే చిత్రాలకు నమూనాలుగా నిలబడేందుకువచ్చే స్త్రీలు - తనకున్న డబ్బులకే అందుబాటులో వుండేవారు గనుక - వాళ్ళను వదలవలసివచ్చినందుకూడా అతడు విచారించాడు. షశుసుఖాలమయమైన ఆలోకం - అతనికి తీవ్రశారీరకావసరాల్ని అలవాటుచేసింది. అయినప్పటికీ - గుమాస్తావుద్యోగంతో తృప్తిపొందడం నేర్చుకున్నాడు. ఆ వుద్యోగపు మాధ్యానికి అనుగుణంగా తనను తా మార్చుకున్నాడు. తనకు ఆలసటకలిగించకుండా, తనమెదడును నిద్రబుచ్చుతున్న ఆఫీసు పనిమీద అతనికి ప్రేమ యేర్పడింది. తనకు స్త్రీలపొందు లభించకపోవడం; పావలార్థణా హోటళ్ళలోని తిండి తన పొట్టయొక్క తిండిపోతు ఆకలిని తీర్చలేక పోవడం - ఈరెండు విషయాలే అతనికి కోపం కలిగించేవి.

కేమిలన్, చిన్నకుర్రాడంత ఆశ్చర్యంతో అతనివంక చూస్తూ చెప్పిందంతా విన్నాడు. ఈరోగిష్టియువకుని శరీరం నీరసంగా వూగులాడుతూ - వాంఛతో జలదరించడాన్నే

ఎరుగదు. అందువల్ల అతడు- తన మితృకు చెబుతున్న చిత్ర శాలాజీవితాన్ని గురించి పసిపిల్లవాడిలా కలలుగన్నాడు. వివస్త్రిలై శరీరాన్ని ప్రదర్శించే స్త్రీలను గురించి వూహించు కున్నాడు. లారెంట్ ను ప్రశ్నించాడు.

‘అలాగైతే, నీముందు గుడ్డలన్నీ తీసిపారేసి నుంచునే స్త్రీలుకూడా నీ కుండేవారన్నమాట?’

లారెంట్ నవ్వుతూ ‘అవును - అది మామూలే’ నంటూ థెరెసావై వుచూచాడు. ఆ మెముఖం తెల్లబోయింది.

కేమిలస్ పసిపిల్లాడిలా నవ్వుతూ తనధోరణి కొన సాగించాడు. “అదిచూస్తేగమ్మత్తుగా వుంటుందనుకుంటా... నే నైతే ఉక్కిరిబిక్కిరైపోతాను. మొట్టమొదటసారి నువ్వు ఝుమసుకునుంటావ్.”

లారెంట్ ఒక విశాలహస్తాన్ని తెరచి, అరచేతిని దీర్ఘంగా పరిశీలించుకుంటున్నాడు. అతని వేళ్లు కొద్దిగా దురదవుట్టినయ్, బుగ్గలు కందినయ్. తనలో తాను మాట్లాడుకున్నట్లుగా- “మొట్టమొదటిసారి - అది నాకు సామాన్యంగానే కనిపించిందనుకుంటాను... అదిచాలా సంతోషకరం- చిత్రలేఖనం- కాని దానిదుంపతెగా-ఒక్క కానీకూడా రాదు.

...నాకు నమూనాగా ఒక ఏర్పాటుగల సుందరాంగివుండేది.

సొచ్చమైనచర్మం, బిగుతైన కండరాలు, సాఫలమైన రొమ్ములు. పిరుదు లెంత విశాలమైన వంటే...”

ఇలా చెబుతూ, లారెంట్ తలెత్తి మౌనంగా, నిశ్చలంగా తనయెదుట కూర్చున్న థెరెసాను చూచాడు. ఆ యువతి అతని వంక అత్యంత శ్రద్ధతో చూస్తున్నది. మసకనలుపుగా

వుండే ఆమెకళ్లు అగాధమైన గుంటల్లా కనిపించాయ్. సగం తెరచుకున్న పెదవులచుధ్యగా ఆమెనోట్లోని గులాబీరంగు జ్యోతులు అతని క్కనిపించాయ్. ఆమె ఉవ్వెతునలేచి, తన లోనే తాను మణగినట్లుగా కనిపించింది. అయినా ఆమె వింటూనే వుంది.

లారెంట్ కళ్లు థరసామీదినుంచి కేమిలన్ మీదికి మళ్ళాయి. మాజీ చిత్రకారుడు నవ్వు నణచి వేసుకున్నాడు. అతడు తను చెబుతున్న వాక్యాన్ని, చేతులపై గలతో-కామక మైన విశాలసూచనతో పూర్తిచేశాడు. దాన్ని ఆయువతి కళ్ళతో అనుసరించింది. చివరిపదార్థంనడ్డించి, మేడమ్ రేఖన్ ఎవరికో సరుకు లిచ్చేందుకు క్రింది కెళ్ళింది.

ఆ తర్వాత, బల్లమీదగుడ్డకూడా తీసివేసినపిదప; కొన్ని నిమిషాలనుంచీ ఏదో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్న లారెంట్ తటాలున కేమిలన్ వైపు తిరిగాడు.

“నేను నీ బొమ్మ నొకదాన్ని గియ్యాలి, తెలుసా” అన్నాడు.

ఈ వృద్దేశం మేడమ్ రేఖన్ కూ, కుమారునికీకూడా సంతోషదాయకమయింది. థరసా మానంగా వుండిపోయింది.

లారెంట్ మళ్ళీ- “ఇంకా వేసంగివుదిగదా ! మనం నాలుగింటికే ఆఫీసు వదుల్తాంగనుక నే నిక్కడి కొచ్చి, ప్రతిసాయంకాలమూ రేండ్ సెగంటలచొప్పున నిన్ను నమూనాగా నిలబెట్టవచ్చు. బొమ్మ వారంరోజుల్లో అయిపోతుంది” అనిచెప్పాడు.

కేమిలస్ సంతోషాతిరేకంచే సిగ్గుపడుతూ “బ్రహ్మాండంగా వుంటుంది. నువ్వుమాతోనే భోంచేయ్యొచ్చు. నేను జుట్టు గిరజాలు తిప్పించుకుంటాను. నా నలుపురంగు ప్రాక్ కోటు తొడుక్కుంటాను” అన్నాడు.

గడియారం ఎనిమిది కొట్టింది. గ్రివెట్, మైకాడ్లు వచ్చేశారు. కాస్సేపటికి ఆవిలియర్, సుజాన్లుకూడా వచ్చారు.

కేమిలస్ తనమిత్రుని అందరికీ పరిచయంచేశాడు. గ్రివెట్ కనుబొమలు ముడివేశాడు. అతని పుద్దేశంలో లారెంట్ జీతం మరీతొందరగా పెరిగిపోయింది గనుక - అతనికి లారెంట్ మీద ద్వేషంపుట్టింది. అంతేగాక, ఈ కూటమికి మరొకసభ్యుణ్ణికలపడమంటే పెద్దవిషయమే. రేఖన్ల అతిథులు - ఇంకోకొత్తవాణ్ణి కలుపుకోవడానికి అయిష్టం చూపకుండా వుండలేరు. (మందిఎక్కువయితే మజ్జిగ పల్చ నవుతుందిగదా!)

కాని, లారెంట్ దీన్ని లెక్కచెయ్యలేదు. పరిస్థితిని చక్కగా అర్థంచేసుకుని - తను వెంటనే విత్తుడుగా అంగీకరింపబడేందుకు తగినట్లుగా, వాళ్ళకు నచ్చేట్లుగా ప్రవర్తించేందుకు సాధ్యమైనంతా చేశాడు. అతడనేకకథలు చెప్పి, ఆ రాత్రి సమావేశంలో మనసారానవ్వించి - ఆఖరికి గ్రివెట్ గార్నికూడా మిత్రుణ్ణిగా మార్చేసుకున్నాడు.

ఆ రాత్రి - థరెసా క్రిందిపాపులోకి వెళ్ళాలనే ప్రయత్నమే చెయ్యలేదు. ఆమె మాట్లాడుతూ, పాచికలాడుతూ, లారెంట్ కళ్ళల్లో తనచూపుపడకుండా తప్పించుకుంటూ

(అత డామె సంతశ్రద్ధగా చూడ్డంలేదుగనుక అదేమంత కష్టమైనపని కాదనుకోండి!) - పదకొండుగంటలదాకా తనకుర్చీలోనే కూర్చుండిపోయింది. ఆ యువకుని ఉల్లాసప్రకృతి, నిండ్లై న కంతన్వరమూ, పకపకనవ్వులూ, అతని శరీరంనుంచి వెలువడే చురుకైన ఘాటువాసనలూ - ఆ యువతిని యిరుకునబెట్టినయ్; ఆమెనరాలు ఆక్రోశించేస్థితికి నెట్టినయ్.

6

ఆ రోజునుంచీ లారెంట్ ప్రతిరాత్రీ రేఖన్ ల యింటి కొచ్చేవాడు. అతడు వైన్ పార్ట్ షేటకు ఆవల, 'రూ - సేంట్ విక్టర్'లో, నెలకు పద్దెనిమిది ఫ్రాంకుల అద్దె యిచ్చి ఒక గదిలో వుంటున్నాడు. ఆ గది పైకప్పు మిద్దెలాగా మట్టి అడుసుతో వేయబడింది. ఆ పైకప్పులో ఒక చిన్ని అద్దం కిటికీలాగా అమర్చబడింది. ఆ గదికి అదొక్కటే వెలుతురు వచ్చేమార్గం. ఆ గది పద్దెనిమిది చదరపు టడుగులుకూడా లేదు. లారెంట్, కేమిలస్ ను కలుసుకోక ముందు - మంచి హోటలులో కాస్తీపు విశ్రమించేందుకు తగ్గ ధనంవుండేది గాదు. అందువల్ల ఒక చిన్న హోటలులో భోంచేసి; కాఫీ, బ్రాందీ కలిసిన పానీయం మూడు సేల ఖరీదు చేసేది తాగి, పొగపైపు కాలుస్తూ కాస్తీపు తిరిగేవాడు. తర్వాత మెల్లగా రూ-సేంట్ విక్టర్ కు తిరిగివెళ్లేవాడు. దోవలో రాతిరేవులవెంట పికారుగా తిరుగుతూ, వేడిగావున్నప్పుడు రాతిబల్లలమీద కాస్తీపు విశ్రమించి - గదికి జేరేవాడు.

పాంట్ - నూఫ్ దోవలోని ఆ షాపు - వెచ్చగా, ప్రశాంతంగా, స్నేహపూర్వకసంభాషణలు, మైత్రీమర్యాదలతో 'నిండివుండి - అతనికి ఆనందకరమైనవి శ్రాంతిస్థలంగా వుంది. బ్రాందీ కలిసిన కాఫీకి వెచ్చించే మూడు సీలూ మిగుల్చుకుని, ఇప్పుడు మేడమ్ రేఖన్ గారి 'టీ' ని గుచిచూస్తున్నాడు. అక్కడక్కడ పదిగంటల వేళవరకూ - మత్తుగా, తిన్నది జీర్ణించుకుంటూ, సొంతయింట్లో వున్నంత స్వేచ్ఛగా గడిపేవాడు. ఆ షాపును మూసివేస్తున్న కేమిలన్ కు కాస్త సాయంజేసిన తర్వాతగాని ఆ షాపును వదిలేవాడు గాదు.

ఒకనాటి సాయంకాలం తన కుంచె, రంగులపెట్టే కూడా తెచ్చాడు. ఆ మర్నాడే తను కేమిలన్ చిత్రాన్ని గీయడం ప్రారంభించవలసివుంది. కేన్వాస్ గుడ్డ కొన్నారు. మిగతావన్నీ అతిజాగ్రత్తగా సిద్ధంచేసుకున్నారు. చివరికి ఆ యువదంపతుల పడకగదిలోనే-అక్కడే వెలుతురు బాగా వున్నదన్నాడు - చిత్రకారుడు పని ప్రారంభించాడు.

తలను రేఖామాత్రంగా గీయడానికి అతనికి మూడు రోజులు పట్టింది. అతడు బొగ్గుముక్కను జాగ్రత్తగా పుచ్చుకుని, కేన్వాస్ మీద చిన్న సన్నని గీతలు గీచాడు. అతని చిత్రం బిగుసుకుపోయినట్లుగా నిర్జీవంగా పూర్వకాలపు చిత్రకారుల పనిలా వుంది. చిత్రకళాభ్యాసంచేసే విద్యార్థి ఒక నగ్నసుందరిని సమూహంగా పెట్టుకుని గీస్తున్నట్లుగా- తొట్టు పడే చేతులతో, సరిగ్గాఖచ్చితమైనకొలతలతో కేమిలన్ తలను గీచాడు. అందువల్ల అది వెక్కిరిస్తున్నంతవికృతంగా తయారయింది. నాలుగవనాడు పలకమీద రంగులచుక్కలు

పెట్టాడు. కుంచెకొనతో ఆ బొగ్గుగీతలమధ్య రంగులు వేయ సాగాడు. కేన్వాస్ మీద బురదమరకలు వేసినట్లుగా అక్కడక్కడా రంగులు పూశాడు. పెన్సిల్ తో గీస్తున్నట్లుగా దగ్గర దగ్గరగా చిన్నిచిన్ని మెలికెలు చుట్టాడు.

ప్రతీసారీ కొంతసేపు శ్రద్ధగా పనిలో వుండి, అది ముగించిన తర్వాత మేడమ్ రేఖన్, కేమిలన్లు ఎంతో ఆనందం వురక వేసినట్లు సంతోషం వెలిబుచ్చేవాడు లారెంట్ - వాళ్ళింకా వేచిచూడాలనీ, తర్వాతగాని చిక్రాంలో పోలిక రాదనీ చెప్పేవాడు.

థెరెసా, ఈ చిత్రలేఖనం ప్రారంభ మైనప్పటినుంచీ - చిత్రశాలగా మారిన యీ పడకగదిలోనే ఎప్పుడూ వుంటున్నది. మేనత్తను అమ్మకాలబల్లదగ్గర ఒంటరిగా వదిలి, ఏ చిన్నసాకు దొరికినా పైకి వెళ్ళి, లారెంట్ చిత్రలేఖనను చూస్తూ మైమరచేది.

ఎప్పుడూ గంభీరంగా, నిరుత్సాహంగా, పాలిపోయి నట్లుండే ఆమె ఇప్పుడు మరింత మానంగా కూర్చుని, లారెంట్ కుంచెలతో చేస్తున్న పనిని గమనిస్తూండేది. ఆ దృశ్యం ఆమెకు ప్రత్యేకంగా ఏ సంతోషాన్ని యిచ్చేట్టు కనపడ లేదు. ఏదో శక్తి తన నక్కడకు ఈడ్చుకొచ్చినట్లుగా వచ్చి అక్కడే మేకుబిగింపబడినట్లుగా కూర్చునేది. ఒకోసారి లారెంట్ వెనక్కు తిరిగి, ఆమె మీద ఒక చిరునవ్వును విసిరి, చిత్రం ఆమె కెలా వున్నదీ చెప్పమనేవాడు. ఆమె సామాన్యంగా జవాబే యిచ్చేది కాదు. వట్లు జలదరించేది. మళ్ళీ అవ్యక్తమైన ఆసక్తితో చూడ్డంలో నిమగ్నమయ్యేది.

ప్రతీరాత్రీ, రూ సేంట్ విక్టర్ కు వెళ్లేటప్పుడు -
లారెంటు తనలోతానే దీర్ఘంగా సంభాషించుకునేవాడు.
తాను ధరణాకు ప్రియుడు కావచ్చునా, కారాదా అనిచర్చిం-
చుకునేవాడు.

అతడు తనమనసుతో - “ఆ యువతి, నేను తలుచు
కుంటే, నా వుంపుడుగతే అయిపోతుంది. ఆవిడ ఎప్పుడూ
నా వెన్నంటి వుండి, నన్ను చూస్తూ, నాగురించి అంచనాలు
వేసుకుంటూ, నా యోగ్యతను తూకంవేస్తూ వుంటున్నది...
ఆమె వణుకుతుంది, విచిత్రంగా చూస్తుంది మాట్లాడుకుం-
డానే కామాన్ని వెలిబుచ్చుతుంది... ఆమె కొక ప్రియుడు
అవసరం అనేదాంట్లో సందేహంలేదు. ఆమెకు చూస్తేనే
ఆ సంగతి చెప్పొచ్చు. ... నిజంగానే, కేమిలస్ వట్టి బల-
హీనుడు రకం...” అని అనుకునేవాడు.

ఆ పాలిపోయి, చివికిపోయిన మిత్రుని గుర్తుకు తెచ్చు-
కుని లారెంట్ నిశ్శబ్దంగా నవ్వుకునేవాడు. మళ్ళీ “ఆ
షాపులో ఆమెకు చచ్చేంత విసుగ్గా వుంది.... నేను ఇంకెక్క-
డికీ వెళ్లే అవకాశంలేక అక్కడికి వెళుతున్నాను అవకాశమే
వుంటే నే నస లా గొందెలోనే కనిపించను! అది శేమగా,
మసగ్గా వుంటుంది. అస లక్క దుంటే ఏ ఆడదై నా చావక
తప్పదంటాను!... ఆమెకు నామీద మనసయింది. అది నాకు
నిస్సందేహంగా తెలుసు - అలాంటప్పుడు - మరో మగ-
వాడికి బదులు - నేనే అయితే నేం?” అనుకునేవాడు.

అత డాగి - తన శక్తియుక్తులను గురించి ఉత్సా-
హంగా ఆలోచించుకుంటూ - ప్రవహిస్తున్న సీనేనదిని నిర్ల

క్ష్యంగా చూచాడు. 'అవును - ఎందుకు కూడదు? నా కవ
కాశం చిక్కగానే ఆమెను ముద్దు పెట్టుకుంటారు. ... ఆమె
వెంటనే నా కౌగిలిలోకి వచ్చేస్తుంది పందెం వేసారు' అను
కున్నాడు.

మళ్ళీ నడువసాగాడు. ఇప్పుడు తనిలో నమ్మకం సడ
లింది. 'ఏముందీ - ఆమె చాలా కురూపి. బారుముక్కూ,
పెద్దనోరూనూ. అదీగాక - నే నామెను ఏమాత్రమూ
ప్రేమించడంలేదు. బహుశా నేను అలాచేస్తే అనవసరంగా
ఇబ్బందుల్లో పడిపోతా నేమో కూడా. కాస్త ఆలోచించడం
మంచిది' అనుకున్నాడు.

ఎంతో దూరంలో చనచేయగల లారెంట్ - ఈ
విషయాలను తనలోతనే వారంరోజులు చర్చించుకున్నాడు.
తనకు థెరెసాతో సంబంధంకలిస్తే ఏర్పడగల కష్టనష్టాల
చన్నింటినీ అంచనాలు వేసుకున్నాడు. తా నలా చేసినందు
వల్ల తనకు పూర్తిగా లాభం చేకూరుతుందని తేలిన తర్వాత
తనే - ఎలాంటి సాహసమైనా చేయదలచుకున్నాడు.

అతనిదృష్టికి థెరెసా కురూపిగా వున్నమాట నిజం.
అతడు ఆమెను ప్రేమించలేదు కూడా. కాని, ఆమెను పొంద
డానికి తనకేం ఖర్చుకాదుగదా! తాను పావలా, అర్థా
యిచ్చికొనుకున్న స్త్రీలు ఆమెకంటే అందగత్తెలూకాదు,
ప్రేమపాత్రులూగాదు. డబ్బు ఖర్చుతగ్గించుకోవాలనే దృష్టి
మాత్రమే అతన్ని - మిత్రనిభార్యను సంగ్రహించమని
ప్రోత్సహించింది. అంతేగాక - అతడు తన ఆకలి తీర్చుకుని
చాలాకాలమయింది. డబ్బులేనందున - కోర్కెలను ఉప

వాసం వుంచాడు. వాటిని కొంచెం తృప్తిపరచేందుకు గల
 వ అవకాశాన్నీ జారవిడువదలచుకోలేదు. ఆ విషయంలో
 పూర్తిగా ఆలోచించినమీదట - అసలలాంటి సంబంధంవల్ల
 వ దుష్ఫలితాలూ కలగబోవని అచుకున్నాడు. ధరసా తన
 స్వప్రయోజనంకోసం ఆ సంబంధాన్ని కప్పిపుచ్చుతుంది.
 తన కిష్టంలేనప్పు డామెను తేలిగ్గా వదలివేయగలడు! ఒకవేళ
 కేమిలన్ ఈ సంబంధాన్ని కనిపెట్టి, కోపం ప్రదర్శించినట్ల
 యితే - వాడేదన్నా అసహ్యంగా ప్రవర్తిస్తే - ఒక్కడెబ్బకు
 పడగొట్టవచ్చును. ఏ వైపునుంచి చూచినా - లారెంట్ కు
 అది సులభమైన, ఆకర్షణీయమైన యేర్పాటుగానే కని
 పించింది.

చిత్రం చాలావరకూ పూర్తయినట్లే. కాని, ఆ అవ
 కాశం రాలేదు. ధరసా ఎప్పుడూ నీరసంగా, బెరుకుబెరుకుగా
 అక్కడే వుంటూంది. కేమిలన్ ఆ గదిని వదలిపెట్టడమే
 లేదు. తా నతన్ని గంటసేపైనా అవతలికి పంపలేకపోతు
 న్నందుకు లారెంట్ కెంతో విసుగ్గావుంది. ఆఖరి కొకనాడు -
 మర్నాటికే చిత్రం పూర్తిచేస్తానని చెప్పాడు. మేడమ్ రేఖన్
 ఆ చిత్రకారుని పని పూర్తయినందుకు అభినందనలు విందు
 చేసుకుందామని ప్రకటించింది.

మర్నాడు, లారెంట్ కేన్యాక్ మీద కుంచెతో
 చివరి సర్దుబాట్లుచేశాడు. కేమిలన్ పోలికలున్న ఆ చిత్రాన్ని
 ఆ కుటుంబమంతా జేరి పొగడుకున్నారు. ఆ చిత్రం వాస్త
 వానికి - మనగ బూడిదరింగుతో, ఎర్రనిమచ్చలతో అస
 హ్యంగా వుంది. లారెంట్ - జిగేలుమని మెరిసేరంగుల్ని

కూడా నుసగ్గా, బురదలాగా చెయ్యకుండా వుపయోగించ లేకపోయాడు. తా నెంత ప్రయత్నించినప్పటికీ, నమూనా కంటే ముఖాన్ని మరింత పాలిపోయినట్లు చేశాడు. కేమిలస్ ముఖం నీటిలో నునిగి చచ్చిపోయినవాని ముఖంవలె ఆకుపచ్చవర్ణంగా వుంది. ఆ మొరటు చిత్రంలో ముఖభంగి మలన్నీ వక్రించి అ స లు రూ పం కం టే ఎక్కువ వ్యవస్థంగా తయారయింది. కాని, కేమిలస్ ఆ చిత్రాని కెంతో ఆనందించాడు తను చిత్రంలో ఒక ప్రత్యేక పిశిష్టత వున్నట్లు కనిపిస్తున్నా నన్నాడు.

తన చిత్రాన్ని పూర్తిగా పొగడుకున్న తర్వాత - తాను రెండవసారి పాంపేన్ సారాయం తెస్తానని చెప్పి బైటికి వెళ్ళాడు. మేడమ్ డేఖన్ మళ్ళీ పాపులోకి వెళ్ళి పోయింది. చిత్రకారుడు ఒక్కడే థరేసాతో విగిలిపోయాడు.

ఆ యువతి నిలచినచోటనే వుండిపోయి, శూన్యంలోకి చూస్తున్నది. ఆమెజలదరిస్తూనిరీక్షిస్తున్నట్లున్నది. లారెంట్ తటపటాయించాడు. తను రచించినచిత్రంవైపు చూచాడు కుంచెల నటూ ఇటూ కదిపాడు. వ్యవధి లేదు, కేమిలప్ ఏ ఊణానైనా తిరిగిరావచ్చు. తనకుమళ్ళీ ఇలాంటి అనకాశం ఎన్నటికీ లభించకపోవచ్చు. లారెంట్ గిరుగి తిరిగి థరేసా ముఖంలో ముఖంపెట్టి చూచాడు. కొన్ని ఊణానెపు ఒకరి నొకరు చూచుకున్నారు.

తర్వాత - ఒక్క అదటున - లారెంట్ వంగి, ఆ యువతిని తనవయోనికి అనుముకున్నాడు. ఆమె తల వెనక్కు వాలింది. అతనిపెదవులు ఆమె పెదవుల్ని కొరికి

వేసున్నాయ్. ఆమె ఒకతనంసేపు డెబ్బతిన్నపులిలాగా పెనగులాడింది. మళ్ళీ తటాకన ప్రయత్నం మానుకుని నేల మీదికి జారిపడుకున్నది. తర్వాత వారిమధ్య ఒక్కమాట కూడా జరగలేదు. ఆ చెయిదం - మానంగా, పశుతుల్యంగా జరిగిపోయింది. |

మొదటినుంచీకూడా ఆ ప్రేమికులు తమకలయిక ఆవశ్యకమనీ, విధిలిఖితమనీ, పూర్తిగా సహజమనీ అనుకున్నారు. ఇరులులేకుండా మొట్టమొదటిసారిగా వాళ్ళిద్దరేవున్నప్పుడు, పరస్పరంచిరఁచరిచయంవున్నట్లుగా మాట్లాడుకున్నారు; తమ కెన్నో సంవత్సరాలనుంచీ సంబంధంవున్నట్లుగా - ఏ బెరుకూ, ఏ సిగ్గు లేకుండా - ఒకరినొకరు ముద్దు పెట్టుకున్నారు. వాళ్లకు ఈకొత్తబాంధవ్యం - అవలేశం సిగ్గుగాని, అణుమాతపు తడబాలుగాని లేకుండా - హాయిగా వుంది.

తా మెలా కలుసుకోవలసిందీ నిర్ణయించుకున్నారు. ధరెసా బైటికి వెళ్ళలేదుగనుక - లారెంటే ఇంట్లోకి రావాలని నిశ్చయించుకున్నారు. ఆయన తా నాలోచించిన పథకాన్ని అతనికి స్పష్టంగా, ధైర్యస్వరంతో చెప్పింది. తనూ భర్తా పడుకునే గదిలోనే - తా మిద్దరూ కలుసుకోవాలి. ప్రియుడు-ఆగొండెలోనుంచి సరాసరివరండాలోకివచ్చేదోవను

వైకి రావాలి. ధరెసా అతనికోసం అటు మెట్లమీద తలుపు తీసివుంచుతుంది. ఆసమయంలో కేమిలన్ ఆఫీసులో వుంటాడు. మేడమ్ రేఖన్ క్రింద షాపులో వుంటుంటి. అ దెంతో సానా సంతో కూడినపనిగనుక అది సఫలంకావడంతధ్యం.

లోరెంట్ వప్పుకున్నాడు. అతడు ఎంతోదూరాలో చనగలవాడైనప్పటికీ - మహాబలిష్ఠుని కుండే నిర్భయ్యతో పాటు, ఒకరకమైన మూర్ఖుడై ర్యంకూడాగలవాడు. తనవుంపుడు గత్తె శాంతంగా, మనఃపూర్వకమైన వాంఛతో చెబుతున్న విధం - అంతధైర్యంగా అందించబడుతున్న కామోద్రేకాన్ని అనుభవించుచుని వాదించింది. ఏదోసాకుకల్పించిచెప్పి, తన శాఖ ముఖ్యోద్యోగివద్ద రెండుగంటలు శెలవుతీసుకుని, పాంట్ - నూఫ్ దోవవద్దకు చకాచకా వెళ్ళాడు.

ఆ గొందెలో ప్రవేశించగానే అతనిలో కామజ్వాలలు రగిలినట్లయింది. నకిలీనగలమ్మే స్త్రీ వరండాద్వారాని కెదురుగా గొందెకవతలివేపున కూర్చుని వుంది. ఆమె వ్యాపారంలోనిమగ్నమయ్యేనరకూ - ఒకబాలిక వచ్చి ఏవుంగరమో లేక రాగి లోలకులో బేరమాడేవరకూ - అతను ఎదురు చూడవలసివచ్చింది. ఆ అవకాశంరాగానే, చట్టన వరండాలో దూరి, ఇరుకైన చీకటిమెట్లమీదుగా, తేమతో జిడ్డుగావున్న గోడలను రాసుకుంటూ వైకెక్కాడు. ఆ రాతి మెట్లమీద అతని అడుగులు చప్పుడు చేస్తున్నయ్, ప్రతిధ్వనికి అతనివక్షంలో ఒక వేడిపోటు పొడుస్తున్నది. తలుపు తెరుచుకుంది. రాత్రివేళ తొడుక్కునే జాకెటూ, చిన్ని కోటూ ధరించిన ధరెసా - తెల్లని కాంతి మీద పటంకట్ట

బడినట్లుగా కళ్లు మిరుమిట్లుగొలిపేట్లు గడపమీదనిలచి కనిపించింది. ఆమె జుట్టును గట్టిగా వెనక్కు దువ్వి ముడివేసుకుంది. అతను ప్రవేశించగానే తలుపు మూసేసి, అతని మెడకు వ్రేలాడింది. ఆమె తెల్లని లినెన్ దుస్తులూ, అప్పుడే స్నానంచేసిన శరీరమూ మధురమైన వాసనలు వెదజల్లుతున్నాయి.

లారెంట్ ఎంతో ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఇప్పుడతనికి తన వుంపుడుకత్తె చాలా అందంగా కనిపించింది. ఈ స్త్రీని తా నింతకుముం దెన్నడూ చూడలే దనిపించింది. అనువుగా వంపులు తిరిగే బలిష్ఠశరీరపు ధరేనా, తలను వెనక్కువాల్చి అతన్ని గట్టిగా కాగలించుకుంది. ఆమె ముఖంమీద జ్వర కాంతులూ, కామోద్రేకపుచిరునవ్వులూ పరుగెత్తాయ్. అది ప్రేమలో మునిగివున్న స్త్రీముఖం. అదొకరకమైన రూప పరివర్తన చెందింది. అది మోటుగానూ, మృదువుగానూ కూడా కనిపించింది. తడిసినపెదవులూ, మెరిసే కళ్ళతో ఆ ముఖం కాంతులీనుతున్నది. విగిసిన శరీరంతో వూగుతున్న ఆ యువతి ఒక విచిత్రమైన అందంతో సుందరంగా వుంది. అది పరవశత్వం వంటి సౌందర్యం. ఆ సమయంలో మీరా మెను చూచినట్లయితే - హఠాత్తుగా శరీరంలోంచి ప్రసరించిన కాంతితో ఆమెముఖం తేజరిల్లిందనీ, ఆమె శరీరంలో నుంచి జ్వాలలు పైకి నాట్యంచేస్తున్నాయనీ అనేనాళ్ళే. ఆమెలో మండిపోతున్న రక్తమూ, బిగుతుగావున్న నరాలూ సృష్టిస్తున్న వెచ్చనిగాలి - హృదయాల్లోకి చొచ్చుకుపోయే ఘోరమైన వాసనగల వాతావరణం.

మొట్ట మొదటి ముద్దుతోనే ఆమె ఒక వేశ్యనంటి దని రుజువు చేసుకుంది. కోరికలు తీరని ఆమె శరీరం - జ్ఞానేంద్రియానందంకోసం, గాఢంగా లోబడిపోయింది. కలలోంచి లేచినట్లుగా, కామోద్రేకానికే జన్మించినట్లుగా మేలుకుంది. ఆమె కేసులన్ మొక్క అనారోగ్య హస్తాలనుంచి, లారెంట్ బలిష్ఠహస్తాల్లోకి మారింది. ఆ బలిష్ఠ పురుషుని కౌగిలి, ఆమెను వెంటనే విహ్వలపరచి- అంతవరకూ ఆమె కోర్కెల నన్నింటినీ బంధించిన నిద్రలోంచి మేల్కొలిపింది. తీవా ఘాతంతిన్న సున్నితవ్యాసయినిగా వున్న ఆమె సహజ వాంఛలన్నీ నమ్మలేనంత ఆవేశముమ్మరంతో కట్టలుతెంచు తుని ప్రవహించాయ్. ఆమె నరాల్లో మండుతున్న తల్లి రక్తం - ఆఫ్రికన్ రక్తం - ప్రవహించ నారంభించింది; దాదాపు కన్యగావున్న ఆమె చిరుశరీరంలో వేగంగా కల గుండుపడసాగింది. పరిపూర్ణమైన నిర్లజ్జతో తన శరీరాన్ని ప్రదర్శించింది. తనను తా నర్పించుకుంది. ఆమెను నఖశిఖ పర్యంతమూ జలదరింపులు కుదిపివేశాయ్.

లారెంట్ ఎన్నడూ అలాంటి స్త్రీని యెరుగడు. అత డాశ్చర్యపోయాడు, బిత్తర పోయాడు. మామూలుగా అతన్ని వేశ్య లెవరూ అంత తీవాప్యాయతతో స్వీకరించ లేదు. అతడు నిర్జీవంగా, నిర్లక్ష్యంగా వుండే ముద్దులకూ - బలహీన కృత్రిమ ప్రేమలకూ అలవాటుపడిపోయాడు. ధరెసానిట్టూపులూ, శరీరపునడలింపులూ అతన్ని దాదాపు భయపెట్టాయ్. అదే సమయంలో అవి అతని శారీరక కౌతుకాన్ని మరింత పెంపొందించినయ్. అతడు యువతిని

వదలిపెట్టగానే - త్రాగుబోతులాగా తూలుతూ వెళ్ళి పోయాడు.

మర్నాడు, వెనుకాముందూచూచి దూరాలోచన చేయగల ప్రశాంతిని కోలుకున్నపుడు తననువెచ్చగాకాల్చిన ముద్దులిచ్చే ఆ పువ్వుపగతై దగ్గరకు మళ్ళీ వెళ్ళాలా వద్దా అని ఆలోచించాడు. మొదట్లో ఏమైనాసరే వెళ్ళరా దని దృఢంగా నిశ్చయించుకున్నాడు. తర్వాత క్రమంగా నిశ్చయం సడలసాగింది అతడు ధరెసాను మరచిపో ప్రయత్నించాడు. నగ్నంగా పున్నప్పటి ఆమె రూపాన్నీ, తీయని తీవ్రప్రణయకలాపాలనూ తలుచుకోగూడ దనుకున్నాడు. అయినా ఆమె తన కళ్ళెదుట, తొలగించజేసివిధంగా నిలచి చేతులు చాస్తున్నట్లే వుంది. ఆమె రూపకల్పన అతనిలో కలిగించిన శారీరకబాధను భరించలేకపోయాడు.

లొంగిపోయాడు. మరోసారికలుసుకునేందుకు యేర్పాటుచేసుకున్నాడు. మళ్ళీ పాంట్ - నూఫ్ దోవకు వెళ్ళాడు.

ఆ రోజునుంచీ ధరెసా అతనిజీవితంలో ఒకభాగమై పోయింది. అత డామె సింకా పూర్తిగా అంగీకరించలేదు. కాని, ఆమె అతన్ని పూర్తిగా ఆక్రమించేసింది. అతడు గంటలతరబడి భయపడేవాడు. కొన్ని క్షణాలు జాగ్రత్తగా సర్దుకోవాలనుకునేవాడు. మొత్తంమీద ఈ సంబంధం అతన్ని అయిష్టంగా కుదిపివేసింది. కాని అతని భయాలూ, బెరుకు తనం అతని వాంఛలకు లొంగిపోయాయి.

ధరెసా కిలాంటి సంకోచాలేమీ లేవు. ఆమె, తన కామంతోలిన చోటికి నూటిగా వెళుతూ; నిర్లక్ష్యంగా తనను

తా నర్పించుకుంటున్నది. పరిస్థితులవల్ల అణచబడిన ఈ స్త్రీ తుదకు తన నిజనైజాన్ని పొందుతూ - తన వాంఛల న్నింటినీ బహిర్గతంచేసి, తన ఆత్మను తృప్తిపరచుకుంటూంది.

ఒకోసారి ఆమె లారెంట్ మెడచుట్టూ చేతులు వేసి; ఆతనివక్షంమీద పడుకుని, ఇంకా వగర్చుతున్న కంఠంతోనే - 'అబ్బా! నే నెంత బాధపడ్డానో నీకు తెలిస్తే! నేను రోగిష్టిగదిలోవుండే వెచ్చనితేమిగాలిలో పెంచబడ్డాను. కేమిలన్ పక్కమీదే పడుకునేదాన్ని. అతని శరీరా న్నుంచి వచ్చే రోగపువాసనకు డోకుపుట్టి - అతనికి సాధ్యమైనంత ఎడంగా జరిగేదాన్ని. అతనికి ఎడటివాళ్ళసుఖం గిట్టని పట్టుదల ఎక్కువ. తనతోపాటు నేనుకూడా భాగం పంచుకుంటేనేగాని ఏమందూ తాగేవాడుగాదు. మా మేనత్తను తృప్తిపరచేందుకు అన్నిరకాలమందులూ తాగవలసివచ్చేది. వాటితో నే నెందుకు చచ్చిపోలేదో నాకే ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది... వాళ్లు నన్ను - యీ అభాగ్యురాలిని బికారిని చేసేశారు. నాకున్న సర్వస్వాన్నీ దోచుకున్నారు. నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నంత యిదిగా నువ్వు నన్ను ప్రేమించలేవు' అని చెప్పేది.

ఏడ్చేది. లారెంటును ముద్దుపెట్టుకునేది. మరింత ఆవేశంతో చెప్పేది: 'వాళ్ళకు కీడు కలగాలని నే నాశించను. వాళ్లు నన్ను పేదరికాన్నుంచి రక్షించారు. పెంచి పెద్దదాన్ని చేశారు... కాని, వాళ్ళు నన్ను కరుణించడంకంటే, నా ఖర్చుకు నన్నొదిలేస్తే సంతోషించేదాన్ని. నాకు విశ్రాంతి

నిచ్చేస్తలాలమీదా. గాలిమీదాకోరిక వేసుతూంటుంది. చిన్న పిల్లగా వున్నప్పుడుకూడా - నేను చెప్పలేని కాళ్ళతో మట్టిగొట్టుకుంటూ, విశాలమైన వీధుల్లో అడుక్కుంటూ, అడవిమనుషుల్లాగా బతుకుతూ, ఇచ్చవచ్చినట్లు తిరుగుతున్నట్లుగా కలలుగనేదాన్ని. నాతల్లి ఆఫీకాలోని ఒక అడవిజాతి నాయకుని కూతురని విన్నాను. నేను తరచుగా ఆమెను తలుచుకునేదాన్ని. నారక్తమూ, నా పూహలూ ఆమెవే నని నాకు తెలుసు. నేనామెను వదలిపెట్టవలసిరాకుంటే బాగుండేదనుకునేదాన్ని. ఆమె నన్ను వీపుమీద ఎక్కించుకుని ఎడారులన్నీ తిప్పేదిగదా అనుకునేదాన్ని... అబ్బా! ఎలాంటి బాల్యదశ! కేమిలన్ చీమతూమూలుగుతూవుండే ఆగడిలో నేను గడిపిన దీర్ఘదినాలను తలుచుకుంటే - నా కిప్పటికీ అసహ్యం వుండుతుంది. నెగడుముందువంగి కూర్చుని, అతనికోసం కాగుతున్న మూలికాకషాయాల్ని అదేపనిగా చూస్తుంటే నాలవయవా లన్నీ కట్టలైపోయేవి. నేను కదిలేదుకూడావీత్తేను. ఏమాత్రం సద్దుచేసిరా మామేనత్త తిట్టిపోలేది... ఆ తర్వాత, నది ఒడ్డునగల చిన్ని యింట్లో వున్నప్పుడు, కొంతసుఖంగా వుండేది. కాని, అప్పటికే నేను అణగగొట్టబడ్డాను. సరిగ్గా నడవలేక పోయేదాన్ని. పరిగెత్తితే పడిపోయేదాన్ని. తర్వాత నన్నీ అసహ్యకరమైన షాపులో జీవసమాధి చేసేశారు.”

థరసా భారంగా పూపిరిపీల్చుకుంది. తనప్రియుని చుట్టు గలచేతుల్ని మరింత బిగించింది. ఆమె ఉన్నకసినంతా వెళ్ళగక్కుతోంది. మృదువైన పలుచని ముక్కుపుటాలు ఉబికినయ్యే మళ్ళీ చెప్పసాగింది.

“వాళ్ళు నన్నెంతకృపారంగా తయారుచేశారోచెబితే-
 నువ్వు నమ్మలేవు. న న్నొక నటనగత్తెగా, అసత్యవాదినిగా
 మార్చేశారు... వాళ్ళు తమమధ్యతరగతిభేషజంతో నా కూ
 పిరి తిరక్కుండా చేసేశారు. నాశరీరంలో ఇంకారక్తం ఎలా
 మిగిలిందో నాకర్థంకాదు... నేనుఎపుడూ నేలచూపులేమూచే
 దాన్ని. వాళ్ళలాగానే వెర్రిమూర్ఖముఖం పెట్టేదాన్ని, వాళ్ళ
 లాగే నిర్జీవంగాబ్రతుకు నీడ్చేదాన్ని. నువ్వు నన్ను మొదట్లో
 చూచినపుడు-పిచ్చివాలకంగా కనిపించానుకదా! నేను మంద
 కొడిగా, అణగారిన నిర్జీవంగావుండేదాన్ని. నా కింక దేవి
 మీదాఆశ మిగల్లేదు. ఏదో ఒకరోజున నీ నేనదిలోదూకి చని
 పోదామని పూహించుకున్నాను... కాని, నేను లొంగిపోక
 పూర్వం ఎలాటితాపపురాత్రులు గడిపేదాన్ని! అక్కడ
 వెర్నన్ లో, ఆకుదురుగాలిగదిలో-నాయేడ్లు వినపడకుండా
 దిండును నోటకరచుకునేదాన్ని. నన్ను నే కొట్టుకునేదాన్ని,
 నా పిరికితనానికి తిట్టిపోసుకునేదాన్ని. నాలోనిరక్తం ఉడు
 కై తిపోతుంటే - శరీరాన్ని చీల్చేసుకోబుద్ధయ్యేది. రెండు
 సార్లు - పారిపోదామని ముక్కుకుతన్నగా, సరాసరి నూర్యుని
 వేపు వెళ్ళిపోదామని బయలుదేరాను. కాని, ధైర్యం చాల
 లేదు. వాళ్ళు తమజిగిలేనికరుణతో, డోకుపుట్టించేవాత్స
 ల్యంతో న న్నొక పెంపుడుజంతువుగా మార్చేశారు. అప్పుడిక
 ఆబద్ధాలు చెప్పాను; అంతులేని అవృతాలుపలికాను. నే నా
 పరిధిని పగులగొట్టేయాలనీ, కొరికెయ్యాలనీ కలలుగంటూ-
 మెత్తగా, మౌనంగా అందులోనే వుండిపోయాను”

ఆయువతి తన తడిపెదవుల్ని లారెంట్ కంఠంమీద అదుముతూ కాస్సేపు ఆగింది. కొంతసేపు మానంగా వుండి మళ్ళీ చెప్పింది.

“కేమిలన్ ను పెళ్ళాడేందుకు నే నెందు కంగీకరించానో నాకే తెలియదు. ఒకరకమైన తిరస్కారయుతనిర్లక్ష్యంతో వున్నందువల్ల - నే నడ్డుచెప్పలేదు. అత డలా పసిపిల్లవాడిలా వుంటే, నాలో జాలిగలిగేది. నే నతనితో ఆడుకునేటప్పుడు - అతని శరీరాన్ని పట్టుకుంటే - నాప్రేళ్ళు రేవడిమట్టిలో కూరుకుపోతున్న స్థితిగల్గేది. నామేనత్త నాకతన్ని యిచ్చింది. గనుక, అతనికోసం నే నే యిబ్బంది పడవలసిన అవసరం వుండదనే ధీమాతో - అతన్ని స్వీకరించాను.... ఇక నాకు నా భర్తలో కనిపించే దేమిటి? నే నారేళ్ళవయస్సు లోనే కలిసిపడుకున్న రోగిష్టి చిన్నపిల్లడిలాగానే కనిపించే వాడు. అత డిప్పటికీ చిన్నప్పటంత బలహీనంగా, ప్రతిదానికి ఫిర్యాదుచేసే జబ్బుమనిషిగానే వున్నాడు. నా కొకప్పుడు డోకుపుట్టించిన ఆ రోగవాసనలు ఇప్పటికీ అతనిశరీరాన్ని వదల్లేదు... నే నిదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే - నువ్వే అనూయాపడకుండా వుండేందుకే... ఆ వాసనకు నా గొంతులో ఒకరకమైన వికారంవూరేది. నే నతనితో తాగిన మందులన్నీ గుర్తుకొచ్చి ముఖం అవతలికి తిప్పుకు పడుకునేదాన్ని - గాత్రులు భయంకర వ్యధతో గడిపే దాన్ని... కాని, నువ్వు... నువ్వు.”

థరసా మాట్లాడుతూనే లేచి కూచుంది తన చేతులతో లారెంట్ బలిష్ఠబాహువుల్ని పట్టుకుని - అతని విశాల భుజస్కంధాలనూ, పెద్దమెడనూ చూస్తూ—

‘నువ్వు! నే నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. కేమిలస్ నిన్ను మాపులోకి తీసుకొచ్చినాడే నిన్ను ప్రేమించాను... .. నన్ను పూర్తిగా, ఒకేసారిగా నీకు అర్పించుకున్నందుకు నీవు బహుశా నన్ను హీనంగా యెంచవచ్చు... అదెలా సంభవించిందో నాకు తెలియనిమాట నిజం. నేను గర్విష్టిని. నా కోరిక ఎక్కువ. నువ్వు మొట్టమొదటగా నన్ను మద్దు పెట్టుకుని, ఇదే గదిలో, నన్ను క్రిందికి పడద్రోసిననాడు - నే నిన్ను కొట్టేద్దా మనుకున్నాను... నేను ని న్నెందుకు ప్రేమించానో తెలియదు; అసలు నువ్వంటే ద్వేషమే ఎక్కువగా వుండేది నిన్ను చూస్తేనే కోపం వచ్చేది, బాధ కలికేది. ను విక్కడ దున్నంతసేపూ - నా సరాలు తెగేంతగా సాగేవి. నా బుర్ర భాళీ అయిపోయేది. నా కంటటా అపాయమే కన్పించేది. అబ్బ! నే నెంత బాధపడ్డాను! పైగా నే నా బాధకోసం ప్రాకులాడేదాన్ని. నీ రాకకోసం ఎదురు చూచేదాన్ని. నీవు విడిచే వూపిరిలో నడవాలనీ, నీ బట్టలకు నా దుస్తులు రాచుకోవాలనీ కాంక్షిస్తూ - నీ కుర్చీచుట్టూ తిరిగేదాన్ని. అలా నే వెళుతూంటే - నీ రక్తం వేడితరంగాలను పైకి ప్రసరిస్తున్నట్లు అనిపించేది. నీ చుట్టూవున్న ఆ జ్వలించే మేఘమే - నాలో ఎంత వ్యతిరేక భావం వున్నప్పటికీ - నన్ను నీవైపు లాక్కుని, నీతో అట్టిపెట్టేసింది... ను విక్కడ బామ్మలు చిత్రిస్తున్నప్పటి సు

గతులు గుర్తున్నాయా? బ్రహ్మవాతవంటి శక్తివదో నన్నెప్పుడూ నీవైపుకు తీసుకొచ్చేది. నీ చుట్టూవున్న వాతావరణాన్ని నేను చేదై న ఆనందంతో పీల్చేదాన్ని. నేను మద్దులకోసం ప్రాధేయపడుతున్నట్లు కనిపించేదాన్నని నాకు తెలుసు. నా బానిసత్వానికి నాకు సిగ్గుగానే వుండేది. నవ్వు తాకితేనే, నేను పడిపోతానేమో ననిపించేది. కాని, నా బలహీనతకు లొంగిపోయాను. నన్ను నీ కాగిలిలోకి తీసుకునేందుకెప్పుడు దయతో అంగీకరిస్తావా అని ఎదురుచూస్తూ చలిచలిగా వణికిపోయేదాన్ని...

అప్పుడు థరెసా వణుకుతూ, సగర్వంగా, కసితీరినట్లుగా మానందాల్పించింది. ఆమె మత్తెక్కినట్లుగా లారెంట్ ను రొమ్మున కదుముకుంది. ఖాళీగా, మంచుగడ్డలావుండే ఆ గదిలో - మంటల్లా ప్రజ్వలించే కామకేళి కొనసాగింది. ఆ యిరువురూ ఆ కేళిని రాక్షసంగా జరుపుకోవడంవల్ల - అది వికృతం.

వారు కలుసుకున్నప్పుడల్లా నిస్సంకోచపరవశత్వం పెరుగజొచ్చింది. ఆ యవతి సాహసమూ, నిర్లక్ష్యమూ ప్రదర్శించడంలో మైమరచే ఆనందాన్ని పొందుతున్నట్లు కనిపించింది. ఆమె కేభయమూ, ఏసంకోచమూ లేదు. ఆమె ఒక రకమైన సంపూర్ణనిష్కాపట్యంతో వ్యభిచారంలోకి దిగిపోయింది. అందుకై అపాయాన్ని కూడా లక్ష్యంచెయ్యడంలేదు. అలాసాహించడంలో ఒకరకమైనదుర్గర్వాన్ని కూడా పొందుతున్నది. తనప్రియుడు వచ్చినప్పుడు ఆమె తీసుకుంటున్న జాగ్రత్త ఒక్కటే. మేనత్తతో తాను పై అంతస్తుకు వెళ్ళి

విశ్రాంతిలేకుండానని చెప్పేది. కాని, అత నక్కడ వున్నంత సేపూ అటూయిటూ తిరిగేది ఎన్నో మాట్లాడేది. స్వేచ్ఛగా బిగ్గరగా మాట్లాడేది. సద్దు చెయ్యకుండా వుండామనే ఆలోచనే వుండేదిగాదు. మొదట్లో ఒకోసారి లారెంట్ భయపడేవాడు.

థరసాతో రహస్యస్వరంతో “ఆరిభగవంతుడా! అంత గోలచేయకు. మేడమ్ రేఖన్ వైకొస్తుందేమో” ననేవాడు.

ఆమె నవ్వేస్తూ - “ఛ ఛ ! చివ్వారికే భయపడతావ్ ... ఆమె తన అమ్మకాలబల్ల వెనుకే శిలేసుకుపోయిందనుకో. ఆమె యిక్కడి కెందు కెక్కివస్తుందనుకుంటున్నావ్ ! ఆమె మాపు నెవరన్నాదోచుకుపోతారనేభయంఎక్కువ ... ఒక వేళ వస్తే పైకి రానియ్ - మనకేం? నువ్వదాకోచచ్చు... ఆవిడంటే నాకేంభయంలేదు. నే న్నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను” అని జవాబుచెప్పేది.

అలాంటి వ్రపన్యాసాలు లారెంట్ కు ధైర్యం కలిగించేవి గావు. అతని రైతాంగప్రకృతిలోని దూరాలోచనా గుణాన్ని కామం నిద్రపుచ్చలేకపోయింది. కాని, త్వరలోనే అలవాటనేది - కేమిలన్ సొంతగదిలోనే, మేడమ్ రేఖన్ సమీపంలోనే పట్టపగలే జరుగుతున్న ఈ కలయికలదుకుకు తన్నాన్ని అతడు అంతగా భయపడకుండా - అమోదించేట్లు చేసింది. ఆ వుంపుకుగతై అతనితో - ధైర్యంగా ఎదుర్కునే వాళ్ళని అపాయం ఏమీ చెయ్యలేదని పదేపదే చెప్పేది. ఆమె చెప్పిందే వాస్తవమయిందికూడాను. వాళ్ళకోసం ఎవరూకూడా ఆ గదిలో వెదకరుగచక - ఆ ప్రేమికుల కంఠకంటే రహస్యప్రదేశం దొరకడం దుర్లభం. వాళ్ళాగదిలో నమ్మ

లేనంత నిర్లక్ష్యంగా తమ పణాయాన్ని తృప్తిపరచుకునే వారు.

ఏమైనప్పటికీ, ఒకరోజున, తన మేనగోడలు జబ్బు పడిందేమోనని భయపడుతూ మేడమ్ రేఖన్ పైకి రానే వచ్చింది. ఆ యువతి మూడుగంటలున్నంచీ పై అంతస్తులో నేవుండిపోయింది. ఆమె తన సాహసాన్ని ఎంతమారం పోని చ్చిందంటే - పడకగదిగోంచి, భోజనాల గదిలోకిగల తలుపుగాళ్ళెమన్నా వేసుకోలేదు.

కొయ్యమెట్లమీద ఆ ముసలావిడ భారంగా ఎక్కి వస్తున్న అడుగులచప్పు వినిపించగానే, లారెట్ భయపడి పోయి - తన వెస్ట్కోటూ, టోపీలకోసం హడావుడిగా వెదుక్కోసాగాడు. అతనిముఖంమీది భయోత్పాతానికి ధరసా నవ్వసాగింది. ఆమె అతని చేతిని దొరకవుచ్చుకుని, మంచం కాళ్ళకట్టవేపున ఓమూలకు పడవేసి, ప్రశాంతస్వరంతో— “అక్కడేవుండు... కదలకు” అని చెప్పింది.

చిందరవందరగా పడివున్న వురుషమస్తులన్నీ అతని మీద కప్పింది. ఆ గుట్టమీద - తాను విడిచిన తెల్లశా నును పరిచింది. ఆమె ఇదంతా, ఏమాత్రం గాభరా పడకుండా - చకచకా, చక్కగాచేసేసింది. తర్వాత జుత్తు విరబోసుకుని, అర్ధనగ్నశరీరంతో, అప్పటికి వెచ్చగా వొణుకుతూ - మంచంమీద పడుకుంది.

మేడమ్ రేఖన్ మెల్లగా తలుపుతీసి, సాధ్యమైనంత శబ్దంగా నడుస్తూ మంచం దగ్గరకొచ్చింది. ఆ యువతి

నిద్రోతున్నట్లు నటించింది. ఆ తెల్లగొనుకిందవున్న లారెంట్ కు చెమటలు కారుతున్నయ్.

మేడమ్ రేఖన్ ఆదుర్దాగా 'థరెసా! జ్వరంగావుందా, అమ్మా?' అని అడిగింది.

థరెసా కళ్లు తెరిచింది. ఆవులించింది. ఒత్తిగిలింది. తనకు విపరీతంగా తలనొప్పి వచ్చిందని సమాధానమిచ్చింది. తనను నిద్రపోనిమ్మని మేనత్తను బ్రతిమాలింది. ఆ ముసలావిడ నచ్చినప్పటిలాగానే, నిశ్శబ్దంగా వెళ్ళిపోయింది.

మానంగా నవ్వుతూ ఆ ప్రేమికులిద్దరూ కామోద్రేకంతో గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్నారు.

థరెసా కంటే గెలిచినట్లుగా - 'చూచావా! మనం ఇక్కడేమీ భయపడనక్కర్లేదు... వాళ్ళంతా గుడ్డివాళ్ళు. వాళ్ళకు ప్రేమలేవు' అంది.

మరొకరోజున, ఆ యువతి కొక చోద్యమైన వ్రాహ కలిగింది. ఒకసారి ఆమె పిచ్చెక్కినట్లుగా, సంధించినట్లుగా ప్రవర్తించేది.

వాళ్ళ గండుబిల్లి ఫ్రేంకోయిస్ - సరిగ్గా గదిమధ్యను చదికిలబడి కూర్చునివుంది. అది తన గుండ్రని కళ్ళతో ఆ ప్రేమికులను నిశితంగా, నిశ్చలంగా చూస్తున్నది. అది కన్నార్పకుండా, ఒకరకమైన ప్రాణాధిపత్యం మునిగి పోయి, శ్రద్ధగా వాళ్ళను పరిశీలిస్తున్నట్లు కనిపించింది.

థరెసా 'అరె - ఫ్రేంకోయిస్ వంక చూడు. అదంతా అర్థంచేసుకున్నట్లే వుంది. ఈ రాత్రికి కేమిలన్ తో అంతా చెప్పేసేటట్లుంది... ఎప్పుడో ఒకనాడు అది మావు

లోనే మాట్లాడడం ప్రారంభించిందంటే - భలేగమ్మత్తుగా వుంటుందికదూ? దానికి మనల్నిగురించి భలేకథలు తెలుసు నులే...' అంది.

ప్రేంకోయిస్ మాట్లాడగలదనే వూహ ఆ యువతిని విచిత్రంగా సంతోషపెట్టింది. లారెంట్ ఆ పిల్లి పచ్చని విశాలనేత్రాలను చూచేసరికి - అతని వల్ల ఝల్లుమన్న ట్లయింది.

థరెసా ఇంకా చెబుతూనే వుంది. "ఈ పిల్లి ఏం చేస్తుందో తెలుసా! అది లేచి నిలువుగా నుంచుంటుంది. ఒక పంజాలో నన్నూ, రెండో పంజాలో నిన్నూ చూపిస్తూ 'ఈ పెద్దమనిషీ, ఈ అమ్మగారూ షడగ్గడిలో చాలా ఘట్టిగా ఒకర్నొకరు మద్దుపెట్టుకుంటారు. వీళ్ళు నన్నుగురించి ఏమీ ఆలోచించరు. కాని, ఈ నేరపూర్వక ప్రణయ కలాపంమీద నాకు చాలా అసహ్యంవుడుతూంది. కనుక, నేను వాళ్ళిద్దరినీ ఫైదుచెయ్యమని కోరుతున్నాను. అప్పుడు గాని నేను హాయిగా కునుకుదీసే వీలు కలగదు' - అంటుంది.

థరెసా చిన్నిపిల్లలా నటిస్తూ, హాస్యంగా చెప్పింది. ఆమె పిల్లిని అనుకరిస్తూ - వేళ్ళను పిల్లిలోళ్ళలా జాపింది. భుజాలు మెలికెలు తిరిగేట్లుగా జార్చింది. ప్రేంకోయిస్ రాతిబొమ్మలా నిశ్చలంగా ఆమెవంకే చూస్తున్నది. దాని కళ్ళు మాత్రమే సజీవంగా కనిపిస్తున్నాయి. దానినోటికి రెండుమూలలా రెండు గుంటలు ఏర్పడి - దానిముఖం పగలబడి నవ్వుతున్నట్లున్నది.

లారెంట్ నరనరాలూ గడ్డ కట్టుకుపోయిన ట్లవి పించాయ్. అతడు లేచి, ఆపిల్లిని గదిబైటికి తోలివేశాడు. అతనికి నిజంగా భయంవేసింది. అతని వుంపుడుగతై అతన్న ఇంకా పూర్తిగా వశపరచుకోలేదు ఆ యువతి మొట్ట మొదటగా ముద్దు పెట్టుకున్నప్పుడు తనో మెదిలిన బెగుకు దనం - ఇప్పటికీ తన అంతరాత్మలో ఎక్కడో వున్నట్లే వున్నది.

8

సాయంకాలపు వేళల్లో షాపులో వున్నప్పుడు లారెంట్ కు చాలా ఆనందంగా వుండేది. మామూలుగా కేమిలన్ తో కలిసి ఆఫీసునుంచి అక్కడికి వచ్చేసేవాడు. మేడమ్ కేఫన్ అతన్ని మాతృభావంతో ప్రేమించసాగింది. అతడు స్వల్పంగాతింటూ, ఏమిద్దెగదిలోనోవుంటూ చాలాయిబ్బంది పడుతున్నాడని జాలిపడింది అతనితో, భోజనాలబల్ల మీద తన కొక స్థానం ఎప్పుడూ కేటాయించబడి వుంటుందని ఒకేసారిగా చెప్పేసింది. ముసలిస్త్రీలకు తమజన్మస్థలం నుండి వచ్చి, పాతకాలపుజ్ఞాపకాలన్నీ గుర్తుకుతెచ్చేవాళ్ళ మీద అభిమానం ఎక్కువగా వుంటుంది. మాటలు చెప్పడంలో మేటియైన ఈ యువకుడంటే ఆవిడ కెంతో ప్రేమ గలిగింది.

ఈ అతిథిమర్యాదను ఆ యువకుడు పూర్తిగా వుపయోగించుకున్నాడు. ఆఫీసునుంచి ఇంటికి వెళ్ళేముందు అతని కేమిలన్ తో కలిసి రాతిరేవులవెంట కాస్సేపు విహారిం చేసేవాడు. ఈ సాన్నిహిత్యం వాళ్ళ కిద్దరికీ ప్రయోజనంగానే

వుండేది. తాపీగానడుస్తూ పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకుంటూంటే విసుగు తగ్గిపోయేది. తర్వాత మేడమ్ రేఖన్ వంటకాల్ని రుచిచూద్దామని నిశ్చయించుకునేవాళ్ళు. లారెంట్ ఆమాపు తన సొంతమే నన్నట్లుగా తనే తలుపు తెరిచేవాడు. తనయిష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తిస్తూ పొగత్రాగుతూ, వుమ్మలూస్తూ - కుర్చీలు సర్దేవాడు.

థరెసాకూడా అక్క డుండడంవల్ల అతనికేమీ బెరుగ్గా వుండేదిగాదు. ఆ యువతిపట్ల మైత్రీభావపు నిస్సంకోచంతో ప్రవర్తించేవాడు. ఆమెతో హాస్యాలాడేవాడు, రుచిలేని పొగడ్తలు వల్లించేవాడు - అయినా ముఖంలోని ఒక్క రేఖకూడా మారేదిగాదు. దానికి కేమిలన్ నవ్వేవాడు. తన భార్య ఎప్పుడూ - 'ఆ, ఊ, అవును, కాదు' అనే ఏకపదాలతోనే మిత్రునికి జవాబిస్తున్నందువల్ల, వాళ్ళిద్దరూ పరస్పరం ఏవగించుకుంటున్నారేమో ననుకున్నాడు. తనవుద్దేశ ప్రకారం ఆమె లారెంట్ పట్ల అయిష్టంగా ప్రవర్తిస్తున్నందుకు థరెసాను ఒకరోజున మందలించాడుకూడా.

లారెంట్ ఇదివరకనుకున్న జోష్యం సరిగ్గా కలిపించింది. అతడు ఆ భార్యకు ప్రియుడూ, ఆ భర్తకు మిత్రుడూ, ఆ తల్లికి గారాబుబిడ్డడూ అయ్యాడు. అతడంతవరకెన్నడూ తన ఆకలితృప్తిలన్నీ ఇప్పటంత పూర్తిగా తీర్చుకోలేదు. రేఖన్ కుటుంబం తన కిస్తున్న అనంత ఆనందాలతో యధేచ్ఛగా పెంపొందుతున్నాడు. అంతేగాక. ఆ కుటుంబంలో తనకు లభించిన స్థానం అతనికి చాలా సహజంగాకనిపించింది. అతడు కేమిలన్ తో ఒత్తిడిచయంగా - కోషంగాని, పశ్చా

తాపంగాని లేకుండా మాట్లాడేవాడు. తన దూరాలోచన మీదా, తననిగ్రహశక్తిమీదా అతనికెంత నమ్మకమంటే - తన చేష్టలనూ, మాటలనూకూడా జాగ్రత్తగా వాడేవాడు గాదు. తనకు తా ననుభవిస్తున్న ఆత్మగర్వం - అతన్ని ఏ తప్పులూ చేయకుండా రక్షిస్తున్నది. షాపులో వున్నంత సేపూ - తన వుంపుడుగత్తె, ఇతర మామూలు స్త్రీలలో ఒకత్తెగా వుండేది. తా నామెను ముద్దుపెట్టుకో రాదు, తన దృష్టికి ఆమె లేనట్లే లెఖ్కు. వాళ్ళందరియెదుటా ఆమెనతడు ముద్దుపెట్టుకోవడంలేదంటే - అలాజరిగినతర్వాత తిరిగి తా నక్కడికి వచ్చే అవకాశం వుండదనే భయమే కారణం. ఆ శిక్షే అత న్నలా చేయకుండా ఆపింది. లేకపోతే - కేమిలన్సుకు కలిగే విచారాన్నిగాని, అతని తల్లికి కలిగే దుఃఖాన్నిగాని - అత డీషణ్మాత్రమూ లెఖ్కుచేసేవాడుగాదు. తను సంబంధం వెల్లడైతే ఎలాంటి ఘోరపరిణామాలు సంఘటిల్లుతాయో ననే భయమే లే దతనికి. తనపరిస్థితిలో ఎవరైనా, ఏ ఆశలి గొన్న పేదవాడేనా ఎలా ప్రవర్తించేవాడో తనూ అలాగే ప్రవర్తిస్తున్నానని అతను విశ్వసించాడు. అందువల్లనే అతని కంత మనోనిబ్బరం, అంత నిశ్చలసాహసం, అంతథలాపేక్ష గల సంతోషదృక్పథం.

ధరెసా అతనికంటే ఎక్కువ మనోద్రేకంతో, ఎక్కువ ఆవేశంతో వుంటూకూడా తనపాత్రను నటించక తప్పలేదు. ఆమె ఆ పాత్రను ససౌష్టవంగా నటించింది. తన పెండ్లికం వల్ల తాను పొందిననక్కజిత్తుల కృత్రిమాభినయశక్తులకే ఈ విషయంలో కృతజ్ఞత చెప్పుకోవాలి. దాదాపు పదిహేను

సంవత్సరాలపాటు ఆమె తనకోర్కెలను నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచుకుంటూ, మందకొడిగా సమ్రంంగా కనిపించేందుకే తన మనోశక్తినింతటిసే ప్రయోగిస్తూ గడిపింది. అందువల్ల తన ముఖం కరడుగట్టుకుపోయినట్లుగా నిర్జీవభంగిమను పెట్టడం ఆమె కంత కష్టం కాలేదు. లారెంట్ వచ్చేసరికి ఆమె గంభీరంగా, నిస్సంతోషంగా, పెద్దముక్కుతో, సన్నని పెదవులతో కనిపించేది. ఆమె కురూపిగా, ముక్కుపిగా, చేరరానిదిగా కనిపించేది. అయినప్పటికీ ఆమె తననటనను శృతిమించనిచ్చేది గాదు. కరకుదనం ఎక్కువపాలైతే అందరి దృష్టి ఆకర్షిస్తుందని - ఆమె తనపాత్రను ఖచ్చితంగా తగినంత వరకే నటించేది. ఆమె తనకు సంబంధించినంతవరకూ - కేమిలస్, మేడమ్ రేఖన్లను మోసగించగలిగినందు కొక రకమైన వికృతానందాన్ని పొందేది. ఆమె లారెంట్లాగా బాధ్యతను గుర్తించకుండా, కోరికలుతీరాయనే నీచసంతృప్తిగోమునిగిపోయేరకం కాదు. ఆమెకు తను చేస్తున్నది తప్పని తెలుసు. ఒకోసారి ఆమె చివాలున బల్లదగ్గరనుంచి లేచి, లారెంట్ను మూతిమీద ముద్దుపెట్టుకోవాలనీ; ఆవిధంగా తా నొక మూర్ఖురాలిని కాదనీ, తనకొకప్రియు డున్నాడనీ భర్తకూ మేనత్తకూ రుజుచెయ్యా లనుకునేదికూడాను.

ఒకోసారి సంతోషపు వెచ్చని తరంగాలతో ఆమె మెదడు నిండిపోయేది. అలాంటప్పుడు, ఆమె ఎంత గొప్ప నటియైనప్పటికీ - పాటలు పాడకుండా వుండలేకపోయేది. అయితే, తనప్రియు డక్క-డ లేకపోతేనే; తన రహస్యం తన వల్లనే బట్టబయలు కాదనేనమ్మకం కలిగితేనే అలా పాడేది.

తన మేనగోడ లెప్పడూ గంబీరంగావుంటుందని నెపపెట్టే మేనత్త - ఆమెలో హఠాత్తుగా కలిగే యీ ఉత్సాహాతి రేకాల కెంతో మురిసిపోయేది. ఆయువతి పూలకుండీలు కొని తమ పడకగది కిటికీలో అలంకరించింది. తర్వాత గది గోడ లకు కొత్తకాగితా లంటింపించింది. ఒక తివాసీ, తెరలూ, నల్లకర్రసామగ్రి కూడా అమర్చింది ఈ భోగాలన్నీ లారెంట్ కోసమే.

ప్రకృతీ, పరిస్థితులూకూడా ఈ స్త్రీని ఈ పురుషుని కొరకే సృష్టించినట్లూ, ఇద్దర్నీ పరస్పరం అభిముఖంగా నడిపించినట్లూ వుంది. బిగిగా, కపటంగావుండే ఆ స్త్రీకీ; పశువులా జీవించే ఆ తీవ్రవాంఛల పురుషునికీ మధ్య ఒక శక్తివంతమైన బంధనం ఏర్పడి, ఆ యిద్దర్నీ ఏకం చేసింది. వారు ఒకరినొకరు పూరించుకున్నారు, ఒకరినొకరు రక్షించు కున్నారు రాత్రి భోజనసమయంలో, లాంతరు మసగవెలు గులో, ఎదురెదురుగా కూర్చున్న వారి ముఖాల్లో - (మొద్దుగా, నవ్వుతూవుండే లారెంట్ ముఖం - నిశ్చలంగా, చొరరానివిధంగా వుండే ధరెసా ముఖభంగినా) - వారి కలయికలోని శక్తి కళ్ళకు కట్టినట్లవుతుంది.

ఆ రాత్రులు ప్రశాంతంగా, ఆనందంగా వుండేవి. ఆ నిశ్శబ్దం, పారదర్శకమైన చీకట్లలోనుంచి స్నేహవాక్యాలు వెలువడేవి. రేఖన్ కుటుంబంలోనిముగ్గురూ, లారెంటూ మేజా బల్ల చుట్టూ గర్గరగర్గరగాకూచునేవారు. చివరిపదార్థంతినడం కూడా అయ్యాక-గతకాలపుజ్ఞాపకాలనుగురించి, భవిష్యదాశ లనుగురించి, నాటి వేయిన్నొక్కస్వల్పవిశేషాలను గురించి

మాట్లాడుకునేవారు. అహంభావతృప్తితో వున్న తనకు చేతనై నంత ఎక్కువగా కేమిలన్ లారెంటును ప్రేమించాడు. లారెంట్ దానికి తగ్గంతప్రేమను ప్రతిఫలంగా యిచ్చుకున్నాడు. వాళ్ళమధ్య ప్రేమయుతమైన వాక్యాలూ, వాత్సల్యభరితమైన చేష్టలూ, గౌరవనీయమైన చూపులూ నడిచేవి. మేడమ్ రేఖన్ తన ప్రశాంత ముఖంతో - తన బిడ్డలచుట్టూ - వాళ్ళు పీల్చేగాలితో - శాంతిని వెదజల్లుతూండేది. మీరు చూస్తే - అదొక చిరకాల మిత్రులకూటమియనీ, ఒకరి హృదయా లొకరికి తెలుసుననీ, పరస్పరమైత్రితో ఎంతసులభంగానైనా ప్రవర్తించగలుగుతున్నారనీ అనుకునేవారే !

థరెసా వాళ్ళవలెనే ప్రశాంతంగా, నిశ్చలంగావుండి మూసపోసినట్లుండే వాళ్ళ ఆనందాల్ని, వాళ్ళు నవ్వుతూపొందే విశ్రాంతినీ గమనిస్తూండేది. అప్పు డామె హృదయంలో క్యారమైన నవ్వు జనించేది. ఆమె ముఖం సిరిసిరిగా గడ్డకట్టుకుపోయినట్లున్నప్పటికీ - ఆమెవ్యక్తిత్వమంతా వాళ్ళను వెక్కిరిస్తూండేది. తన రహస్యాలకు మురిసిపోతూ - తనకు తాను - కొద్దిగంటలక్రితం తా నా ప్రక్కగదిలో అర్ధనగ్నంగా, జట్టు జారవిడచి. లారెంట్ ఛాతీమీద పడుకుని వున్నానని చెప్పుకునేది. పశుత్వల్యకామోద్రేకంతో గడవిన సాయంకాలపు ప్రతీవివరాన్నీ గుర్తు తెచ్చుకునేది. తన మనసులో వాటిని వూహించుకుంటూ, జ్వలించే ఆ దృశ్యాన్ని - తన కళ్ళముందున్న నిర్జీవదృశ్యంతో పోల్చుకునేది. ఆహా ! ఈ మంచివాళ్ళని త నెంత మోనగిస్తున్నదీ ! విజయవంతమైన

నిశ్శబ్దతో అలా మోసగిస్తున్నాడుకు తనెంత ఆనందిస్తున్నాడీ !
పైగా అక్కడే-రెండంగల అవతల - పల్చని అడ్డుచెక్కల
కవతలే-తా నొక పురుషుని లోనికి తీసుకెళ్ళింది. అక్కడే
తను వ్యభిచారపు నిర్దాక్షిణ్యానందాల్లో మునిగి తేలింది.
ఇప్పుడు తనప్రియుడు-తన కపరిచయు డయ్యాడు-తనభర్తకు
మిత్రుడయ్యాడు. అతడుతమమధ్యకుచూర్థంగా వచ్చిన అడ్డు
పుల్లఅయ్యాడు. గనుక-తానతన్ని గురించి శ్రద్ధచూపించరాదు.
ఈ పాపిష్టి వినోదనాటకం, ఈ జీవిత దంద్వత్వాలు పగటి
వేళటి కాలేళ్ళ ముద్దులకూ రాత్రివేళటి నటనానిర్లక్ష్యాలకూ
మధ్యగల పోలికలు - ఆ యువతిరక్తంలో కొత్త ఆకళను
రేకెత్తించినయ్.

ఏ అదృష్టవశానో మేడమ్ రేఖన్, కేమిలస్ లిద్దరూ
క్రిందికి వెళ్ళినప్పుడు - థెరెసా చినాలునలేచి, తన పెదవుల్ని
ప్రియుని పెదవులపై నిశ్శబ్దంగా రాక్షసబలంతో అదిమేది.
మళ్ళీ కర్రమెట్లపై అడుగులుపడి క్రిరుక్కిరుమనేవరకూ -
వొగరుస్తూ, ఊపిరి బిగపట్టకుంటూ అలాగే వుండిపోయేది.
ఆ సద్గు విచగానే, తటాలున సర్దుకుని, మళ్ళీ మామూలుగా
కోపిష్టిముఖభంగినుతో కూర్చునేది. లారెంట్ ఏమీ
జరగనట్లుగా - తా సంతకుముందు కేమిలస్ జరుపుతూ ఆపిన
సంభాషణను మళ్ళీ అందుకునేవాడు. చిమ్మచీకట్లు ఆకాశం
లో కళ్ళు మూసుకుపోయేంతకాంతిలో వేగంగా ప్రవహించే
మెరుపులాగా - ఆ ముద్దుల కామోద్రేకంకూడా అంతలో
ప్రజ్వలిల్లి అంతలో అదృశ్యమయ్యేది.

గురువారాలలో రాత్రులు మరికొంత ఉల్లాసంగా ఉండేవి. ఈ సందర్భాలు లారెంట్ కెంతో విసుగ్గావున్నప్పటికీ, ఈ సమావేశాల్లో ఒక్కటి తప్పిపోకుండా హాజరు కావడం తన భాధ్యతగా ఎంచుకున్నాడు ముందు జాగ్రత కోసం - కేమిలన్ మిత్రులందరికీ తను తెలియాలనీ, అందరి ప్రేమనూ పొందాలనీ ప్రయత్నించాడు. అందు ముసలి మైకాడ్, గ్రివెట్ ల అసందర్భసంభాషణలనీ వినవలసి వచ్చేది. మైకాడ్ ఎప్పుడూ హత్యలూ, దొంగల్ని గురించి ఒకేరకమైన కథలు చెబుతుండేవాడు. గ్రివెట్ ఎప్పుడూ తన ఆఫీసును గురించి, తన యజమానులగురించి, తన క్రింది వుద్యోగులగురించి చర్చలు జరిపేవాడు. అంతకంటే ఆలివియర్, సుజాన్ ల మూర్ఖత్వమే కాస్త విసుగు తక్కువగా వుంటుందని - లారెంట్ వాళ్ళ ఆశ్రయంజూచ్చేవాడు. ఏం చేసినప్పటికీ - అత డెప్పుడూ తొందరగా పాచికలు తేమ్మని వాడావుడి చేసేవాడు.

అలాంటి గురువారపు రాత్రులందే - థెరెసా, తమ కలయికకు ఒకరోజునూ, సమయాన్నీ నిర్ణయించి చెప్పేది. అతిథులు శెలవు తీసుకుని వెళ్లేప్పు డేర్పడే సందడిలో - మేడిమ్ రేఖన్, కేమిలన్ లు అతిథుల్ని గడపబైటిదాకా సాగనంపివచ్చేందుకు క్రిందికి వెళ్ళినప్పుడు - ఆ యువతి లారెంట్ దగ్గరకు వెళ్ళి, అతనిచెతిని అదుముతూ, చెవిలో గుసగుసలాడేది. ఒకోసారి, ఎవరూ తమవైపు చూడకుండా వున్నప్పుడు - ఒక రకమైన ధైర్యంతో ప్రియుని ముద్దు పెట్టుకునేదికూడాను.

అదిచిపాట్లూ, తృప్తులూ కలిసిన యిలాంటి జీవితం ఎనిమిది నెలలపాటు సాగింది. ఆ ప్రేమికులు పరిపూర్ణానందాన్ని పొందుతున్నారు. ధరెసా కింకా విసుగనేది లేదు. ఆమె కింకో కోరికా లేదు. లారెంట్ గొంతుకంటా తిని, గారాంగా పెరుగుతూ, మరింత వల్లుచేశాడు. ఈ విచిత్ర వినోదజీవితం అంతమైపోతుండేమోనని తప్ప అతని కింకే భయమూ లేదు.

9

ఒకనాటి మధ్యాహ్నం లారెంట్, ధరెసాను కలుసుకోవడంకోసం నాడావుడిగా ఆఫీసునుంచి బయలుదేరుతూండగా - ఆఫీసు ముఖ్యాధికారి పిలిచి, ఇకముందు తా నలా ఆఫీసులైములో రెండు మూడు గంటలు శిక్షణ దీసుకునేందుకు పిలువడం చెప్పాడు. తా నిలా అనేకసార్లు చేసినందుచల్ల, మరొకసారి ఇలా జరిగితే తనను ఉద్యోగం నుంచి తీసివేయడానికి కంపెనీ నిశ్చయించిందని కూడా చెప్పాడు.

లారెంట్ ఆ సాయంకాలమంతా కుర్చీకే అతుక్కుపోయి, నిరాశలో మునిగిపోయాడు. తాను బ్రతుకుకోసం ఎంతో ఒకంశ సంపాదించుకోక తప్పదుగనుక - ఉద్యోగం పోగొట్టే కోరాదు. అలాగే ధరెసా కోపముఖం అత న్నెంతో హింసించింది. తనవాగ్దానాన్ని ఎందువల్ల భగ్నం చేయ్య

వలసినచ్చిందో తన వుంపుడుగతైకు వివరించడానికే విధానం పాలుపోలేదు. కేమిలన్ మాపుచు మూసివేస్తుండగా, తను చరచరా థెరెసాదగ్గరకు వెళ్ళి, రహస్యంగా-

‘మనం ఇక రహస్యంగా కలుసుకోలేము. మాముఖ్యాధికారి ఇంక నన్ను పదల నన్నాడు’ అని చెప్పాడు.

ఇంతలో కేమిలన్ అక్కడి కొచ్చేశాడు. అందువల్ల తన క్లుప్తవాక్యాలతో విహ్వలయైపోయిన థెరెసాను అలాగే వదిలి - లారెంట్ వెళ్ళిపోక తప్పలేదు. థెరెసా నిర్విణ్ణురాలై పోయింది. తన ఆనందానికే అడ్డంకి ఏర్పడుతుందని ఆమె నమ్మలేకపోయింది. తా మికముందు కలుసుకోవడానికి అనేక విచిత్రమైన యెత్తులు ఆలోచిస్తూ గాత్రంతా నిద్రలేకుండా గడిపింది. ఆతరువాతి గురువారంనాడు లారెంట్ తో మాట్లాడేందుకు ఒక్క నిమిషంకంటే ఎక్కువ అవకాశం దొరకలేదు. తాము అన్నీ మాట్లాడుకుని ఒకనిర్ణయానికి వచ్చేందుకుగాను తగిన సమావేశస్థలంకూడా కనిపించనందున చాళ్ళ ఆతురత మరీ ఎక్కువయింది. ఆ యువతి అరిన్ని ఫలానా రోజున, ఇన్నిగంటలకు అక్కడికే రమ్మని ఘట్టిగా చెప్పింది. కాని ప్రియుడు మళ్ళీ వాగ్దానభంగం చేశాడు. అప్పటినుంచీ ఆమె కింక ఒకేనిశ్చయం ఏర్పడింది - ఎలాగైనాసరే, ఏమైనాసరే అతన్ని కలుసుకోవా లనుకుంది.

లారెంట్, థెరెసాను కలుసుకునే అవకాశం లేకుండా రెండువారాలు దొర్లిపోయాయ్. ఇప్పుడు తన కామె అవసరం ఎంతగావున్నదో గుర్తించాడు ఆమె యిచ్చిన శారీరకానందాల అలవాటు లిప్పు డతనిలో నూతనతీవ్రవాంఛల్ని

రేకె త్రించుతున్నవి. ఇంక అతనికి తన వుంపుడుగతై విషయంలో ఎలాంటి బెరుకుతనమూ లేదు. ఆకలిగొన్న జంతువంత పట్టుదలగా ఆమె కౌగిలింతల్ని వాంఛిస్తున్నాడు. అతని రక్తంలోని కామతృష్ణ నరనరానా మసిలిపోతున్నది. ఇప్పుడు తన వుంపుడుగతై తనకు దూరంకావడంచేత ఆ తృష్ణ అంతా గుడ్డిగా విరుచుకుపడుతున్నది. ఆత డామె నంత వెర్రిగా ప్రేమిస్తున్నాడు. పశుప్రకృతిగల అతనికి ప్రతి చర్య ఆగ్చించినవసరంలేనిదిగా కనిపిస్తున్నది. అతడూహలకు దాసుడై పోతున్నాడు శారీరకవాంఛలు నడిపినట్లల్లా నడుస్తున్నాడు. ఒక సంవత్సరం క్రితం ఎవరైనా అతనితో - 'నీ సోమోతనపు టలవాట్ల నన్నింటినీ వదిలి, ఒక స్త్రీకి బానిస వైపోతావ్' - అన్నట్లయితే అతడు షగలబడి నవ్వేవాడే. అతనిలో దాగియున్న వాంఛలపొంగు, అతనికి తెలియకుండానే బోలోపల పొంగింది. అదే అతన్ని కాలు సేతులు బంధించి, థెరెసా యొక్క లాలనకు వప్పగించివేసింది. ఇప్పు డతనికి తాను మారాలోచనలేకుండా ప్రవర్తిస్తానేమోనని భయంవేసింది. పాంట్ - నూఫ్ దోవకు వెళితే, ఏ వెర్రిపని చేస్తానోననే భయంతో సాయంకాలపు వేళల్లో అక్కడికి వెళ్ళే ధైర్యం వుండడంలేదు. తాను తన వశంలో లేకుండాపోయాడు. అతని వుంపుడుగతై - తన పిల్లివంటి నరాలకూర్పుతో, అట్టి నరాలదృఢత్వంతో అతని శరీరంలోని ప్రతియణువులోనికీ క్రమక్రమంగా చొచ్చుకుపోయింది. మానవుడు బ్రతకడానికి తిండి, నీరూ అవసరమైనట్లే - తాను బ్రతకాలంటే ఈ స్త్రీ అవసరం.

అతడు తప్పకుండా ఏదో ఒక అఘాయిత్యంచేసే పరిస్థితుల్లో వుండగా - ఆ మర్నాడు తనను ఇంటివద్దనే వుండమని ధరెసా రాసిన పుత్తరం వచ్చింది. తన పుంపుడుగతై మర్నాటిరాత్రి ఎనిమిది గంటలకు తప్పకుండా వచ్చి కలుసుకుంటానని వాగ్దానంచేసింది.

మర్నాడు ఆఫీసువదిలాక, తను అలసిపోయినానీ, సరాసరి ఇంటికి వెళ్ళి పడుకుంటాననీ చెప్పి కేమిలస్ను వదిలించుకున్నాడు. ధరెసాకూడా భోజనానంతరం తన పాత్రను నటించింది. తమవద్ద సరుకులుకొన్నవా డెవడో, బాకీతీర్చుకుండా మరోయింటికి మకాం మార్చా డన్నట్లు చెప్పింది. కోపంవచ్చిన అప్పలదానివలెనటిస్తూ తను వెళ్ళి ఆ బాకీవసూలు చెయ్యకుండా పూకుకోనని పట్టుపట్టింది. ఆ బాకీదారు 'బేటి గ్నాల్స్' పేటలో వుంటున్నా డంది. మేడమరేఖన్, కేమిలస్లు అంతదూరం వెళ్ళడం కష్టమనీ, అయినా బాకీ వసూలవుతుందనే నమ్మకంతోదనీ అభిప్రాయపడ్డారు. కాని, ఆ ప్రయత్నమంటే వ్యతిరేకభావంలేదుగనుక, అడ్డుచెప్పకుండా ధరెసాను వెళ్ళనిచ్చారు.

ఆయువతి హడావుడిగా 'వైన్ పోర్ట్' పేటకు వెళ్ళింది. బురదగొట్టుకున్న రాళ్ళమీద జారుతూ, దోవేపోయేవాళ్ళను ఢీకొంటూ తొందరగా చేరాలనే తాపత్రయంతో నడిచింది. ఆమెముఖంమీద చెమటలుకారుతున్నాయ్. చేతులు కాలిపోతున్నాయ్. ఆమె త్రాగుబోతులంగా కనిపిస్తూది ఆమె అద్దెగదులయింటిమెట్లు చకచకా వెళ్ళింది. ఆమెసంతో

ఏదో అంతస్తు ఎక్కేసరికి - లారెంట్ కటకటాలమీదుగా వంగి తనకోసం ఎదుగుచూస్తూండడం చూచింది.

ఆమె ఆతని మిడ్డెగదిలో ప్రవేశించింది. అది ఆమె వెసులుబాటుగా తిరిగే వీలులేనంత చిన్నది. ఆమె ఒకచేత్తో టోపీలాగిపారేసి - మూర్ఛపోతున్నట్లుగా మంచాన్ని ఆసరా చేసుకుంది....

వేడిగా కాలిపోతున్న ఆమలచంమీదికి బాగాతెరచి వున్న ఆకాశగవాక్షం చల్లననాన్ని కురుస్తున్నది. ఆ ప్రేమికులు ఏగుహంధిర్భాగంలోనో వున్నట్లుగా ఆప్రక్కమీద చాలాసే పుండిపోయారు. ఎక్కడో గడియారం పదిగంటలు కొట్టడం హఠాత్తుగా ధరెసాకు వినిపించింది. తను చెవిటి దాన్నయినా బాగుండే దనుకుంది. కష్టంగా ప్రక్కమీది నుంచి లేచి, తా నింతవరకూ చూడని - ఆ మిడ్డెగదిని పరిశీలించింది. తనటోపీవెదికి తెచ్చుకుంది, రిబ్బన్లు కట్టుకుంది. మళ్ళీ కూర్చుని, మెల్లగా 'ఇక నేవెళ్ళాలి' అంది.

లారెంట్ ఆమెప్రక్క మోకరిల్లి, చేతులు పట్టుకున్నాడు.

ఆమె కదలకుండానే 'శైలవ్' అంది.

అతడు 'శైలవ్ కాదు' అని అరిచాడు. 'ఆమాటమరీ అస్పష్టంగా వుంది... మళ్ళీ ఎపుడొస్తావ్? అని అడిగాడు.

ఆమె అతని కళ్ళల్లోకి చూచింది. 'నన్ను స్పష్టంగా నిజంచెప్పరుటావా? అయితే సరే. నీకు నిజం చెప్పాలంటే - నేనిక వస్తాననే నమ్మకంలేదు. రాడానికి సాక్షలేదు - మరో సాకును సృష్టించలేదు' అంది.

‘అయితే మనం శాశ్వతంగా శైలవు తీసుకోవచ్చు.’

‘వద్దు...నా కలా చెయ్యాలని లేదు’

ఆమె ఈమాటల్ని కోప, వేదనాతిరేకంతో అంది. తర్వాత, తా నేంచెబుతున్నదీ తనకే తెలియక, కుర్చీలో కదలకుండా వుండి - మళ్ళీ నెమ్మదిగా చెప్పింది. ‘నే వెళ్తున్నా.’

లారెంట్ ఆలోచించాడు. అతడు కేమిలస్ నుగురించి తలపోస్తున్నాడు.

ఆఖరికి, అతనిపేరు నుచ్చరించకుండానే- ‘నాకతనితో ఏవిరోధమూ లేదు కాని, నిజంగా అతడు మనమధ్య ఎంతో అడ్డంకి...మనకోసం అతన్ని వదలించలేమా? ఏ దూర ప్రదేశానికో ప్రయాణం పంపలేమా?’ అని ఆమెకు నూచించాడు.

ఆ యువతి తల నడ్డంగా వూపుతూ-‘అతన్ని ప్రయాణం పంపడమా! అలాంటిమనిషి ప్రయాణాలు చేస్తాడనే అనుకుంటున్నావా?...అతని కొకే ప్రయాణం వుంది - ఆ ప్రయాణంనుంచి ఎవరూ తిరిగిరానిది... కాని, అతడు మనం దర్శి పూడ్చిగాని చావడు. గడ్డిపోచ నాధారంచేసుకు వ్రేలాడేవాళ్ళు ఎన్నటికీ చావరు’ అంది.

కాస్సిపు నిశ్చబ్దం. లారెంట్ మోకాళ్ళమీదే ముందుకు జరిగి, వుంపుడుకత్తెమీద శరీరాన్ని అదిమి, ఆమె కొమ్ముమీద తల నానించుకున్నాడు.

అతడు - ‘నా కో కలవచ్చింది. ఒక రాత్రంతా నీతో గడపాలనుకున్నాను. నీ కౌగిలిలో నిద్రపోయి, వుదయం నీ

ముద్దులతో మేలుకొనా లనుకున్నాను... నాకు నీ భర్తను కావాలనుంది... అర్థమవుతున్నదా?” అన్నాడు.

ధరసా వణుకుతూ - “ఆ - ఆ” అని జవాబిచ్చింది. తటాలున లారెంట్ ముఖంమీదికి వంగి ముద్దులతో ముంచేసింది. ఆమె టోపీని డిబ్బిస్తు అతని కరకుగడ్డానికి రాసుకుని రేగిపోయినయ్. తాను చక్కగా ముస్తాబై వచ్చాననీ, గుడ్డలు సలిగిపోయాయనీ ఆమెకు గుర్తే లేదు. ఆమె వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ మధ్యమధ్య పూపిరితిరుగకుండా మాట్లాడింది :

“అలాంటిమాట లనవద్దు. అలాఅంటే - నిన్నొదిలి వెళ్ళే శక్తి నా కుండదు. నే నిక్కడే వుండిపోతాను... అందుకు బదులుగా నాకు ధైర్యం చెప్పు. మళ్ళీ మన మిద్దరమూ కలుసుకుంటామని చెప్పు... నే న్నీకు అవసరమనీ, ఏదో ఒక రోజున మి న మిద్దరమూ కలిసివుండడానికి అర్హమార్గం కనుక్కుంటామనీ నువ్వనుకోవడంలేదా?” అంది.

లారెంట్, సణికే తనచేతుల నామె ప్రక్కటెముకల మీద సవరిస్తూ - “అయితే మళ్ళీరా - రేపు మళ్ళీరా” అన్నాడు.

“కాని, నే రాలేకు... నే నింతకుముందే చెప్పాను - నా కేసాకూ లేదు.”

ఆమె చేతులుపిసుక్కుంది. మళ్ళీ—

“ఆ ! ఆ అపనా దంటే నా కేం భయంలేదు. నువ్వు సరేనంటే - నేను ఇంటికి వెళ్ళగానే కేమిలన్ తో, నీవు నా ప్రియుడవనీ, ఇకనుంచీ ఇక్కడికే వచ్చిపడుకుంటావనీ చెప్పే

స్తాను... కాని, నీ కోసమే నేభయపడుతున్నాను. నేను నీ జీవితాన్ని అస్తవ్యస్తం చేయదలచలేదు. నేన్నీకు సుఖమయజీవితాన్ని సృష్టిద్దామనుకుంటున్నాను” అనిచెప్పింది.

ఆ యువకునిలో జన్మతః పున్న దూరాలోచన శక్తి మళ్ళీ తలెత్తింది. “నువ్వుచెప్పింది నిజం. మనం పసిపిల్లలాగా వ్యవహరించగూడదు. అబ్బా- నీ మొగుడుగనక చస్తే...”

ఆ యువతి దిటవుగా సర్దుకుంది. పాలిపోయిన చెక్కిళ్ళతో, విరచిన పెదవులతో - తనప్రియునినైపు సవిచారంగాచూచింది. చివరికి- గొణిగినట్లుగా “ఒకోసారి మనుషులు చస్తారు. అయితే, బ్రతికివున్న మనుషుల కది అపాయకరం” అంది. లారెంట్ బదులు పలుకలేదు.

ఆమె మళ్ళీ - “తెలిసిందా - చావునుతెచ్చే ప్రతీ విధానమూకూడా చెడ్డదే” నంది.

అతడు ప్రశాంతంగా “నువ్వు నన్ను తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నావ్. నేను మూర్ఖుణ్ణి కాదు. నేన్నీను శాంతి తోనే ప్రేమిద్దామని వాంఛిస్తున్నాను. ... నే నాలోచిస్తున్నది నిత్యంసంభవించే ప్రమాదాల్ని గురించి - కాలుజారుతుంది, పైకప్పుగుంచి రాయి జారుతుంది... అర్థమయిందా? అలాజరిగితే- ఎవర్ని నిందించలేరు, గాలినితప్ప” అన్నాడు.

అతని కంఠస్వరం విచిత్రంగావుంది. అతడు నవ్వి, లాలనపూర్వకస్వరంతో - ‘దానికేంటే, ఇక దిగులుపడకు. ఏమైనా మనం ప్రేమించుకుంటూనేవుంటాం, మనం సుఖంగా బ్రతుకుతాం’ అన్నాడు. :

థరెసా వెళ్ళిపోయేందుకు తలుపు తెరుస్తున్నది. అత డామెను మళ్ళీ కౌగిలిగో బంధించాడు. ఆమెతో 'నీవు నిజంగా నాదానివి. అంతేకదా ? ఏ సమయంలోనైనా సరే, నే నెప్పుడుకోరితే అప్పుడు-నువ్వు పూర్తిగా నాకంకితమైపోతా నని ఒట్టువేయగలవా?' అన్నాడు.

ఆ యువతి బిగ్గరగా 'ఆ! నేను నీ స్వంతం. నన్ను నీ యిష్టంవచ్చినట్లు చేసుకో' అంది.

క్షణంసేపు వా శృట్లాగే భయంకరులుగా, మానంగా వుండిపోయారు. తర్వాత థరెసా తటాలున కౌగిలి విడల్చు కుని, వెనక్కుతిరిగే నా చూడకుండా బైటికి వెళ్ళి, మెట్లు దిగింది. ఆమె వెళ్ళిపోతున్న అడుగులచప్పుడును లారెంట్ విన్నాడు.

ఆ శబ్దం వినిపించకుండాపోయిన తర్వాత, అతడు తన మిద్దె గదిలోకి వెళ్ళి, పక్కమీద పడుకున్నాడు. దుప్పట్లు వెచ్చగా వున్నాయ్. థరెసా తన కామపువ్విని నిండుగా వదలివెళ్ళిన ఆగదిలో అతనికి వుక్కగావుంది. అతనికి తన ఊపిరితిత్తు లింకా ఆయువతి వాసనల నేపీల్చుకుంటున్నట్లున్నది. ఆమె ఘాటైన వాసనలు వెదజల్లుతూ, వయలెట్ పూలవాస నలు ప్రసరింపజేస్తూ అక్కడ తిరిగింది. ఇప్పుడు తనచేతుల్తో పట్టుకోగలిగిందల్లా - అతనిచుట్టూ యింకా తిరుగుతూనే వున్న వుంపుడుగ తైయొక్క రూపరహితభూతాన్నిమాత్రమే. మళ్ళీరేకెత్తిన అతృప్త పేమతో అతనికి జ్వరంతగిలినట్లయింది. అతడు కిటికీని మూయలేదు. గుడ్డలేనిచేతులతో, తెరచివ హస్తాలతో, చల్లదనాన్నిపొందాలనే కోరికతో, వెల్లకిలాపళ్ళ

కుని, ఆకాశగవాక్షంనుంచి కనిపించే ఆకాశపు ముదురు నీలిరంగు చతురస్రాన్ని చూస్తూ ఆలోచనలోపడ్డాడు.

తెల్లవార్లు ఒకేపూహ అతని మెదడులో తిరుగాడింది. థరెసా తనగదిలోకి రాకపూర్వం అతను కేమిలన్ ను చంపాలని అనుకోనేలేదు పరిస్థితులప్రోద్బలంవల్ల - తనవుంపుడుగ తైను మళ్ళీ కలుసుకోలేననే పూహ క్రోధాన్ని రగల్పడం వల్ల - అతడు కేమిలన్ చావునుగురించి మాట్లాడాడు. ఆవిధంగా అతని అంతరాత్మయొక్క నూతనస్వరూపం ఒకటి తనంత తాను బహిష్కరించుకుంది. వ్యభిచారవ్యామోహంలో బడి అతడు హత్యచెయ్యాలనే ఆలోచన ప్రారంభించాడు.

ఇప్పుడు నిశ్శబ్దరాత్రియందు, ఒంటరిగా ప్రశాంతంగా వుండి హత్యాలోచనచేశాడు. నిరాశాజనితమైన సాహసం చేత, రెండుముద్దులమధ్యకు విసరబడిన హత్యాలోచన, పునః పునః ఎడతెగకుండా, తీవ్రంగా రాసాగింది. నిద్రలేమివల్ల కలతచెందాడు. థరెసా తన వెచుకవదలిపోయిన సువాసనలు గదిని విడువకుండా అతనినరాల నెంతో వుద్రేకపరుస్తున్నాయి. లారెంట్ - మాటువేసి పైబడేవిధానాలు ఆలోచించాడు. తన పథకాలవల్ల ప్రమాదవశాత్తు సంభవించగల దురదృష్టాన్ని కూడా అంచనావేసుకున్నాడు. తాను హంతకుడైనందువల్ల పొందగల ఫలితాలను సమీక్షించుకున్నాడు.

అతని ప్రయోజనాలన్నీ కూడా అతన్ని ఆ నేరం చెయ్యమని ప్రోత్సహించినయ్యే. తనతండ్రి, జూఫాసీలోని రైతు ఇంకా చావనిదగ్ధంగా లేడని తనకు తాను చెప్పు.

కున్నాడు. అందువల్ల తాను బహుశా మరోపదేళ్లు గుమాస్తాగానే వుండిపోవాలి. చౌకబారు హోటళ్ళలో తింటూ, ఆడ జత లేకుండా, చీకటి మిద్దెగదిలో జీవించకతప్పదు. ఈ వూహ అతన్ని వేగించింది. ఈ విధంగా గాక, కేమిలన్ చనిపోయినట్లయితే - తను థెరెసాను పెండ్లాడతాడు; మేడమ్ రేఖన్ డబ్బుకు వారసుడవుతాడు; వుద్యోగానికి రాజీనామాయిస్తాడు; స్వేచ్ఛగా సోమరితనంగా కాలం గడుపుతాడు. తను గడపబోయే సోమరిజీవితాన్ని గురించి వూహించుకుని ఆనందించసాగాడు. తాను యేపనీలేకుండా వున్నట్లూ, తింటూ పడుకుంటూ - తనతండ్రి చావుకోసం ఎదురు చూస్తున్నట్లూ వూహించుకున్నాడు. ఆ కలలోంచి వాస్తవ ప్రపంచంలోకి మేలుకు నేసరికి - తనదోప కడ్డంగా కేమిలన్ వుండడం గుర్తుకొచ్చింది. అతన్ని పడగొట్టడానికా అన్నట్లు లారెంటు పిడికిళ్ళు బిగించాడు.

లారెంటు, థెరెసాను వాంఛిస్తున్నాడు ఆమె తన కందుబాటులో, పూర్తిగా తనదిగా వుండాలనుకుంటున్నాడు. తా నామెభర్తను వదిలించకపోయినట్లయితే - ఆమె తనకు దక్కదు. ఆమె అన్నదిగదా - తను మళ్ళీ ఇక్కడికి రాలేనని! తా నామెను సంతోషంగా లేవదీసుకుపోయేవాడే - అయితే, తర్వాత తా మిద్దరూకూడా ఆకలితో పస్తులుండ వలసివస్తుంది. అందుకు బదులుగా, భర్తను చంపడమే తనకు నిరపాయకరం. అలాచేస్తే ఏ అపవాదావుండదు - ఒక మనిషిని ఇక్కకు నెట్టివేసి, తా నాతని స్థలం ఆక్రమిస్తాడు - అంతే. తన మొరటురై తాంగబుద్ధికి తోచిన హేతువాదం

తో - అదే ఉత్తమమైనదీ, పూర్తిగా సవ్యమైన పథకమూ ననుకున్నాడు. అతని పల్లెటూరి దూరాలో చనకూడా - అలాంటి త్వరితోపాయాన్నే సిఫార్సు చేసింది.

అతడు చెమటలుగారుతూ, బోర్లా పడుకుని - ఇంతకు ముందు ధరెసాయొక్క పొడవైన జుత్తు విరజిమ్ముకున్న దిండులో తన చెమటముఖాన్ని దాచుకుంటూ - ఆ ప్రక్క మీద పొర్లాడాడు. తన పొడిపెదవులతో దిండుగలీబును కరచి పట్టుకుని, దాని అస్పష్టసువాసనలను తనివిదీరా పీల్చుతూ - వగర్చుతూ, వూపిరాడనట్లవుతూ, మూసిన కళ్ళముందు భయంకర రేఖలు తిరుగాడడం చూస్తూ - అలాగే వుండిపోయాడు. తను కేమిలస్ ను ఎలా చంపాలీ అని ప్రశ్నించుకున్నాడు. కాస్సేపటికి వూపిరాడన ట్లయ్యేసరికి తటాలున వెల్లకింతలుగా తిరిగాడు. పై కిటికీనుంచి వస్తున్న చల్లని గాలి కెరటాలు సరాసరి ముఖానికి తగులుతూండగా - కళ్ళు బాగా తెరచి; ఆకాశపు నీలిచతురస్రంలోనూ, నక్షత్రాలలోనూ హత్యాపథకం కోసం, ఒక యెత్తుకోసం వెదుక సాగాడు.

అతని కక్క డేమీ కనిపించలేదు. తన వుంపుడు గత్తెతో చెప్పినట్లు అత డొక పసివాడూ, మూర్ఖమూ గాడు. అతనికి కత్తులతోనూ, విమాలతోనూ పనిలేదు. తను కోరుతున్నదల్లా - గోప్యమైన నేరం. ఏఅపాయమూలేకుండా చేయదగ్గదీ, భయంగాని, బాధాకరమైన అరపులుగాని లేకుండా ఏదో ఒకవిధంగా వూపిరిని బంధింపజేయడం. లేదా సులభంగా అంతర్ధానంచేయడం. అతని కామం అతన్ని

పూపివేస్తూ, త్వరగా ఆ పనిని ముగించమంటూంది. కాని దాని వత్తిడి నిష్ఫలమైపోయింది. అతని వ్యక్తిత్వం దూరా లోచన చెయ్యమని రాజాజ్ఞను విధించింది.

మెల్లమెల్లగా నిద్ర ఆవరించింది.. చలిగాలి - ఆ మిద్దె గదిలోని థెరెసాయొక్క - సువాసనా భూతాన్ని బైటికి తోలివేసింది. అలసిపోయి, శాంతపడి, లారెంటు ఒకరకమైన తీయని మగతకు లోనైపోయాడు. నిద్ర పోతూ తా నొక సద వకాశంకోసం వేచియుండాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. మగత క్రమక్రమంగా ఎక్కువవుతూ- “నే నతన్ని చంపుతా, నే నతన్ని చంపుతా” నని సన్నగా జోలపాడుతూంది. అయిదు నిమిషాల్లో ఇతడు ఆరోగ్య క్రమబద్ధంగా ఉచ్ఛాస, నిశ్వా సలు జరుపుతూ నిద్రపోతున్నాడు.

థెరెసా 11 గంటలకు ఇంటికి చేరుకుంది. వేడెక్కిన తలతో, బిగుతైన మెదడుతో - ఏరోడ్డు వెంట నడిచిందీ తెలియకుండానే - పాంట్-నూఫ్ దోవకు చేరుకుంది. ఆమె విన్న మాటలు ఆమెచెవుల్లో యిప్పటికీ స్పష్టంగా ధ్వనిస్తున్నం దువల్ల - తానింకా లారెంటుగదినుంచి మెట్లు దిగుతున్నట్లే అనిపించింది. మేడమ్ రేఖన్, కేమిలస్లు తనను ఆదుర్దాగా చూడడం గమనించింది. వాళ్ళ ప్రశ్నలకు క్లుప్తంగా జవాబు లిచ్చింది. తను వెళ్ళినపని నిష్ఫలం అయిందనీ, ఒక సిటీ బస్సుకోసం చాలాసేపు ఎదురుచూడవలసివచ్చిందనీ చెప్పింది.

ప్రక్కమీద పడుకునేసరికి దుప్పట్లు చలిగా, తేమగా వున్నట్లనిపించాయ్. ఇప్పటికీ కాలిపోతున్న ఆమె అవయ

వాలు - ఈ అసహ్యంతో గజగజలాడాయ్. కేమిలస్ వెంటనే నిద్రపోయాడు. నోరు తెరుచుకుని, దిండుమీద వెరికుర్రలా, తెల్లనుఖంపెట్టుకున్న అతన్ని ధరెసా చాలా సేపు చూచింది. తను పిడికిలి బిగించి ఆ మూతిని దెబ్బకు పగులగొట్ట గలిగితే బాగుండుననుకుంది.

10

దాదాపు మూడువారాలు గడిచాయ్. లారెంటు ప్రతి సాయంకాలమూ ఆ మాపుకువచ్చి కూచుని దీర్ఘాలోచన లోమునిగిపోయేవాడు. అతడు అలసిపోయినట్లుగా, జబ్బుకట్టగా కనిపించేవాడు. అతని కళ్ళచుట్టూ నీలిరంగు వలయా లేర్పడ్డాయ్; పెదవులు పాలిపోయి పగుళ్లువారాయి. అయినప్పటికీ - అతడు తన గంభీర ప్రకృతిని విడువలేదు. కేమిలస్ కళ్ళల్లోకి నిర్భయంగా చూచేవాడు, పూర్వంవలెనే అరమర లేని మైత్రీ చూపేవాడు. అతడొకరకమైన మందజ్వరంతో కునికిపాట్లుపడుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నందున, ఆకుటుంబమిత్రుని మేడమ్ రేఖన్ మరింత గారాబం చేయసాగింది. ధరెసా తన మాన, నిర్జీవ నటనాముఖాన్ని యథాప్రకారం వుంచుకుంది. ఆమె ఇప్పుడు మరింతనిశ్చలంగా, చొరరానిగోడలా, ఎప్పటికంటే శాంతంగా కనిపిస్తున్నది. ఆమె దృష్టిలో లారెంటు అనే మానవు డసలు లేనట్లే ప్రవర్తించేది. అతనిపంక చూచేది కాదు. ఎంతో అరుదుగామాత్రమే మాట్లాడేది, సంపూర్ణ

నిర్లక్ష్యం ప్రదర్శించేది. ఈ దృక్పథం మేడమ్ రేఖన్ కరుణాంతరంగాన్ని బాధపెట్టేది. ఆమె ఒకోసారి లారెంటుతో - “నా మేననోడలి మొండితనానికి నువ్వేమీ అనుకోవద్దు... దాని సంగతి నాకు బాగా తెలుసు. పై కట్లా కనిపిస్తుందిగాని - మనసు వెచ్చదనంతో, వాత్సల్యంతో, భక్తిశ్రద్ధలతో నిండివుంటుంది” అనేది.

ఆ | పేనుకులిద్దరూ మళ్ళీ కలుసుకో లేదు. రూసేంటు విక్టర్ లో ఆరా తీ అలా జరిగిన తర్వాత వాళ్ళు ఏకాంతంగా కలియలేదు. సాయంకాలాల్లో వాళ్ళేదురెదురుగా కూర్చున్నప్పుడు - తృప్తిపడుతున్నట్లూ, ఒకరికొకరు అపరిచయమైనట్లూ కనిపించేవారు. వారి ముఖాల ప్రశాంతత వెనుక - కామపురుషానులు, భయపుసుడిగుండాలు, వాంఛాతిరేకాలు ప్రవహిస్తుండేవి. ధరెసా కోపం, పిరికితనం, క్రూరమైన పరిహాసమూ పొందుతూండేది. లారెంటులో మందగతి, రాక్షసం, బాధాకరమైన అవ్వవస్థా అలలలుగా లేచేవి. తమ వ్యక్తిత్వాల లోతుల్లోకి, తమ మెదడులను ఒక విధమైన ఘాటు ఆవిరితో నింపుతూన్న వ్యధామయజ్వరం లోనికి తామే చూచుకో సాహసించలేకపోతున్నారు.

వాళ్ళ కవకాశం చిక్కినప్పుడు, ఏ తలుపు వెనుకనో ఒకరిచేతుల నొకరు విరిగిపోయేంత ఘట్టిగా పట్టుకునేవారు. అది మానంగా, తీవ్రంగా, మోటుగా వుండేది. వాళ్లు ఒకరి శరీరాన్నొకరు చీల్చేసుకోవాలన్నంత ఆవేశపడేవారు. తమ వాంఛలను తృప్తిపరచేందుకు ఈ చేతులబిగింపులు తప్ప మరే సదుపాయాలూ వాళ్లుకులేవు. అందువల్ల ఆచర్యలోనే

తమకామాన్నంతటిని జొనిపేవారు. కాని, అంతకంటే అదనపుకోరికలకుపోయేవారు కాదు. వాళ్లు వేచివున్నారు.

ఒక గురువారపు రాత్రి, పాచికలాట కుప్రకమించే ముందు - రేఖన్ కుటుంబఅతిథులు మామూలు ప్రకారం కాస్సేపు లోకాభిరాయణం పారాయణచేశారు. వాళ్ళసంభాణలో ఒక ముఖ్యవిశేషం - ముసలి మైకాడ్తో అతని పూర్వోద్యోగ విశేషాలు మాట్లాడడం. ఆయన పాల్గొన్న హత్యానేరాలూ, విచిత్రసాహసచర్యాలను గురించి ప్రశ్నలు వేయడం, మిగతావాళ్ళకు సరదా. అలాంటప్పుడు గ్రివెట్, కేమిలెస్లు - పోలీసు సూపరింటెండెంటుగారు చెప్పేకథల్ని చిన్నపిల్లలు భేతాశకథలు విన్నట్లుగా - భీతి గుడిచిన శ్రద్ధా సక్తులతో వినేవారు. ఆ కథలకు భయమూవేసేది - మన శిచ్చింతలూ మరిచేవారు.

ఆ రాత్రి మైకాడ్ ఒక భయంకరహత్యను గురించి చెప్పేడు. ఆ వివరాలు అందర్నీ వణికించివేసినయ్. ఆయన తలూపుతూ - 'అంతేగాక, ప్రజీవిషయమూ బైటికి తెలియదు...ఎన్ని నేరాలు బైటపడకుండా వుండిపోలేదు! ఎందరు హంతకులూ మానవన్యాయాన్ని తప్పించుకుంటున్నారు!' అన్నాడు.

గ్రివెటు ఆశ్చర్యచకితుడై - 'ఏమిటి! హత్యలుచేసిన క్షాకులు, బంధించబడకుండా నడివీధుల్లో తిరుగుతున్నారంటారా? ఇది సంభవమే నని నిజంగా నమ్ముతున్నారా మీరు?' అని అడిగాడు.

ఆలివియర్ తిరస్కారభావంతో ముసిముసినవ్వు నవ్వు సాగాడు. తన బాంగురు గొంతుతో - 'ఓ మహాశయా, వాళ్లు బంధించబడలేదంటే - వాళ్లు హత్యచేశారని ఎవరికీ తెలియదన్నమాట!' అన్నాడు.

ఈ హేతువాదం గ్రివెట్ కు నచ్చినట్లు లేదు కేమిలన్ అతనికి వత్తాసు వచ్చాడు. మూర్ఖమైన ఆత్మగర్వంతో - 'నా మట్టుకు నేను గ్రివెట్ గారి అభిప్రాయంతో ఏకీభవిస్తున్నాను. పోలీసువారు సమర్థులనీ, వీధిలో హంతకునితో చేతులురాచుకుంటూ మనం తిరగడంలేదనీ, నాకు నమ్మకం కలగాలి' అన్నాడు.

ఈ మాటల్లో తనను సూటీపోటీగా వెక్కిరించడం వున్నదని ఆలివియర్ అభిప్రాయపడ్డాడు. విసుగునిండిన స్వరంతో - 'పోలీసులు సమర్థులైనమాట పూర్తిగా నిజమే. కాని మనం అసంభవకార్యాన్ని సాధించలేం గదా! నేరాలు చెయ్యడం ఆ దయ్యందగ్గరే నేర్చుకున్న నేరస్థులున్నారు. వాళ్ళు దేవుడిక్కూడా పట్టుబడరు... ఇది నిజంకదూ, నాన్నా!' అన్నాడు.

ముసలిమైకాడ్ ఆమోదించాడు. 'అవునవును. అందాకా ఎందుకూ! నేను వెర్నాన్ లో వుండగా-ఈసంగతి నీకూడా గుర్తుండవచ్చు- మేడమ్ రేఖన్ - ఒకబండివాడు పెద్దబజారులో హత్యచెయ్యబడ్డాడు. అతని శరీరం ముక్కలు ముక్కలుగా నరుకబడి, ఒకగంటలో దొరికింది. హంతకుడెవరో ఇప్పటికీ తెలియనేలేదు. బహుశా వాడిప్పటికీ బ్రతికే వుండవచ్చు! ఈ దగ్గరలోనే నివసిస్తుండవచ్చు. బహుశా

గ్రివెట్ గారు ఇంటికి వెళ్లేదోవలో అతన్ని కలుసుకోనూ వచ్చు' నన్నాడు.

గ్రివెట్ తెల్లగుడ్డంత పాలిపోయాడు. తన తలచు అటూ యిటూ తిప్పలేకపోయాడు. ఆ బండివాని హంతకుడు తన వెనకనే నుంచున్నాడనుకున్నాడు. అయినప్పటికీ, ఈ భయపడడం అతని కెంతో హాయిగా వున్నట్లుంది.

తా నేం అంటున్నదీ సరిగ్గా తెలియకుండానే అతడు తొట్రుపడుతూ అన్నాడు: 'అబ్బో, కాదు, కాదబ్బా! నేనది నమ్మడానికి ససేమి ఒప్పుకోను... కాని, నాక్కూడా ఒక కథ తెలుసు. ఒకానొకప్పుడు ఒక నౌకరు పిల్లవుండేది. అది తన యజమానుల వెండిపాత్రను దొంగిలించిందని జైల్లో పెట్టారు. రెండు నెలల తర్వాత, ఒక చెట్టును నరికినప్పుడు, ఆ వెండిపాత్ర అందులోని ఒక పక్షి గూట్లో దొరికింది. దొంగతనం చేసింది ఆ పక్షి అన్నమాట. ఆ నౌకరు పిల్లను విడుదల చేశారు... కాబట్టి, నేరస్తులే ఎప్పుడూ శిక్షింపబడతారనేది రుజువువుతుంది'.

గ్రివెట్ విజయం పొందినట్లు చూచాడు. ఆలివియర్ న్యంగ్యంగా నవ్వుతూ - 'అందువల్ల, బహుశా ఆ పిట్ట జైలుకు వెళ్ళివుంటుంది' అన్నాడు.

తన వుజ్జీని ఎగతాళి చేస్తున్నందుకు కోపంపచ్చి, కేమిలస్ మాట మధ్యలోనే అడ్డువచ్చి - 'గ్రివెట్ గారి భావం అది గాదు' అన్నాడు. మళ్ళీ 'అమ్మా, పాచికలిట్లా తే' అని కూడా కలిపాడు. మేడమ్ రేఖన్ పాచికల పెట్టెకోసం వెళ్ళగానే, అతను 'మైకాడ్, అయితే, పోలీసులు శక్తి విహీనులని మీరు

వప్పుకుంటున్నారన్నమాట! వీధుల్లో తిరుగుతున్న హంతకులు కూడా వున్నారన్నమాట! అని ప్రశ్నించాడు.

‘దురదృష్టకరమైనా - అది నిజమే’ నన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

గ్రివెట్ ‘అది అవినీతికరం’ అని కోడికరించాడు.

ఈ సంభాషణజరుగుతుండగా ధరసా, లారెంట్లు మానంగా వుండిపోయారు. గ్రివెట్ మూర్ఖత్వానికి వాళ్లు చిరు నవ్వులు నవ్వలేదు. ఇద్దరూకూడా మేజామీదకు ఆనుకుని, కొంచెం పాలిపోయి, విరామమెరుగని కళ్ళతో చూస్తూ అంతా వీక్షించారు. ఒక్కక్షణం సేపు మాత్రం వాళ్ళ చూపులు నల్లగా, గాఢంగా కలుసుకున్నాయి. ధరసా వెండ్రుకల మొదళ్ళలో చిన్న చెమట బిందువు లేర్పడ్డాయి. చలిగాలులు లారెంట్ల చర్మాన్ని కనిపించకుండా వణికించినాయి.

శ్రీ చేమన గ్రంథాలయం
తేలప్రోలు. (కృష్ణా జిల్లా)

11

ఆదివారాలలో ఒకోసారి - వాతావరణం హాయిగా వున్నప్పుడు కేమిలస్ తనతో ధరసానుకూడా బలవంతంగా బైటికి తీసుకుపోయి, “చాంప్స్ - ఎలిసెస్”లో షికారుగా తిరిగేవాడు. ఆమె - అంతకంటే షాపులోని తేమ చీకట్లలో వుండిపోతేనే బాగుంటుందనుకునేది. భర్త మోచేతిని ఆసరాగా గీలించి ప్రక్కదోవలవెంట నడిపించడం - ఆమెకు విసుగ్గావుండేది. షాపుల ప్రదర్శనాగవాహులముందు ఆగుతూ

పిచ్చివాలకపు ఆనందవాక్యాల్లా, విమర్శలూ వల్లిస్తూ దీర్ఘ
మానాల్లో మునిగిపోయే భర్తతో ఆమెకు అలపువచ్చేది.
కాని, కేమిలన్ మంకుపట్టుదల చూపేవాడు - తన భార్య
నందరికీ చూపడం అతనికి సగర్వంగా వుండేది అలా వెళ్ళే
టప్పుడు తోటివుద్యోగి- మరీముఖ్యంగా ఏ ఉన్నతాధికారో-
తటస్థపడినపుడు; తన భార్యతోసహా అతనితో కుశలప్రశ్నలు
జరిపినందు కెంతో గర్వానందం పొందేవాడు. అయినప్పటికీ-
నడకకోసమే నడిచేవాడు. అంతగా మాట్లాడకుండా, ఆదివా
రపు దుస్తుల్లో కొయ్యలాగా వికృతంగా, కాళ్ళీడ్చుకుంటూ,
ఉల్లాసరహితంగా, నీరసంగా వుండేవాడు. ధరెసా తన చేతి
మీద అలాంటిపురుషు డాలంబనంగా వుండడాన్ని సహించ
లేకపోయేది,

వా శృట్లా షికారు వెళ్లేరోజుల్లో - మేడమ్ రేఖన్
ఆ పిల్లల్ని ఆగొందెదివరదాకా సాగనంపేది. వా స్లేడ్లో యా
త్రకు బయలుదేరినట్లుగా ముద్దులాడేది. వాళ్ళ కంతులేని
సలహా లిచ్చేది. జాగ్రత్తగా వుండమని బ్రతినూలేది.

“అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా, ఏంప్రమాదా లెదురౌ
తాయో జాగ్రత్త... .. ఇక్కడ, పేరిస్లో లెఖ్కులేనన్ని
బళ్ళు!... మీ రేమైనాసరే గుంపుల్లోకి వెళ్ళమని మా
టివ్వాలి...” ఇలా చెప్పేది.

చివరికి వాళ్ళను వెళ్ళనిచ్చి, తనుచూపు కందినంత
సేపూ వాళ్ళను చూస్తూండేది. తర్వాత వెనక్కుతిరిగి మాపు
లోకి వెళ్ళేది. ఆమె కాళ్ళు బరువెక్కుతున్నందున, ఎక్కువ
దూరం నడవలేదు.

అప్పుడప్పుడూ - అతి అరుదుగా మా తమే - ఆ దంపతులిద్దరూ పేరిన్ నగరాన్ని వదిలి "సింట్ - ఓ వెన్" కు గాని, "ఆస్సియెర్స్" కు గాని విహారార్థం వెళ్లేవారు. అక్కడ నది ఒడ్డునవుండే ఒక హోటల్లో చేపల వేపుకు తినేవారు. అలాటి రోజులు, గొప్ప సంఘటనల వంటివిగా ఒక నెల ముందు నుంచే చర్చించుకునేవారు. ఈ విహారాలకు వెళ్ళడానికి థెరెసా చాలా యిష్టపడేది, ఎంతో ఆనందించేది. అలాంటి రోజుల్లో రాత్రి పదకొండుంటి వరకూ స్వచ్ఛమైన గాలి పీల్చేందుకు వీలుగావుండేది. పచ్చని దీవులతోవుండే 'సింట్ - ఓ వెన్' ఆమెకు వెర్నన్ ను గుర్తుకు తెచ్చేది. బాలికగా వున్నప్పుడు తాను నీ నేనదిని ప్రేమించిన గాఢానుభూతుల్ని ఇక్కడా మళ్ళీ పొందేది. గుల్లరాళ్ళ మీద కూర్చుని, చేతులు నదిలో పెట్టి చెట్ల నీడలచే అనుకూలం చేయబడిన సూర్యరశ్మి క్రింద తాను సజీవంగా చిందులు వేస్తున్నట్లు చూసుకునేది. ఆమె రాళ్ల మీదా, మట్టి మీదా తన దుస్తుల్ని చింపుకుంటూ, మట్టి గొట్టుకుంటూవుంటే - కేమిలస్ ఒక జేబుగుడ్డ పరచుకుని, ఆమె ప్రక్కనే అతిజాగ్రత్తగా గరికెముంతలా కూర్చునేవాడు. ఇటీవల ఆ యువదంపతులు తమతోపాటు దాదాపు ప్రతీసారీ లారెంటును తీసుకు వెళుతున్నారు. అతడు తన నవ్వులతోనూ, రై తాంగపుష్టితోనూ తమను తప్పకుండా ఆనందపరచేవాడు.

ఒక ఆదివారం - కేమిలస్, థెరెసా, లారెంట్ కలసి ఉదయభోజనానంతరం, పదుకొండు గంటల ప్రాంతంలో సింట్ - ఓ వెన్ కు బయలుదేరారు. ఈ విహారయాత్రకై

ఎంతోకాలంనుంచీ ప్రయత్నాలు జరిగాయ్. ఇదే ఆ సంతస
రానికి చివరియాత్రకూడాను. హేమంతఋతువు వస్తున్నది.
ప్రాద్దుశుకేశరికి చలిగాలితరంగాలు వచ్చి వాతావరణాన్ని
వణికిస్తున్నాయ్.

ఆ ఉదయం ఆకాశం తన నీలిమాకారాన్ని ప్రశాం
తంగా వుంచుకుంది. సూర్యకాంతి - బైట వేడిగానూ,
నీడను వెచ్చగానూ వుంచింది. ఆ ఋతువుకు చివరిదైన ఆ
సూర్యకాంతిని తాము పూర్తిగా వినియోగించుకోవాలని
వాళ్ళు నిశ్చయించుకున్నారు.

నిత్యసంకోచిగా, ఆదుర్దాగావున్న మేడమ్ రేఖన్ ను
వదలి, వాళ్ళు ముగ్గురూ అద్దెకారులో బయలుదేరారు.
పేరిస్ నగరాన్ని దాటి, నగరప్రాకారాలఆవల కారు దిగారు.
అక్కడినుంచి రాజమార్గం వెంటే సేంటు - ఓ వెన్ కు నడువ
సాగారు. మిట్టమధ్యాహ్నమయింది. సంపూర్ణ సూర్యకాంతి
లో - దుమ్ముకమ్మిన ఆ రోడ్డు, మంచుగడ్డవలె కళ్ళుపోగొట్టే
టంత తెల్లగా మెరుస్తూంది. గాలి బరువుగా, ఘాటుగా
మండిపోతున్నది. భరెసా భర్తచేతి నాలంబనంగా చేసుకుని,
గొడుగు వేసుకొని, మెల్లగా నడుస్తూంది. భర్త పెద్ద జేబు
గుడ్డతో ముఖానికి గాలి విసురుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. చాళ్ల
వెనుకగా లారెంటు నడుస్తున్నాడు. సూర్యు డతని మెడకు
కాల్చివేస్తున్నాడు. కాని అతను లక్ష్యంచేస్తున్నట్లు లేదు.
ఈలవేస్తూ, రాళ్ళకు బంతుల్లా తన్నుతున్నాడు. ఒకోసారి,
తీవ్రకాంతులు విరజిమ్ముతూన్న కళ్ళతో - తన వుంపుడు
గత్తె యొక్క పిరుదులపూవును గమనిస్తున్నాడు.

సేంట్ - ఓవెన్ చేరగానే- ఒక చెట్లగుబురునుగాని, నీడలోవుండే పచ్చనిగరికెతివాసీనిగాని మాడావుడిగా వెదుక సాగారు నీనేనదిలో వున్న ఒకదీనిమీదికి నదిదాటి వెళ్ళారు. అక్కడొక అడవిలోకి నడిచారు. రాలిన ఆకులు నేలమీద మందంగా పడివున్నాయి. అవి మందమైన ఎర్రతివాసీలుగా వుండి, తమఅడుగులు పడినప్పుడల్లా గలగలలాడుతున్నాయి. అసంఖ్యాక గోధిక్ శిల్పస్తంభాలవలె చెట్లమ్రాచులు నిలువుగా పొడవుగా పెరిగివున్నాయి. వాటి కొమ్మలు నడిచే వాళ్ళ తలలకు రాసుకుంటున్నాయి. అందుకల్ల నడిచేవారికి కనిపించే దిబ్బాడలం - యాస్పెన్ చెట్ల తెల్లనిమొదళ్ళతో, దీక్ చెట్ల నల్లనిమొదళ్ళతో, ఎండిన ఆకులరాగి పైకప్పుగా కనిపిస్తుంది. వాళ్ళొకఅడవిలో, ఒక విచారభరిత ఏకాంతంలో, ఇరుకుఖాళీలో, నిశ్శబ్దంగా చల్లగావున్న ప్రదేశంలో వున్నారు. వాళ్ళ చుట్టూవున్న నీనేనదిమర్మరధ్వచులు వాళ్ళకు వినిస్తున్నాయి.

కేమిలస్ పొడిగావున్న ఒక ప్రదేశాన్ని ఎంచుకుని, పొడవాటికోటుఅంచుల్ని పైకిలాక్కుని కూర్చున్నాడు. థెరెసామాత్రం లంగాను ఒక్కసారి సుడిగాలిలా పూపి, ఆకుల మీదికి దూకి పడుకుంది. ఆమెలంగా పైకిలేచి ఒకకాలు మోకాలువరకు కనిపిస్తుంది. ఇశరదుస్తులమడతలు తొలగి పోయి సగంశరీరం బహిర్గతమవుతున్నది. లారెంట్ పొట్ట మీద బోర్లాపడుకుని, గడ్డం నేలకానించి ఆమెమోకాలిని చూస్తూ, మిత్రుడుచెప్పేమాటల్ని వింటున్నాడు. కేమిలస్ గవర్నమెంటును నిందిస్తున్నాడు. నీనేనదిలోని ద్వీపాల

నన్నింటినీ - బ్రిటిష్ వారి పాక్కులలాగా - బెంచీలతోనూ, ఇసుకదోవలతోనూ, కత్తిరించిన చెట్లవరుసలతోనూ-ట్యూల రీస్ లాగా సుందరంగా మార్చేయ్యాలంటున్నాడు.

వాళ్ళా అరణ్యాశ్రమంలో మూడుగంటలసేపు గడిపారు. యూయ్యడు కాస్త చల్లబడ్డతర్వాత, గ్రామసీమల్లో కాస్సేపుతిరిగి, తర్వాత భోజనానికి వెళ్ళవచ్చుననుకున్నారు. కేమిలన్ తనఆఫీసునుగురించి ఏమేమో చెప్పాడు. తర్వాత కొన్ని వెర్రిమొర్రీ కథలు వినిపించాడు. ఇక అలసిపోయి, వెల్లకిరితలాపడుకుని నిద్రపోయాడు. అక్కడు టోపీతీసి ముఖాని కడ్డంగా పెట్టుకున్నాడు. ధరెసా కళ్ళుమూసుకుని, చాలాసేపటి నుంచీ నిద్రపోతున్నట్లు కనిపిస్తున్నది.

అప్పుడు లారెంట్, నిశ్శబ్దంగా ఆయువతి దగ్గరకు ప్రాకి వెళ్లాడు పెదవులుజాపి ఆమె బూట్లనూ, చీలమండనూ ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. భూమిగోంచి వస్తున్న ఘాటైన వాసనలూ, ధరెసా రాసుకున్న సున్నితమైన అలంకార సువాసనలూ కలిసి అతనిలోనికి చొచ్చుకుపోయి, అతని రక్తాన్ని మేల్కొలిపాయి. అతనినరాల్ని కలత పెట్టాయి. నేరొజుల్నుంచీ అతడు కసిగా బ్రహ్మచర్యం అవలంబిస్తున్నాడు. సేంట్ - ఓవెన్ వరకూ రోడ్డుమీదనడిచేటప్పుడే అతనిలో జ్వాలలు రగిలాయి. ఇప్పు డిక్కడ నిగ్జన ఏకాంతంలో, కామోద్రేకాన్ని కలిగించేనీడలూ నిశ్శబ్దాల మధ్య నున్నాడు కాని, తనకుచెందిన ఈ స్త్రీని తాను తన శరీరానికి పాత్రుకోలేకపోతున్నాడు. ఆమెభర్త మేలుకోవచ్చు, తనను చూడవచ్చు. తా నింతకాలమూ తీసుకున్న జాగ్రత

లన్నీ వమ్ముజేయవచ్చు. ఆమనిషి తన కెప్పుడూ అడ్డంకే. ఈప్రియుడు- నేలమీదసాగిలబడి, థరెసా లంగాచే దాదాపు దాయబడి, వణుకుతూ, వగరుస్తూ - ఆమెబూటుమీదా, తెల్లని మేజోడుమీదా పడేపడే నిశ్శబ్దంగా ముద్దులుపెట్టు కున్నాడు. థరెసా ఏమీకదలకుండా, చచ్చినట్లు పడుకునివుంది. లారెంట్ ఆమె నిజంగా నిద్రపోతున్నదనుకున్నాడు.

వీవునొప్పిపుట్టగా అతడు లేచి, ఒకచెట్టుకు ఆరుకు న్నాడు. అప్పుడు ఆయువతి ఆకాశంలోకి చూస్తున్నదనీ, ఆమెవిశాలనేత్రాలు మెరుస్తున్నాయనీ గమనించాడు. వెను కకు సాచినచేతులమధ్యగల ఆమెముఖం పాలిపోయినట్లూ, శిలాప్రతిమలా అయినట్లూవుంది. థరెసా ఆలోచిస్తున్నది. కదలని ఆమెకళ్లు - చీకటితప్ప ఏమీ కనిపించని మహా అగాధాల్లాగా వున్నాయి. ఆమె కదలేదు. తన వెనుకనేనిలిచి వున్న లారెంట్నువైపు కళ్ళయినా తిప్పలేదు.

ఆమెప్రియు డామెవంక చూచాడు. తనప్రణయ చర్యలకు కూడా ఆమె అంతనిశ్చలంగా, మానంగా, వుండడంవల్ల అతడు దాదాపు భయపడ్డాడు. తెల్లగా నిర్జీవంగావున్న ఆమె ముఖం - కాల్చే వాంఛతో నిండిన భూమిని కలిగించింది. అతడు క్రిందికివంగి, ఆకన్నలు మూసుకునేట్లు వాటిమీద ముద్దుపెడదా మనుకున్నాడు. కాని, దాదాపు ఆమె లంగాకొసల మధ్య - కేమిలన్కూడా వున్నాడు, నిద్రపోతూ. వంకర తిరిగిన బడుగుదేహంతో పరున్న ఆదౌర్భాగ్యుడు మెల్లగా గుర్రుపెడుతున్నాడు. అతని ముఖాన్ని కమ్మన టోప క్రిందుగా - తెరచుకునివున్న నోరు

కనిపిస్తూనే వుంది. నిద్రలో వికృతంగాతిరిగిన ఆనోరు- మూర్ఖ పుటెగతాళిచేస్తున్న ట్లున్నది. అతని చిన్నిగడ్డంమీద పల చగావున్న, ఎర్రనిపొట్టి వెంట్రుకలు అతని తెల్లని చర్మం మీద మరకల్లా వున్నాయ్. అతనితల వెనక్కు విరుచుకుని వుండడంచేత, ముడుతలకంతం స్పష్టంగా కనిపిస్తూంది. అత డూపిరిపీల్చినప్పుడల్లా - ఇటుకరంగువంటికంతముడి పొడుచుకు వచ్చి, పైకీ కిందీకీ ఆడుతున్నది. ఈ విధంగా సాచిపడివున్న కేమిలన్ అసహ్యంగా, నీచంగా కనిపిస్తున్నాడు.

అట్లా అతనివై పుచూస్తూ నిల్చునివున్న లారెంట్ హఠాత్తుగా తన మడచుచు పైకెత్తాడు. ఒక్క తన్నుతో కేమిలన్ ముఖాన్ని బదాబదలు చేసేద్దా మనుకున్నాడు. ధరెసా పెగలివచ్చే కేకను బలవంతాన దిగమింగింది. తెల్ల బారి, కళ్లు మూసుకుంది. రక్తంచింది తనమీద పడుతుందే మోనన్నట్లుగా తలను అవతలికి తిప్పుకుంది.

లారెంట్ కొన్ని ఊణాలసేపు - కేమిలన్ నిద్రాము ఖంమీది కెత్తిన పాదం అలానేవుంచి నిలబడ్డాడు. తర్వాత మెల్లగా కాలును వెనక్కులాక్కుని, కొన్నిఅంగలు అవత లికి నడిచాడు. ఏ పిచ్చివాడోతప్ప మరెవ్వరూ ఆవిధంగా హత్య గావించరని తనకుతాను చెప్పుకున్నాడు. ఆ తల చిదుకగొట్టబడినట్లయితే దేశంలోని పోలీసు శాఖంతా తన వెంటబడేట్లు చేసేదే. తాను కేమిలన్ ను వదిలించుకో ధలచుకుంది - ధరెసాను పెండ్లి చేసుకునేందుకేగాని మరొ కందుకుగాదు. తను నేరంచేసిన తర్వాత కూడా - స్వేచ్ఛగా

బహిరంగంగా - వృద్ధమైకాడ్ చెప్పిన కథలోని బండివాని నాంతకునిలాగా - బ్రతుకదలచాడు.

అతడు నదిఒడ్డుకు వెళ్లి, ఏదోమత్తులో వున్నట్లుగా నీటినిచూచాడు. తటాలున వెనక్కుతిరిగి అడవిలోకివచ్చాడు. అతడొకయెత్తును నిశ్చయం చేసుకున్నాడు. తనను ఏ అపాయంలోకి నెట్టలేని సులభోపాయపుహత్యనుగురించి ఆలోచించాడు.

నిద్రపోయేవాడిముక్కులోగడ్డిపోచదోపి గిలిగింతలతో నిద్రలేపాడు. కేమిలస్ తుమ్మేడు. లేచాడు. అదొక గొప్పహాస్యం అనుకున్నాడు. తన నెప్పుడూ నవ్వించే లారెంట్ హాస్యాలకు - తా నతడి నెంతో ప్రేమిస్తున్నాడు. కళ్లు మూసుకునివున్న భార్యను కుదిపాడు. థెరెసాలేచి, నలిగి పోయి ఆకులు రాలివున్న లంగాను దులుపుకుంది. వాళ్లు ముగ్గురూ అడ్డుతగిలే కొమ్మల్ని వంచుకుంటూ ఆ ఏకాంత ప్రదేశాన్ని వదిలి వెళ్లారు.

వాళ్లు ఆదీవిని వదలి, నదిపాయరదాటి, శైలపు లను భవిస్తున్న గుంపులతో నిండినరోడ్లూ, దోవలవెంట నడిచారు. జిగేలుమనే రంగులగుడ్డలు ధరించినబాలికలు పొదలమధ్యగా పరుగెత్తుతున్నారు. పడవనడిపే కళాసులగుంపొకటి పాడు కుంటూ వెళ్ళిపోయింది. భేషజపు దంపతులూ, వృద్ధులూ, భార్యాసమేతులైన గుమాస్తాలూ - ఒకరి వెనుక నొకరుగా మెల్లగా నడిచిపోతున్నారు. ప్రతీరోడ్డూ జనసమ్మర్దమైన రద్దీవీధిగా వుంది. సూర్యుడు మాత్రం తనవిశాలస్థిమితాన్ని కోల్పోలేదు. అది దిబ్బండలంలోకి కృంగిపోతూ - ఎర్ర

వారుతున్న చెట్లమీదికీ, తెల్లని రోడ్లమీదికీ మసకబారిన తెలికాంతుల్ని ప్రవహిస్తున్నది. చల్లబడుతున్న ఆ కాశంలో నుంచి, పడునైన చలి దిగివస్తున్నది.

కేమిలన్ తనచేతిని థెరెసా కాసరాగా అందించలేదు. అతడు లారెంట్ తో మాట్లాడుతున్నాడు. మిత్రుని హాస్య లకూ; నీళ్ళపడియలు చాటేటప్పుడూ పెద్దపెద్ద రాళ్ళు ఎత్తేటప్పుడు అతడు ప్రదర్శిస్తున్న బలాధిక్యతకూ - నవ్వు తున్నాడు. ఆ యువతి తలవంచుకుని, రోడ్డు అవతలి అంచు వెంబడే నడుస్తున్నది. ఒకోసారి వంగి, గడ్డిపోచలు లాగు తున్నది. వాళ్ళకంటే కాస్త వెనుకబడినప్పుడు - ఆమె ఆగి దూరంనుంచి తన భర్తనూ, ప్రియునీ పరిశీలనగా చూస్తోంది.

చివరికి కేమిలన్ - 'ఏయ్! నీ కాకలిగావడంలా?' అని కేకేశాడు.

'ఆ' అని జవాబిచ్చింది.

'అయితే - తొందరగా రా!' అన్నాడు.

థెరెసాకు ఆకలిమాత్రం కావడంలేదు - అలఘా ఆదుర్దా వున్నది. ఆమెకు లారెంట్ వేసిన పథకాలు తెలియవు. ఆతురతవల్ల ఆమె కాళ్ళు వణికినయ్.

ఆ ముగ్గురూ నడివైపుకు తిరిగివచ్చి, ఒక హోటల్ గోసం వెదికారు. జిడ్డునూనె, సారావాసనవేస్తున్న ఒక చౌకబారు హోటలులో - కొయ్యచెక్కల కేడమీద ఒక మేజా ఖాళీగా దొరికింది. అదంతా కేకలతోనూ, పాటల తోనూ, పాత్రలమోతలతోనూనిండినట్లుంది. భోజనాల

గనులన్నింటిలోనూ బిగ్గరగా మాట్లాడుకునే గుంపులు కూడాయ్. వాళ్ళగల్గొనుకు, పలుచని అడ్డుచెక్కలు ప్రతి ధ్వనిసంగీతాన్ని వంతుగలుపుతున్నాయ్. వడ్డనవాళ్ళు ఎక్కు తూంటే మెట్లు వణికిపోతున్నాయ్.

మేడమీద, ఆరుబయట - సదినుంచి వస్తున్నగాలి- మాడే కొవ్వూసనల్ని పారద్రోలుతున్నాయ్. ధరెసా పిట్ట గోడమీద ఆనుకుని - క్రింది నదీతీరాన్ని చూస్తున్నది. ఎడమ, కుడివైపుల రెండువరుసలుగా ఆరుబైటి ఫలహార శాలలూ, చిల్లరబడ్డీదుకాణాలూ వున్నాయి. చెల్లాచెదుగా అల్లుకున్న పచ్చని ఆకులకిందగా, పొదరిండ్లకింద గల మేజాబల్లలమీది గుడ్డల తెల్లదనం, పురుషులకోట్ల నల్లదనం ఆడవాళ్ళ లంగాల మెరిసేరంగులూ ధరెసాకు కనిపించాయి. జనం లోపలపోతుంటే వస్తున్నారు, వెళుతున్నారు. అరుస్తున్నారు, పగుగులు దీస్తున్నారు. ఈ జనాలరొదకు తోడుగా చేతితో వాయించే సంగీతవాయిద్యాల శోకభరిత స్వరాలు మెండయ్యాయి.

ధరెసా నిలచినచోటుకు తిన్నగా క్రింద - వేశ్య వాటికలనుంచి వచ్చిన యువతులు, పచ్చికలేని ఖాళీ ప్రదేశంమీద గుండ్రంగా నాట్యంచేస్తూ బూతుపాటలు పాడుతున్నారు. వాళ్ళటోపీలు వెనక్కుజారి మేడలమీద పడినాయి. తలలు క్రిందికి విరబోసుకున్నాయి. వాళ్ళు ఒకరిచేతు లొకరు పట్టుకుని చిన్నపిల్లల్లా గెంతుతున్నారు. బాల్యాన్ని వీడి యౌవనప్రాంగణంలో కాలుపెడుతున్న వారి కంఠస్వరాలు బిగ్గరై వారికే కొత్త అనిపించు

తున్నాయి. వాళ్ళ పాలిపోయిన ముఖాలు సరసుల మొరటు ప్రణయకలాపాలవల్ల గీతలుపడి కన్యాత్వపుసిగ్గునుప్రదర్శిస్తున్నాయి. అపవిత్రమైన వారి విశాలనేత్రాలలో క్షణమాత్రంసేపు లేహృదయపుకన్నీరు తిరిగింది. చారిత్రాత్మక చూపున్న విద్యార్థులు-తెల్లని పుగాకుపైపులుకాల్చుతూ మోటసరసాలు విసరుతున్నారు.

ఆవల, సీనేనదిమీదా, అవతలికొండలమీదా సాయం సమయప్రశాంతి పాదుకొంది. ఒకరకమైన నీలివాతావరణం చెట్లను పారదర్శకపుమంచులాగా కమ్ముకున్నది.

లారెంట్ కొయ్యకటకటాలమీద ఆనుకుని 'ఇలారా' వెయిటర్' అని వడ్డనదారును పిలిచాడు. తోటివారితో 'భోజనం సంగ తేమిటి?' అన్నాడు. మళ్ళీ ఏదోమంచిలోచన వచ్చినట్లుగా "ఇదుగో కేమిలన్, భోంచే సీముందు మనం కాస్తేపు పడవమీకారుకెళితే ఎలాగుంటుంది?... అలాచేస్తేవీళ్ళు మనకు ప్రత్యేకంగా ఒకకోడిని కోడిగానే వేపుడుచేసివుంచే వ్యవధిదొరకుతుంది. ఏగంటసేపా మనం దానికోసం ఎదురు చూస్తూ ఇక్కడ కూర్చుంటే విసుగుపుడుతుందికూడాను" అన్నాడు.

కేమిలన్ హుషారుగా - 'నీ యిష్టం... కాని, భరె సాకు ఆకలవుతున్నట్లుండే' అన్నాడు. ఆమె - తనను సునిశితంగా చూస్తున్నలారెంటుచూపును గ్రహించి - వెంటనే 'లేదులేదు, నాకేం తొందరలేదు' అంది.

వాళ్ళు కలిసికట్టుగా క్రిందికి దిగారు. మధ్యవిక్రయ ప్రదేశాన్నిదాటుతూ తమకు భోజనం సిద్ధంచేయ్యమనీ, ఒక

మేజాబల్లు ప్రత్యేకించి వుంచమనీ, ఒకగంటలో తిరిగివస్తామనీ చెప్పారు. ఆ హోటలువాళ్ళు చిన్నపడవలు అద్దెకిస్తారు గనుక, యజమానిని తమతోవచ్చి ఒకబోటును విప్పి ఇమ్మన్నాడు. లారెంటు ఒక ఇరుకు పిన్నీసు (చిన్నపడవ)ను ఎంచి తీసుకున్నాడు. అది మరీ తేలిగ్గా వుండటాన కేమిలస్ భయపడ్డాడు. 'దీనిదుప్పతెగా! మనం దీంట్లో ప్రాణాలు బిగబట్టుకుకూర్చోవడం మంచిది. లేకపోతే మరల్ని మంచి స్నానమే చేయిస్తుంది' అన్నాడు.

అసలు సంగతేమిటంటే- ఆగుమాస్తాకి నీళ్ళంటే వల్లమాలినభయం. వెర్నన్ లో బాల్యదశలో నిత్యరోగిష్టిగా వుండడంవల్ల నీనేనదిలో ఈతవేసేయోగ్యత లేకపోయింది. తనతోటి విద్యార్థులంతా పరుగెత్తి నీళ్ళలో దూకుతూంటే తను వెచ్చనికంబళ్ళమధ్య పడుకుని వుండవలసివచ్చేది. లారెంటు ఈతలో అతినాహసుడు, పడవ నడపడంలోవిసుగు లేని పికారీ. కేమిలస్ కు - లోతునీళ్ళంటే ఆడవాళ్ళకూ, పసిపిల్లలకూ వుండేంతభయం శాశ్వతంగా వుండిపోయింది. అతడా పిన్నీసుతలభాగం ఘట్టిగావున్నదాలేదా అని తేల్చుకునేందుకు - కాలిలో తోసి చూచాడు.

లారెంటు నవ్వుతూ 'పదవోయ్ - ఎక్కు నీకెప్పుడూ భయమే' నన్నాడు. కేమిలస్ నావ తలమీద యెక్కి మెల్లగా వెనుకభాగాన కూర్చునేచోటుకు వెళ్ళాడు. తనపీఠంక్రింద కొయ్యచెక్కలు ఆనగానే ఆసనశుద్ధిగాకూర్చుని; తాను ధైర్యవంతుడనని తెలియజేసేందుకు సరసాలాడసాగాడు,

లారెంటు పడవనుకట్టి వేసేమోకు పట్టుకుని ఒడ్డునే వున్నాడు. థెరెసా తనప్రియుని ప్రక్కనే గంభీరంగా నిశ్చలంగా నిలచివుంది. లారెంటువంగి, గుసగుసస్వరంతో, తొందర తొందరగా 'జాగ్రత్త... .. నేవాణ్ణి నీళ్ళలో తోసేస్తాను... నేను చెప్పినట్లు చెయ్యి... అంతా నా కొదిలెయ్" అన్నాడు.

ఆ యువతి భయంకరంగా పాలిపోయింది. అక్కడే పాతుకుపోయినట్లుగా నుంచుంది. ఆమె బిగుసుకుపోయింది. కళ్లు పెద్దవయ్యాయి. లారెంటు మళ్ళీ "పడవలో కెక్కు - డా!" అని గొణిగాడు.

ఆమె కదలేదు. ఆమె మనసులో భయంకర సంఘర్షణ జరుగుతూంది. తాను ఏడుస్తానేమోననీ, నేల గూలు తానేమోననీ భయపడి; - తన శక్తిసంతా ఉపయోగించి మనసును బిగబట్టుకుంది.

కేమిలస్ బిగ్గరగా - "హాహ్వా ! లారెంట్ - థెరెసా వంక చూడు... భయపడింది - ఆవిడే! ... పడ వెక్కుతుందా, ఎక్కడా..." అన్నాడు. అతడు వెనుకనున్న పీఠమీద భారజాపుకు కూర్చుని, కాళ్లు అటూయిటూ పడవఅంచుల మీద వేసి - తాను నిర్భయుడ నన్నట్లు ప్రవర్తిస్తున్నాడు. థెరెసా అతనివేపు విచిత్రంగా చూచింది. ఆ దౌర్భాగ్యుని ఎగతాళినవ్వు - కొరడాదెబ్బలాగా ఆమెకు ఛెళ్ళువతిగిలి, ముందుకు నడిపింది. ఆమె ఒక్క ఉదుటున పడవలోకిదూకింది. ఆమె ముందుభాగానే వుండిపోయింది. లారెంటు తైడ్లుతీసు కున్నాడు. పడవ ఒడ్డునుబదిలి, ద్వీపాలవైపు మెల్లగాకదిలింది.

సంధ్యాసమయం అయింది. చెట్లనీడలు పెద్దవిగా పడుతున్నాయి. నదీతీరాల వెంబడి నీరు నల్లనయింది. నది మధ్యలో తెలివెంజిలాగా తెరలుతెరలుగా మెరుస్తున్నది. ఆ పడవ త్వరగానే నదిమధ్యకు చేరింది. తీరాలనుంచి వచ్చే ధ్వనులు మందగిస్తున్నాయి. పాటలూ కేకలూ అక్కడికి చేరేసరికి అస్పష్టంగా, విచారంగా, భారంగా వినపడుతున్నాయి. వాళ్ళ కింక మండే ధూళివాసనలు రావడంలేదు. స్వచ్ఛమైనగాలి వీస్తున్నది. చలిచలిగా వుంది.

లారెంటు తెడ్లువేయడం ఆపి, నావను నీటివాలున యిచ్చవచ్చినట్లు పోనిచ్చాడు.

ఎదురుగా ద్వీపాలు ఎర్రని పెద్దగుంపుల్లా కనిపిస్తున్నాయి. నదిబడ్డులు రెండూ - బూడిదరంగు మచ్చలుగల ముదురు జేగురురంగుతో - దిబ్బండలాన్ని కలుసుకుంటున్న రెండు వెడల్పయిన గీతల్లా వున్నాయి. ఆకాశమూ, నీరూ కూడా ఒకేరకమైన తెల్లని పదార్థంతో చేయబడినట్లు కనిపిస్తున్నాయి. హేమంతరుతుసంధ్యాకాంతికన్న - శోకభరిత ప్రశాంతి మరిదేనికి వుండదు. చలిగాలికి సూర్యకాంతి పాలి పోతుంది; చెట్లు పండటాకుల్ని రాలి వేస్తూంటాయి. వేసంగినూర్యుని తీవ్రవేడిమికి మగ్గిపోయిన గ్రామప్రకృతి-మొట్టమొదటి చలిగాలుల వెంట మృత్యువుకూడా వచ్చినట్లు మారుతుంది. ఆకాశంగా నిరాశామయనిట్టూర్పులు ధ్వనిస్తాయి. చీకటి ముసుగులు కప్పతూ రాత్రి వస్తుంది.

ఆ ముగ్గురూ మానంగా వున్నారు. ప్రవాహపువాలు నుబట్టి మెల్లగా సాగుతున్న పడవలో అలాకూర్చుని - చెట్ల

చిటారుకొమ్మలమీది చివరి ఎరుపుకాంతికూడా అదృశ్యం కావడం చూస్తున్నారు. వాళ్ళు ద్వీపాలను సమీపిస్తున్నారు. ఆ ఎర్రని గుబుర్లు నల్లబడినాయి. సంధ్యాకాంతిలో ప్రకృతి దృశ్యంలోని వివరాలు క్లుప్తమయిపోయినయ్యే. సీ నేనదీ, ద్వీపాలూ, కొండలూ - పట్టువంటి మంచులో లీనమవుతున్న బూడిద, గోధుమరంగుల ముద్దల్లావున్నాయ్.

కేమిలన్, చివరికి పడవకడ్డంగా బోర్లాపడుకున్నాడు. తల నీటిమీదికి జారినట్లు పెట్టి, చేతులు నదిలో ముంచాడు. 'ఆరి భగవంతుడా! నది చలిగా వుంది. అందులో నే నేమైనా సరే తలదూర్చాను' అని కేకబెట్టాడు.

లారెంట్ బదులు పలకలేదు. ఒక క్షణంసేపు నదీ తీరాలను రెంటినీ ఆందోళనతో పరిశీలించాడు. పెదవులు కొరుక్కుంటూ, తన విశాలహస్తాలను తొడలమీద రుద్దు కున్నాడు. థెరెసా - తలను కొంచెం వెనక్కువార్చి, నిశ్చలంగా ఊపిరి బిగబట్టి నిరీక్షిస్తున్నది.

పడవ - రెండుద్వీపాల మధ్యకు నది చీలే చీకటి ఇరుకుపాయలోనికి పోబోతున్నది. ఒక ద్వీపాని కావలగా పడవ కళాసులు పాడడం వినిపించింది. వాళ్లు సీ నేనది ఎగు వకు వస్తున్నట్లున్నది. తమ కెగువగా నదంతా ఖాళీగావుంది.

ఇంక - లారెంటు షైకిలేచి, కేమిలన్ నడుమును గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. ఆ గుమాస్తా పకపకానవ్వుతూ - 'ఆపు! చక్కిలిగిలిగా వుంది. ఇప్పుడు నీ సరసాలొద్దు! ఆప వోయ్! నన్ను పడేస్తావ్ సుమా' అన్నాడు.

లారెంట్ ఆతన్ని మరింత గట్టిగా పట్టుకుని, కిందికి పడదోశాడు. కేమిలన్ తలత్తిప్పి - భయంకరంగా ముడుతలు పడ్డ మిత్రనిముఖాన్ని చూశాడు. అతనికర్థం కాలేదు. ఒక రూపరహితమైన భయం అతన్ని ఆవహించింది. బిగ్గరగా అరుద్దామనుకున్నాడు - కాని, ఒక మొరటుచేయి అతని కంఠాన్ని పిసుకుతూంది. ఆత్మరక్షణార్థం క్రమించే జంతువు వలె - అతడు మోకాళ్ళమీదలేచి, పడవఅంచును గట్టిగా కౌగలించుకున్నాడు. ఆ విధంగా కొన్ని క్షణాలసేపు పెనగులాడాడు. గొంతు బిగిసిన, కీచురుస్వరంతో - 'థరెసా! థరెసా!' అని పిలిచాడు.

ఆమె పడవలోని ఒక పీఠాన్ని గట్టిగా ఆధారం చేసుకుని అంతా చూస్తున్నది. పడవ నదీ కెరటాలమీద పూగుతూ కిరుకిరుమంటున్నది. ఆమె కళ్ళు మూసుకోలేక పోతున్నది. జరుగుతున్న పెనగులాటయొక్క భయంకర దృశ్యం మీదినుంచి దృష్టి కదలకుండా, ఏదో ఒక భయంకరమైన వత్తిడి ఆమెనుబలవంతంచేస్తున్నది. ఆమెకళ్ళు అలా తెరిచుకునే వున్నాయి. ఆమె నిశ్చలంగా, మూగగా వుండిపోయింది.

ఆ దౌర్భాగ్యదామోదరుడు, కొనవూపిరితో - 'థరెసా! థరెసా!' అని అరిచాడు.

ఈ చివరి ప్రార్థనతో, థరెసా వెక్కి-వెక్కి ఏడ్వసాగింది. ఆమె దిటవు సడలిపోయింది. ఆమె యెంతోకాలం నుంచీ భయపడుతున్న ఉన్మదావేశం ప్రబ్బరిల్లి - వణికి

పోతూ, నావ అడుగుకు కూలిపోయింది. వివశయై, వికలయై, నిశ్చలంగా అక్కడే వుండిపోయింది.

లారెంట్ ఇంకా ఒకచేత్తో కేమిలస్ కంఠాన్ని పిసుకుతూ, కుదుపుతూ నేవున్నాడు. చివరికి రెండో చేతి సహాయంతో కేమిలస్ ను పడవ అంచునుంచి విడిగా లాగేశాడు. కేమిలస్ ను పసిపిల్లడిలా, చేతులమీద గాలిలోకి ఎత్తేశాడు. లారెంట్ తల ఒక ప్రక్కకు వంగి, రెండోవైపు మెడ కనిపిస్తున్నది. బాధితుడు క్రోధభయాలతో ఉన్నాడయ్యే హంతకుని చేతుల్లో అటునిటు గింజుకున్నాడు. కొంచెం ముందుకు బరువుగా వాలి తన హంతకుని మెడమీద కరిచాడు. హంతకు డాబాధకు వెలువడుతున్న కేకను అణచుకుంటూ, ఆ గుమాస్తాను తటాలున నదిలోకి విసరడంలో - కేమిలస్ పళ్ళు తన మెడమీద బెత్తెడంత చర్మాన్ని చీల్చివేసినయ్య.

కేమిలస్ కెవ్వుమని కేక వేస్తూ పడిపోయాడు. రెండు మూడుసార్లు ముణుగుతూ తేలుతూ, మందంగా మానంగా అరిచాడు.

- లారెంట్ ఊణంకూడా వృధాపోనివ్వలేదు. తన గాయాన్ని కప్పిపుచ్చేందుకు కోటుకాలర్ పైకిలేపాడు. మూర్ఛపోతున్న తన వ్రంపుడుగత్తెను కౌగిలిలోకి తీసుకుని పడవ అంచును బరువుగా తన్నాడు. బరువుమారి బోటుతల్లకిందులైంది. అతడు ధరెసాను కౌగిలించుకుని నదిలోకి దూకాడు. ఆమెను నీటిపైకెత్తి పట్టుకొని, సహాయంకోసం జాలి కలిగేట్లు అరువసాగాడు.

అంతకు ముందు ఆ ద్వీపాని కానలగా వినిపించిన పాటలు పాడిన కళాసులు - అతనికేకలు విని త్వరత్వరగా తమ పడవను నడుపుకొచ్చారు. ప్రమాదం జరిగిందని చూడగానే తెలుసుకుని, థరసాను తమపడవలోకి లాక్కుని, ఒక బల్లమీద పడుకోబెట్టారు. వెంటనే లారెంట్ మిత్రుని మరణానికి దుర్భరంగా శోకాలు పెట్టసాగాడు. తను నీళ్ళలో మునిగి - కేమిలస్ కనుపించజాలని ప్రదేశాల్లో - కేమిలస్ లోనం వెతుకసాగాడు. ఏడుస్తూ రక్షకనావలోనికి తిరిగి వచ్చాడు. విచారంగా చేతుల్తోతల బాదుకున్నాడు, జట్టు పీక్కున్నాడు. కళాసులు అతన్ని సముదాయించేందుకు, సమాధానపరిచేందుకు ప్రయత్నించారు.

అత డేడుస్తూ - “అది నాతప్పే... ఆ బలహీనుణ్ణి అట్లా పడవలో గంతులు వేయకుండా, గిరగిరా తిరక్కుండా ఆపవలసింది... క్షణంసేపు మేమందరం ఒకే ప్రక్కను వుండే సరికి పడవ తల్లక్రిమిలయింది.... అతడు మునిగిపోతూ తన భార్యను రక్షించమని నన్ను అర్థించాడు” అన్నాడు.

ఇలాంటి సందర్భాలలో మాయాలుగా జరిగేటట్లుగానే - ఒకరిద్దరు కళాసులు తాము ప్రమాదం జరగడం కళ్ళారా చూచామని గట్టిగా చెప్పసాగారు.

వాళ్లు - ‘మేం మిమ్మల్ని చూచాం... అబ్బ, ఎంత ఘోరం! పడవ, నేలంత నిశ్చలంగావుంటుందా... అయ్యో! పాపం ఆ ఆడపిల్ల, మూర్ఖ తేరుకునేసరికి ఎంత ఇద్దై పోతుందో!’ అన్నారు.

వాళ్ళు తమ పడవ నెక్కి, ముందుకు నడిపి, బోర్లా పడిన ప్రమాదపునావను సరిగా తిప్పి, తమ నావకు కట్టుకుని వడ్డుకుచేర్చారు. థెరెసా లారెంట్ లను - వాళ్ళు చెప్పిన భోజనం సిద్ధంగావున్న హోటలుకు తీసుకెళ్లారు. కొద్దిసేపటికే ఈ ప్రమాదవార్త 'సేంట్-ఓవెన్' అంతా ప్రాకిపోయింది. ఆ కళాసులు దాన్ని తాము కళ్ళారాచూచినట్లు వర్ణించారు. హోటల్ బైట సానుభూతి చూపేగుంపుకూడింది.

ఆ హోటలు యజమానీ, అతనిభార్య చాలా దయాపరులు. పడవ ప్రమాదానికి లోనైనవారికి తమగుడ్డలు కావలసినన్ని వాడుకోమని యిచ్చారు. థెరెసా మూర్ఛ తేరుకున్నతర్వాత, సంధి గొట్టినట్లుగా వెక్కివెక్కి ఏడ్వసాగింది. ఆమెను నిద్రపుచ్చడందప్ప గత్యంతరం కనిపించలేదు. ఇంతకుముందు ప్రదర్శింపబడిన రాక్షస హాస్యనాటికకు ప్రకృతికూడా సాయపడింది.

థెరెసా కొంత తేరుకుని శాంతపడినతర్వాత లారెంట్ ఆమెను హోటలువాళ్ళ సంరక్షణకు వదిలివెళ్లాడు. తప్పకుండా తనే పేరిస్ కు తిరిగివెళ్ళి - మేడమ్ రేఖన్ కు ఈ ఘోరవార్తను సాధ్యమైనంత నెమ్మదిగా తెలియజేయాలని పట్టుబట్టాడు. అసలు, అంతరంగంలో థెరెసాయొక్క మానసికాందోళన అతనికి భయం కల్గించడమే ఈ త్వరిత ప్రమాణానికి కారణం. ఆమెకు ఆలోచించుకోడానికీ, తాను నటించవలసిన పాత్రను అర్థం చేసుకునేందుకూ తగినంత వ్యవధి యివ్వడం మంచి దనుకున్నాడు.

కేమిలస్ కోసంతయారై సభోజనాన్ని ఆకళాసులుతీన్నారు.

పేరిస్కు బస్సులో తిరిగివెళుతూ, ఒకచీకటిమూలను కూర్చుని లారెంట్ తను అనుసరించవలసిన పథకాన్ని నిశ్చయించుకున్నాడు. తను ఏమాత్రము శిక్షింపబడకుండా తప్పించుకోవడం ఖాయం అనుకున్నాడు. విజయవంతంగా ముగింపబడిన నేరంవల్ల కలిగే రాక్షసస్థైర్యానందంతో అతని మనస్సు నిండిపోయింది. నగరప్రాకారద్వారాన్ని చేరగానే బస్సుదిగి 'రూ-డీ-సీనే' లోని మైకాడ్ ఇంటికి టేక్సీలో వెళ్ళాడు.

లారెంట్ నచ్చేసరికి ఆ మాజీ పోలీసు అధికారి ఆలివియర్, సుజానేలతో భోంచేస్తున్నాడు. లారెంట్ తనమీద ఎవరికైనా అచూకానంకలిగితే ఈ ఆఫీసరు రక్షించేట్లుగా అతని మనసును పశంచేసుకోవాలనీ, మేడమ్ కేఫిన్ తో తానే ఆభయంకరవార్తను చెప్పకుండా తప్పించుకోవాలనీ యిక్కడకు వచ్చాడు. తానే ఆమెతో చెప్పే బాధ్యత ఎందువల్లనో యిష్టంలేదు. తా నావార్త చెప్పగానే విషరీతశోకంలో మునిగి పోతుందనీ, తాను తగినంత కన్నీటితో తన పాత్రను నిర్వర్తించలేననీ భయపడ్డాడు. అంతేగాక - తనమనసులో అంత లక్ష్యంలేకపోయినా - ఆమెమాతృశోకం తనను విహ్వలంచేసేస్తుందనికూడా అనుకున్నాడు.

తనకు చాలీచాలని ముతకబట్టలతో లారెంట్ ప్రవేశించేసరికి, మైకాడ్ అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూచాడు. లారెంట్ దుఃఖాతి రేకెంవల్లా అలసటవల్లా వూపిరాడనట్లుగా తొట్టుపడుతూ ప్రమాదకర సంతటినీ చెప్పాడు.

చివరికి 'నేను మీ దగ్గర కొచ్చాను. ఇంతఘోరంగా దెబ్బతిన్న ఆయిద్దరుస్త్రీలనూ ఏంచేయ్యాలో నాకు తోచడం లేదు... నేను ఒంటరిగా అతనితల్లిదగ్గరకు వెళ్ళేదైర్యంలేక పోయింది. మీరుకూడా నాతోరావాలని ప్రార్థిస్తున్నాను' అన్నాడు.

అతడు ఇదంతా చెబుతూండగా ఆలివియర్ అతన్ని నూటిగా, కన్నార్పకుండా చూస్తుంటే - అతనికి భయం వేసింది. ఆ హాసకుడు సరాసరి ఈ పోలీసులమధ్య తలదూర్చాడు ఆ ధైర్యోపాయం తనను రక్షిస్తుందని ఆశించాడు. కానివాళ్ళచూపులు తనమీదపడేసరికి వణకుపుట్టింది. వాళ్ళకళ్ళలో ఆశ్చర్యమూ, జాలీ మాత్రమే వున్నప్పటికీ - తనమీద అనుమానమే ద్యోకమవుతున్న దతనికి. సుజానే మరింత బలహీనంగా పాలిపోయి మూర్ఛపోయేటట్లుగా కనిపించింది. ఆలివియర్ ఆ మరణాన్ని వూహించుకుని భయపడుతున్నప్పటికీ - అతనిహృదయం ఘాత్తిగా అచంచలంగా వుండిపోయింది. కాని, అతని ప్రతిభంగిమా వేదనాపూరితమైన ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తున్నది. తన అలవాటు చొప్పున మాత్రమే లారెంట్ యొక్క ముఖాన్ని తేరిపారచూచాడు. అతనికి వాస్తవ రాక్షసాన్ని గురించి ఈషణ్ణాత్రపు టను మానమూ లేదు. మైకాడ్ - భయాన్నీ, జాలినీ, ఆశ్చర్యాన్నీ తెలియజేసే క్లుప్తవాక్యాలుచ్చరిస్తున్నాడు. కుర్చీలో అటూ ఇటూ జరుగుతున్నాడు. చేతులు బిగించుకుని కళ్ళెత్తి చూస్తున్నాడు.

ఆయన మధ్యమధ్య నిట్టూర్పులు విడుస్తూ- 'అయ్యో, భగవంతుడా! ... అయ్యో, దేవుడా! ఎంతభయంకరసంఘటన! ... పికారుగ బై టికి వెళ్ళి, హఠాత్తుగా - అలాచనిపోవడం ... ఘోరం ... పాపం, మేడమ్ రేఖన్, ఆదురదృష్టమాత ... పాపం, ఆమెకేమని చెప్పగలం? ... నిజంగా నువ్వొక్క డికిరావడంలో మంచిపనిజేశావ్ ... మేంకూడా వస్తాం, పద' అన్నాడు.

ఆయనలేచి చేతికర్ర, టోపీలకోసం భారంగా గదంతా తిరుగుతూ - లారెంట్ ను మళ్ళీ ఆవిషాదగాధను చెప్ప మన్నాడు. ఆ ప్రమాద వివరాలలో ప్రతీదానికి మళ్ళీ ఆశ్చర్య విషాదాలు వెలిబుచ్చసాగాడు. ఆనలుగురూకలసి మెట్లుదిగి వెళ్ళారు. పాంట్ - నూఫ్ దోవ మొగను; మైకాడ్, లారెంటును ఆపి -

'లోపలికి రాకు. నీవుకనబడ్డట్లు ఒక క్రూరప్రత్యక్ష సాక్ష్యంలా వుంటుందిగనుక, మనం దాన్ని ఎడనాడాలి... నిన్ను చూడగానే ఆ అభాగ్యమాత ఏదో ప్రమాదం జరిగిందని వూహించుకుని వెంటనే చెప్పమని గల్లంతుచేస్తుంది ... మనం ఆరాక్షసం ఎంత నెమ్మదిగా చెబితే అంత మంచిదిగదా ... నువ్వొక్కడే వుండు, మేం వస్తాం' అని చెప్పాడు.

ఆ మాపులో ప్రవేశించాలంటే తల్లడిల్లిపోతున్న ఆహంతకునికి, ఈయేర్పాటు చాలా బాగుంది. అతడు దిటవు తెచ్చుకుని, వీధిఅంచునే అటూయిటూ సచార్లుచేయసా గాడు. ఒక్కోక్షణాన ఏంజరుగుతున్నదీకూడా మర్చిపోతున్నాడు- మాపువంకా, తనను రాసుకుపోతున్న ఆడచాళ్ళవంకా తిరిగి

తిరిగి చూస్తున్నాడు. అత నావీధిలో అరగంటకుపైగావుండే సరికి-అతని ఆత్మ ధైర్యం అంతకంతకు యినుమడించింది.

అత డుదయంనుంచీ భోంచెయ్యలేదు. హఠాత్తుగా యిప్పు డాకలైన ట్లుంది. ఒకమిఠాయికొట్లోకి వెళ్ళి పొట్టపట్టి నన్ని కేకులు తిన్నాడు.

గొండెలోని షాపులో హృదయవిదారక దృశ్యం జరుగుతున్నది. వృద్ధ మైకాడ్ ఎంతో జాగ్రత్తగా, మృదువుగా, స్నేహధర్మంగా మాటలుచెబుతున్నప్పటికీ - మేడమ్ రేఖన్ మాటలసందర్భాన్నిబట్టి తనకొడుకు కేడ్రో మహా విపత్తు సంఘటిల్లిందని గ్రహించింది. ఆమె వెంటనే అసలు విషయం చెప్పవలసిందిగా - నిరాశావేశంతో, కన్నీటితో, శోకాలకేకలతో పట్టుబట్టేసరికి ఆమె మిత్రుడు మెత్తబడక తప్పలేదు. నిజంవినేసరికి ఆమెశోకం మరింత విషాదభరితమయింది. మందంగా వెలువడేవెక్కులు ఆమెను కదిలించాయి. హఠాత్తుగా దుఃఖం పెల్లుబికినప్పు డామెశరీరంనిటారుగా నిలచేది. ఆమె భయంతోనూ, దుఃఖాతిరేకంతోనూ ఉన్నాదినియైపోయింది. దుఃఖం తనలోతుపానులారేగుతుంటే ఆమె విలవిలలాడుతూ, ఒకోసారి కెవ్వుమనికేకలువెస్తూచాలా సేపు వుండిపోయింది. సుజానే ముసలావిడనడుమును చుట్టి గట్టిగాపట్టుకుంది. ఆవిడ మోకాళ్లమీద తనశలనుంచి, ముసలావిడముఖంలోకిచూస్తూ కన్నీరుపెడుతున్నది. సుజానే అలాపట్టుకుని వుండకపోతే ముసలావిడ నేలమీదపడి మెలికలు తిరుగుతూ పొర్లాడేది. ఆలివియర్, అతని తండ్రి ఆ

దృశ్యాన్ని చూడలేక తలలటుతిప్పుకుని, తమ కెంతో మనోవి కలత కలిగి, మానంగా అలానే నిల్చునివున్నారు.

అభాగ్యురాలైన ఆతల్లి - తన కొడుకు సీనేనది బురద నీటిలో మునుగుతూ కాళ్లుచేతులు తన్నుకుంటున్నట్లూ; అతని శరీరం భయంకరంగా ఉబ్బి బిగుసుకుపోయినట్లూ మనోనేత్రాలతో చూస్తున్నది. అదే సమయంలో - అతడు శిశువుగా డియెలలో వున్నట్లూ, తాను మృత్యు దేవత నతనినుంచి దూరంగా వుండుతున్నట్లూకూడా వూహించుకుంటూంది. ఆమె పద్మినార్లకువైగా అతన్ని మృత్యువుచండి రక్షించి వుట్టించింది. తాను ముప్పదేళ్ళ పాటు అతనిమీద కురిపించిన ప్రేమ మొత్తంతో యిప్పు డొకేసారిగా ప్రేమిస్తున్నది. ఇప్పుడు, వాతాత్తుగా, తనకు దూరంగా, మురికి చన్నీటిలో గతిలేని కుక్కలాగా చని పోయాడు. అప్పు డామెకు తన నతనికి ఎలా వెచ్చనికంబళ్లు కప్పేదో గుర్తుచేసుకుంది. తా నతన్ని ఎంత జాగ్రత్తగా సాకింది - బాల్యాన్ని ఎంత వెచ్చదనంతో నింపింది. ఎంత లాలనచేసింది - తన వాత్సల్యాన్నంతటినీ ఎలా వర్షించింది - అవన్నీకూడా అతడు భయంకరంగా నీటిలో మునిగిపోయే ఈ రోజు కొరకే! ఇవన్నీ తలచుకుంటూంటే - మేడమ్ రేఖన్ తన గొంతు బిగుసుకుపోతున్న దనుకుంది; నిరాశతో గొంతు పిసుక్కాడి తాను చనిపోతే బాగుండుననుకుంది.

వృద్ధ పడుతున్నాడు.

మైకాడ్ ఎప్పుడు వెళ్ళిపోదామా అని తొందర . అతడు సుజానేని మేడమ్ దగ్గర వదిలి, ఆలివి

యర్నూ లారెంట్నూ తీసుకుని టెంట్ - ఓవెన్ కు బయలు
దేరాడు.

దోవలో వాళ్ళు మాట్లాడుకోలేదు. అద్దెకారులో
పెనక్కువాలి కూర్చున్నారు. కారు రాళ్ళమీద ఎగిరెగిరి
పడుతున్నది. చీకటిగావున్న కాదుగో వాళ్ళు నిశ్చలంగా,
నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయారు. అప్పుడప్పుడు వీధిలోని గేస్
లాంతర్ల కాంతిరేఖలు వాళ్ళ ముఖాలమీద పడుతున్నవి.
వాళ్ళ నలా జతకూర్చిన ఘోరసంఘటన, వాళ్ళవై శోకభరిత
మానపుముసుగును కప్పింది.

వాళ్ళు నదీతీరపు హోటలుకు చేరుకునేసరికి - థెరెసా
మంచంలోనే వుండి ఆమెతల్లా, చేతులూ కాలిపోతున్నాయి.
హోటలు యజమాని ఆమెకు జ్వరం తీవ్రంగావున్నదని
చెవిలో చెప్పాడు. అసలు విషయం ఏమిటంటే - థెరెసా
తా నే ఆవేశాతిరేకంలోనో హత్యావిషయం వెల్లడిచేస్తానే
మోనని భయపడింది. తను బలహీన పడుతున్నట్లూ, ధైర్యం
కోల్పోయినట్లూ అనుకుని - జబ్బు తగిలినట్లు ఎత్తువేసింది.
నోరూ, కళ్ళూ ఘట్టిగా మూసుకుని - ఎక్కడా మానంవహించ
మాట్లాడేందుకు భయపడతూ - శవంలా కుక్కని, ముఖాన్ని
చింది. దుప్పటి ముసుగును గడ్డం కంటా లాగా వుంచి - తనచుట్టూ
దిండులో దూర్చుకుని, శరీరం ముడుచుకుని వుంది - తన కను
జరుగుతున్న మాటలన్నీ వింటూంది. ఆమె తల్లిలో - కేమి
రెప్పలగుండా పొడుచుకువస్తున్న జేగురుకాంతి వుంటున్నట్లూ,
లన్, లారెంటులు పడవలించున పెనగులాడుతున్నట్లూ, వీరేడు బ్రదికి
భర్త బురదనీటిలోంచి పైకి లేస్తున్నట్లూ, అలాంటిది బ్రదికి

యున్నప్పటికంటే పెద్దశరీరంతో, భయంకరంగా, తెల్ల మొఖంగావున్నట్లు దృశ్యాలు చూడసాగింది. ఎడతెగకుండా కానవస్తున్న ఈదృశ్యాలు ఆమెరక్తంలోని జ్వరాన్ని మరింత రెట్టించుతున్నాయి.

వృద్ధ మైకాడ్ ఆమెతో మాట్లాడాలనీ, ఊరడించాలనీ ప్రయత్నించాడు. ఆమె విసుగ్గా చేతినూపి, పెడతిరిగి పడుకుని, మళ్ళీ వెక్కి-వెక్కివద్దసాగింది హోటల్ యజమాని “ఆమెను ఏకాంతగా వుండనీయండండీ... కాస్త సద్దయినా ఆవిడ వణికిపోతూంది... ఆమెక్కావలసింది విశ్రాంతియేనని మీకూ తెలుస్తూందిగా” అన్నాడు.

క్రింది అంతస్తులో, అతిథులగదిలో కూర్చుని ఒక పోలీసుఆప్రమాదాన్ని గురించినివేదికప్రాస్తున్నాడు. మైకాడ్ కుమారునితో క్రిందికి దిగాడు. లారెంట్ వాళ్ళవెనకే వెళ్ళాడు. ఆలివియర్ తనకు పోలీసుశాఖలోగలవుకోయాననీ, పలుకుబడినీగురించి చెప్పేసరికి - పనంతా పదినియూషాల్లో ముగిసింది. ఆ కళాసు లింకా అక్కడే వున్నారు. నీటిప్రమాదాన్ని గురించి ప్రతీవివరాన్నీ విఫలంగా చెపుతున్నారు. తాము కళాశాల చూచినట్లుగా - ఆ ముగ్గురూ ఎలా నీళ్ళలో పడిపోయిందీ వర్ణిస్తున్నారు. ఒకవేళ ఆలివియర్ కూ, అతనితండ్రికీ ఏమాత్రం అనుమానం వుండియున్నప్పటికీ - ఇటువంటిప్రత్యక్షసాక్ష్యంనుండు అదిపటాపంచలై పోయింది. కాని, వాళ్ళు ఈషణ్ణా తమైనా ఎప్పుడూ లారెంట్ ను అనుమానించియుండనే లేదు. పైగా - వాళ్ళతన్ని, చని పోయినవానికి ఆత్మనిత్రు డని పోలీసువానికి పరిచయం

చేశారు. కేమిలస్ రేఖన్ ను రక్షించేందుకు లారెంట్ నీటి లోకి దూకాడని ఆ నివేదికలో పోలీసు వ్రాసేట్లుచేశారు. మర్నాటిపుడయం, పత్రికలు - ఈ ప్రమాదవార్తను పూర్తి వివరాలతో ప్రాముఖ్యంగా ప్రకటించాయ్. ఆవృత్తాంతం లో - అభాగ్యురాలైన తల్లీ, ఊరడిల్లలేని భార్య, శత్రు ముఢా ధైర్యవంతుడూ నగు మిత్రుడూ - అందరూ వివరింపబడ్డారు. పేరిస్ పత్రికలన్నీ వరుసగా ఈ వృత్తాంతం ప్రకటించిన తర్వాత, దూరపురాష్ట్రీయ పత్రికలలోకూడా యెక్కి - ఈ వార్త చచ్చిపోయింది.

అధికారనివేదిక పూర్తికాగానే - లారెంట్ వెచ్చని ఆనందం, తనశరీరంలో సవజీవితాన్ని పూరిస్తున్నట్లు అనుభూతిచెందాడు. ఆ బాధితుడు తనమెడమీద కరచినప్పటి నుంచీ - తాను లోలోన చచ్చినట్లుగా వున్నాడు. అంతకు ముందెప్పుడో సిద్ధంచేసుకున్న పథకాన్ని అనుసరిస్తూ - యంత్రవతుగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఆత్మసంరక్షణాగుణమే అతన్ని ముందుకు నెట్టింది. అతనినోటిలో మాటలు పెట్టింది. అతనిచేష్టలను నడిపింది. ఇప్పుడు - తాను శిక్షింపబడకుండా తప్పించుకోవడం ఖాయమనే నమ్మకం కుదరగానే - మళ్ళీ రక్తం ఆతనినరాల్లో మెల్లగా, లయబద్ధంగా ప్రవహించ సాగింది. పోలీసులు తననేగాన్ని విచారణచేశారు. వారి కేమీ కనిపించలేదు. తను పోలీసుల్ని మభ్యపెట్టాడు - పోలీసులు తనను నిర్దోషిగా వదిలివేశారు. ఆ వూహతో అతనిశరీరమంతా సంతోషకరమైన తేమ ఉరికినట్లయింది. వెచ్చనిఅలలు అతనినరాలకూ మనస్సుకూ పూర్వపుచురుకు

దనాన్ని కలిగించినట్లయింది. అతడు గొప్ప తెలివితేటల తోనూ, దృఢంగానూ - ఊరటలేని మిత్రునివలె - చక్కగా నటిస్తున్నాడు అంతరంగంలో ఒకరకమైన పాశవిక తృప్తిని పొందాడు పైన గదిలో మంచంమీద పడుకుని వున్న థెరెసాను గురించి తలపోశాడు.

మైకాడ్ తో “ఆ అభాగ్య బాధితురాలిని మనం ఇక్కడే వుంచరాదు. ఆమెకు ఏప్రమాదజ్వరమో ముంచుకు రావచ్చు. ఏమైనా సరే మనం ఆవిణ్ణి పేరీస్ చేర్చాలి... నాతో రండి, మనతో రాకతప్ప దని నచ్చచెబుదాం” అన్నాడు

పైగదిలో - తనంత తనే; థెరెసాను లెమ్మనీ, తమను పాంట్-నూఫ్ దోవకు తీసుకు వెళ్ళనీయమనీ బ్రతిమాలాడు. అతనికంతస్వరంవినగానే ఆ యువతి వణికిపోయింది. ఆమె కళ్ళు బాగా తెరిచి, అతన్ని చూచింది వణుకుతూ, నిర్భాంత పోయింది. మాట్లాడకుండా, భారంగా లేచి కూర్చుంది. ఆమెను హోటలు యజమానిభార్యతో వదలి, మగవాళ్లు బైటికి వెళ్ళారు. దుస్తులు ధరించాక, తూలుతూ మెట్లు దిగి, ఆలివియర్ సాయంతో కారులో కెక్కింది.

ప్రయాణం మానంగా జరిగిపోయింది. లారెంట్ సంపూర్ణ సాహసమూ, సిగ్గులేమితనాలతో తనచేతిని థెరెసా లంగామీద వేసి ఆమెవేళ్ళను పట్టుకున్నాడు. కదులాడే చీకటిలో అత డామె కెమరుగా కూర్చున్నాడు. ఆమె తల మరీవంచుకున్నందువల్ల ఆమెముఖం అతనికి కనిపించడం లేదు. అత డామెచేతిని పట్టుకోగానే, గట్టిగా అదిమాడు.

రూ మజారిన్ చేరేవరకూ అలాపట్టుకునే వున్నాడు. ఆమె చేయి వణుకుతున్నదని గ్రహించాడు. కాని ఆమె దాన్ని వెనక్కులాగోలేదు. అంతేగాక తనచేతిని వేడిగా దువ్వుతున్నది. వెనవేసుకున్న వాళ్ళచేతులు కాలిపోతున్నయ్. తేమగా వున్న అరచేతులు అతుక్కున్నాయ్. గట్టిగా వెనవేసుకున్న వేళ్లు కారు కురువుతున్నప్పుడల్లా నొప్పి పెడుతున్నాయ్. లారెంట్ థెరెసా లిద్దరికీకూడా - పట్టుకున్నచేతుల్లోగుండా తమరక్తం పరస్పరహృదయాల్లోకి ప్రవహిస్తున్నదనీ; తమచేతులుమండే కొలుములై అందులో తమ జీవితాలు కాలిపోతున్నాయనీ అనిపించింది. తమచుట్టూవున్న చీకటి, గుండెలుచీల్చే నిశ్శబ్దాల మధ్య - తమచేతుల తీవ్రకలయిక - కేమిలస్ను నీటిపైకి లేవకుండా తలపగిలేట్లు మోదడానికి తగ్గబరు వన్నట్లుగా వుంది

కారు ఆగగానే ముందుగా మైకాడ్, ఆలివియర్లు దిగారు. లారెంట్ తన వుంపుడుగత్తెవైపు వంగి, రహస్యంగా “థెర్యంగా వుండు థెరెసా...మనం చాలాకాలం వేచివుండాల్సి...గుర్తుంచుకో” అన్నాడు.

ఆమె ఇంతవరకూ మాట్లాడనేలేదు. భర్త మరణానంతరం, మొట్టమొదటిసారిగా ఇప్పుడు నోరువిప్పింది. వణుకుతూ, వూపిరిపీల్చినంత స్వల్పధ్వనితో - “ఆ! నే గుర్తుంచుకుంటాను” అంది.

ఆమెను కారు దింపేందుకు ఊతగా ఆలివియర్ చేయి జాచాడు. లారెంట్ ఈసారి షాపులోకి వెళ్ళాడు. మేడమ్ రేఖన్ మంచంలోపడుకుని, తీవ్ర సంధి ప్రలాపంలో వుంది.

ధరెసా అతికష్టమీద తన పడకదగ్గరకు వెళ్ళింది. ఆమె దుస్తులను పడుకునేందుకు అనువుగా మార్చేందుకు కావలసిన వ్యవధి సుజానేకు చిక్కలేదు. ఆమె ముసలావిడతోనే సతమతమవుతున్నది. లారెంటు - ప్రతీవిషయమూ తా ననుకున్నట్లుగా సమకూడుతున్నందుకు మరింతదైర్యపడి - శైలపుతీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. రూసేంట్ - విక్టర్ లోని తనచీకటి గదివైపు మెల్లగా నడిచాడు.

అప్పటికి అర్ధరాత్రి దాటింది. నిర్జనంగా, నిశ్శబ్దంగా వున్న పీఠులగుండా చల్లనిగాలి మందంగా వీస్తున్నది. రోడ్డు ప్రక్కనుగల రాళ్ళ కాలిబాటమీద - లారెంటు తన కాళ్ళ చప్పుళ్ళను తప్ప మరేమీ వినలేదు. ఆ చల్లదనం అతన్ని ఖులాసాపరచింది. నిశ్శబ్దమూ, చీకటి అతనిలో కామోద్రేక విద్యుత్తరంగాలను ప్రవహింజేసినయ్. అతడు తాపీగా నడుస్తున్నాడు.

ఎలాగైతేనేం, ఆఖరికి - తాను, నేరాన్ని విజయవంతంగా ముగించాడు. కేమిలస్ ను హత్యచేశాడు. అది ఇంక పూచీ, పీచీలేని గతచరిత్ర. ఇక దాన్ని గురించి మాట్లాడడం వుండదు. తానింక ప్రశాంతంగా బ్రతుకుతూ, ధరెసాను స్వంతంచేసుకోగల సమయంకోసం ఎదురుచూస్తాడు. లోగడ యీ హత్యనుగురించి ఆలోచించేటప్పుడు అతడు ఊపిరాడనంతబాధ పడేవాడు. ఇప్పుడది జరిగిపోయింది గనుక - తన గుండెలమీదనున్న బరువు తగ్గిపోయినట్లయింది. హాయిగా పూపిరి పీల్చాడు. తటపటాయింపూ, భయమూ లోగడ అతనికి కలిగించిన బాధలన్నీ ఇప్పుడు తొలగిపోయాయ్.

అంతరంగంలో అతడు కొంత నిర్ఘాంతపోయాడు. అలసట-అతని అవయవాలనూ, ఆలోచనలనూ భారంచేసింది. అతడు తన గదిలోకి వెళ్ళి మత్తుగా నిద్రపోయాడు. నిద్ర పోతూండగా - అతని ముఖంమీద అక్కడక్కడా నరాల అదురుడు ప్రారంభమయింది.

13

లారెంట్ మర్నాటి వ్రదయం నిద్రలేచేసరికి ఖులాసాగా, సౌష్ఠ్యవంగావున్నాడు. అతడు గాఢంగా నిద్రపోయాడు. కిటికీలోనుంచి ప్రవహించే చలిగాలి అతని మంద్రరక్తాన్ని ఉత్తేజపరచింది. అతనికి నిన్నటి విషయాలు గుర్తుతేవు. మెడమీదిగాయం కారంరాచినట్లు బాధపెట్టకపోతే - తాను గత సాయంకాలం ప్రశాంతంగా గడిపి, రాత్రి పదింటికి నిద్ర పోయానని అనుకునేవాడే. కేమిలస్ కలపు తన శరీరంమీద కాల్చిన ఇనుం తగులుతున్నట్లుగావుంది. ఆ గాయంవల్ల కలుగుతున్న బాధనుగురించి ఆలోచించి నప్పడల్లా క్రూరమైన బాధ పడుతున్నాడు. ఒక డజను సూదులు ఒకేసారిగా పొడుచుకుంటున్నట్లున్న దాబాధ.

రాత్రి తొడుక్కున్న చొక్కా కాలరును క్రిందికి మడిచాడు. గోడకు వేలాడుతున్న గీతలుపడిన ఒక చవుక బారు అద్దంలో గాయాన్ని చూచుకున్నాడు. ఆ గాయం ఎర్రని బెజ్జలాగా, బేడకాసంత వెడల్పున వుంది. చర్మం చీల్చబడి రాలిపోయినందున లోపలిమాంసభాగం గులాబిరంగుమీద నల్లనిమచ్చ లున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నది. అందులోనుంచి రక్తం సన్ననిచారలుగా భుజంవరకూ కారి ఎండిపోయింది.

తెల్లనిమెడమీద ఆగాయం ముదురు గోధుమరంగుగా మసక మసగ్గా వుంది. అది కుడిచేవికి క్రిందుగా వుంది. నడుంవంచి, మెడ ముందుకు సాచి ఆ గాయాన్ని చూచుకున్నాడు. ఆ పచ్చనిఅద్దంలో అతనిముఖం క్యారంగా వికృతమయినట్లు కనిపించింది.

అశ్వుడు తనమీద నీళ్లు జల్లుకున్నాడు. తన లెఖ్కుతో తృప్తిపడి - వారంరోజుల్లో గాయం నయమైపోతుం దనుకు న్నాడు. తర్వాత దుస్తులు వేసుకుని మామూలుప్రకారం నిశ్చింతగా ఆఫీసుకువెళ్ళాడు. గద్దదికస్వరంతో ఆ ప్రమాద విశేషాలను తోటివారికి చెప్పాడు. వాళ్లు ఆ వివరాలన్నీ వార్తాపత్రికలలోకూడా చదివినందున - అతడొక గొప్ప వీరుడై పోయాడు. ఆ ఆర్మీయన్స్ రైల్వేలో పనిచేసేవారు వారంరోజులవరకూ ఇంకోసంగతే మాట్లాడుకోలేదు. తమ తోటివాడొకడు మునిగిపోయినందుకు వాళ్ళకెంతోగర్వంగా వుంది. ఒక వంతుతనమీద నుంచుని నీనేనదీజలాన్నిచూస్తూ ఆనందించే అవకాశంవుండగా, పడవను నమ్ముకోవడం వర్తి తెలివితక్కువ అని గ్రివెట్ గారు బల్లగుద్ది వాదిస్తున్నారు.

లారెంట్ కు ఒక్కరహస్యాందోళనమాత్రం మిగిలి వున్నది. కేమిలస్ మరణం - అధికారపూర్వకంగా ధృఢ పడలేదు. థెరెసాభర్తచనిపోయినమాట నిజమే. కాని, హంతకుడు అరివిశవాన్నిగాలించి పైకి లాగితే మరణధృవ ప్రతాన్నిపొందవచ్చు ననుకుంటున్నాడు. ప్రమాదం జరిగిన మర్నాటిపుడయం శవంకోసం ఎంతగాలించినాదొరకలేదు.

అదీవులవడ్డున వుండే ఏసుడిగుండమో ఆశవాన్ని మ్రుంగేసి వుంటుందని అధికారు లనుకున్నారు. దాన్ని కనుక్కుని, పైకి లాక్కువస్తే ప్రభుత్వంయిచ్చే బహుమతికాశపడి అనేకమంది గజ ఈతగాళ్ళు సీనేనదంతా కలియదిరుగుతున్నారు.

లారెంట్ ప్రతీవుదయమూ శవశాలలో కాస్సేపు ఆగడం ఒకపనిగాపెట్టుకున్నాడు. ప్రారంభించిన పని తానే పూర్తయ్యేవరకూచూడాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. నీటిలో మునిగి చనిపోయినవారిశవాలను శవశాలలో నాపరాళ్ళ మీద పడుకోబెడతారు. నాటినిచూచినప్పుడు కడుపులో డోకువచ్చినట్లు త్రిప్పినప్పటికీ, ఒకోసారి తనశరీరం ఝల్లుమని వణికినప్పటికీకూడా - వారంరోజులపాటు రోజూ వెళ్ళిచూ చేవాడు.

అందులో ప్రవేశించేసరికి ఒకమలినవాసన - కడుగ బడ్డశరీరాలవాసనతగిలి అసహ్యంవేసేది. చర్మంమీద ఝల్లున చలితగిలిన ట్లుండేది. గోడల తేమ తనదుస్తులలోకి యికి, వాటిని క్రమక్రమంగా బరువుపెంచుతున్న ట్లయ్యేది. శవాలకూ, చూచేవాళ్ళకూమధ్యగా గాజుపలకలతోచేసిన అడ్డు కూర్పు వుంటుంది. లారెంట్ సరాసరి అక్కడకు వెళ్ళి, తన తెల్లముఖాన్ని గాజుపలకలకుఆనించేవాడు. ఎదురుగాబూడిద రంగు నాపరాళ్లు వరుసగావుండేవి. ఆరాళ్ళమీద అక్కడక్కడాపడివున్న నగ్నశవాలు - ఆకుపచ్చగా, నీలిగా, తెల్లగా, గులాబిరంగుగా ముద్దలుముద్దలుగా కనిపించేవి. కొన్నిశవాలు మరణంవల్ల బిగిసిన తమగుర్తులేని చర్మాన్ని కలిగివుండేవి. అనేకశవాలు రక్తంతో, కుళ్ళిపోతున్న

మాంసపుపోగుల్లాగావుండేవి. వాటి వెచుక, గోడమీద-విషాద కరమైన దుస్తులు - లాగులూ, లంగాలూ, చొక్కాలూ, గౌనులూ వ్రేలాడుతుండేవి. అవి తెల్లనిగచ్చుమీద చని పోయినవారిని గుర్తుచేసే భూతాల్లా వుండేవి. మొదట్లో లారెంట్ కళ్ళకు, ఒకవరుసలోగలనాపరాభూ, గదిగోడలూ శవాలూ, దుస్తులచే - జేగురు, నల్ల రంగుల మాసికలుపడి వున్నట్లుగా అస్పష్టంగా కనిపించేవి. పంపుల్లో ప్రవహిస్తున్న నీరు పాడుతున్నట్లు వినిపించేది.

క్రమక్రమంగా అతడు శవాలను గుర్తించగలిగాడు. అప్పుడు ఒకదానిముందునుంచి మరోదానిదగ్గరకుకదిలేవాడు. నీటిలో మునిగిన శవాలుమాత్రమే అతని కాసక్తిని కలిగించేవి. ఉబ్బిన నీలిరంగుశవాలు అనేకం వున్నప్పుడు, అతడు వాటి నెంతో ఆదుర్దాగా చూచేవాడు- కేమిలస్ శవం వున్నదేమో నని పరిశీలించేవాడు. తరచుగా అనేక శవాలకు-తల మీదచర్మం పూడిపోతూవుండేది. ఎముకలుమెత్తనిచర్మంలో గుండా పొడుచుకువచ్చేవి, ముఖాలు నీళ్ళతోపుడికిపోయి నట్లూ, బొమికలులేనట్లూ కనిపించేవి. లారెంట్ ఆశవాలను పరికించుతూ, అందులోతన బాధితునివికృతవంతవుంటుండేమో గుర్తుపడదామని అటూయిటూ తచ్చాడేవాడు. కాని, నీళ్ళలో మునిగి చచ్చినశరీరాలన్నీ బొద్దుగానేవుంటాయి. వాటి పొట్టలుమరింతలాపూ, తొడలుమ్రానులూ, చేతులు స్తంభాలూ అవుతాయి. అతనికేం ఆలోచించాలోకూడా తెలిసేది కాదు. ఆ ఆకుపచ్చని చిద్రశరీరాలు తన వైపు ఎగతాళిగాచూస్తూ

వికృతంగా భయంకరంగా నవ్వుతున్నట్లనిపించి, వణికిపోతూ నుంచునేవాడు.

ఒకరోజున అతను నిజంగా భయవిహ్వంబుడై పోయాడు. కొన్నినిమిషాలనుంచీ ఒకజలగండశరీరాన్ని చూస్తున్నాడు. దానిఆకారం పొట్టిది. భయంకరంగా అస్తవ్యస్తమైపోయి వున్నది. దానిమాంసంమరీమెత్తబడి, జావగారినట్లయి-దాని మీద పడుతున్న నీటిజాలువెంట చిన్నిచిన్నిముక్కలుజారి పోతున్నాయ్. శవంముఖంమీద గాలినికొడుతున్నయంత్రం ముక్కుకు ఎడమవైపునఒకగుంటనేర్పరుస్తున్నది. హఠాత్తుగా, ఆముక్కు అణగారి చదునైపోయింది. పెదపులువెనక్కు విరుచుకున్నాయ్. తెల్లనిషల్లు బైటపడ్డాయ్. ఆశవంతల పకపకా నవ్వుతున్నది.

తాను ఆశవాల్లో కేమిలన్ ను గుర్తుపట్టాననుకున్నప్పుడల్లా లారెంట్ గుండెల్లో యీటె గుచ్చుకున్నట్లుంటుంది. తాను తన బాధితుని శవాన్ని తొందరగా కనుక్కోవాలని అనుకునేవాడు - కాని అది తనఎదుటనే వున్నదనుకున్నప్పుడు పిరికితనం ఆవహించేది. అతడా శవశాలకు వెళ్ళడం వల్ల - భయంకరమైన కలలువస్తున్నాయ్! శరీరం ఆయాస పడేంతగా వణికిపోయేది. అతడు తనభయాలను విద్దిలించుకునేవాడు తాను కుర్రకుంకలా ప్రవర్తిస్తున్నాననుకునేవాడు. దృఢంగా వుండాలని ప్రయత్నించేవాడు. ఎంతప్రయత్నించినప్పటికీ ఆ హీనవాసనల, తేమ శవశాలలో ప్రవేశించగానే- ఒళ్ళుజిగేలుమనేది, నిరాశాభయాలు ఆవహించేవి.

శవశాలలోని చివరివరుసలో కొత్తజలగండశవా కేవీ
 లేనప్పుడు - అతనిజగుప్పతగ్గి, హాయిగా పూపిరిపీల్చేవాడు.
 అతడు - విచారభరితంగా చోద్యమైన, వికృతాకారాలు
 ధరించిన మృత్యుజ్వలదాలను - విచిత్రానందంతో తిలకించే
 ప్రేక్షకుడయ్యేవాడు. ఆదృశ్యం - ముఖ్యంగా రొమ్ములుబికి
 కనిపిస్తున్న స్త్రీలశవా లున్నప్పుడు-అతనికెంతో సంతోషం
 కలిగించేది. క్రూరంగా ప్రదర్శింపబడిన ఈ నగ్నకళేబరాలు
 రక్తపుమరకలతో, గాయపుగాట్లతో అతన్ని పూర్తిగా ఆక
 ర్షించి, నిలబెట్టేవి. ఒకసారి అతను ఒక ఇరవై యేళ్ళయువతి
 శవాన్ని చూచాడు. ఆమె రైతుబిడ్డవలె - భారీగా, బలంగా
 వుంది. నాపరాతిమీద నిద్రోతున్నట్లు కనిపించింది. ఆమె
 వత్తరి శరీరం స్వచ్ఛందంగా తెల్లగా మెరుస్తున్నది. అనన్య
 మైన సౌకుమార్యమూ, మృదుత్వమూ ఆమెలో కనిపించాయి.
 ఆమె - తలకొంచెంవంచి, రొమ్ములు కన్పించేట్లుగా విరుచు
 కుని, చిరునవ్వు నవ్వుతున్నట్లుగావుంది. ఆమె కంఠంచుట్టూ,
 నల్లని నెక్లేసులాగా, నల్లనిగీత కనిపించకపోతే - ఆమె తన
 శరీరాన్ని మనకీయజూపుతున్న వేశ్య అని మనం అనుకోవచ్చు.
 ఆమె ప్రేమ విఫలంకావడంవల్ల అప్పుడే పురివేసుకున్న
 యువతి. లారెంట్ భముఖితవాంఛతో వున్నట్లు, ఆమె శరీ
 రాన్ని ఎగాదిగాచూస్తూ చాలాసేపునిలుచున్నాడు.

ప్రతి ఉదయమూ, తానక్కడున్నపుడల్లా - అనేక
 మంది ప్రేక్షకులు రావడమూ, తనవెనుకనుంచే తిరిగి వెళ్ళ
 డమూ పదాలచప్పుడువల్ల గ్రహించేవాడు.

ఆ శవశాల ప్రతీబక్కురికి అందుబాటులోవున్న ప్రదర్శనశాలవలె వుంది. దోవే పోయేవాళ్ళంతా - బీదసాదభేదాలు లేకుండా ఆ ప్రదర్శనను ఏ ఖర్చులేకుండాచూచి పోతారు. దాని తలుపు ఎప్పుడూ తెరిచేవుంటుంది. ఎవరైనా లోనికి రావచ్చు. మృత్యుదేవత యేర్పాటుచేసిన యీ నాటకంలో ప్రతీదాన్నీ చూడాలనే విచిత్రవస్తు సంపాదకులవలె, అలవాటుగా వచ్చి ప్రతీశవాన్నీ చూచి వెళ్లేవాళ్ళుంటారు. నాపరాళ్ళు ఖాళీగావుంటే - తాము మోసగింపబడినట్లు గొణుక్కుంటూ నిరాశగా వెళ్ళిపోయే వాళ్ళకూడా వున్నారు. అవి నిండుగావున్నప్పుడు, మానవ మాంస కండరాలు పూర్తిగా ప్రదర్శింపబడుతున్నప్పుడు - ప్రేక్షకులు ఒకరినొకరు నెట్టుకుంటారు, చొకబారు ఆవేశాలకు లోనవుతారు. వాళ్ళు ఏదో నాటకశాలలోవున్నట్లుగా పిల్లికూతలు కూస్తారు, భయం నటిస్తారు, హాస్యలాడతారు, చప్పట్లు చరుస్తారు. ఆరోజున శవశాల మంచిప్రదర్శన నిచ్చిందని చెప్పుకుంటూ, తృప్తిగా వెళ్ళిపోతారు.

లారెంట్ కు త్వరలోనే అక్కడికి తరచుగా వచ్చేజనం పరిచయస్తుల్లా అయిపోయారు. సానుభూతి, ఎగతాళికూడా ప్రదర్శించే రకరకాల మానవసమూహం అది. కూలీలు తమ పనుల్లోకి వెళుతూ - తమభోజనపు రొట్టెలూ; పనుల ఒకరిరాలు చొకలకింద పెట్టుకుని శవశాలలోకి వచ్చేవారు. వాళ్ళకు మృత్యువు పరియాచకంగా కన్పించేది. వికృతముఖ భంగిమగల ఒక్కొక్క శవాన్నీ అనుకరిస్తూ, ప్రతీనారీ తోటి వారినందర్నీ కడుపుబ్బ నవ్వించే హాస్యగాళ్ళకూడా వుండే

వారు. వాళ్లు కాలిపోయిన శవాలను “బాగు మనుషులు” అనే వాళ్ళు. పురిపోసుకున్నవాళ్లు, హత్య చేయబడినవాళ్లు, నీటమునిగినవాళ్ళు, పొడువబడ్డవాళ్ళు, చితుకగొట్టబడ్డవాళ్లు ఈ తరగతి ప్రేక్షకుల వాక్చమత్కారధోరణికి ప్రోద్బలం కలిగించేవారు. వళ్ళు జలదరించేంత నిశ్శబ్దంగా వుండే ఆ గదిలో వాళ్ళ కంఠస్వరాలు - కొంచెం తొట్రుపడుతూ - హాస్యసామెతలను, ఎగతాళి నానుడులను ప్రతిధ్వనించేవి. అక్కడికి తక్కువజీతాలతో పింఛను పుచ్చుకునే వృద్ధులు కూడా వచ్చేవాళ్ళు. బక్కగా, ఎండిపోయినట్లుండే ఆవృద్ధులకు మరేమీచేసేపనిలేక కాలంగడిపేందుకు ఇక్కడికి వచ్చేవాళ్ళు. శవాలను కళ్ళింతింతచేసుకు చూస్తూ - కొంచెం అసహ్యపడినట్లు ముఖంపెడుతూ - తాము ప్రశాంతంగా, నాగరికంగా బ్రదికినట్లు తోపింపజేసేవారు. చాలామంది ఆడవాళ్ళకూడా వచ్చేవారు. కాయకష్టంచేసే యవతులు గులాబిరంగు ముఖాలతో, శుభ్రమైన లంగాలతో వచ్చి - పెద్దపాపుగోని ప్రదర్శనా గవాక్షాలను చూచి నట్లుగా, ఈ శవశాలలో ఈ మూలనుంచి ఆమూలకు ముని ప్రేళ్ళమీద నడుస్తూ శ్రద్ధగా చూచేవారు. ఇంకా - నిర్ఘాంతపోయేవాళ్ళూ; ఏడుపు ముఖాలవాళ్ళూ; ఖరీదైన గుడ్డలు చక్కగా అలంకరించుకుని సిల్కుకొంగులు నేలమీద జేరాడుతున్నా నిర్లక్ష్యంగా నడిచేవాళ్ళూకూడా వుంటారు.

ఒకరోజున ఇలాంటిస్త్రీ ఒకతె, గాజు అడ్డుకూర్పుకు కొంచెం ఎడంగానుంచుని, లేసుఅల్లికలజేబుగుడ్డతో మిక్కుమూసుకుని వుండడం - లారెంట్ చూచాడు. ఆమె బూడిద

రంగుగల పచ్చని సిల్కు-మస్తులు ధరించింది. నల్లని లేసు అల్లికగుడ్డను మెడచుట్టూ కట్టుకుంది. ముఖంమీదచిన్నముసుగుంది. తొడుగులలోవున్న ఆమెహస్తాలు చిన్నవిగా, సున్నితంగావున్నట్లు కనిపించాయ్. ఆమెచుట్టూ వయలెట్ పూల వాసనలు మందంగా ప్రసరిస్తున్నాయ్. ఆమె ఒక శవాన్ని చూస్తున్నది. ఎదురుగా ఒక నాపరాతిమీద ఒక బలిష్ఠ దీర్ఘకాయుని శవం పరుండబెట్టివుంది. అతడు ఒక పెద్దభవన నిర్మాణంలో, ఒక లాదుమీదనుంచి నేలగూలి మరణించిన తాపీపనివాడు. విశాలమైన రొమ్ము, పొట్టిగా లావుగావున్న కండరాలూ, తెల్లగా బొద్దుగావున్న శరీరం గల అతడు మృత్యువువల్ల పాలరాతి విగ్రహంలాగా మారిపోయాడు. ఆస్త్రి అతన్ని పరిశీలిస్తున్నది. తన చూపుతోనే అతన్ని తిప్పిచూస్తూ బరువు తూకం వేస్తూన్నట్లున్నది. అతన్ని చూడ్డంలోనే నిమగ్నమైపోయింది. ఆమె తనమేలిముసుగు అంచును ఎత్తి, కొంచెంసేపుచూచి, వెళ్ళిపోయింది.

ఒకోసారి పదిపదిహేనేళ్ళ మధ్యవయస్సుగల బజారు బిడ్డలు గుంపులుగా వచ్చేవారు. గాజు అడ్డుకూర్పు ప్రక్కనే పరుగెత్తుకెళుతూ, ఆడశవాలముందుమాత్రమే ఆగేవారు. చేతులు గాజుపలకలమీద ఆన్చి, ఉప్పొంగిన శవాలరొమ్ములను చూసేవారు. మోచేతులతో పక్కవాళ్ళను పొడుస్తూ, మోటు నర్మోక్తులాడేవారు. వాళ్లు మృత్యుపాఠశాలలో దుష్కర్మలు అభ్యసిస్తున్నారన్నమాట. ఇలాంటిశవశాలలలోనే యువకులకు ప్రప్రథమంగా వేశ్యలు తారసపడతారు.

ఇలా ఒకవారం గడిచేసరికి లారెంట్ కు అసహ్యమూ, నిరాశాకలిగాయ్. తనకుతానుగా ప్రతినీత్యమూ విధించుకుంటున్న ఈ వ్యధా, యీ జగుప్సలు - అతన్ని పూర్తిగా కలచివేసేసరికి - ఇంక రెండుసార్లుమాత్రమే తాను శవశాలకు వెళతాననే నిశ్చయాని కొచ్చాడు. మర్నాటి వ్రదయం అందు శవశాలలో ప్రవేశించేసరికి రొమ్ముల్లో ఏదోబలంగా తగిలినట్లయింది. అక్కడ ఒక రాతిమీద, కేమిలస్ పడుకుని నిలువునా బారజాపుకుని, తలకొంచెం పైకెత్తి, సగంతెరచిన కళ్ళతో తనను చూస్తున్నాడు.

హంతకుడు అతనిమీదనుంచి దృష్టిని మరల్చలేక, ఏదోశక్తి లాగుతున్నట్లుగా ముందుకు నడిచాడు. అతడు పశ్చాత్తాపపడలేదు. తనలో మంచుగడ్డ జారినంత చలి కలిగినట్లూ, చర్మం సూదులతో పొడువబడినట్లూ మాత్రమే అనుభూతిచెందాడు. తా నంతకంటే ఎక్కువ భయపడి కలగుండుపడతానేమో ననుకున్నాడు! అయిదు సుదీర్ఘ నిమిషాలకాలం అతడు నిశ్చలంగా వుండిపోయాడు. అంతరంగానికి తెలియకుండానే శవాన్ని పరికిస్తూ, తన కళ్ళముందున్న చిత్రంలోని భయంకర రేఖలనన్నింటినీ, అసహ్యపురంగులన్నింటినీ - ఇష్టంలేకుండానే తనహృదయంమీద ముద్రించుకుంటూ నిలచిపోయాడు.

కేమిలస్ మరీవహ్యంగా వున్నాడు. అతడు నీటిలో రెండువారాలున్నాడు. అతనిముఖం ఇప్పటికీ దృఢంగానూ, బిగువుగానూవుంది. ఆకారరూపరేఖలన్నీ చెక్కుచెదరకుండా వున్నాయ్. కాని, చర్మంమాత్రం పసుపుపచ్చగా బురద

రంగుగా మారిపోయింది. తల - జీర్ణమైపోయి, కొంచెంగా వుబ్బి, ఎముకలు కనిపిస్తూ పెదవులు వికృతంగా పెట్టినట్లుంది. ఆ తలకొంచెం పక్కకు వంగింది. తలజుత్తు చెక్కిళ్ళ వరకూ అతుక్కు పోయింది. కనుబొమలు తెరచుకుని, ఉబికిన తెల్లగుడ్డచుకనుపింపజేస్తున్నాయి. విరచుకున్న పెదవులు, ఒక పక్కకువంగి - రాక్షసంగా, ఎగతాళిగా నవ్వుతున్నాయి. తెల్లని పళ్ళమధ్యగా నల్లబడిన నాలుకకొస కనిపిస్తున్నది.

రంగుమాసి ముడుతలుపడిన ఆ సుఖం - భయంతోనూ, బాధతోనూ ఒక రకమైన మానవత్వాన్ని స్ఫురింపజేస్తూ భయంకరంగా వుంది. ఆ శరీరం ఎంతో బాధపడి, జారిపోయిన మాంసపు ముద్దలావుంది. దానిచేతులు వూడిపోయినట్లు భుజంక్రింది ఎముకలు భుజంమీది చర్మంగుండా పొడుచుకువచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నది. ఆకుపచ్చగావున్న వక్షస్థలంమీద, పక్కటెముకలు వెడల్పాటి నల్లనిచారలచు సృష్టించాయి. ఎడమ పార్శ్వంలో ఎముకలు పొడుచుకువచ్చి మాంసం ఎర్రని చీలికలుగా ప్రేలాడుతున్నది. ఉదరభాగమంతా కుళ్ళిపోతున్నది, కాస్తబలంగా ఆదుకునివున్న కాళ్ళు బారజాపివుండి, దుర్వాసగొట్టే డాగులు పడివున్నాయి. పాదాలు బద్ధితైరాలిపోతున్నవి.

లారెంట్ కేమిలస్ వైపు చూచాడు తాను చూచిన శవాలేవీకూడా అంత భయంకరంగాలేవు. అంతేగాక - ఈ శవం వాడివత్తలై నట్లూ, ఆకలిబాధతోజీర్ణించిపోయినట్లూ కనిపించింది. అది తన ఏమ్యతలోనికి తానే కుదించుకుని, స్వల్పపుగుట్టలాగా పడివుంది. అది మాడగానే - మనకళ్ళ

ముందు, సాలుకు పన్నెండువందల ఫ్రాంకులు సంపాదించే హీనపుగుమాస్తా, మూలికాకషాయాలతో తల్లిచే పెంచబడ్డ కుర్రుడు కనిపిస్తాడు. వెచ్చని కంబళ్ళనుధ్య పెంచిబడిన ఆ దురదృష్టకాయం ఆ చలిరాతిరూద వణుకుతున్నట్లున్నది.

అతనిలో నీచకౌతుకాన్ని కలిగించి, నిశ్శలంగా, కళ్ళు తెరచుకుని చూచేస్తున్నట్లు చేసిన ఆ దృశ్యంనుంచి లారెంట్ అతి ప్రయత్నంమీద కళ్ళు మరల్చుకుని ఈవలికి రాగలిగాడు. అతడు శవశాలను వదిలి నదీతీరం వెంబడే త్వరితంగా నడువ సాగాడు. నడుస్తూ, పదేపదే “నేనతన్ని యిలా చేశాను. అబ్బ! ఎంత ఏహ్యంగావున్నాడూ!” అనుకోసాగాడు. ఏదో ఘాటైన చేదుచాసన తనవెంట పడుతున్నదనుకున్నాడు. అది వికావికల్పవ్రతున్న ఆ శవం వదుల్తున్న పూపిరివాసనే నేమో!

అతడు సరాసరి వృద్ధ మైకాడ్ దగ్గరకు వెళ్ళి, శవ శాలలో కేమిలన్ శవాన్ని తాను గుర్తించినట్లు చెప్పాడు. తరువాత డరుగవలసిన అధికార తతంగమంతా జరిగిపోయింది. శవాన్ని పాతిపెట్టారు. మరణధృవపత్రం వ్రాసియిచ్చారు. లారెంటు - తన కష్టాలన్నీ ఈడేరినందున - తను చేసిన నేరాన్నీ, హత్యతరువాత జరిగిన వ్యధాకలిత దృశ్యాలనూ నిశ్చింతగా మరచిపోసాగాడు.

పాంట్-నూఫ్ గొందెలోని ఆషాపు మూడురోజుల పాలు మూసేవుండు. మళ్ళీ తెరిచేసరికి అది మరింతచీకటి గానూ, ఇబ్బడితేమగానూ కనిపించింది. ప్రదర్శనార్థం పెట్టినవస్తువులు దుమ్ముగొట్టుకుని, ఆకటుంబముతోపాటుతో

కిస్తున్నట్లున్నాయ్. మురికికిటికీలలోని ప్రతీవస్తువూనిరాదరంగా వుండిపోయింది. తుప్పుబట్టిన ఊచలకు వేలాడుతున్న గుడ్డ పూవులవెరుకగా థరెసాముఖం మరింత మానంగా, మరీ పాలిపోయి-నిశ్చలంగా, ప్రశాంతంగా, వికృతంగా కనిపించింది.

ఆగొండెలో మాపులుగలవారిలో ప్రతీమంచిస్త్రీ జాలి పడింది. నకిలీనగలమ్మే ఆవిడ - ఈ యువ విశంతువు మొక్క పాలిపోయిన ముఖరేఖను వచ్చిన వారికి ఆకర్షణీయమూ, శోకభరితకుతూహలమూ గల విషయంవలె చూపుతున్నది.

మూడురోజులపాటు థరెసా, మేడమ్ రేఖన్ లు మంచాలమీదే వుండిపోయారు. ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడు కోవడంగాని అసలుచూచుకోవడంగాని జరగలేదు. ముసలా విడ, ఎత్తుగా పేర్చినదిండ్లను అనుకుని, మంచంమధ్య కూర్చుని వెర్రిదానిలాగా శూన్యంలోకి చూస్తూండేది. కుమారుని మరణం ఆమెతలమీద బలంగాతగిలి, ఆదెబ్బతో ఆమెనేల కూలిపోయినట్లయింది. ఆమె గంటలతరబడి నిశ్శబ్దంగా, పడుకునివుండేది. అంతులేని విషాదాగాధంలో పడి, ఒకోసారి సంధిప్రలాపాలు పలికేది, ఏడ్చేది, కేకలువేసేది, పిచ్చి దానిలా తన్నుకునేది. ప్రక్కగదిలోవున్న థరెసా నిద్ర పోతున్న ట్లుండేది. ఆమె తలను గోడవైపుతిప్పుకుని, దుప్పటి నిండాముసుగెట్టుకుని, బిగుసుకు పోయినంత నిశ్చలంగా, మానంగా వుండేది. ఆమెకప్పుకున్న దుప్పటిని ఒక్క నిట్టూర్పుకూడా కదిలించేదిగాదు. తనను దృఢంగాబంధించిన తనపాపపు ఆలోచనలను దాచేందుకే ఆమె పడకగదిలో ఓ మూల తలదాచుకునేటట్లు చేశాయనుకోవచ్చును. ఆయిద్దరు

స్త్రీలకూ సేవచేస్తున్న సుజానే - ఒకరిదగ్గరనుంచి మరొకరి దగ్గరికి మెల్లగానడచివెళుతూ, మైనపుబొమ్మవంటి తన ముఖాన్ని ఆమంచాలమీదికి వంచిచూచేది. ఆమె థరెసాను సానునయ్యరచబోతే - ఆవితుతువు విసుగ్గా ప్రవర్తించేదే గాని ఇటు తిరిగేదే గాదు. ముసలావిడను ఓదార్చబోతే - ఏకాంతస్వరంవిన్నా దుఃఖం చూరిత కట్టలుతెంచుకుని ప్రవహించేదేగాని, ఎగ్గేది కాదు.

మూడవరోజున థరెసా హఠాత్తుగా ఏదోనిశ్చయా నికివచ్చినట్లు దుప్పటిముసుగు వవతలికినెట్టివేసి, ప్రక్కమీద లేచికూచుంది. ఇట్లుచు బాగా వెనక్కుతోసి, చెక్కిళ్ళకు చేతులుజేర్చి, ఏరోఆగ్గోచిస్తున్నట్లుగా దీర్ఘంగాచూస్తూ కాస్తేపు అక్కడేకూచుచుంది. తటాలున మంచందిరింది. ఆమె అవయవాలు జ్వరంవల్ల ఎర్రబడి, వణుకుతున్నాయి. చర్మంమీద అక్కడక్కడా ఎర్రని డాగులుపడి, ఒకోచోట మాంసంఎండిపోయిట్లుగా ముడతలుపడ్డాయి ఆమె వయసు మీరినట్లుంది.

అప్పు డాగదిలోకివచ్చిన సుజానే, ఆమె లేచి తిరుగ బోవడంచూచి ఆశ్చర్యపోయింది. మృదుస్వరంతో ఆమెను మళ్ళీపడుకుని విశ్రాంతి తీసుకోమని బ్రతిమాలింది. థరెసా ఆమెమాటలమీద ఆసక్తిలేకుండా, వణికేఅవయవాలతో హడావుడిగా తిరుగుతూ, తన దుస్తులు తీసుకుని తొడుక్కుంది. అద్దంవద్దకు వెళ్ళి ముఖంచూచుకుంది. కళ్ళు నులుముకుంది తనకళ్ళముందున్న దేనినో తుడిచివేస్తున్నట్లుగా, ముఖమంతా తుగుచుకుంది. తర్వాత ఒక్క

మాటైనా మృత్యువాడకుండా, చరచరా భోజనశాలనుదాటి
మేడమ్ రేఖన్ పున్నగదిలోకి వెళ్ళింది.

వృద్ధురాలు అప్పుడు అయోమయ ప్రశాంతస్థితిలో
వుంది. థెరెసా తనగదిలో అడుగుపెట్టగానే ఆమెవైపు తల
తిప్పింది. ఆమె సలికళ్ళు తనదగ్గరకువచ్చి, మానంగా, వ్యవ
కలితంగా నిలచినయివతినుంచి మరలలేదు. కొన్నిక్షణాల
సేపు ఒకరినొకరుచూచుకుంటూ వుండిపోయారు కోడలిఆతు
రత పెరిగిపోతున్నది. అత్త ఎదుటిరూమెచు గుర్తించేందుకు
బాధాప్రకారంగా ప్రయత్నిస్తూంది. ఆఖరి కామెగుర్తించి,
వణికేచేతుల్ని సాచి, థెరెసా మెడకు కావిలించుకుని
'అయ్యో నాబిడ్డా - అయ్యో నాకేమిలన్' అని శోకాలు
పెట్టింది.

థెరెసా కార్చినకన్నీరు, ముసలావిడ ఎండిపోయిన
చర్మంమీదపడి ఆరిపోయింది. ముసలావిడ తన పొడికళ్ళకు
దుప్పటిముడుతల్లో దాచుకుని వుండిపోయింది. థెరెసా
ముసలావిడటూదికి వంగి, ఆ తల్లివప్పు ఆగిపోయేవరకూ
అలానేవుంది. ఆమె ఆహత్యనాటినుంచీకూడా యీప్రథమ
సమావేశం ఎంతభయంకరంగావుంటుందోనని అలంకతోనే
వుంది. ఈ సమావేశాన్ని సాధ్యమైనంత ఆలస్యం చేసేందుకే
తను మంచంమీద వుండిపోయింది. తను నిర్వర్తించవలసిన
పాత్రను నిర్ణయించుకునేందుకు తీరుబడిగా ఆలోచించుకుంది.

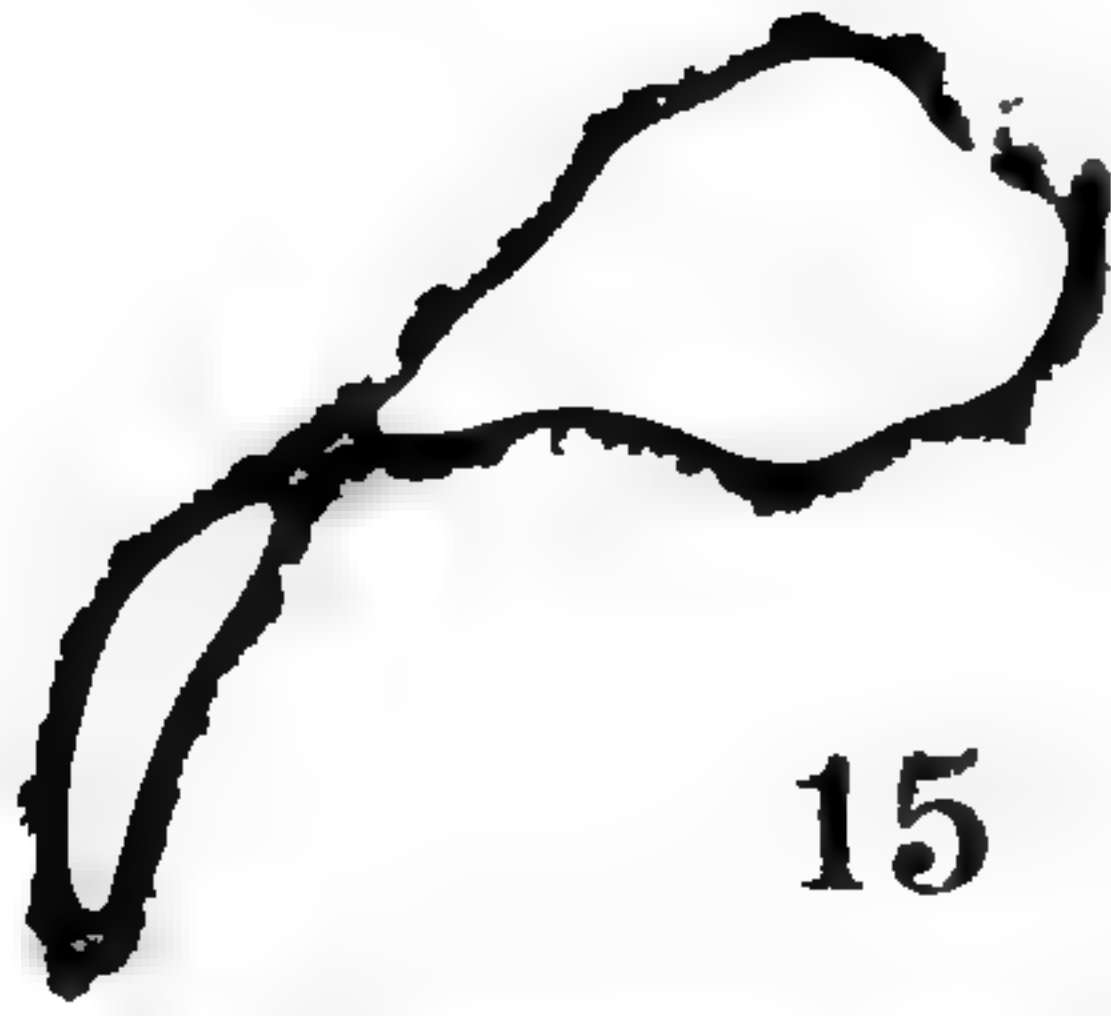
మేడమ్ రేఖన్ శాంతపడినట్లు తెలియగానే, తను
తాపత్రయపడుతూ - ముసలావిడను లేచి, షాపులోకివెళ్ళి
కూచోమని సలహాయివ్వసాగింది. ముసలావిడ దాదాపు

పసిపిల్లనున స్వస్థంగాకి దిగిపోయింది. మేననామ హతా
త్తుగా కన్పించడంతో - ఆమెనునోస్థితి సుగమంగా మారింది.
ఆమెజ్ఞాపకశక్తి తిరిగి మేలుకుని - చుట్టూవున్నప్రజల్ని;
విశేషాల్ని గమనింపజేసింది. ఆమె సుజానే చేసినసేవకు
కృతజ్ఞత తెలియజేసింది. పిచ్చిధోరణిగోకాకుండా, నీర
సంగా, ఒకోనారి ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యేంతవిచారంతో మాట్లాడ
సాగింది. అటూఇటూ కళాస్తున్న థెరెసానుచూచి తటాలున
వడ్వనాగింది. ఆమెను తనదిగ్గరికుపిలిచి, ముద్దుపెట్టుకుని,
వక్షస్తూ - తన కీప్రపంచంలో ఆమెతప్ప ఎవరూలే రంది.

ఆరాత్రి; తేచేందుకూ, నాలుగుమెతులు తినప్రయ
త్నించేందుకూ వప్పుకుంది. మేనత్త ఎంతటిఆఘాతాన్ని
పొందిందో థెరెసా అర్థంచేసుకుంది. పాపం, ఆముసలావిడ
కాళ్ళు మొద్దుబారిపోయినయ్. భోజనశాలకు నడిచేందుకు
కర్రఆసరా కావలసివచ్చింది. కర్రమీద భారంమోపి అక్క
డికి వేళ్ళెరికి - చుట్టూవున్న గోడలు పూగిపోతున్నట్లయింది.

అయినప్పటికీ - మర్నాటివుదయం తను మాపుచు
తెరిచితిరాలంది. ఆమె తనగదిలో ఒంటరిగావుండిపోతే
పిచ్చెక్కిపోతుందని భయపడింది. ఆమె ప్రతిమెట్టుమీదా
రెండుపాదాలనూ వుంచుతూ, భారంగా క్రిందికిదిగి, అమ్మ
కాలబల్లదగ్గరకు వెళ్ళి కూర్చుంది. ఆరోజువంచీ ఆమెఅక్కడే
స్థిమితివిషాదంతో, అలా కూర్చుండిపోయింది.

ఆమెప్రక్కనే కూర్చునివుండే థెరెసా ఆలోచిస్తూ,
వేచిపింది. ఆమాపు తిరిగి తనచీకటిప్రశాంతిని పొందింది.

లారెంట్ రెండుమూడురోజులకొకసారి, సాయంకాలపు వేళ ఆషాఢపుకువస్తున్నాడు. షాపులోనే మేడమ్ రేఖన్తో ఓ ఆరగంటసేపుమాట్లాడి, థెరెసావైవైనా చూడకుండానే వెళ్ళిపోతున్నాడు. మేడమ్ - అతడు తనకోడలిని రక్షించిన వీరుడనీ; తనకుమారుని రక్షించేందుకు చేతనైనన్ని ప్రయత్నాలూ చేసినట్లెత్తమనిత్రుడనీ భావించింది. అతన్ని తమ షాపుకు ప్రేమతో, దయతో ఆహ్వానించేది.

ఒకగురువారంనాటిరాత్రి, లారెంట్ షాపులోవుండగానే - వృద్ధమైకాడ్, గ్రివెట్లుకూడా వచ్చారు. అప్పుడెనిమిదయింది. ఆయిద్దరూ, ఎవరికి వారే తమ పురాతన ఆనందపుటలవాటును తిరిగి కొనసాగించవచ్చునని నిశ్చయించుకున్నారు. ఒకేశక్తితో నడుపబడినట్లు ఇద్దరూ తమ ఇళ్ళనుండి బయలుదేరి ఒకేక్షణాన / షాపులో ప్రవేశించారు. వాళ్ళతర్వాత సుజానే, ఆలివియర్లుకూడావచ్చారు.

అంతాకలిసి పైభోజనశాలకు వెళ్ళారు. మేడమ్ రేఖన్ అనుకోకుండావచ్చినమిత్రులకోసం హడావుడిగా లాంతరువెలిగించి, నెగడు మండించే పనిలో వుంది. అంతా బల్లచుట్టూ కూర్చుని, తలోకప్పుతోనూ టీతాగుతూ, పాచికలను పెట్టెలోనుంచి తీసేసరికి- ఆముసలావిడకు గతం గుర్తుకువచ్చి అతిథుల్ని చూచి, భోరున ఏడ్వసాగింది. ఆమెకుమారునికుర్చీ ఖాళీగా వుంది.

ఆమె శోకం మిత్రులకు విసుగూ, నిసేదనకూ కలిగించింది. వాళ్ళ ముఖాల్లో స్వీయ అసంతృప్తి ప్రకటన ఫలించింది. వాళ్ళ హృదయాల్లో కేమిలన్ ను గురించిన గుర్తులు పడతాయని మూ మెదలనందున - ఎబ్బెట్టుగావుంది.

వృద్ధ మైకాడ్ కొంచెం విసుగుగా - “ఊరుకో, పూరుకో వమ్మా రేఖన్... నువ్విలా అధైర్యపడగూడదు. ఇలాగైతే జబ్బు పడిపోతావ్” అన్నాడు.

గ్రీవెట్ - “మనమందరమూ అశాశ్వతమే గదా!” అన్నాడు.

ఆలివియర్ - “నీ కన్నీరు, నీ కన్నకొడుకును తిరిగి తీసుకురా లేదుగా!” అన్నాడు.

సుజానే “ఇదిగో - మమ్మల్ని కూడా ఏడ్చేట్లు చెయ్యకమ్మా” అంది.

మేడమ్ రేఖన్ కన్నీటి నావుకోలేక మరింత బిగ్గరగా ఏడ్వసాగింది. మైకాడ్ - “పూరుకో, పూరుకో - కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకో! మేనుంతా ఇక్కడికి వచ్చింది - నీమనసును మరల్చడానికే. పూరుకో - మమ్మల్ని కూడా శోకంలో ముంచకు - మర్చిపోయేందుకు ప్రయత్నించు... మనం ఆటకు రెండు సౌలపందెం వేసుకుని ఆడదాం; ఏం? నీవు దేశ మేమిటి?” అన్నాడు.

వృద్ధురాలు బలవత్తర ప్రయత్నం మీద కన్నీటి నావుకుంది. బహుశా తన అతిథుల స్వార్థాభివీక్షణం ఆమె గ్రహించి వుండవచ్చు. ఆమె అల్లల్లాడే హృదయంతోనే, కన్నీరు తుడుచుకుంది. ఆమె చేతిలోని పాచికలు వణికినయ్యాయి. కనురెప్ప

లలో మిగిలి నీటిబిందువులగుండా ఆమెకేమీ కనిపించడంలేదు.

వాళ్ళంతా ఆడారు.

జరిగినదృశ్యాన్ని లారెంట్, థేరెసాలు తమకుపట్టనట్లు, గంభీరంగా తిలకించారు. గురుచారపురాత్రులు యధాస్థితికిరావడం ఆ యువకునికి సంతోషంగా వుంది. తన లక్ష్యాన్ని చేరుకునేందుకు ఇలాంటిసమావేశాలు ఆవశ్యకం గనుక - ఇవి జరిగితీరాలని మనసారా కోరుకున్నాడు. అంతేగాక - తానెరిగిన ఇందరిమధ్యా వున్నప్పుడు, ఎందువల్లనో అతని కెంతోహాయిగా వుంటుంది. థేరెసానుతలెత్తి సూటిగా చూడగలుగుతున్నాడు.

నల్లనిదుస్తులుధరించి, పాలిపోయి, ముకుళించుకున్నట్లున్న థేరెసా - అతనికి లోగడఎరుగనిసౌందర్యాన్ని పొందినట్లు కనిపిస్తోంది. ఆమెకళ్ళు తనకళ్ళతో కలవడం, ఆమె కళ్ళు నిశ్చలంగా ధైర్యంగా చూడడం, అతని కెంతో సంతోషంగావుంది. థేరెసా ఇప్పటికీ - శారీరకంగా, మానసికంగా కూడా - తనదే!

16

సంవత్సరంమీద మూడునెల్లు గడిచాయ్. మొదటి విషాద తీవ్రత తగ్గిపోయింది! రోజురోజుకూ మాతనశాంతి, ఉదాసీనతా ఎక్కువవుతున్నాయ్. జీవితగమనం విరామరహితంగా భారంగా గడుస్తున్నది. గొప్పగొప్పఅవాంత

రాలతర్వాత ఏర్పడే ఉవాసీనత భరింపరా లారెంట్, థెరెసాలు ప్రథమంలో ఈ ప్రవాహంవెంటే జీవితాలను తేలిపోనిచ్చారు. ఇది వారిని మారుస్తున్నది - చాలాంతరాత్మ లలో ఒకరకమైన పరిణామక్రియ జరుగుతున్నది. ఆ పరిణా మాన్ని మనం సునిశితంగా అర్థంచేసుకోవాలంటే - సున్నిత మైన దానిరూపాలనన్నింటినీ పూర్తిగా విమర్శించుకోవాలి.

లారెంట్ గొంట్లోవలెనే, ప్రతీరాత్రీ షాపుకు వస్తు న్నాడు. కాని, అక్కడ భోంచెయ్యడమూ లేదు, సాయం కాలమంతా వుండడమూ లేదు. రాత్రితోమ్మిదిన్నర ప్రాంతంలో వచ్చి, షాపుమూయగానే వెళ్ళిపోతున్నాడు. అలారావడంలో ఆ స్త్రీలద్దరికీ సేవజేసి, తన బాధ్యతను నిర్వ ర్తించుకుంటున్నాడని మనం అనుకోవచ్చు. ఒకరోజున ఇలా చేయలేకపోయినట్లయితే, మర్నాడు నొకరంతదీనంగా తన అశక్తతకు వెల్లడించి, తురించమని కోరేవాడు. గురువారపు రాత్రులందు నెగడువెలిగించడంలోనూ, అతిధులసౌకర్యాలు చూడడంలోనూ వేడమ్ రేఖన్ కు సాయపడేవాడు. అతని మానసేవాధోని ఆనంద్యురాలి నెంకో సంకోషపెట్టేది.

థెరెసా, తన పరిసరాల్లో అటూయిటూ తిరుగుతూండే లారెంట్ ను గమనిస్తూవుండేది. ఆ మెముఖంలోని తెలిరంగు పోయి ఆరోగ్యపుష్టి కలిగినట్లూ, అోగడకంటే ఎక్కువఆనం దాగి, స్థాయిభావాన్నీ పొందినట్లూ కనిపిస్తున్నది. అరు దుగా, అప్పుడప్పుడూ మాత్రం - ఆ మెపెదవులు బాధతో, భయంతో వణుకుతూ, ముఖంమీద రెండుముడుతల్ని ఏర్పరచేవి.

ఆ ప్రేమలిద్దరూ ఏకాంతంగా కలుసుకునేందుకు ఎన్నడూ సత్నించలేదు. చాటుగా, హడావుడిగా ముద్దు పెట్టుకోవడమూ జరగలేదు. ఆ వాత్య, తమ శారీరక కామ ప్రబ్వలనాన్ని తాత్కాలికంగా చల్లబరచినట్లుంది. తాము పరస్పరం ఎముకలు విరిగేంత గట్టిగా కౌగలించుకున్నప్పుడు కూడా తృప్తిపడని - తీవ్రకోర్కెలను - కేమిలస్ ను చంపడంతో విజయవంతంగా తీర్చుకున్నట్లుంది. వారికి, తమ సేరమే - బలవత్తరమైన శారీరక అనుభూతియై; ఇక, తమ కౌగిలి అనేది విసుగుపుట్టించేదిగా కనిపించింది.

ఎలాంటి స్వేచ్ఛా ప్రణయంకోసం తాము హత్యగావించాలో - ఆ అవకాశం యిప్పుడు పూర్తిగా యేర్పడింది. శక్తి విహీనగా, నిర్విణ్ణగావున్న మేడమ్ రేఖన్ వాళ్ళకు అడ్డంకే కాదు. ఇల్లంతా వాళ్ళ యిష్టం వచ్చినట్లు వాడుకోవచ్చు. లేదా దాన్ని వదిలి ఇష్టం వచ్చినట్లు వెళ్ళిపోవచ్చు. కాని, ప్రణయం వాళ్ళను ప్రలోభ పెట్టడంలేదు. వాళ్ళ శారీరక తృప్తిలన్నీ అదృశ్యమైపోయినయ్యే. వాళ్లు నిర్లప్తంగా మాట్లాడుకుంటున్నారు. లోగడ తాము బిగి కౌగిళ్ళలో పొందిన అనుభూతులన్నింటినీ మరచిపోయినట్లున్నారు. పరస్పరం చూచుకుంటున్నప్పుడు - ప్రణయకారణమైన నుచు సిగ్గుగాని, హృదయస్పందనంగాని వుండడంలేదు. వాళ్లు ఏకాంతంగా వుండేందుకు కూడా భయపడుతున్నారు. అలావున్నప్పుడు పరస్పరం చెప్పకునేందుకు మాటలేకనిపించడంలేదు. ఒక వేళ, మాటల్లో నిరుత్సాహమే ఎక్కువగా ద్యోతకమవుతుండేమోనని భయ

పడుతున్నారు. వాళ్లు మర్యాదపూర్వకంగా తెలుకలుపు
కున్నప్పుడు - ఒకరిచర్మం ఒకరికి బెరుగుగా తగిలుతున్నది.

ఏమైనప్పటికీ, తామింత నిరుత్సాహంగా వుండడానికి
కారణం తమకు తెలుసునవుతున్నారని. తమకుగలదూరా
లోచనవల్లనే ఇలా ప్రవర్తిస్తున్నామనుకున్నారు. వాళ్ళ
దృష్టిలో-తమమేధాశక్తి గొప్పతనంవల్లనే తాము ప్రశాంతం
గానూ, అవకాశాలు వినియోగించుకోకుండానూ వుండడం
జరుగుతున్నది. తమ శరీరాలు ఇంతశాంతంగా వుండడమూ
తమహృదయాలునిద్రపోతూండడమూ తమయిచ్ఛప్రకారం
జరుగుతున్నవే. పైగా, యీ ఎబ్బెరికం - తామనుభవించిన
భయంవల్లా, తమనేరంబైటపడి శిక్షింపబడతామనే వణుకు
వల్లా ఏర్పడిందనికూడా అనుకున్నారు.

ఒకోసారి తాము లోగడఅనుభవించిన కామవిశేషా
లను మనసులో, సృష్టించుకోవాలని యెంతో ప్రయత్నించే
వారు. కాని, వాళ్ళపూహాలు ఆ దృశ్యాల్ని పునః సృష్టి
చేయలేనందున ఆశ్చర్యపడేవారు. అలాంటప్పుడు - తాము
పెండ్లిచేసుకుంటే, మళ్ళీ ఆ కామజ్వలనం కలుగుతుందని
ఆశించేవారు. ఆ ఘడియకోసం ఆశతో, ఓర్మితో ఎదురు
చూస్తున్నారు.

ధైర్యసామనసు ఇప్పుడున్నంత ప్రశాంతంగా ఎప్పుడూ
లేదు. వాస్తవంగానే బాగుపడుతున్నది. ఆమెలోని తీవ్ర
వాంఛాశక్తులన్నీ విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నట్లున్నాయి. రాత్రులు
ఒంటరిగా పరుండియున్నప్పుడు ఆమె కెంతో సుఖంగా
వుంటుంది. జుగుప్సాకరమైన కేమిలన్ తన ప్రక్కను ఇంక లేదు.

తానొక : ప్పననీ, యిప్పటికీ కన్యనేననీ అనుకుంటున్నది. ఎత్తయి : ప్పననీ, చీకటిమూలలతో తేమగావుండే తన పడకగదికూడా యిప్పు డామెకు సంతోషాన్నిస్తుంది. కిటికీకి ఎదురుగా ఆకాశంలోకి లేచియున్నగోడకూడా యిప్పు డామెకు అసహ్యంగాలేదు. దాన్ని చూస్తూ గంటలుగంటలు గడపగలుగుతున్నది. ఏచెడుకలో కంటేనేగాని లారెంట్ ను కూడా తలచుకోవడంలేదు. అలాంటికల వచ్చినప్పుడు తటాలున లేచి, మంచంమధ్య దుప్పట్లన్నీ కప్పుకుకూర్చుని భయంతో వణికిపోయేది. ఒక పురుషుడుకూడా తనప్రక్కలోవుంటే తనకీభయం కలగదనుకునేది. ఇప్పు డామె తనప్రియునిగురించి-తనను కాపలాగాస్తూ రక్షించే 'కుక్క' గా మాత్రమే తలపోస్తున్నది. చల్లబారి, శాంతించిన ఆమెఅవయవాలలో - కోర్కెఅనే నిప్పురవ్వ లేనేలేదు.

పగటివేళ మాసులో కూర్చుని, చుట్టూవున్నవిశేషాలయందు శ్రద్ధచూపసాగింది. ద్వేషం, పగ, కసి, తిరుబాటు, ఆలోచనలనేవి తొలగిపోయినందున ఆమెపూర్వపుష్టానగంభీరస్వభావాన్ని విస్మరించి - సాధారణంగా ప్రవర్తించసాగింది. ఆలోచించడమంటే విసుగుపుట్టింది. ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి చూస్తూండాలని, చేస్తూండాలని అనిపిస్తున్నది. ప్రొద్దుపొడిచినప్పటినుంచి, ప్రొద్దుకుంకేవరకూ-ఆగొందెవెంటవచ్చేపోయే జనాన్ని గమనిస్తువుండేది. ఆ రొదా, ఆధ్వనీ ఆమె కిప్పుకు సంతోషాన్నిస్తున్నాయి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఆ యువతి - 'స్త్రీ' అయింది.

ఆమె ఆ గొంధెను గమనించే సందర్భాల్లో ఒక యువవిద్యార్థిని ప్రత్యేకంగా పరిశీలించింది. ఆమె పరిసరాల్లో ఒక చౌక బాగుహోటల్లో వుండేవాడు. పగలు అనేక సార్లు ఆ గొంధెవంట అటూయిటూ వెళుతూ కనిపించేవాడు. తెల్లనిముఖం, కవులకుండే పొడవైన జుత్తూ, సైనికుని కుండే చక్కనిమీసం అందగాడు. థెరెసా కతడు ప్రత్యేక విశిష్టసౌందర్యవంతుడుగా కనిపించాడు. ఆమె ఒకవారం రోజులపాటు అతన్ని ప్రేమించింది. ఆప్రేమ విద్యార్థినుల ప్రేమనంటిది ఆమె ఇటీవల నవలలు చదువుతున్నది. ఆ విద్యార్థిని లారెంట్తో పోల్చుకుంది. లారెంట్ అతని ముందు మూర్ఖుడుగా, అనాకారిగా కనిపించాడు. ఆమె కింతకుముందు తెలియని అనేక ప్రణయప్రపంచాలు - పుస్తకాలు చదవడంవల్ల - ఇప్పుడామెకు అర్థమవుతున్నాయి. ఆమె లోగడ తనగ క్షంతోనూ, అవయవాలతోనూ ప్రేమించేది. ఇప్పుడు మనసుతో ప్రేమించడం ప్రారంభించింది. తర్వాతి - ఆ విద్యార్థి ఒకరోజున కనిపించకుండాపోయాడు. బహుశా అతడు హోటలును మార్చుకుని వుండవచ్చు. థెరెసా అతన్ని కొన్నిగంటల్లోనే మర్చిపోయింది.

ఆమె పుస్తకాలు ఇంటికి యిచ్చే గ్రంథాలయంలో సభ్యురాలయింది. పుస్తకాలు ఎక్కువగా చదువుతూ, ప్రతీ కథలోని నాయకుని ప్రేమించసాగింది. హఠాత్తుగా పుస్తకాలమీద కలిగిన ఈ ఆసక్తి - ఆమె మానసిక స్థితిని విపరీతంగా మార్చివేసింది. ఆమె అంతకు ముందు అలవరచుకున్న గంభీరత తల్లకిందులయింది. ఆమె

నిష్కారమున వ్వడం, పూరికే ఏడ్యడం ప్రారంభించింది. దీర్ఘాల్లో మునిగిపోసాగింది. ఒకోసారి కేమిలన్ ను తలచుకోగానే వణకిపోయేది. లారెంట్ ను ఇప్పుడు భయమూ అనుమానమూగల కోర్కెతో చూడసాగింది. అందువల్ల మళ్ళీ జీవితం అశాంతికలితంపోయింది. ఒకక్షణాన - తన ప్రియుని వెంటనే పెళ్ళిచేసుకునే మార్గంకోసం ప్రయత్నించేది. మరుక్షణాన్నే - అతన్నింక ఎప్పుడూ చూడకుండా ఎక్కడికైనా పారిపోదామనుకునేది. నవలలు ఆమెకు పాతివ్రత్యాన్ని గురించీ, పరువుప్రతిష్ఠలను గురించీ తెలియజెప్పినందువల్ల - ఆమె వాంఛలకూ మనసుకూ మధ్య అడ్డంకి ఏర్పడింది.

ఒకవిధంగా - ఆమె పూర్వపు అడవిజంతువులవలెనే - సీనేనదిని ఈది జయించాలనీ, పూర్తిగా వ్యభిచరించి తృప్తి పడాలనీ కాంక్షించినదానివలెనే వుండిపోయింది. కాని, మరో విధంగా - ఆమె మంచిని, నమ్రతనూ అర్థంచేసుకోగలుగు తున్నది. ఆలివియర్ భార్య అలా నమ్రతతోనూ, 'నిర్జీవం గానూ వుండడం యెందువల్లనో థెరెసాకు ఇప్పుడు అర్థమయింది. ఒక స్త్రీ సుఖించాలంటే - భర్తను చంపవలసిన అవసరంలేదని ఆమె గ్రహించింది. ఇంక తన పరిస్థితి ఎలాంటిదో మాత్రం ఆమె కర్థంకాలేదు. అందువల్ల ఆమె క్యూరమైన అనిశ్చితస్థితిలో బ్రతుకసాగింది.

లారెంట్ కూడా వివిధప్రశాంతులనూ, ఆందోళనా జ్వరాలను గడిచాడు. మొదట్లో తన మీద నుంచి ఏదో మోయలేని భారంతగ్గిపోయినట్లు హాయి ననుభవించాడు. ఒకసారి ఆశ్చర్యంగా - తాను నిజంగానే కేమిలన్ ను చంపాడా, ఆశవాన్ని

నాపరాతిమీద చూచింది నిజమా-అని ప్రశ్నించుకునేవాడు. తననేరం గుర్తువచ్చి విచిత్రాశ్చర్యానుభూతిగాండేవాడు. తాను అలాహత్యచేయగలననే నమ్మకం కలిగేది గాదు. తన నేరం బైటపడివుండేదనీ, తనతల నరుకబడేదనీ వ్రూహించు కున్నప్పుడు -అతనిదూరాలోచనా, పిరికితనంతల్లడిల్లిపోయేవి. అలాంటప్పుడు అధికారఖడ్గం తనమెడమీద ఆచుతున్నట్లే వుండేది. అతడు నటించినంతకాలమూ- మొండిజంతువంత గుడ్డిగా, నిర్భయంగా ముందుకు సాగాడు. ఇప్పుడు వెనక్కు తిరిగి, తను దాటిన అగాధాన్ని చూచుకుని భయవిహ్వలు శాతున్నాడు.

అతడు తనలో-“నే న్నిజంగా తాగుబోతుగా సంచ రించాను. ఆమె తనలాలనతో నాకు మత్తెక్కించింది. అయ్యో దేవుడా! నే నెంతటిమూర్ఖువుగాడిదను! అలాంటిపనిచేసి మెడ మీదికి కత్తితెచ్చుకున్నాను- సరే, అదేదో అదృష్టంగానే జరిగిపోయింది. కాని, మళ్ళీ అలాంటిపనిచేయాలంటే - ఊహ! ప్రయత్నమే చెయ్యలేను” అనుకున్నాడు.

ఇంక - లారెంట్ ఈ వేదనవల్ల జావగారిపోయాడు. లోగడకంటే మరి దూరాలోచనచేస్తూ, మరింతపిరికివాడై పోయాడు. లావుగా, శుభ్రతమరచినవాడుగా తయ్యారయ్యాడు. ఎముకలూ నరాలూ లేనట్లు, వంగినమాంసపు ముద్దలా వున్న అతనిశరీరాన్నిచూచినవా లెవరూ- అత డంతటి క్రూరనేరాన్ని చేశాడంటే నమ్మలేరు.

అతడు మళ్ళీ పాతజీవితంలో పడిపోయాడు. అ నేక నెలలు ఆదర్శమైన గుమస్తాగా పనిచేశాడు. రాత్రులందు రూ -

సేంట్ - విక్టోరియా ఒకచోకబాను హోటల్లో భోంచేసే
వాడు. రొట్టె సాధ్యమైనంతసన్నసన్నగా - కోసుకొని,
సాధ్యమైనంత ఎక్కువసేపు తినేవాడు తర్వాత కర్చీని గోడ
కానించి, తాపీగా పైపుత్రాగేవాడు పగటివేళ ఏమీ
ఆలోచించేవాడుకాదు. రాత్రిలందు కలలేమీలేకుండా
గాఢంగానిద్రపోయేవాడు. ఎర్రగా లావుబారిన ముఖంతో,
నిండినకడుపుతో, ఖాళీయైన బుర్రతో-సుఖంగా వుండేవాడు.

అతని కోర్కెలు చచ్చిపోయినట్లున్నాయ్. అతడు
థెరెసాను గుర్తే తెచ్చుకోవడంచేదు. తాను ముందెప్పుడో
పెండ్లిచేసుకోబోయే బాలికనుగురించి యువకు డూహించు
కున్నట్లు - ఎప్పుడన్నా ఆమెనుతలచుకునేవాడు. తనవివాహ
ఘడియకోసం ఓర్పుగా ఎదురుచూస్తున్నాడు. రాబోయే
స్త్రీనిగురించిగాక-తన కేర్పడబోయే నూతనపరిస్థితిని గురించి
ఎక్కువగా తలపోస్తున్నాడు. ఆ పెళ్ళికాస్తా అయితే - తను
పుద్యోగానికి రాజీనామాయిస్తాడు. ఖులాసాకోసంచిత్రతేఖనం
చేస్తాడు. వీధులవెంట హాయిగా తిరుగుతాడు. ఈ ఆలోచనలే
అతన్ని ప్రతీరాత్రి ఆగొందెల్లోని చీకటిమాపుకు రప్పించు
తున్నాయ్.

ఒక ఆదివారంనాడు, ఏమీతోచక విసుగుపుట్టి, తన
కాలేజీమిత్రుడు తనను స్టూడియోలో వుండనిచ్చినవాడూ,
చిత్రకారుడూనైన యువకునిచూచేందుకు వెళ్ళాడు. ఆ చిత్ర
కారుడు ఏదో పోటీకి పంపేందుకు ఒక నగ్నస్త్రీ చిత్రం
గీస్తున్నాడు. ఈచిత్రశాలలో వెనుకభాగాన సమూహంగా
ఒకస్త్రీ పరుండివుంది. ఆమె లెలవెనక్కు వాల్చింది, శరీ

రాన్ని బిగించి పిరుదులు కొంచెం పైకి ది. లారెంట్ ఆమెవైపు తిరిగిపోయి, పొగ త్రాగుతూ మిత్రునితో మాట్లాడుతూ - ఆమెనే చూస్తున్నాడు. ఆ దృశ్యం అతని రక్తాన్ని వేడక్కించి, ఆవేశం రేకెత్తించింది. సాయంకాలందాకా వుండి. ఆస్త్రీని తనతో ఇంటికి తీసు కెళ్ళాడు. ఒక సంవత్సరంకాలంవరకూ ఆమెను వేశ్యగా వుంచుకున్నాడు. ఆ అభాగ్యురాలి అతడంతో అందగాడనే భ్రమతో, ప్రేమతో పడిపోయింది. ఆమె ప్రాద్దున్న వెళ్ళి, సాయంకాలందాకా చిత్రశాలలో సమూహంగా వుండి, రాత్రికి తిరిగివచ్చేది. తనకిండీ, బట్టా, ఖర్చులూ తనసంపాదననుంచే గడుపుకునేది. అందువల్ల లారెంట్ కు భార మని పించలేదు. లారెంట్ కు- తనపద్ధతేనప్పుడా మెవంచేస్తున్నదా, ఎక్కడున్నదా అనే చింతే లేదు. అతడామెను ఉపయోగ కరమైన అవసరపస్తువుగా- తనశరీరానికి శాంతిని, ఆరోగ్యాన్నీ చేకూర్చేదిగా స్వీకరించాడు. అంతేగాని తాను ప్రేమిస్తున్నదీ తేనిదీ తెలియదు. తాను థెరెసాకు ద్రోహం చేస్తున్నాననే ఆలోచనే అతనిబుర్రలో ప్రవేశించలేదు. అతడు సుఖంగా లావుబాగుతూంటున్నాడు. అంతే - కావలసింది!

ఇంతలో- థెరెసా శోకంగాగడవవలసినగడువు దాటి పోయింది. ఆమె నల్లమస్తులుమాని, లేతరంగులదుస్తులు వేసుకోనాగింది. ఒకనాటిరాత్రి ఆమె లారెంట్ కు మరింత యశావనవతిగా, సుందరంగా నిలిపించింది. కాని, అతని కామయెదుట ఏదో బెరుకుగా వుంటున్నది. కొంతకాలంనుంచీ

ఆమె ఏదోవిధానానా జ్వరంతో బాధపడుతున్నట్లు - హఠాత్తుగా నవ్వడం, అలాగే విచారంతో మునిగిపోవడం మొదలైనవి అతడు గమనిస్తున్నాడు. ఆమెను సగం అర్థంచేసుకోగలుగుతున్నాడు. ఆమె ఒకనిశ్చయానికి రాలేక అలాప్రవర్తిస్తున్నదనుకున్నాడు. ఆమె అనిశ్చితస్థితి అతనికి భయంగాల్పింది. అంతపిరికినరాలస్త్రీతో జీవించడంవల్ల - తనతృప్తికరమైన జీవితానికి భంగంకలుగుతుందేమోనని ఆందోళపడుతున్నాడు. శాంతంగావుండడం, కోర్కెలనుతృప్తిపరుచుకోవడమే తన కౌశల్యవలసినజీవితం. థెరెసాను తనదిగాపొందడంవల్ల తన జీవితం అస్తవ్యస్తం అవుతుందేమోననే అనుమానం వదలడం లేదు.

అసలు-తా నామెను పెళ్ళిచేసుకునేవిధానాన్నిగురించి తీవ్రంగా ఆలోచించవలసివున్నదనేవాస్తవం గుర్తుకురాగానే అతనికి హఠాత్తుగా పిడుగుపడ్డట్లయింది కేమిటా చనిపోయి సంవత్సరంమీద మూడునెల్లయింది. కొంతసేపు - థెరెసా విషయంలోచేతులుదులుపుకుని, ఆచిత్రకారులనమూనాతోనే తృప్తిగా కాలంవెళ్ళబుచ్చుదా మనుకున్నాడు. కాని, తా నంతటిఘోరహత్య చేసింది ఇందుకోసమేనా? తా నామెను పెళ్ళాడకపోతే, తనయెత్తులూ, హత్యా, తర్వాతపడిన హృదయవిదారక భయాందోళనలూ- నిష్ఫలం, నిరర్థకం, హాస్యాస్పదం అవుతాయిగదా! అదీగాక- తాను థెరెసాతో రక్తసాక్షిగా, జీవసాక్షిగా ఒకఒప్పందంచేసుకుని, దానికి కట్టుబడివున్నాడుగదా! ఆమె తనలోనేవుండి- తనను పిలుస్తున్నట్లు, విలాసంగా మెలికెలు తిరుగుతున్నట్లు, ఆమె

తనదేనన్నట్లు అనుభూతిచెందాడు. తానును పెండ్లాడక పోవే- ఆమె కోపంతో, ఈర్ష్యతో తనహృదయ హస్తానిని వెల్లడిస్తుందేమోనని భయపడ్డాడు. ఈ ఆలోచనలు మెదడులో సుళ్ళుతిరగడంవల్ల- మళ్ళీ జ్వరపడినట్లు, అశాంతిపాలై పోయాడు.

ఇదేసమయంలో ఒక ఆదివారంనాడు తన వేశ్య హతాత్తుగా పరారయింది. బహుశా ఆమెకు తనగదిలోకంటే వెచ్చనిపక్కా-, సుఖమైనస్థితి లభించివుంటుంది. దాని కతడంతగా విచారించలేదు. కాని, రాత్రిలందు తనప్రక్కలో ఒక స్త్రీ వుండడానికి అలవాటుపడినందున కొంత అసంతృప్తిగానే వుంది. ఒక వారం ఒంటరిగాగడిపేసరికి శరీరం తిరుగుబాటుచేసింది. ఇంక - పాంట్-నూఫ్ గొండెలోనిమాపుకు పెందరాడే వెళ్ళి సాయంకాలమంతా అక్కడే గడపడం; వాంఛాజ్వలితనేత్రాలతో థెరెసాను చూడడం ఎక్కువయింది. ఎంతోకాలం పుస్తకాలు చదవడంలో నిగ్నమౌతున్న ఆ యువతి అతనిముందు ప్రణయాతిరేకంతో, కోరికలూరించేటట్లుగా ప్రవర్తిస్తున్నది.

ఆవిధంగా ఆయిద్దరూ - సంవత్సరానికిపైగా నిర్లిప్తంగాగడిపి - మళ్ళీ యిప్పుడు కోర్కెలకూ, ఓర్మిలేమిక్కినశమైపోయారు. ఒకనాటిరాత్రి మాపుచుకట్టివేస్తూ లారెంట్ థెరెసాను హాలులో ఆపేశాడు. ఉద్రేకంతోని స్వరంతో - 'నే నీరాత్రికి నీగదిలోకి రానా?' అని అడిగాడు.

ఆమె యూనియన్ పింపజేసేట్లుగా సైగ చేసింది. 'వద్దు వద్దు. మన తమాయించాలి... వెనకా, ముందూ ఆటో చించి ప్రయత్నించాలి' అంది.

లారెంట్ - 'నేను చాలాకాలంచుంచీ వేచిచూస్తున్నట్లే వుంది... నా కింక విసుగ్గావుంది... .. నాకు నువ్వు కావాలి' అన్నాడు.

థెరెసా అతనివైపు భయంకరంగా చూచింది. ఆమె చేతులూ, ముఖమూ వేడిగా కాలిపోతున్నాయ్. ఆమె తటపటాయిస్తున్నట్లు కనిపించింది. తర్వాత, ఖచ్చితంగా - 'మన పెళ్ళి కానియ్. అప్పుడు నీదాన్ని అవుతాను' అంది.

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయం
తైలపోర్లు. (కృష్ణజిల్లా)

17

లారెంట్ అక్కడనుంచి వెళ్ళేటప్పుడు అతనిమనసు ఆందోళనగానూ, శరీరం వశంతప్పినట్లూ వుంది. థెరెసా వదలిన వెచ్చనినిశ్వాస్, ఆమెచేసిన వాగ్దానం అతనిలో పూర్వపుతీవాతురతను ప్రజ్వలింపజేసినయ్. టోపీతీసి చేత బట్టుకుని, చల్లగాలి తనవేడిమిని శాంతపరచాలని, నదీతీరం వెంబడే నడచివెళ్ళాడు.

అతడు రూ-సెంట్ విక్టర్ లోని తనహోటల్ ద్వారం దగ్గరకు వెళ్ళినతర్వాత - పైకెక్కడానికి, ఒంటరిగా తన గదిలోవుండేందుకు భయపడ్డాడు ఇదమితమని చెప్పలేని భయం, పసిపిల్లలకు కలిగినట్లుగా, అనుకోకుండా అతనిలో

కలిగింది. తనచీకటిగదిలో ఎవరో తనకోసం చివున్నా రనుకున్నాడు. అత డింతకుముందెన్నడూ ఇలాంటి అకారణ పిరికితనాలకు లోనుగాలేదు. తన కిప్పుడు ఆవేశించిన దుర్ భ్రమను పటాపంచలుచేసేందుకు అతడు సహేతుకప్రయత్నం చెయ్యలేదు. ఒకసారామాపులోకి వెళ్ళి ద్రాక్షసారాయము గ్లాసులాదిగా త్రాగుతూ అర్ధరాత్రివరకూ గడిపాడు. అతడు ఆరాత్రికి థెరెసా తనను ఆమెగదిలో పడుకోనిస్తే ఈభయం కలిగేదికాదుగదా అనుకున్నాడు. ఆమె అంగీకరించనందుకు కోపంకూడా వచ్చింది.

సారామాపు మూసినందున, అతడు తిరిగి హోటలుకు వెళ్ళిపోవలసివచ్చింది. తన హోటలుమేనేజరుదగ్గరకు వెళ్ళి అగ్గిపెట్టె తీసుకున్నాడు. కొవ్వొత్తికావాలంటే పొడవైన వరండావెంటే వెళ్ళి, ఒక మెట్లవరుసఎక్కివెళ్ళాలి. ఆవరండా ఆ మెట్లవరుసా చివ్మచీకటిగావుండి అతనికి భయంవేసింది. మామూలుగా అయితే నిశ్చింతగా ధైర్యంగా నడిచివెళ్ళి పోయేవాడు. కాని, ఈరాత్రి భయంతోవణికిపోతున్నాడు. ఆ మెట్లవరుసకు మూలగావుండే గూట్లో హంతకు లున్నారనీ, తనమీదమాకి చంపేస్తారనీ భయపడుతున్నాడు. ఆఖ రికి ఒక అగ్గిపుల్ల వెలిగించి వరండావెంటే నడిచాడు. అది ఆరిపోయింది. అతడు కదలకుండా నిల్చుండిపోయాడు. వగర్చు తున్నాడు. పారిపోయే ధైర్యంకూడా లేదు. తేమగోడమీద అగ్గిపుల్లలుగీస్తున్నాడు. వెలగడం లేదు. తనముందు ఎవరివో పదధ్వనులూ, కంఠస్వరాలూ వినిపిస్తున్న వనుకున్నాడు. చేతులు వణికిపోతున్నాయి. అగ్గిపుల్లలు విరిగిపోతున్నాయి.

ఆఖరి కెలాగోనోనేం ఒకపుల్ల వెలిసింది. భాస్వరం చురచుర
మంది. పుల్లంటుకుంది. కాంతి వికసించింది. మనగ వెలుతు
రులో భూతాకారాలుచూచినట్లయింది తర్వాత వెలుగులో
ఏమీ కనిపించకపోయేసరికి హాయిగావూపిరిపీల్చి, జాగ్రత్తగా
మెట్లెక్కి వెళ్ళి కొవ్వొత్తితీసుకున్నాడు. దాన్ని వెలిగించి
ప్రతిచీకటిమూలనూ జాగ్రత్తగాచూస్తూ తనగదిలోకి వెళ్లాడు.

గదిలోకి రాగానే తలుపుకు తాళంవేసుకున్నాడు.
మంచంకిందా మూలల్లోనూ ఎవరన్నా దాక్కున్నారేమో
నని ఆదుర్దాగా వెదికాడు. ఆకాశగవాక్షంగుండా ఎవరై నా
లోనికి దిగవచ్చునని దాన్నికూడా మూసేశాడు. అప్పటికి
గుండెలు కుదుటబడి దుస్తులుమార్చుకున్నాడు. తనపిరికితనం
తనకే ఆశ్చర్యంగా వుంది. హఠాత్తుగా ఇలా భయం ఆవే
ళించడానికి అతనికి కారణం తెలియలేదు.

పడుకున్నాడు. వెచ్చనిదుప్పటిక్రింద హాయిగావుండే
సరికి థెరెసా గుర్తుకొచ్చింది. అతడు బలవంతంగా కళ్ళు
మూసుకుని నిద్రపోవాలని ప్రయత్నించాడు. కాని మనసు
తనయిష్టంలేకుండానే పనిచేయసాగింది. అనేకఆలోచనలు -
ఒకదానికీ మరొకదానికీ లంకెలు- తను తొందరగా పెళ్ళి
చేసుకుంటే రాగల సకలలాభాలు-అన్నీ మనసే చెబుతూంది.
మధ్యమధ్య మరోవైపుకు వత్తిగిలి “ఇంక ఆలోచించను-
నిద్రపోతాను- రేపు ఎనిమిదింటికే లేచి ఆఫీసుకు వెళ్ళాలి”
అనుకుంటున్నాడు. నిద్రపోవాలని ఎంతప్రయత్నించినా,
ఆలోచనలు వాటంతటవే చుట్టుమూగుతున్నాయ్. అతడు
వాటికి పశుడే-పెండ్లిచేసుకోవడానికితగ్గకారణం లేమిటో,

ధరెసాను పెళ్ళాడినందున లాభనష్టా లేమిట నిర్మోహ మాటంగా అంచనా వేసుకుంటున్నాడు.

ఇంక నిద్రరాదని తెలిసి, తననిద్రలేమిజబ్బుకు కోప గించుకుని వెల్లకింతలుగాతిరిగాడు. కళ్ళు తెరచి చీకట్లోకిచూస్తూ తనమనసును ధరెసానుగురించిన ఆలోచనలతో నింపు కున్నాడు. స్థిరభావంపోయి, పూర్వపుకామజ్వరం ప్రజ్వలిం లించింది. తను వెంటనే పాంట్-నూఫ్ దోవకు వెళదామను కున్నాడు. అతనిపూహలు ఆశ్చర్యపడేంతస్పష్టంగావున్నాయ్. కళ్ళు తెరచే తనముందు ఆ యా దృశ్యాలు సృష్టించుకుంటు న్నాడు - తను వీధుల్లోనడుస్తున్నాడు. వేగంగా నడుస్తు న్నాడు. ఇళ్ళు దాటుతున్నాడు, “ఆమలుపు తిరుగుతాను, ఫలానావీధిని వెళతాను, అలాగైతే తొందరగా చేరగలను” అరుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. గొంధె మొగనున్న గేటు కిరుమని మోగింది. చీకటిగా, నిర్జనంగా వున్న గొంధె వెంట నడిచాడు. నకిలీసరకులమ్మేఆవిడ చూడకుండా తను ధరెనాగదికి వెళ్ళే మెట్లు ఎక్కుతున్నందుకు, తనను తా నభినందించుకున్నాడు. తా ననేకనార్లు ఎక్కిన ఆచీకటియిరుకుమె ట్లెక్కుతున్నాడు. పూర్వం అనుభవించినసంతోషం, వెచ్చనికోర్కెలూ విజృంభించాయి. ఆఖరికి మెట్లమీదితలుపును సంజ్ఞగా గీకాడు. తలుపు తెరుచు కుంది. అదుగో ధరెసా - తెల్లగా, చిన్ని చొక్కాతో, ద్వారంలోనిలిచి తనకోసం యెదురుచూస్తున్నది. ‘అయ్యో ఆమె నాకోసంఎంతో ఆదుర్దాగా ఎదురుచూస్తున్నది. వెళ్లాలి’ అనుకుని ముందుకు నడుస్తూ - నిజంగానే కాళ్ళుసాచాడు.

హఠాత్తుగా డలా మంచంమీదినుంచి దిగేసరికి - ఆ పగటికలంత అదృశ్యమయింది. కాళ్ళకింద నేల చల్లగా తగిలింది.

చెప్పలేని కాళ్ళతో, నిశ్చలంగా అలాగేనిల్చుని చెవులురిక్కించి వింటున్నాడు. బైటమెట్లమొగనువదోసవ్వడి అయినట్లుంది. తను థెరెసా దగ్గరకు వెళ్ళాలంటే - అంతకు ముందే దిగివచ్చినమెట్లు దిగాలి. అక్కడగూడుంది. అందులో హంతకులు... ఈ ఆలోచనకలిగేసరికి భయంపితుడై పోయాడు. చుట్టూగదంతా తెల్లని వెలుతురుతో నిండివుండటంచూచాడు. జాగ్రత్తగా మంచమెక్కి ఆదుర్దాగా దుప్పటిముసుగుపెట్టుకున్నాడు. ఏకత్తిపోటునుంచో, ఏమారణాయుధంనుంచో తప్పించుకుని దాక్కున్నంత తృప్తి కలిగింది.

ఆతృప్తితో బాగావూపిరిపీల్చేసరికి రక్తం త్వరితంగా ప్రవహించింది. మెడ మరింతవేగంగా చలించింది. మెడమీద ఏదో కాలినట్లయింది. చెయిపెట్టి చూచుకున్నాడు. కేమిలన్ కరచినచోట ఏర్పడిన మచ్చ అది. దాన్ని అతడు మరిచేపోయాడు. అది తనచర్మాన్ని వదలకుండా, అక్కడే వుండి మెల్లగా తినివేస్తున్నదని భయవిహ్వలుడైపోయాడు. చేతిని లటాలున అక్కడినుంచి తీసివేశాడు. అయినప్పటికీ అది మండడంమానలేదు. అది మాంసాన్ని నములుతూ, కంతంవైపు తొలుస్తున్నట్లున్నది. ఆ మచ్చను గోటితో మెల్లగా గోక్కుంటే బాధలేగ్గుతుందనుకున్నాడు. కాని రెండింతలు పెరిగింది. ఇంక చర్మం చీల్చుకోకుండా - రెండుచేతుల్ని మోకాళ్ళమధ్య బిగించి అణచి

పెట్టాడు. మెడ మరదలుతున్నది - భయం పళ్ళు గజ
గజలామతూ కొట్టుకుంటున్నాయి.

ఇంక అతని ఆలోచనలు కేమిలన్ తో నిండిపోయాయి. ఇంతవరకూ నీటమునిగిపోయిన అతడు లారెంట్ నిద్రను భంగపరిచింది లేదు. థెరెసాను గురించి ఆలోచన పెరిగేసరికి ఆమె భర్త భూతం ప్రత్యక్షమవుతుంది. లారెంట్ కళ్ళు తెరిచేందుకు భయపడుతున్నాడు. తను చంపినవాడు ఏమూలో వున్నాడని అనుకోసాగాడు. ఒకక్షణాన తన పక్క విపరీతంగా కదిలినట్లయింది. కేమిలన్ ఆ పరుపుకింద దాక్కుని, దాన్ని పూపుతున్నాడనీ, హంతుకుట్టి క్రిందికి పడదోసి, రొమ్ముమీద ఎక్కి కూర్చుని చంపుతాడనీ అనుకున్నాడు. కిందపడకుండా పరుపును గట్టిగా కరుచుకున్నాడు. రోమాలు సిక్కబొడిచినయ్.

కొంతసేపటికి - పక్కకదలడంలేదనేసంగతి గుర్తించాడు. అతనిలో గొప్పచూపు కలిగింది. లేచి, ఆరిన కొవ్వొత్తి వెలిగించి తన మూర్ఖత్వం తనే నిందించుకున్నాడు. గ్లాసు ముందుండినీళ్ళు తాగాడు. ఆ ద్రాక్షసారా తాగడం తప్పయింది. ఇవ్వాలనా కేం జరిగిందో తెలవడంలేదు... అసలు నే నివేమీ ఆలోచించుకోకుండా పడుకోవలసింది. రేపు ఆఫీసుకు వెళ్ళకం ఆలస్యమవుతుందేమో... ఇక నిద్ర పోతాను' అనుకుని, కొవ్వొత్తి ఆ రేపేశాడు. తలదిండ్లో దూర్చి కొంత సేదదీరినట్లయి, ఆలోచించరాదనే నిశ్చయంతో, నిద్ర పోవయత్నించాడు. అలసటవల్ల నరాలుస డలసాగినయ్.

అతని అలవాటుప్రకారం గాఢనిద్రలో పడలేదు. శరీరం సడలిపోతున్నట్లు; మనస్సు సగం మెలకువగానే వున్నట్లు అంది. తనకు వస్తున్న ఆలోచనలను పారదోలుతున్నాడు. మెలకువతనంతో పోరాడుతున్నాడు. కొంచెం మగత నిద్రపట్టేసరికి-అతని శక్తి నిద్రపోయింది. మనసూ స్వాధీనం తప్పింది. అంతరంగంలో పూర్వపు ఆలోచనలు ఒకటొకటే వరుసగా శలెత్తి, వివశమైన అతన్ని స్వాధీనంచేసుకుంటున్నాయ్. కళ్ళు తెరచి చీకట్లో పూహిస్తూచూచిన దృశ్యాలు ఇప్పుడు మళ్ళీ జరుగుతున్నాయ్. మళ్ళీ ఆవీధులూ, మలుపులూ త్వరత్వరగా నడిచాడు. పాంట్-నూఫ్ గొందెలో ప్రవేశించి, చీకటి వరండాలో గుండా, మెట్లు సమీపించాడు. తేమ గోడలు తాకుతూ, అస్పష్టపు జ్ఞానాసనలు పీలుస్తూ మెల్లెక్కి-తలుపు శట్టాడు. ఈ సారితలుపు తీసింది థెరెసా కాదు - కేమిలన్. తను శవశాలలో చూచినట్లు ఆకుపచ్చగా, భయంకర వికృతాకారంతో, తెల్లని పశుమధ్యగా సాచిన నల్లని మచ్చల నాలుకతో, జగుప్సాకరంగా నవ్వుతున్న కేమిలన్ శవం తనవైపు చేతులు చాచి ఆహ్వానిస్తున్నది.

లారెంట్ కెవ్వునకేక వేసి, దిగ్గునలేచి కూర్చున్నాడు. మంచువంటి చెమటతో తడిసిపోయాడు. మళ్ళీ తన మూర్ఖాలోచనలకు తననే తిట్టిపోసుకుని, దుప్పట్లు నిండా ముసుగు పెట్టుకుని, నిద్రపోప్రయత్నించాడు. మళ్ళీ క్రిందటి సారివలెనే మెల్లమెల్లగా అర్థనిద్రాస్థితికి వచ్చేసరికి మళ్ళీ ప్రయాణం ప్రారంభించాడు. థెరెసాకూ తనకూ మధ్యనున్న దోవను క్రమంగా గడిచాడు. మెల్లెక్కి తలుపు గోకాడు. మళ్ళీ

తలుపు తెరిచిందికూడా థెరెసాకుబదులుగా - కేమిల్స్ శవమే. మళ్ళీ భయవిహ్వంబుడై లేచి కూర్చున్నాడు. మేము నన్నప్పడు ఆభూతాన్ని పారద్రోలే శక్తి వుంటున్నది. నిద్రపడుతూండగానే శక్తులన్నీదూకమై ఎడతెగని ఆ చెడుకలకు వశమై పోతున్నాడు. ఆ కల రాకుండా చేసే శక్తి ఏదైనావుంటే దాని కోసం ఏదైనా యిచ్చేస్తా ననుకున్నాడు. మళ్ళీ నిద్రించ ప్రయత్నించాడు.

ఈవిధంగా పదిపన్నెండుసార్లకుపై గా జరిగింది. కునుకుపట్టగానే అంతరంగం థెరెసాను కామేచ్ఛతో కోర సాగేది. అతడు మళ్ళీ ప్రయాణించేసి, థెరెసాకుబదులుగా కేమిల్స్ భూతాన్ని కలుసుకుని కెవ్వుమనడంతో నిద్రతేలి పోయి భయం మిగిలేది. చివరి కా భయం భరింపరానిదై పోయింది. నిద్రపోవడమే భయ మనిపించింది. ఇంక వేగలేక, లేచి, అస్పష్టమైనకోపంతో, పగటిదుస్తులు ధరించాడు ఆకాశగవాక్షంలోడుండా ఆకాశం బూడిదరంగుగామారడం కనిపించింది. రాత్రంతా నిద్రలేనందుకూ, తానట్టివైరికలలకు లోనై పిరికితనం ప్రదర్శించినందుకూ పట్టరానంత కోపంగా వుంది.

లాగూతోడుక్కుని వళ్ళువిరుచుకున్నాడు. మొఖమూ కళ్ళూ రుద్దుకున్నాడు. “నే నివన్నీ ఆలోచించకుండా వుండ వలసింది. నిద్రపోవలసింది. ఆఫీసుకు వేళకు వెళ్ళేట్లు ప్రవర్తించ వలసింది... అబ్బా! థెరెసాగనుక రాత్రి నాకోర్కెను ఆమోదించివున్నట్లయితే, ఆమె నాతో పడుకునివున్నట్ల యితే...” అని మళ్ళీ తనలో తా ననుకున్నాడు.

థరెన కిలాంటిచెడుకలలూ, భయమూ రాకుండా చేసిన విజయం అతన్ని కొంతదిటపుపరిచింది. మొఖం నిండానీళ్ళుకొట్టుకున్నాడు. దువ్వెనతో జుత్తు వెనక్కుతోసు కున్నాడు. ఈస్వల్పపుముస్తాబే అతనిభయాలను పోద్రోలింది. మనసును తేరుకొనజేసింది. ఇప్పుడు సహేతుకంగా ఆలోచించసాగాడు. అతనిశరీరంలో బడలికతప్ప భయమనేది లేకుండాపోయింది.

తనలోతాను- “కాని; నేను పిరికిపందను కాను. నాకు కేమిలస్ అంటే గడ్డిపోచంతలెళ్ళుకూడా లేదు... ఆ బక్కకుంకనాపరుపుకిందవున్నాడనుకోవడంహాస్యాస్పదం. బహుశా యింకప్రతీరాత్రి అలానేభ్రమపడతానేమో... నిజంగా, సాధ్యమైనంతతొందర్లో వెళ్ళిచేసుకోవాలి.... థరెసా నన్ను కాగలించుకుంటే- నేను కేమిలస్ నుగురించి ఆలోచించలేను... ఆమె నాకంతాన్నీ మెడనూ ముద్దుపెట్టుకుంటుంది. కాలు తున్నట్లున్న ఆబాధను అప్పుడనుభవించను... ఆ మచ్చ ఎలావుందో చూద్దాం” అని అనుకున్నాడు. అద్దం వద్దకు వెళ్ళి మెడను చూచుకున్నాడు. అది పాలి పోయిన గులాబిరంగుగా వుంది. దానిమీద కేమిలస్ పండ్లగుర్తులున్నాయని లారెంట్ గుర్తించాడు. ఆవూహతో అతనిలో ఒకరికమైన ఆవేశం ప్రవహించి, రక్తం తలవైపు పరుగెత్తింది. ఆమచ్చ పైకిరేగే రక్తపుటలవల్ల ఏర్పడింది. రక్తమంతా ఎరుపురంగుకు తిరిగింది. తెల్లని తనమెడమీద ఆమచ్చ ముదురు ఎరుపురంగుతో కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నది. వెంటనే ఆప్రాంతంలో ముళ్ళుగుచ్చుకున్నట్లయింది.

వేలాదిసూదులు గాయంలోకి దిగుతున్నంత వరకు కలిగింది. అతడు హడావుడిగా కాలర్ పైకిలేపి గాయం పించకుండా కప్పుకున్నాడు.

‘అర్థంతేనివ్వడం... థెరెసా దీన్ని పూరికే మానేస్తుంది... ఆమెముద్దులే దీన్ని సయంచేస్తాయి... అస లివన్నీ ఇలాఅలోచించే నే నెంతమూర్ఖుణ్ణి!’ అనుకున్నాడు. టోపీ పెట్టుకుని క్రిందికి దిగాడు. మెట్లమూలనున్న ఆ గూడును దాటేటప్పుడు నవ్వువచ్చింది. అయినా - చీకట్లో ఏమీ దాక్కునిలేదనే ధైర్యం కలిగాకనే చకచకా క్రిందికిదిగాడు. బై టపడ్డాక, నిర్జనమైన వీధులవెంట మెల్లగా నడువసాగాడు. అప్పుడు ఉదయం అయిదుగంటలయింది.

లారెంట్ ఆ పగలంతా ఎంతోబాధగా గడిపాడు. నిద్ర తోసుకువస్తూంటే, కుర్చీలోనే కునుకుతూ - ఏ అధికారో వస్తున్నచప్పుడు కాగానే తోలుబొమ్మలా తలెత్తినాలుగుకాగితాలు చదివేవాడు. మళ్ళీతనకు తెలియకుండానే కళ్ళుమూతలుబడేవి, తలవూగుతూవుండేది. ఈ ఎడతెగని కృత్యంతో మరీ అలసిపోయి, భరించలేనంత ఆందోళనతో పగలంతా గడిపాడు.

ఆరాత్రి, ఎంతబడలికగావున్నప్పటికీ - థెరెసాను చూడాలని షాపుకువెళ్లాడు. ఆమె జ్వరంతగిలినట్లుగా, అలసిపోయినట్లుగా తనవలెనే నిరుత్సాహంగా కనిపించింది. అతను కూర్చోగానే, మేడమ్ రేఖన్ - “షాపం! మన థెరెసా రాత్రంతా సరిగా నిద్రపోలేదు. పీడకలలుగన్నట్లున్నది...”

ఆమె వెళ్లిపోయి పెట్టడం చాలాసార్లు వినబడింది... తెల్ల వారేసరికి చాలాజబ్బుగావున్నట్లు కనిపించింది" అని చెప్పింది.

అత్త మాట్లాడుతూండగా, థెరెసా తనకళ్ళన్నీ లారెంట్ మీదే వుంచింది. వాళ్ళ ఇద్దరి ముఖాల్లోనూ ఒకేరకమైన సరాలవణుకు ప్రసరించింది. తమ ఇద్దరి భయమూ పరస్పరం తెలిపోయినట్లయింది. వాళ్లేదురెదురుగా రాత్రి పది గంటలవరకూ కూర్చునేవున్నారు. పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకుంటున్నప్పటికీ - కళ్ళతోనే పరస్పరం నిశితంగా పరీక్షించుకున్నారు ఒకరినొకరు అర్థంచేసుకున్నారు; నీటిలో మునిగి చచ్చినవానిదండయాత్రకు వ్యతిరేకంగా, తామిరువురు ఏకమయ్యే ఘడియను తొందరగా చేరాలని చూపులతోనే చెప్పుకున్నారు.

18

థెరెసా కూడా గతరాత్రంతా కేమిలన్ భూతంచేత బాధింపబడింది.

లారెంట్ వుండేకంతో చేసిన నూచన- సంవత్సరానికి పైగా ఏమీ పట్టనట్లుండి ఒక్కసారిగా కలయికనుకోరిన అతని చర్య - ఆమెను వెచ్చగా కదిలించివేసింది. ఒంటరిగా ఒక్కమీద పడుకుని, తమ పెండ్లి త్వరలోనే జరక్కతప్పదని ఆలోచించేసరికి ఆమె శరీరం దురదపెట్టినట్లయింది. తర్వాత అర్థనిద్రావస్థలోవుండగా - కేమిలన్ ఎదురయ్యాడు. లారెంట్

వలెనే ఆమెకూడా కామవాంఛతోనూ, భూమిమంతోనూ
గిజగిజతన్నుకుంది. అతనివలెనే - తమ పెండ్లిదండ్రులే, తన
ప్రియుడు తనకొగిలిలోవుంటే - ఇలాంటి పీడకలలు
రావనుకుంది.

ఆ స్త్రీపురుషులలో - ఒకేసమయంలో-శక్తియుక్తులు
దెబ్బతిన్నట్లయింది. రక్త, కామ బాంధవ్యం ఏదో ఆ
యిద్దరినీ ఏకంచేసింది. వాళిద్దరు ఒకేకారణంగా ఒకేసారి
వణికిపోతున్నారు. ఒకేరకంగా వ్యధలుపడుతున్నారు.
ఇలాంటి మానసిక శారీరక మమైక్యత - హఠాత్పరిణామ
ఆఘాతాల ఫలితంగా ఏకమైన ఇద్దరిమధ్యా ఏర్పడడం సహ
జమే. తమ అవయవాలకు అతికించబడి, ఇద్దరినీ బంధించిన
గొలుసును వాళ్లు సులభముగా మోస్తూ సంవత్సరకాలం గడి
పారు. హత్య చేశారు. తర్వాత పదిహేను నెలలకాలం తమ
సంకెలలు విడిపోయాయనీ, స్వతంత్రులమనీ అనుకున్నారు.
ఎవరికివారుగా చేతనైనవిధంగా ఇతరులను ప్రేమించడం
కూడా జరిగింది. కాని; వాస్తవవిషయాలప్రబోద్ధలంతో -
వాళిద్దరూ సన్నిహితులైన రహస్యాలు మాట్లాడుకోవడం
జరిగింది. ఆగొలుసు బిగుసుకున్నట్లయింది. హఠాత్తుగా ఈ
సత్యం తెలిసేసరికి - ఆ యిద్దరూ శాశ్వతంగా పరస్పరం
బందీలమని గ్రహించి నిర్ఘాంతపోయారు.

ఆమర్నాడే-ధరెసా, లారెంట్ ను పెండ్లిచేసుకునే అవ
కాశంకోసం రహస్యపుటెత్తులు ప్రారంభించింది. అది అనేక
అపాయాలతో కూడిన కష్టకార్యం. ఆప్రేమికులు-తాము అనా
లోచితంగా పొరపాటు పనిచేస్తామేమోననీ, ఇతరులలో అను

మానం కలుస్తామేమోననీ, కేమిలన్ మరణంవల్ల తమకు
 గలలాభానికే తేలిగ్గా బట్టబయలుచేస్తామేమోననీ వణికి
 పోయాను. తమకుతామై పెండ్లిసంగతి ప్రస్తావించరాదని
 గ్రహించారు. మేడమ్ రేఖన్ గాని, గురువారపురాత్రులు
 వచ్చే అతిథులుగాని తమయిరువురికీ పెండ్లిజరగాలని నూచించే
 టట్లు చెయ్యాలనే మహా తెలివైన యెత్తు వేశారు. తాము
 చెయ్యవలసిం దేమిటంటే - ఈ పెద్దమనుషులబుర్రల్లో,
 థెరెసా పునర్వివాహంచేసుకోవడం మంచి దనే వూహను
 ప్రవేశపెట్టడం. ముఖ్యంగా - ఆ వూహ తమమెదడుల్లోనే
 పుట్టిందనీ, అది పూర్తిగా తమస్వంతసూచనేననీ వాళ్ళు
 విశ్వసించేటట్లు చెయ్యాలి.

అది అత్యంతసమర్థతతో నటించవలసిన సుదీర్ఘ
 హాస్యనాటకం. థెరెసా, లారెంట్ లు తమపాత్రలను చక్కగా
 తగినట్లుగా ఎన్నుకుని, తమ ప్రతీచర్యనూ, ప్రతీస్వల్ప
 వాక్యాన్నీ తూచి తూచి ప్రదర్శించసాగారు. వాళ్ళ అంత
 రాత్మలు - ఓర్మినశించి - తొందరపెడుతున్నా - వాళ్ళ పిరికి
 తనం బలవత్తరమై, చిరునవ్వులప్రశాంతిని నటించేట్లు
 చేసింది.

ప్రతీరాత్రీ కేమిలన్ భూతం కలలోవచ్చి వాళ్ళను
 నిప్పల్లో పొర్లిస్తున్నది. థెరెసా చీకటిపడిన తర్వాత తనపడక
 గదిలో వెళ్ళలేకపోతున్నది. ఆ పెద్దగదిలోని చీకట్లలో
 ప్రతీ అంగుళానా ఆ భయంకరభూత ఆకృతులు కనిపిస్తూ
 ఆమెను నరకయాతనకు గురిచేస్తున్నాయ్. అందువల్ల
 ఆమె లాంతరు ఆర్పకుండా, తలుపులు బిగించుకుని,

తెల్లవార్లు నిద్రపోకుండా, కళ్లు తెరుచు గడప వలసివచ్చింది. అయినా నిద్రాభారంతో మరెప్పులు వారేసరికి-కేమిలన్ శవం తటాలునమాకి చేతులుచాస్తున్నది. ఆమె కెప్పుడుని కళ్లు తెరుస్తున్నది. తెల్లవారేసరికి, హీన నిద్రతో డస్సిపోయి - భారంగా శరీరా నీచుడుకుంటూ పగటిపనులలో నిమగ్నమవుతున్నది

లారెంట్ అవస్థ మరీ దుర్భరంగావుంది. రాత్రులు నిద్రించ లేకపోవడమేగాక, గదిలోనే అడుగుపెట్టలేనంత భయగ్రస్తుడై పోయాడు. అనేక రాత్రులు వీధులవెంట తిరుగుతూనే గడిపాడు. ఒక రాత్రి, విపరీతంగా వర్షంకురుస్తుండగా ఒక వంతెనకింద తలదాచుకున్నాడు. ముణగదీసుకుకూర్చుని చలితో నరాలు గజగజలాడుతూంటే, వంతెనమీదనుంచి పడుతున్న బురదధారలను చూస్తున్నాడు. ప్రతిధారా ఒక కేమిలన్ శవంలాగా వ్రేలాతున్నట్లు కనిపించి గుండెలు పీచుపీచుమంటూ-తెల్లవారేవరకూ, ఆరుగంటలసేపు అలానే వున్నాడు. తెల్లవారినతర్వాత విపరీతజ్వరంతో గదికిచేరుకున్నాడు.

ఒక రాత్రి తలుపుకు రెండేసితాళాలు వేసి పడుకునేవాడు. అయినా ఆభూతం నిరాఘాటంగా ప్రవేశించి, అతన్ని నరకయాతనలో పడవోసేది. థెరెసా వెచ్చనికొగిలి తలుచుకుంటే - కేమిలన్ భూతపుకొగిలిలో నలిగిపోతున్నట్లు మారి గుండెలవిసిపోయేవి.

ప్రతిరాత్రీ ఆప్రేమికులభయం ఎక్కువవుతూన్నది. తమ ఆలింగనాలూ ముద్దులూ నూత్రమే తమ నీ పీడకలలూ,

భయాలను విముక్తులను చేస్తాయనే ఆశతో వాళ్ళు ఆతురత పడుతున్నారు. కాని, దూరాలలో చనతో తమభావాలను పైకిపొక్కనీయకుండా తమపాత్రలను చక్కగా నిర్వర్తిస్తున్నారు. వాళ్ళలో - ఆ హత్యకుపూర్వం వుండిన కామచాంఛలు మళ్ళీ మేలుకున్నాయ్. తా మే ఫలితంకోసం ఆహత్య చేసిందీ గుర్తు తెచ్చుకున్నప్పుడు వాళ్ళమనసులు కామోద్దీపన పొందుతున్నాయ్. కాని వాళ్లు రహస్యసమావేశాలను ఏర్పాటుచేసుకోలేదు. దొంగచాటుగా ముద్దులుగొనడం గాని, కౌగలించుకోవడంగాని మానివేసి - పూర్తి అమాయక పవిత్రులవలె నటిస్తున్నారు.

తమ పెండ్లివల్ల ఇద్దరికీ పశువాంఛలు తీరతాయనీ, పీడకలలు పోతాయనీ, సుఖనిద్ర లభిస్తుందనీ ఆశిస్తున్నారు. కాని, తమమనఃప్రవృత్తులు విపరీతంగా మారిపోయినట్లూ, తమకు ఆశించినంత సుఖం లభించడం దుర్లభమనీకూడా వాళ్లు గ్రహించారు. అయినప్పటికీ - ఒక పెద్ద అగాధానికి ఇరువైపులా చెరొకరూవుండి కలుసుకోబోతున్నట్లూ; అలా కలుసుకుని ఒకరికొకరు ఆసరాకాకపోతే ఆ అగాధంలో పడిపోవడం తప్పదన్నట్లూ భావిస్తున్నారు. థేరెసా చదివిన నవలలు అనేక విశేషాలతోపాటు పశువాంఛలను తీర్చుకోమనికూడ నేర్పుతున్నాయ్. లారెంట్ ఆశయం - సోమరితనంగా సర్వ సుఖాలూ అనుభవించాలనే జీవితాదర్శం - థేరెసాను పెండ్లాడమంటోంది.

ఇలా వుండగా - థెరెసా, లారెంట్ ల రహస్యపు టెక్తులు ఫలించగారంభించాయి. థెరెసా మానవిచారాన్నీ నిరాశావ్యధనూ నటించసాగింది. కొద్దిరోజులలావుండేసరికి మేడమ్ రేఖన్ చాలా ఆందోళనపడింది. తనమేనగోడల్ని బాధపెడుతున్న సమస్య ఏమిటో చెప్పమనిపట్టుబట్టింది. థెరెసా దిగులుపడుతున్న వితంతువువలె తగినంత మెలకువతో నటించింది. ఏమీ తోచడంతెదనీ, నీరసంగా వుంటూందనీ, నరాలు నొప్పులు పుడుతున్నవనీ, అస్పష్టంగా, వివరాలు లేకుండా చెప్పింది. మేనత్త మరింతవివరంగా చెప్పమని నొక్కిఅడిగితే - తనఆరోగ్యం చాలాబాగుందనీ, తనదిగులుకు కారణ మేమిటో తనకే తెలియదనీ, అకారణంగా ఏడ్చు వస్తున్నదనీ చెప్పింది.

థెరెసా అలా హఠాత్తుగా ఏడుస్తూ, కంఠాని కేదో అడ్డంపడినట్లు వెకివెక్కి, ఆగి, జాలికలిగించే మానాన్ని వహించేది. ఈయువతి పాలిపోతూ, ముడుచుకుపోతూ, ఏదో ఒకఅంతు తెలియని జబ్బుతో చనిపోతున్నట్లు కన్పించేసరికి- మేడమ్ రేఖన్ పూర్తిగాఆందోళనపడింది. తన కీ గోడలుతప్ప ప్రపంచంలో ఎవ్వరూలేరు. ప్రతీరాత్రీ - ఈ పిల్లను తన కోసమైనా రక్షించమనీ, తానుచనిపోయేసమయం వచ్చినప్పుడు - తనకై కన్నీరుకార్చే ఈ ఒక్కనలుసునైనా లేకుండా చెయ్యవద్దనీ భగవంతుని ప్రార్థించేది తను థెరె

సాను కోల్పోయి, చీకటిమావులో గతిలేని ఒంటరిచావు చస్తున్న ట్లూహించుకుని భయపడిపోయేది. ఆయువతిరహస్య వ్యాధిని నివారించే ఔషధంకోసం, మానంగా అగాధమైన దిగులును పొందుతున్న ఆమెను రక్షించడంకోసం పరిపరి విధాలుగా ఆ వృద్ధురాలు ఆలోచించసాగింది.

ఇలాంటి క్లిష్టసమస్య సంఘటిల్లినప్పుడు తనమిత్రుడు మైకాడ్ నే సలహాఅడగాలని నిశ్చయించుకుంది. ఒక గురువారంనాటిరాత్రి - ఆయన్ని ఒక్క-డినే ఆవలికితీసుకెళ్ళి తన ఆందోళ తెలియపరిచింది. ఆయన పూర్వవృత్తిలో అలవాటు చేసుకున్న స్వచ్ఛందధోరణిలో, 'అవునవుచు! థెరెసా కలగుండుపడుతున్నసంగతి, నేను చాలాకాలంనుంచీ గుర్తిస్తున్నాను. ఆమెముఖం అంతనీరసంగా, దిగులుగా కనిపించడానికి కారణమేమిటోకూడా నాకు తెలుసు' నన్నాడు.

మేడమ్ రేఖిన్ ఆదుర్దాగా 'ఎందుకో నీకు తెలుసా? చెప్పు, చెప్పు! మనం ఆమెకు స్వస్థత చేకూర్చితే చాలు' నంది. మైకాడ్ నవ్వుతూ 'ఆ - మందు దేముంది - చాలా సులభం! నీమేనగోడలు తనగదిలో ఒంటరిగా వుండడం వల్లనే అంతనిస్సారంగా వుంది. దాదాపు రెండు సంవత్సరాలనుంచీ ఒంటరిరాత్రులే నయ్యే. ఆమె కొకభర్త అవసరం. ఆమెముఖంచూచిన ఎవరైనా ఈసంగతి యిట్టే చెప్పగలరు' అని జవాబిచ్చాడు.

మాజీపోలీస్ సూపరింటెండెంట్ గారు నిర్మోహమాటంగా కుండబ్రద్దలుగొట్టినట్లు చెప్పిన ఈ మాటలు - మేడమ్ రేఖిన్ తలమీదపిడుగుల్లాపడ్డాయ్. ఆ భయంకరపడవప్రమాదంవల్ల

మేనకోడలిహృదయంలో ఏర్పడినగాయం- ఇప్పటికీ అలాగే వున్నదనీ, నేటికీ అంతబాధనూ కలిగిస్తున్నదనీ మనలావిడ విశ్వసించింది. తనకొడుకు చనిపోయినందున - తనకోడలికి మరోభర్త వుండాలనేవూహే ఆమె క్కలగలేను. ఇప్పుడీ మైకాడ్ మనసారా నవ్వుతూ, థెరెసాకు మగనిఅనసరం వల్లనే జబ్బుగావున్నదని, ఘట్టిగా చెబుతున్నాడు. వృద్ధ మైకాడ్ ఆరాతి వెళ్ళిపోయేటప్పుడుకూడా మల్లీ చెప్పాడు: 'ఆమెను సాధ్యమైనంత తొందరగా పెళ్ళిచేసేయ్. ఆమె పూర్తిగా ఎండి మోడైపోకుండా వుండాలంటే అదే మార్గం. స్నేహితురాలా, అదే నా సలహా - ఇదే ఉత్తమోపాయం!'

తనకొడుకును అందరూ మరచిపోయారనేవూహకు ఆ తల్లి అలవాటుపడలేకపోయింది. వృద్ధమైకాడ్ అతనిపేరైనాయెత్తక, థెరెసాపెండ్లినిగురించి హాస్యధోరణిలో మాట్లాడాడు. తనమాత్రమే అంతరాత్మలో కొడుకును సదా గుర్తుపెట్టుకుంటున్నది. అందరూ మర్చిపోయూ రనకునే సరికి - కేమిలన్ రెండోసారి చనిపోయినట్లనిపించి ఆమె దుఃఖం పెల్లుబికింది ఆ శోకభారం కొంతతగ్గినతర్వాత - తన చిరమిత్రుడు చెప్పినమాటలను పునరాలోచించింది. థెరెసాకు మళ్ళీపెళ్ళిచేస్తే - తనకొడుకును పూర్తిగామరచి పోవడం అవుతుందనీ, అతనిస్థానంలో మరొకపురుషుడుండడం తను సహించలేనేమోననీ భయపడింది. కాని, ఆమె వస్తుతః కరుణామయి. ప్రేమించడం, ఎదుటివారి తృప్తితో తాను ఆనందించడం ఆమె ముఖ్యగుణాలు. అందువల్ల తన కళ్ళ మెదుట నిస్సారంగా నిట్టూర్పులతో భారంగా రోజులు

గడుపుతున్న మేనగోడలిని చూస్తూవుండలేకపోయింది. పెండ్లి అనే మూలధనంతో, కొంతసుఖానందాన్ని కొందామనుకుంది. థెరెసా మళ్ళీ ఆనందంగా జీవించగలిగితే - కాటికికాళ్ళు చాచుకునివున్న తన అంతిమక్షణాల్లో ఇంతదిక్కువుంటుంది, తనబిడ్డల్లో ఒకరన్నా హాయిగావున్నారనేతృప్తికలుగుతుంది. అందువల్ల పెండ్లిచెయ్యడానికే నిశ్చయించుకుంది.

పెళ్ళికొడుకును ఎన్నుకోవడం అంతలేల్వకైన పని గాదు. ఆవృద్ధురాలు థెరెసా యిష్టాయిష్టాలనుగురించి కంటే తన స్వార్థాన్నిగురించి ఎక్కువగా ఆలోచిస్తూంది. థెరెసాకు మళ్ళీ పెళ్ళిచేయడంద్వారా తనకుసుఖం పెరిగించాలనుకుంది. కొత్తగా ప్రవేశించే యువకుడు తను జీవితవిధానాలను అస్తవ్యస్తంచేయరాదు. కొత్తమనిషిని తీసుకురావడమంటేనే భయంగా వుంది. అందువల్ల థెరెసాతో పెళ్ళివిషయం చెప్పలేకపోయింది.

థెరెసా పూర్తిగా అమాయకవిచారగ్రస్తురాలివలె నటిస్తూండగా - లారెంట్ సానుభూతి, సేవాశక్తి గల మిత్రునివలె చక్కగా నటిస్తున్నాడు. అతడెప్పుడూ ఆ స్త్రీ లిద్దరికీ సేవకునివలె సిద్ధంగావుంటున్నాడు. ముఖ్యంగా వృద్ధురాలిని అత్యంతవాత్సల్యంతో సేవిస్తూ - షాపులో తను లేకపోతే ఏషీ సాగదన్నభావాన్ని కలిగిస్తున్నాడు. అతడొక్కనాడైనా రాకపోతే - ముసలావిడ. కేదో వెలితిగా వుండేది. అతడు తనయం దామెకు మరింతఅభిమానం కలిగేందుకే అప్పుడప్పుడు షాపుకురావడం మానేవాడు. అతడు ప్రతిసాయంకాలమూ ఆఫీసునుంచి సరాసరి ఆషాపుకు

వచ్చి వాళ్ళ కవసరమైన సేవలూ, సాయాలూ చేసి, కొట్టుమూసి ఆతర్వాత తనగదికి వెళ్లేవాడు. థెరెసా విచారధోరణికి జాలి పడుతున్న మిత్రునివలె ఎంతో ఆందోళనను నటించేవాడు. ఒకరోజున ముసలావిడను ఒక ప్రక్కకు తీసుకువెళ్ళి, రహస్యంగా “మనం థెరెసాను కోల్పోతాం... ఆమె విపరీతమైన జబ్బులోవున్నదనే సంగతి గ్రహించకుండా వుండలేం... అయ్యో, మనసు ఖానందాలు - మనసాయంకాలపు సంతోషాలన్నీ ఇక ధ్వంసం అయిపోతాయ్” అని ఏడుపుకంఠస్వరంతో చెప్పాడు.

మేడమ్ రేఖన్ ఎంతో మనోబాధతో యీమాటలు వింది. లారెంట్ మరింత ఆత్మగర్వంతో ‘చూడు... నా ప్రియమిత్రుని మరణం ఆమెకు పిడుగులా తగిలింది. ఈ రెండేళ్ళనుంచీ ఆమె చస్తూనే వున్నది. కేమిలస్ ను గురించిన దుఃఖం మరువజేసే దేమీలేదు... ఇంక ఆమె మనకు దక్కదు... అంతా, మనదురదృష్టం’ అని డగ్గుత్తికతో చెప్పాడు. అతడింత సిగ్గుమాలి చెప్పిన మాటలు ఆవృద్ధురాలిని శోకసాగరంలో ముంచివేశాయి. లారెంట్ తన మాటలతోనే, ఆమె కొడుకు పేరును వుచ్చరించడంతోనే ఆవిడను ఏడ్పించగల శక్తి తనకున్నదని - తన యిష్టం వచ్చినప్పుడల్లా తా నామెను ఏడ్పించగలడని గ్రహించి, తన యీ శక్తిని విరివిగా దుర్వినియోగంచేస్తూ ఆమె దుఃఖాతిరేకంతో ఏమీతోచనిపిచ్చి దయ్యెట్లు చేసేవాడు. తన మాటలు వింటున్నప్పుడు థెరెసా అదొకరకంగా, ఏహ్యంగా తన వంక చూచేది. తాను కేమి లన్ గణగణాల్లో దొడ్డవని పొగడుతూంటే - ఆమె

ఆకేమిలన్ నే ఎక్కువ ప్రేమిస్తున్న దేమోనని ఈర్ష్యకూడా కలుగుతున్నది. కాని, నటించక తప్పదు.

ఒకగురువారపురాత్రు లారెంట్ రాకముందే-మైకాడ్, గ్రిపెట్ లు వచ్చి భోజనాలగదిలో కూర్చున్నారు. లారెంట్ రాగానే థరెసావద్దకు వెళ్ళి ఆరోగ్యవిషయాలు పరామర్శించాడు. ఆదరాభిమానాలుగల మిత్రుడుగా ఎదుటివారికి కనిపించేందుకు, కొంచెంసేపు ఆమెనద్ద కూర్చుని నాన్నగైదు మాటలు మాట్లాడాడు. వాళ్ళిద్దరూ అలాకూర్చునివుండగా పరిశీలించిన మైకాడ్, మేడమ్ రేఖన్ చెవిలో “అబుచూడు! నీమేనగోడలికి కావలసినభర్త ఎవడే. సాధ్యమైనంతతొందరగా వాళ్ళ వెళ్ళికి యేర్పాటుచెయ్యి... అవసరమైతే మేం కూడా సాయపడతాం” అన్నాడు.

ఈ సూచన మేడమ్ రేఖన్ కు అన్నివిధాలానచ్చింది. చీకటిలో వుండగా ఆశాకిరణం వెలుగొందినట్లయింది. ఈ పెండ్లివల్ల - తను కొత్తమనిషిని ఇంట్లోకి తేనవసరంలేదు. తనపుత్రుని చిరమిత్రుడు, తమయం దెంతో భక్తిశ్రద్ధలు చూపే ఉత్తముడు - తనమేనగోడలిని చేసుకుంటే, ఇంక ఏలోపమూ వుండదు. తనసానుభూతి, సేవలతో కొడుకువంటి వాడైన లారెంట్, ఈ పెండ్లివల్ల శాశ్వతంగా తనకొడ్చికైపోతాడు. సామెతచెప్పినట్లు థరెసా “కుటుంబంలోనే వుండిపోతుంది.”

ఆరాత్రు అతిథులంతా పాచికలాడుతున్నంతసేపూ, మేడమ్ రేఖన్ ఆ యువతీయువకులజంటనే ప్రేమతో, వాళ్ళ ల్యంత్, తృప్తిగా చూస్తున్నది. ఆచూపులనుబట్టి-లారెంట్

థేరెసాలు తమరహస్యనాటకం ఫలించిందని గ్రహించగలిగారు. వెళ్ళిపోయేముందు మైకాడ్ కొద్దిసేపు మేడమ్తో ఏవో రహస్యమంతనాలు జరిపాడు. శైలపుతీసుకుని బయలుదేరుతూ లారెంట్ ను సగందూరం సాగనంపుతానని, చేయి వుచ్చుకుని తీసుకువెళ్ళాడు.

దోవలో మాజీసాలీసుఅధికారి పెండ్లిసంగతి స్పష్టంగా చెప్పేశాడు. లారెంట్ ఆశ్చర్యమూ, అయిష్టతా ప్రకటించాడు. తాను థేరెసాను సోదరిలా ప్రేమిస్తున్నాననీ, మిత్రుని భార్యను పొందడం పాపమనీ సంకోచం వెలిబుచ్చాడు. వృద్ధమైకాడ్ తనవాదనాపటిమనంతటినీవుపయోగించి-మిత్రుని తల్లినీ, మిత్రునిభార్యనుకూడా రక్షించి, సుఖపెట్టవలసిన బాధ్యతను స్వీకరించవలసిందిగా నచ్చజెప్పాడు. క్రమక్రమంగా లారెంట్ మెత్తబడి- అది దైవదత్తమైన బాధ్యతగా, తన పవిత్రబాధ్యతగా స్వీకరించినట్లు పెండ్లికి ఆమోదించాడు మైకాడ్ అది తనవిజయంగా భావించి పొంగి పోయాడు.

అదేసమయంలో మేడమ్ రేఖన్ మేనగోడలి దిగులుకు కారణంచెప్పవలసిందిగా అనేకరకాల బ్రతిమాలింది. ఆమె అస్పష్టంగామాత్రమే జవాబు లీయడంవల్ల- అత్త, గోడలిని పునర్వివాహంచేసుకోమని అడిగింది. థేరెసా పిచ్చెక్కినంత కోపంగా తనకిష్టంలేదనీ, కేమిలన్ ను మరువలేననీ అంది. మేడమ్ తనఅతరాత్మకు వ్యతిరేకంగా- ఏయువతీ శాశ్వతంగా వితంతువుగా వుండరాదనీ, జీవితం మోడుకారాదనీ చెప్పింది. థేరెసా తన కేమిలన్ స్థానంలో మరొకరిని అంగీక

రించలేనంది. అత్త తటాలున లారెంట్ పేరును బైటపెట్టింది. ఇంక కోడలుమాట్లాడే అవకాశంయివ్వకుండా - ఆ పెండ్లివల్ల జరుగగలలాభాలన్నీ వందరెట్లుగా వల్లించింది. తన జీవిత చివరిదశ శాంతంగా, సుఖంగా గడవాలంటే ఈ పెండ్లి ఒక్కటే మార్గమంది. థెరెసా సాధువుగా, తలొంచుకుని వింటూ, అత్తగారిఅంతిమకోర్కెను తీర్చేందుకు మాత్రమే తా నీ పెండ్లికి వప్పుకుంటున్నానంది. “నేను లారెంట్ ను అన్నవలె ప్రేమిస్తున్నాను. మీ రిప్పుడు కావాలంటున్నారు గనుక - అతన్ని భర్తగా ప్రేమించే ప్రయత్నం చేస్తాను. నా కాక వలసింది మీరు సుఖంగా వుండడమే... నన్నిలా ఒంట రిగా ఏడ్వనిస్తే చాలచుకున్నాను. కాని మీ ఆనందం భంగం అవుతున్నందున - నా కన్నీటిని తుడిచివేసుకుంటాను” అంది.

ముసలావిడ ఆరాత్రొంతా ఎంతో ఏడ్చింది. కొడుకును తనే ముందుగా విస్మరిస్తున్నట్లు, థెరెసా తనసంతోషం కోసమే పెండ్లికి వప్పుకున్నట్లు యెంచింది. మర్నాటివుదయమే ముసలావిడా, మైకాడ్ లు కలుసుకుని - తమ ప్రయత్నాలు ఫలించినట్లు చెప్పుకున్నారు. ఆ సాయంకాలమే ఆ పెండ్లి విషయం ప్రకటిద్దామని నిశ్చయించుకున్నారు. సాయం కాలం 3 గంటలకే మైకాడ్ మాపుకు వచ్చాడు. లారెంట్ ఆఫీసునుంచి రాగానే - ‘థెరెసా వప్పుకుం’ దని రహస్యంగా చెప్పాడు. ఆ గుసగుసలు థెరెసా వింది. ఆయువతీయువకులు కొన్నిక్షణాలపాటు ఒకరినొకరు చూచుకున్నారు. ఇద్దరూ కూడా పరిస్థితులకు లొంగిపోయినట్లు నటిస్తూ - ఆమూడు ముళ్ళూ తొందరగా పడితేచాలు ననుకున్నారు. లారెంట్

లేచి, మేడమ్ రేఖన్ వద్దకు వెళ్ళి, ఆమె చేతిని పట్టుకుని -
'అమ్మా! నీ సుఖం సంగతి మైకాడ్ మహాశయునితో చర్చించాను. నీ బిడ్డలు నిన్ను సంతోష పెట్టేందుకే నిశ్చయించుకున్నారు' అన్నాడు.

'అమ్మా' అనే పిలుపు వినగానే ఆమె హృదయం ద్రవించి మాట్లాడ లేకపోయింది. ప్రేమార్ద్రతతో థరసా చేతిని పుణికి పుచ్చుకుని, లారెంట్ చేతిలో పెట్టింది. ఆ ప్రేమికులు తమ శరీరాల స్పర్శ తగిలేసరికి మొదట్లో కొంచెం వణికారు. కా లేహస్తాలను గట్టిగా బిగించి పట్టుకున్నారు. లారెంట్ తొట్రుపడేకంతంతో - 'థరసా, మనం మీ మేనత్తగారి కోసం - సంతోష సుఖ ప్రదమైన జీవితాన్ని సృష్టించడం - నీకు సమ్మతమేనా?' అని అడిగాడు. ఆమె హీన స్వరంతో - "అవును. మనం నిర్వర్తించవలసిన బాధ్యతగదా" అంది. అప్పుడు లారెంట్, మేడమ్ రేఖన్ వైపు తిరిగి - "నా మిత్రుడు కేమిలన్ చనిపోయేముందు 'నా భార్యను రక్షించు. ఆమెను నీ చేతుల్లో పెడుతున్నాను' అన్నాడు. ఈమెను పెండ్లిచేసుకోవడంలో నేను నా పవిత్ర బాధ్యతను నిర్వర్తించి, నా చిరమిత్రుని అత్తను సంతోష పెడతాను" అన్నాడు.

మేడమ్ రేఖన్ డగ్గుత్తికతో - "అవును, అవును. మిత్రుడా, ఆమెను పెళ్ళిచేసుకో. మమ్మ సంతోష పెట్టు. నా కొడుకు స్వర్గంలోనుంచి నిన్ను చూచి కృతజ్ఞత వెల్లడిస్తాడు" అంది. కన్నీరు తుడుచుకుని - "మీరిద్దరూ ముద్దు పెట్టుకోండి - పెండ్లినిశ్చయమైనట్లే" నంది. థరసా యొక్క రెండు చెక్కిళ్ళ మీదా లారెంట్ ముద్దు పెట్టుకున్నాడు అతని

కేదోబెరుగ్గావుంది ఆమె ప్రియునిచే బహిరంగంగా ముద్దులు పొందడం అదేమొదలు. అవి కాల్చినంతబాధగావున్నాయ్. రక్తం వేగంగా ప్రవహించి ఎన్నడూలేని సిగ్గు ఆవరించింది.

ఆరాత్రి మైకాడ్ తనమిత్రులతో - ఈ పెండ్లిని గురించి మొదటిసారి ఆలోచించిందీ, కృతకృత్యుడయిందీ తనేననీ; ఈవిజయం తనదేననీ పదేపదే చెప్పుకున్నాడు.

ఆప్రేమికులు తమనటనను సర్వార్థసౌష్ఠ్యవంగా నటించారు. ఏవోమహత్తరబాధ్యతను నిర్వర్తిస్తున్నత్యాగజీవులుగా కనిపించారు. ఆచారప్రకారం తండ్రి అనుమతికోసం లారెంట్ ఒకవుత్తరం వ్రాశాడు. ఆయన తన కొకకొడుకున్నాడనేసంగ శే మరచినరైతు. తనజవాబులో - తన ఆస్తిలోచిల్లిగవ్వకూడా లారెంట్కు దక్కనీయదలచుకోలేదుగనుక, వాడు గంగలోకలిసినా తనఅభ్యంతరంలేదని వ్రాశాడు. లారెంట్ అంతకుముందే - తనకు వుద్యోగం చెయ్యాలని లేదనీ, చిత్రలేఖనంలోగల అభిరుచిని పెంపొందించుకోవడం తన ఆశయమనీ స్పష్టంగా చెప్పేశాడు. అందువల్ల ముసలావిడ తనమూలధనంఅంతా థెరెసాకు కట్టంగా వ్రాసియిచ్చేసింది. తనజీవితాన్ని ఆ యువదంపతుల దయాధర్మాలకు లోబరచివేసింది.

పెళ్ళియేర్పాట్లు చురుకుగా సాగుతున్నాయ్. అనేక ఆచారలాంఛనాలు తగ్గించివేశారు. ఆ మిత్రబృందంలోని అందరూకూడా - థెరెసాకు ఎప్పుడు లారెంట్కొగిలిలోకి తోసివేద్దామా అని తొందరపడుతున్నట్లు వ్యవహరించారు. చివరికి ఆరోజు రానే వచ్చింది.

ఆనాటివృద్ధయం లారెంట్, థెరెసాలు తమతమ గదుల్లో అమితోల్లాసంతో మేలుకున్నారు. ఇంక తాము భయపడుతూ గడపవలసిన చివరిరాత్రికూడా ముగిసిందనుకున్నారు. వాళ్ళు ఇంక విడివిడిగా పడుకోనక్కరలేదు. ఇద్దరూకలిసి ఆ భూతాన్ని ఎదుర్కుంటారు.

థెరెసా లేచి చుట్టూచూచింది. తనమంచం కావలసినంత విశాలంగా వుండడంగమనించినవ్వుకుంది. సుజానేవచ్చి తను పెళ్ళికూతురుగా ముస్తాబుచేస్తుందనిఎదురుచూస్తున్నది. లారెంట్ లేచి చాలాసేపు మంచంమధ్యనే కూర్చున్నాడు. ఈఅసహ్యకరమైన చీకటిమిద్దెగదిలో ఇంకపడుకోవలసినఅవసరం లేదనకున్నాడు. అది డిసెంబరునెల. చలిచలిగావుంది. ఇంక తన కొకస్త్రీ ప్రత్యేకంగా వుంటుందనీ, తను ఆరాత్రి నుంచీ వెచ్చగావుంటాననీ అనుకుని చివాలున మంచందిగి, పెళ్ళిదుస్తులు వేసుకోసాగాడు.

వారంరోజులక్రితం- మేడమ్ రేఖన్ అతని ఆర్థికలేమిని గుర్తించి, తను అప్పుడప్పుడు దాచివుంచిన 'అయిదువందల ఫ్రాంకులు ఒకపక్కలోపెట్టి అతని కందించింది. అతడే సిగ్గు, వాదనా లేకుండా దాన్నితీసుకుని కావలసిన మంచి మంచిబట్టలు కుట్టించుకున్నాడు. పెళ్ళికూతురుకు ఈయవలసినలాంఛనబహుమతులుకూడా ఆడబ్బులోనుంచే కొన్నాడు. పెళ్ళికి ధరించవలసిన చుస్తుల్ని కుర్చీమీద వేసి, స్నానం చేశాడు. ఒకసీసా "ఉడుకోలోన్" వల్లంతా రాసుకున్నాడు.

జాగ్రత్తగా ముస్తాబయ్యాడు. చొక్కా తొడుక్కుని. కాలర్ గుండీ బిగించుకొండగా మెడ చురుమంది. గంజిపెట్టిన కాలర్ చర్మాన్ని కోస్తున్నట్లయింది. ఆమెట—యేమిటో చూద్దామని, గడ్డం పైకెత్తి, కాలర్ వదులుచేసి అద్దంలో చూచుకున్నాడు. నీటిలో మునుగబోతున్న కేమిలస్ పళ్ళతో చీల్చిన చర్మపుమచ్చ ఎర్రబారినట్లు కనిపించింది. కాలర్ ఆ పాత మచ్చను కోసి గాయంచేసిం దనుకున్నాడు. భయంతో పెదవులు కరచుకున్నాడు. ముఖం తెల్లబోయింది. చెమట పట్టింది.

ఆ కాలర్ ను గుప్పెటలో నలిపినలిపిపారవేశాడు. మరో మెత్తని కాలర్ తీసి మెడకు తగలకుండా పెట్టుకున్నాడు. మెడను ఎటూ కదల్చకుండా జాగ్రత్తగా మెట్లుదిగి, అద్దె కారులో ఎక్కాడు. ఏమాత్రం కదిలినా మెడమీదిమచ్చ పుండుమీదకారంపడినట్లుగా బాధపెడుతున్నది. పల్లికూతురు యింటికి జేరేముందు, తనతోటి నాకరునొకడిని, వృద్ధమైకాడ్ నూ వివాహసాక్షులుగా కారులో ఎక్కించుకున్నాడు. పాంట్-నూఫ్ గొందెలోనికి వెళ్ళేసరికి అంతా సిద్ధంగావున్నారు. గ్రివెట్, ఆలివియర్లు థెరెసాతరపున సాక్షులు. సుజానే-బాలికలు తా మప్పుడే అలంకరించిన ఆటబొమ్మల్ని చూచినట్లుగా— థెరెసావంక ఆనందంగా చూస్తున్నది. మేడమ్ రేఖన్ నడిచేటపిక లేనప్పటికీ తనబిడ్డలవెంట రాకమాననని బయలుదేరింది.

ఈ గుంపంతా కారులో ఎక్కి మునిసిపల్ ఆఫీసులోకి వెళ్ళారు. వివాహాలరిజిస్ట్రారు వధూవరులచేత ప్రసూనాలు

చేయించాడు. వాళ్లు ఎంతో ఆవేశంతో ప్రతీదానికి “అవును-
అవును” అన్నారు. వారిముఖభంగిమలను గమనించిన గ్రివెట్.
కూడా వాళ్ళ అణకువకు మురిసిపోయాడు. లారెంట్, థెరె
సాలు ప్రక్కప్రక్కనే ఆనుకుని కూర్చున్నప్పుడూ, దేవుని
ముందు మోకరించి ప్రమాణంచేస్తున్నప్పుడూ- వాళ్ళ హృద
యాలలో విచిత్రమైన భయంకరాలోచనలు కదలసాగినయ్యే.
వాళ్ళు పరస్పరంతలెత్తిచూచుకునేందుకే భయపడుతున్నారు.
వాళ్ళు మళ్ళీ కారులో ఎక్కేసరికి- పెండ్లివల్ల సన్నిహి
తులమయ్యాం అనుకోవలసిందిపోయి- మరింత ఎడమై నట్లుగా
విచిత్రానుభూతి పొందసాగారు.

వివాహపువిందుకు అనేకమందిని పిలవకుండా, ఈ
ఏడుగురుమిత్రులే వెళ్ళి - ఒక కొండమీది చల్లని హోటల్లో
అనుభవిద్దామని ముందే నిర్ణయించుకున్నారు. సాయంకాలం
ఆరుగంటలదాకా కారులో షికార్లు తిరిగి, భోజనవేళకు ఆ
హోటలుకు వెళ్ళి విందుగుడిచారు. వధూవరులు ఎదురు
బాడురుగా కూర్చుని ఎవరి ఆలోచనల్లో వారున్నారు. ఉదయం
నుంచీ ప్రతినీ సమూహానికి భారంగా, దీర్ఘంగానే గడి
చిందిగాని, పెండ్లినాటి సంతోషం స్ఫురించలేదు. తోటివారి
కోసం క్లుప్తంగా సమాధానాలిస్తున్నారు, తింటున్నాడు,
తాగుతున్నారు. అన్నీ మంత్రవతుగా చేస్తున్నారేగాని -
వుండవలసిన మానసికోత్సాహం కలగలేదు. వాళ్ళ కింకా
ఆ హత్యకముందువలెనే- తమకలయికకు ఏదో అడ్డంకివున్నట్లే
వుంది. లారెంటుకు ప్రతిక్షణానా ఆ కేమిలన్ కరచిన మచ్చ
వుండులా కలకవేస్తున్నది. థెరెసా అర్థంకాని ఆందోళనలకు

వివశయైపోతున్నది. తమకు పెండ్లిజరిగిందనీ, పరస్పరం ప్రేమసల్లాపాలు జరుపుకుంటూ బహిరంగంగాకూడా ఆనందించడం తమహక్కునీ వాళ్ళమనసులు విశ్వసించడంలేదు.

అతిథులు తమయెదుటనే వాళ్ళు 'నీవు, నీవు' అని సంబోధించుకుని మమైక్యతను చాటాలని పట్టుబట్టారు. అలా చేసినా ఆత్మీయత ఏర్పడలేదు. తమయిద్దరిమధ్యా ఏదో అగాధం ఏర్పడి వెడల్పుగా పెరుగుతున్నట్లుంది. వాళ్ళంత ముభావంగా వుండడం అతిథులకునచ్చలేదు. మేడమ్ రేఖన్ కు ప్రతినిమిషాన కొడుకు గుర్తునస్తూండడంవల్ల బహిరంగోల్లాసాన్ని సహించేస్థితిలోలేదుగనుక - ఈ దంపతులముఖభంగిమలు ఆమెకు బాగానచ్చాయి. ఆఖరికి గ్రివెట్ వాళ్ళ నానందపరిచేందుకై, సారాపాత్రను చేతఎత్తి పైకిలేచాడు- "మనయువమిత్రులబిడ్డల సుఖానందాలకోసం ఈ పానీయం సేవిద్దాం" అని ప్రకటించాడు. ఈమాట వినేసరికి ఆప్రేమి కులగుండెట్లో సుడిగుండాలు లేచినయ్. వాళ్ళలో చనల్లో తమకు పిల్లలువుడతారనేసంగతి ఎన్నడూ కలుగలేదు. ఇది జ్ఞర్ణించుకోలేనిఆశ్చర్యంగా వెగటువేసింది. కాని, మర్యాద లాంఛనాలకోసం తాము సారాపాత్రలు గీలించి త్రాగక తప్పలేదు.

విందు పెందరాఫే ముగిసింది. అతిథులు వాళ్ళను శోభనపుగదిలోకి పంపిగాని ఇళ్ళకు పోమన్నారు. వాళ్లు గొందెలోనిషాపుకు చేరేసరికి తొమ్మిదిన్నరైనా కాలేదు. వెంటనే పెళ్ళికుతురుదుస్తులుమార్చేస్తున్నామని అత్తా, సుజానేలు ప్రక్కగదిలోకి వెళ్ళారు. పెళ్ళికొడుకుతో అతిథులు

మోటుసరసాలు సాగించారు. ఆడవాళ్ళు దగ్గరలోలేనందున వాళ్ళలైరిక కూచవలసి అంతులేకపోయింది. చివరికి సుజానే, ముసలావిడా శోభనపుగడినుంచి ఇవతలికి వచ్చి - పెళ్ళి కొడుకుకోసం, పెళ్ళి కూతురు ఎదురుచూస్తున్నదని చెప్పారు. లారెంట్ యునుసున్నట్లుగా ఒక్కసారిగా తలెత్తి శూన్యంలోకి చూచాడు. ఏవో ఆనోశనగా, ఎబ్బెట్టుగా వుంది. మిత్రులు చాచిన హస్తాలను అభివందనపూర్వకంగా స్వీకరించి మెట్లెక్కి వెళ్ళాడు.

థెరెసాపున్నగడిలోకి - త్రాగిమత్తెక్కినవాడిలాగా ప్రవేశించి, తూలిపిపోకుండా తలుపుకు జేరగిలబడి నిల్చున్నాడు.

21

లారెంట్ జాగ్రత్తగా తలుపుగడియవేశాడు. ఎబ్బెట్టుగా, కష్టంగావున్నట్లుగా గదంతా కలయజూచాడు. నెగడు చక్కగా ముడుతూంది. బల్లమీద లాంతరూ, నెగడు మంటలూ తెల్లని, పసుపుపచ్చనికాంతిని గదంతా విరజిమ్ముతున్నాయి. మేడమ్ రేఖన్ ఆగడిని శోభనానికితగ్గ అందంగా అలంకరించింది. పూవులూ, లేసులూ, సువాసనలూ, చాందినీలూ, కొత్తదుప్పట్లూ - అన్నీ అమరిక ఆగడి - భోగ్య యోగ్యమైన ఏకాంతంగా, ఏసవ్వడివారని ప్రశాంతప్రదేశంగా, వెచ్చగా, నవ్యప్రేమపక్షులగూడుగా వుంది. అందలి

అందాలూ, సువాసనలూ బలీయమైన కామవాంఛలు రేకె
త్తించడానికి అనుగుణంగా వున్నాయి.

థరెసా ఒక లోతుకుర్చీలో నెగడుకు కుడివైపుగా
కూర్చువివుంది. గడ్డంకింద చేయిపెట్టుకుని, నెగడులోనికి
దీర్ఘంగా చూస్తున్నది. చిన్నిలంగా, కురుచజాకెట్టూ ధరిం
చిన ఆమె నెగడుమంటలకాంతిలో మంచుగడ్డంత తెల్లగా కని
పిస్తున్నది. ఆజాకెట్టు పై అంచు క్రిందికి జారి, గులాబీరంగు
భుజం మెత్తగా కనిపిస్తుంది. ఆప్రదేశాన్ని నల్లనిజుట్టుపాయ
ఒకటి కొంచెంగా కప్పతున్నది. లారెంట్ ప్రవేశించినప్పుడు
ఆమె తలతిప్పిచూడనైనా లేదు.

లారెంట్ మాట్లాడకుండా అక్కడకు వెళ్ళి-కోటూ,
నెక్టై వగైరా తీసివేశాడు. వదులుగావున్న చొక్కాతో
థరెసాను సమీపించాడు. ఆమె నిశ్చలంగా, దీర్ఘలోచనలో
వున్నట్లు గ్రహించాడు. ఆచ్ఛాదనతోలగినభుజాన్నిచూచాడు
జలదరింపుతోవంగి, ఆ మెత్తనిభుజం సలంమీదముద్దుపెట్టుకో
బోయాడు. థరెసా చివాలున భుజాన్ని వెనక్కు
లాక్కుంది. ఆమె ఏహ్యమూ, భయమూ కలిసినచూపుతో
సూటిగా, విచిత్రంగా చూసేసరికి-లారెంట్ కుకూడా భయమూ
విసుగూ కలిగినట్లు వెనుకంజవేశాడు. నెగడుకు ఎడమ
వైపుగా, థరెసా వైపుతిరిగి, ఒకకుర్చీలో కూర్చున్నాడు.
అయిదు నిమిషాలకుపైగా మానంగా, నిశ్చలంగా అలా
కూర్చుండిపోయారు. మధ్యమధ్య నెగడులోనికట్టెలు బ్రద్దలై
ఎర్రనిమంటలు లేస్తున్నాయి. వాటికాంతి ఈ హంతుకుల
ముఖాలపై రక్తమేఘంలా పడుతున్నది.

ఆ ప్రేమికులు ఒకే గదిలో ఏకాంతంగా గడిపి రెండు సంవత్సరాలకుపై నే అయింది. థరెసా, రూ-సేంట్ విక్టర్ లోని మిద్దెగదికి వెళ్ళి గడిపివచ్చిన తర్వాత మళ్ళీ వాళ్ళ ప్రణయకలాపానికి అవకాశం చిక్కలేదు. తాము ఏరాత్రి కోసమై ఇన్ని నెలలుగా కలలుగన్నారో, కేమిలన్ ను హత్య చేశారో, మానసికనరకభాధ లనుభవించారో - ఆరాత్రి యిప్పుడు లభించింది. వాళ్ళు చేతులు చాస్తే చాలు - ఒకరి కొగిలిలో ఒకరు ఇమిడిపోవచ్చు. కాని, ఏదో శక్తి తమ చేతు లలో నరాలు లేకుండా చేసింది. తమ శరీరాన్ని కాల్చిన కోర్కెలు హఠాత్తుగా చల్లారిపోయినట్లయింది. ఒకరిముఖం ఒకరు చూచుకుంటూ నిస్సారంగా, వెగటుగా, మందమ తులుగా కూర్చుండిపోయారు. లారెంటు పెదవులు థరెసా భుజాన్ని తాకకముందే- వాళ్ళ కామం నశించిపోయింది. ఒక రకమైన అసహ్యతా, భయకంపనా కలిగాయి.

వాళ్ళిద్దరూ తమమనసులో కామం ప్రజ్వలింపజేసు కోవాలని ప్రయత్నించారు. లేకపోతే తాము రెండేళ్లుగా ప్రదర్శించిన ప్రహసనం నిరుపయోగమూ, హాస్యాస్పదమూ ననిపించింది. కాని, తమ శరీరాలలోని మాంసమూ, నరాలూ కూడా కరిగిపోయినట్లయింది. నెగడుకునేరోవై వునా కూర్చుని గతితోచని బాధితుల్లా వున్నారు. అప్పుడు లారెంటు-తా మొకప్పుడు గడపిన గాఢకామాతురప్రణయవిశేషాలను గుర్తు చేసి, తన వూహలద్వారా మరల ప్రణయకాంక్షకలిగించా లని ప్రయత్నించాడు. థరెసావై వు వంగి - థరెసా! మనం ఈ గదిలో గడిపిన మధ్యాహ్నాలు గుర్తున్నాయా ... నేను

ఆ వొడ్డివోవకు వచ్చేవాడిని. ఇప్పుడు ముఖద్వారంగుండా వచ్చాను... మనం స్వతంత్రులం. ఇంక మనం ఏ ఆటంకమూ లేకుండా హాయిగా ప్రేమించుకోవచ్చు' నన్నాడు.

అతను సంకోచిస్తూ మాట్లాడుతున్నాడు. మాటల్లో జీవంలేదు ఆమె కుర్చీలో నిశ్చలంగా కూర్చుని, సాలోచనగా నెగడులోకి చూస్తున్నది. ఆమాట లామె వినడంలేదు. లారెంట్ మళ్ళీ చెబుతున్నాడు. “ఇది నీకు గుర్తున్నదా? నా కొక కలవచ్చిందని చెప్పలేదూ... ఒకరాత్రంతా నీతో గడపాలనీ, నీతోపాటు పడుకుని, నీకొగిలిలోనే నిద్రపోయి, నీముద్దులతో మేల్కొన్నానీ కలగనలేదూ! ఆ కలను మనం విజయచేసుకోబోతున్నాం” అన్నాడు. థెరెసా తనచెవికింద గొణుగుతున్నస్వరం ఎవరిదాలని ఆశ్చర్యపోతున్నట్లు అతన్ని చూచింది. అదేసమయంలో కొత్తమంటలకాంతిలో అతని ముఖమీద ఎర్రనికాంతిపడింది. అదిరక్తసిక్తమైన హంతకుని ముఖంగా కన్పించి- థెరెసా వణికిపోయింది. అతడు మరింత దగులుగా, మరింతకష్టంగా చెప్పసాగాడు. “మనం విజయం పొందాం, థెరెసా! అడ్డంకులన్నీ గడిచాం. మనం ఒకరి కొకరం స్వంతమయ్యాం... ఇక భవిష్యత్తంతా మనదే గదూ!... స్థితిమైనసుఖాలు, తృప్తికరమైన ప్రేమ నిండిన భవిష్యత్తు... కేమిలస్ ఇకలేదు...”

లారెంట్ మాటపూర్తిచెయ్యలేదు. నాలుక పిడచ గట్టుకుపోయింది. మెడ బిగిసిపోతున్నట్లయి ఆగిపోయాడు. కేమిలస్ పేరు థెరెసాను నఖశిఖపర్యంతం కుదిపివేసింది. ఆహంతకులద్దరూ తెల్లబోయి, వణుకుతూ, ఒకరినొకరుచూచు

కున్నార. వాళ్ళజ్ఞాపకాలన్నీ ఒక్కసారి వర్షాకాలపు ఉసుళ్ళ
లాగా లేచినయ్. లారెంట్ ఆపేరు నుచ్చరించగానే కేమి
లస్ భూతంవచ్చి ఆదంపతులిద్దరిమధ్యాతిష్ఠ వేసుకూర్చుంది.
వాళ్ళమనస్సుల్లో ఆ భయ-కరహత్యోదంతం దృశ్యాలుగా
కనిపించసాగింది. ఒకరికల్లోకరికి ఆ కథను వల్లించుకున్నయ్.
మాటలఅవసరంలేకుండానే గతానికిసంబంధించిన పతివివ
రాన్నీ వల్లించుకుంటున్నారు. ఆభయ-కరసంభాషణను ఆపి
వేసేందుకుగాను లారెంట్ కోపంగా లేచి, కాళ్ళుకేలమీద
బాదుతూ గడంతా తిరిగాడు. బూట్లువిడిచి, చెప్పలు తొడు
కువచ్చి కూర్చున్నాడు.

వాళ్ళు తమపూహల్ని దూరంచేసేందుకు పిచ్చాచటి
మాట్లాడుకోసాగారు. అతఃకోరికను ఆమె గ్రహించింది.
ఏదోక్షుప్తంగా సమాధానాలిస్తున్నది. అతడు గడింగొడ్డిక్కగా
వుందన్నాడు. ఆమెలుపుకిందిసందులోనుంచి చలిగాలి
వస్తుందిలే అంది. ఇద్దరూ అప్రయత్నంగా తలుపువేపుచూ
చారు. అకారణంగా భయవిహ్వాలైపోయారు. లారెంట్
త్వరత్వరగా గులాబీలనూ, మొక్కలనూ పొగడసాగాడు.
తోచినప్రతిదాన్నిగురించి ఏమేమోకల్పించి చెబుతున్నాడు.
ఆమె “అవును, కాదు, ఆ, ఊ” అని మాత్రం సమాధానం
యిస్తూ సంభాషణ ఆగిపోకుండా పొడిగిస్తూంది. వాళ్ళమాట
లకు తలా, తోకా లేదు. ఆ మాటల నిర్లక్ష్యంవెనుక-
భయంకరమైన ఆగోచనలపరుగునుఅరికట్ట పయల్పిస్తున్నారు.
కాని, తమకళ్ళు ఆకథను వల్లిస్తూనేవున్నాయి. అని చెబుతు
న్నకథకు కామాలూ, ఫుల్స్టాపులూ లేవు. నోళ్ళు పలుకు

తున్నమాటలకంటే- కళ్ళు మానంగా చెబుతున్నమాటలు పరస్పరం స్పష్టంగా అర్థంచేసుకుంటున్నారు. హఠాత్తుగా తమహృదయాలలోని ఆలోచనను బైటికి మాటల్లో చెప్పడం ప్రారంభిస్తే- ఎదుటివారికి తేలిగ్గా అర్థంకాగలదు. కళ్ళ సంభాషణ వాస్తవంగా జరుగుతున్నట్లున్నది. ఒకరిమాట లొకరికి కంఠతాళాచ్చిననటీనటుల్లాగావున్నారు ఆదంపతులు.

లారెంటు గులాబీలను మాటల్లో వర్ణిస్తున్నప్పుడు- అతనికళ్ళు కేమిలస్ బోటులోంచి పడిపోవడాన్నీ, మునుగు తూవేసినకేకల్నీ చెబుతున్నాయని థెరెసాకు తెలుసు. ఆమె “అవును” అన్నప్పుడు- ఆమెకళ్ళు హత్యాసమయం లో తాను ఫలానావివరాన్ని చూచానని చెబుతున్నాయని లారెంటు అర్థంచేసుకుంటున్నాడు. తమమనసులోనిమాటలు పరస్పరం తెలుసునని గ్రహించినప్పటికీ వాళ్లు ఆనవసరసం భాషణ ఆపలేదు. అలామాట్లాడ్డం మానివేస్తే- మనసులోని వ్రాహతే- తమయిష్టంలేకపోయినా, నోటివెంట వెలువడతాయని భయం.

వాళ్ళకళ్ళసంభాషణ - మిత్రునిజలవంతాన లారెంట్ షాపులోప్రవేశించడంతో ఆరంభమై, రహస్యప్రణయోద్రేకాలూ, హత్యలోచనలూ, హత్యావివరాలూ గడిచి - శవశాలవరకూ సాగింది. హఠాత్తుగా థెరెసా మనసులోని ప్రశ్నను బైటికి అనేసింది. “నువ్వతన్ని శవశాలలో చూశావా?” లారెంట్ ఆ ప్రశ్న వస్తుందని ఒకనిమిషం క్రితమే తెలుసుకున్నాడు. వూపిరాడనిస్వరంతో ‘అవును’ అన్నాడు. వాళ్ళు ఆలోచనతో మంచగడ్డలాగైపోయారు.

వెచ్చదనంకోసం చేతుల్ని నెగడువైపుచాచుకున్నారు. కొద్ది సేపటికి మళ్ళీ థరెసా 'అతను మరీ బాధపడినట్లు కనిపించాడా?' అని అడిగింది. ఆ పేరునుమాత్రం ఉచ్చరించలేదు. లారెంటు సమాధానమివ్వలేక, భయభ్రాంతుడై, లేచి పక్క-వైపు నడిచాడు. మళ్ళీ చరచరా వెనక్కువచ్చి, చేతులు సాచి, థరెసాదగ్గరకు వెళుతూ - 'ముద్దుపెట్టు' అన్నాడు.

థరెసా లేచి, నెగడుప్రక్కనువుండే గోడఅంచును ఆనుకుని, తల వెనక్కువంచుకుంది. లారెంటు ఆమెకు మెడను చాచి చూపుతున్నాడు. తెల్లనిమెడమీది గులాబిరంగు మచ్చను ఆమె ఇప్పుడే చూచింది. అతనిలో పురకలెత్తిన రక్తం వేగంగా ప్రవహించి ఆమెచుట్టరై, పెద్దదయింది. అతడు 'ముద్దు...ముద్దుపెట్టు' అని మెడను మరీదగ్గరకు జాపుతున్నాడు. ఆమె తనతలను మరింత వెనక్కు వంచుకుని - 'అ దేమిటి? నీ కక్కడ ఒకమచ్చ వుందని నాకు తెలియదే!' అంది. తనప్రేలికొనతో ఆ మచ్చను తాకింది. లారెంటుకు ఆప్రేలు తనమెడలో దిగుతున్న ట్లనిపించింది. ఆమెస్పర్శ తగలగానే, అతడు హఠాత్తుగా తలను వెనక్కులాక్కున్నాడు. బాధామయంగా కెవ్వుమన్నాడు. 'అదా... అదా...' అని తొట్టుపడ్డాడు. అబద్ధంచెప్పలేక - "కేమి లస్ నన్ను కరిచింది అక్కడే - నీకు గుర్తులేదా - ఆపడ వలో... అదేముందిలే, నయమైపోయిందిలే... ముద్దు పెట్టు - ముద్దు" అంటూ ఆ అభాగ్యుడు కాలిపోతున్నతన మెడను సాచాడు. థరెసా విషరీతిమైనఅసహ్యన్ని కోపంగా

వెళ్ళగక్కుతూ - 'ఛీ - అక్కడ కాదు... దానిమీద రక్తంవుంది' అంది

ఆమె మళ్ళీ కుర్చీలో వాలిపోయింది. లారెంట్ నిర్భాంతపోయాడు. తటాలునవంగి, పశుబలంతో ఆమెతలను రెండుచేతుల్తో పట్టుకుని ఆమెనోటిని తనమెడమచ్చమీద అదుముకున్నాడు. ఒకక్షణంసేపు ఆమెతలను కదలనివ్వలేదు. ఆమె జావగారిపోయింది. పూపిరాడనినిట్టూర్పులు విడుస్తూ, లారెంట్ మెడమీద బిగుసుకున్నది. తర్వాత అతనిపట్టును వదిలించుకుని, నోటిని గట్టిగా తుడుచుకుని, నెగడులోనికి తుప్పుకున వుమ్మివేసింది. ఆమె ఒక్కమాటైనా పలకలేదు.

లారెంట్ తనపశుత్వానికి సిగ్గుపడ్డాడు. ఆ మచ్చ ఎంతోదురదపుట్టి భయంకరాలోచనలను రేకెత్తించినందున- వాటినిపోగొట్టేసమర్థత థెరెసాముద్దులో వున్నదని ఆశించి అలాచేశాడు. కాని, ఆమె ముద్దు చలిగా, నిర్జీవంగా తగిలే సరికి అతనికి దుర్భర మనిపించింది. ఇంక తా నామెముద్దును సహించలే ననుకున్నాడు. తాను బలవంతంగా పొందిన ఆ ముద్దే, అతన్ని పీడించింది. తర్వాత ఆయిద్దరూకూడా భయంకరనిరాశాకూపంలో పడిపోయినట్లయింది. తమ వాంఛలూ, ప్రయణరక్తమూ శాశ్వతంగా చల్లారిపోయాయనుకున్నారు. ఆమె పులిముందు లేగిలా అల్లలాడే హృదయంతో, నిశ్చలంగా కూర్చుంది. అతడు గదంతా కలయదిరుగుతున్నాడు.

లారెంట్ కిటికీవద్దనుంచి వెనక్కుతిరిగేసరికి భూతం ప్రత్యక్షమయిందనుకున్నాడు. నెగడుకూ, బట్టలబీరువాకూ

మధ్యగలచీకటిమూలలో కేమిలన్ కనిపించాడు. అతనిముఖం ఆకుపచ్చగా, వంకరటింకరగా, - తను శవశాలలోచూచిన విధంగా వుంది. లారెంట్ ప్రమాన్పడి నిల్చుండిపోయాడు. మూర్ఛాగతుడవుతున్నట్లుగా, కుర్చీని ఆనుకున్నాడు. పూపిరిఆగిపోతున్నట్లు మూలిగేసరికి థరేసా తలెత్తిచూచింది. లారెంట్ భయకంపితస్వరంతో - 'అక్కడ - అక్కడ!' అని ప్రేలుతో చూపించాడు. అతనిభయం ఆమెనుకూడా అంటుకోగలగా ఆవేశించింది. ఆమె తటాలునలేచి వచ్చి అతన్ని ఆనుకునుంచుంది.

కొంతసేపటికి తెప్పరిల్లి, ఆమె "అని, అతనిబామ్మ" అని గొణిగింది. తనమాట ప్రస్తుతభర్తకుతప్ప పూర్వభర్తకు వినిపించరా దనుకుంది. నిక్కబాడిచినవెంట్రుకలతో లారెంట్ "అతనిబామ్మా?" అన్నాడు, విశ్వసించనట్లు. ఆమె "అవును, నీకు గుర్తులేదా? నువ్వేగా ఆచిత్రాన్ని గీసిందీ? మాలత్తయ్య దాన్ని యీగదిలోనుంచి తీసివేసి, తనగదిలో పెట్టుకుంటానంది... మర్చిపోయిందేమో..." నని చెప్పింది. అతడు "అవునవును. అతనిబామ్మే" నని విశ్వాసం ప్రకటించాడు. ఆచిత్రపుకొయ్యచటం కనిపించి ధైర్యంవహించాడు. కాని తాను చిత్రించినబామ్మవివరాలు తనకే గుర్తులేక భయంగొల్పుతున్నది. ఆచిత్రం ఆచీకటిలో శవంపుర్రెలాగా భూతంలాగా భయంగొల్పుతున్నది. అచ్చంగా తాను శవశాలలో చూచినదానిలాగానే వున్న దా తల. భయం విపరీతమై గుండెలు పీచుపీచుమన్నాయ్. పూపిరితిరక్క ఆయాస

పడుతున్నాడు. ఇంక భరించలేక-“వెళ్ళి, దాన్ని తీసెయ్” అని యువతిని కేక పెట్టాడు.

ఆమె వణికిపోతూ “ఊహ...నాకు భయం” అంది. లారెంటు ఆచిత్రాన్ని చూడకుండా తలతిప్పుకోలేకపోతున్నాడు. చూస్తూంటే ఆపచ్ఛనిముఖంలోని తెల్లనికళ్ళు తన కళ్ళను చిల్లులుపడజేస్తున్నంతపదునుగాభయపెడుతున్నాయి. భార్యను బ్రతిమాలుతూ “ఇదుగో- బ్రతిమాలుతున్నాను. దణ్ణంపెడతాను- వెళ్ళి, దాన్ని తీసెయ్” అన్నాడు. ఆమె చేయలేనంది. అతడు “దాన్ని గోడవేపు తిరగేద్దాం. అప్పుడు మన కేభయం వుండదు” అన్నాడు. “వద్దు- నే ముట్టలేను” అంది.

ఆ హంతకుడు పిరికిపందగా, నిర్విణ్ణుడుగా ధైరసా వెనుక దాక్కున్నాడు. ఆమెను గట్టిగా పట్టుకుని, ఆచిత్రం వైపు బలవంతాన నడిపించాడు. తనకూ, ఆచిత్రానికీ మధ్య ఆమెను కవచంలా వుంచుకున్నాడు. గోడదగ్గరకు వెళ్ళిన తర్వాత, చేతినిఎత్తి మేకుకోసంవెదికాడు. ఆచిత్రంచూపులో చూపుకలపలేక తలదించుకున్నాడు. చేయివణికింది. “అవును. నువ్వుచెప్పిందే నిజం ధైరసా! మీమేనత్తతీసేస్తుందిలే రేపు” అన్నాడు. ఆమెను వదిలి వెనక్కుపరుగెత్తాడు. మళ్ళీ గదంతా కలయదిరుగసాగాడు. కేమిలన్ ఆగదిలో పొంచి యుండి, తమమీదపడి పగలీర్చుకోప్రయత్నిస్తున్నాడనే ఆలోచన అతన్ని వదలడంలేదు. ఏమాత్రంచప్పుడువినిపించినా కంపించిపోతున్నాడు. నిప్పుతోక్కినట్లు గం తెస్తున్నాడు.

కొంత సేపటికి మెట్లమీద వదోనడుస్తున్న చప్పుడు సన్నగా వినిపించింది. లారెంట్ ... “అదుగో, ఎవరో మెట్లెక్కుతున్నారు. అవి నారహస్యనూర్గపుమెట్లు- వాటిని ఈ సమయంలో వాడుకునే దెవరు?” అన్నాడు. థరెసా కూడా నీటమునిగిన భర్తను గురించే అనుమానిస్తూ భయపడుతున్నది. ఇద్దరికీ యుచ్చేయటలుపోసినయ్. ఇద్దరూ లేచి గది అవతలి పక్కకు పరుగెత్తి, ఏడుగన కేమిలన్ భూతం తలుపు తెరుచుకు వస్తుందోనని మిడిగుడ్లుపెట్టి చూస్తున్నారు.

ఆ మెట్లమీదిశబ్దం దగ్గరై, స్పష్టమై, ఆయిదునిమిషాలకు ‘మ్యావ్’ అనే ధ్వనితో, తలుపుగీరుడు వినిపించింది. వాస్తవానికి పొరపాటున ఆగదిలో బంధించబడిన పెంపుడు గండుబిల్లి “ఫ్రేంకోయిస్” బైటికి వెళ్ళే ప్రయత్నంచేస్తూ యీ ధ్వనులను కలిగించింది. ఫ్రేంకోయిస్ కు లారెంట్ అంటే మొదటినుంచీ ఎంతోభయం. ఆతని ఆవేశధోరణిని చూచి, దానికి భయంవేసి, బైటికి పో ప్రయత్నిస్తున్నది. దాన్ని లారెంట్ ఇప్పుడే చూచాడు. “ఆపిల్లితో కేమిలన్ భూతం ప్రవేశించింది. దాన్ని చంపితీరతాను... అది మనల్ని పొంచిచూచి, గూఢచారిలా వ్యవహరిస్తున్నది” అన్నాడు. తాము లోగడ ప్రణయడోలికల్లో పూగినపుడు ఆపిల్లిని గురించి థరెసా ఆడిన హాస్యాక్తులు కూడా గుర్తుకువచ్చినయ్. దానికి తమరహస్యాలన్నీ తెలుసుగనుక దాన్ని వుంచరాదనుకున్నాడు. ఒక్కతన్నకు చంపేద్దామనుకున్నాడు. కాని దాని కళ్లు కేమిలన్ కళ్ళవలె కన్పించి భయంగొల్పడంవల్ల కాలెత్త

లేకపోయాడు. తలుపుతీయగానే అది బుసకొట్టికట్లు అరిచి తుర్రుమని పారిపోయింది.

ఇంక వాళ్ళకు నిద్రపట్టలేదు. తమ కూపిరాడనంత ఇరుగ్గా, వేడిగా వున్న ఆగదిలోనుంచి ఎప్పుడు బైటపడదామా అని ఇద్దరూ తహతహతాడుతున్నారు. కళ్ళయినా మూయకుండానే భళ్ళున తెల్లవారింది. వణికిపోతున్న లారెంట్ నిర్భయంగా కేమిలస్ చిత్రపటాన్ని చూచాడు. తనమూర్ఖతను నిందించుకుంటూ దాన్ని తీసివేశాడు. థెరెనా కుర్చీ మీదినుంచి లేచి - తాము సుఖంగా కాముకేళితో రాత్రి ననుభవించినట్లు యితరులకు తెలిపేందుకై - ప్రక్కనూ, దిండ్రనూ నలిపివేసింది.

లారెంట్ నూతనధైర్యంతో - 'ఇదేం బాగుండలేదు ... నేను పెళ్ళిచేసుకున్నది సుఖంలేకుండా మేలుకునేందుకు గాదు ... మనం పసిపిల్లల్లా ప్రవర్తిస్తున్నాం ... అసలు నువ్వే ఈ భయపుటూహాలన్నీ నాలోకూడా ప్రవేశ పెడుతున్నావు. ఈ రాత్రికన్నా సంతోషంగావుండి, సుఖపెట్టేందుకు ప్రయత్నించు' అన్నాడు క్రూరంగా. ఎందుకో తెలియకుండానే వికటంగా నవ్వాడు. ఆమె బితుకుబితుకుగా అతన్ని చూస్తూ - 'అలాగే ప్రయత్నిస్తాను' అంది. ఆ ప్రేమికుల శోభనపురాత్రి అలా గడిచింది.

ఆతర్వాత రాత్రులు కూడా ఇంతభయంకరంగానే గడువ
సాగినయ్యి. ఏభూతాన్నుంచి రక్షించుకునేందుకు తామిద్దరూ
పెళ్ళిచేసుకుని ఏకమయ్యారో - ఆభూతం యిద్దరూకలిసి
పున్నప్పడు మరింత నరకయాతనపెడుతున్నది. ఏచిన్నిసద్ద
యినా భూతమే నడచివస్తున్నట్లున్నది. ఏనీడను చూచినా
భూతమేనవ్వతూ కత్తులుదూస్తున్నట్లున్నది. ఏసంభాషణ
చేసినా వాళ్ళకు అపాయమే ఎదురై నట్టు వెర్రెక్కుతున్నది.
ఒక్కొక్క ప్రత్యేకపరిస్థితి - ఒక్కొక్కమైన మానవులలో
ఎలాంటిమార్పులను తెస్తాయో తెలుసుకుంటే చాలా విచి
త్రంగా వుంటుంది. ఈమార్పులు శారీరకంగా ప్రారంభమై,
మానసికంగా విస్తృతమై, వ్యక్తిత్వాన్ని ఆవరిస్తాయ్.

థెరెసాతో సంబంధంలేకముందు లారెంట్ పశుతు
ల్యుడు. కడుపునిండా తిండి, వంటినిండా బట్ట, ఉద్రేకాన్ని
చల్లార్చేందుకు ఏదోఒకఆడది వుంటే అతనికి సరిపోయేది.
స్వార్థంతప్ప మంచిచెడూ ఆలోచించేవాడే గాదు. థెరెసా
ప్రణయంతో అతనిలో మానవత్వం మేలుకుంది. శరీరంతో
పాటు, మనసుకూడా కొన్ని ఆకళ్ళను అలవరచుకుంది.
మనసు సున్నితమయింది. ఆసున్నితత్వంవల్ల అతనికోర్కెలు
పశుతుల్యంగా తీరడంలేదు - మానసికతృప్తి ముఖ్యం అని
పిస్తున్నది. ఈ సున్నితమనస్తత్వంవల్లనే ప్రతీదానికీ పసిపిల్ల
వాడిలా హడలిపోతున్నాడు. ఇది థెరెసావల్ల అతనిలో

ప్రవేశించిన ఒకదీర్ఘ వ్యాధి. ఈ వ్యాధివల్లనే అతడు సరకయా తనకు లోనవుతున్నాడు. ఇప్పుటికీ అతని అంతరాత్మలో దయా దాక్షిణ్యాలు గోచరిస్తున్నాయి. తనకు సుఖం లభిస్తుందంటే తనకు తానే మాత్రం చేసేందుకూడా సిద్ధమే కాని, ఆలోచనలు చేస్తే భయానికి దాసుణ్ణి చేస్తున్నాను. పగలంతా తనకు భయానికి తనే ఎగతాళిచేసుకునేవాడు. కాని, పొద్దుగ్రుంకేస్తే థరెసాను చూచేసరికి సున్నితజ్వరం ప్రారంభమై భయం కలకవేసేది.

థరెసాకు గొప్పమార్పుకు లోనయింది పదేళ్ళ వయసునుంచీకూడా ఆమె ప్రత్యేక ఉత్సాహ, శక్తులు సద్వినియోగం కానందుకు - పొంగిననదిలాగా వుండేది. లారెంటుతో సంబంధం కలవడంతో ఆ ప్రత్యేకత, శక్తులూ సద్వినియోగం అయినట్లు, నిండిన నది యిచ్చవచ్చినట్లు కట్టలు తెంచుకుని ప్రవహించినట్లుయింది. అప్పుడు కామం కోసమే జీవిస్తున్న స్త్రీలాగా ప్రవర్తించింది. తగ్వాతిహత్యా ఆతర్వాతి భయంకరదినాలూ ఆమె నరాలను - తుపాను చెట్లను భీభత్సంచేసినట్లు - మొదలంటా కదలించేవేసేయ్. ఆమెకు జన్మతఃగల ఆలోచనాశక్తి, సున్నితమనస్తత్వమూ ఆదెబ్బలనుండి కోలుకోలేకపోయినవి. ఒకోసారి కేమిలస్ భూతంముందు మోకరిల్లి తుమాపణవేడుకుందా మనుకోసాగింది.

ఈయువతీయువకులలో జరిగిన మరొక షరిణామంకూడా గమనించదగ్గది. వారికి ప్రణయం కలిసినప్పుడు ఒకరికోకరు బంగార వెలిగారంటా అవసరంగా అతుక్కుపోయేవారు. ఒకరి

లోపాన్ని మరొకరు పూరించేవారు. అతనిబలిష్ఠపుంస్త్యాన్ని ఆమెసోకుమార్యం పూరించేది. ఆమె వవాంఛాతిరేకాన్ని అతనిరసికత్వం తృప్తిపరిచేది. కాని, ఆమెతీవ్రత నశించింది. అతనిసున్నితత్వం పోలేదు. అవల్ల ఆమె ప్రభావం బలవత్తరం అయింది. అందువల్ల అజంగా ఆమె మానసికవ్యధ చెందడమేగాక - అతడే ముందెరుగని మానసికఅలజడికి పశమైపోయాడు.

మొదట్లో కొన్ని వారాలవరకూ వాళ్ళకు మొదటి రాత్రివలెనే గడిచింది. నిద్రతో, కేమి భూతభయంతో పోరాడుతూ, కుర్చీలలో కూర్చునే తెల్లవాళ్ళేవాళ్లు. చివరికి అలసిపోయి తెల్లవారినతర్వాత గంటో, గంటన్నరొ కుర్చీలలోనే కునికేవారు. మరికొన్నివారాలకు - కూర్చునే ఓపిక నశించింది. అవయవాలు బిగుసుకుపోతున్నట్లు బాధ పడుతున్నారు. ఇంక ఏదోఒకవిధంగా ముగించమీద పడుకోక తప్పదనుకున్నారు. థెరెసా ముందుగా మంచమెక్కి, గోడపైపక్క ముఖంపెట్టి, పట్టెచుకావిలించుకు పడుకునేది. ఆమె అలాపడుకున్నతర్వాత లారెంటు ధైర్యంచేసి ఈవలి ప్రక్కను పడుకునేవాడు. ఇద్దరూ ఒకేదుప్పటి ముసుగుపెట్టుకునేవారు. ఇద్దరిమధ్యా ఖాళీగా వుండేది. కాని, ఆఖాళీలో కేమిలన్ పడుకున్నట్లే వుండేది. అతని తడిశరీరం తమకు తగిలినట్లే, ఆ శవవాసనలు ముక్కులుబ్రద్దలుచేసినట్లే వణికిపోయేవారు ఎంతధైర్యం తెచ్చుకున్నా ఆ శవం తమమధ్య నుంచి కదిలేది గాదు.

జనవరి నెలలో ముకలుకొరికే చలిగావుంది. ఆచలిసీ, మధ్యనున్న శుభ్రమైన చలిమంచుకు నేందుకు లారెంటు - తటాలున ధరెసా ముద్దులు పెట్టుకునేవాడు. ఆ మెను ఎగతాళిగా రెట్టించి, ముద్దు పెట్టుకో మనేవాడు. కాని ఆముద్దులు చలిచలిగా, సుఖంగా వుండేవి. ముద్దులనే సంతోషభావమే వుండేదిగాదు. సంతచలితో వణిపోయేవారు. లారెంట్ తన భయాన్ని కప్పి ముచ్చకు నేందుకు ప్రగల్భాలు పలికేవాడు.

భార్యతో 'ఎందుకూ అంతభయం? కేమిలన్ తలుచుకుని భయపడుతున్నావ్ గదా? ఛీ - వట్టిపిరికిదానివి. వాడు చచ్చి శిథిలమైపోయి కూడా వుంటాడతే?' అనేవాడు. కాని, ఆపే రుచ్చరించగానే తనే మరింత భయంతో మనసులో కొట్టుమిట్టాడేవాడు. ఎన్ని చెప్పినా, ఎన్ని ముద్దులాడినా తమ ఇద్దరికీకూడా భయంతప్ప కోర్కెలు ప్రజ్వలించేవికాదు. తాను వితంతువును పెళ్లిచేసుకోలేదు - నీటిలో మునిగిచచ్చిన భర్తగల ఒక పరస్త్రిని పెండ్లాడినట్లయింది.

23

క్రమక్రమంగా ఆయిద్దరికీ పిచ్చైక్కే పరిస్థితి దాపురించింది. లారెంట్ తన భయకారణాన్ని సహేతుకంగా విమర్శించుకుని - ఇంక ధరెసాను పొందకుండా వుండలేననుకున్నాడు. ఆమెను గట్టిగా కౌగిలించుకుంటే కేమిలన్ భూతం పారిపోతుందనీ, తమ పూర్వవాంఛలు మేలుకుంటాయనీ అనుకున్నాడు. అప్పటికి ధరెసాకూడా అదే ఆలోచన

చేస్తున్నది. హత్యకూ, నశకయూ - లోనై కూడా -
తాము సుఖించే ప్రయత్నంచేయ్యవలసింది. వెర్రితనమను
కుంది. ఏమైనా సరే లారెంట్ ను కా భయాన్ని
పార ద్రోలుకోవడమో, ఆ కాగిలిక్కూడా పోవడమో
చెయ్యాల్సిగాని, ఇలా ఎడమెడంగా వుండరాదు అనుకున్నది.

ఆయిద్దరూ ఒకరాత్రి గాఢంగాకొనిచుకున్నారు.
ఎముకలు పెట పెటలాడేంత బిగువుగా నిద్రించుకున్నారు.
కామవాంఛకు బదులుగా - బాధా, భయం రేకెత్తినయ్యి.
తమ అవయవాలు స్పృశించుకునే సరికి - కాలుతున్న బొగ్గులు
తగిలినట్లయింది. తమ శరీరాలనుధ్య భూతానికి తావీయ
రాదని, బాధతో మూల్గుతూ మరింత గట్టిగా కావిలించు
కున్నారు. అయినప్పటికీ కేమిలన్ శవం తమ శరీరాలనుధ్య
అతుక్కుపోయినట్లే వుంది. తమ శరీరాలు కలుసుకున్న
భాగాలు చలికి వణుకుతున్నట్లూ - మిగతా శరీరభాగాలు
వేడిగా కాలుతున్నట్లూ వుంది.

వాళ్ళ ముద్దులు క్రూరంగా వుండేవి. థెరెసా భర్త మెడ
మీద గల మచ్చను ముద్దు పెట్టుకుని అతని బాధను దూరం
చేద్దామనీ, కేమిలన్ చిహ్నం తమ కండ్లు గాకుండా ఆ మచ్చను
మాయంచేద్దామనీ ప్రయత్నించేది. ఆ మచ్చ కోసం పెదవులు
సాచేసరికి, లారెంట్ ఆమెకు వెనక్కు నెట్టివేసేవాడు. ఆమె
పెదవులు చుర్రున కాలినంత బాధపెట్టేవి. తా నా మచ్చను
కొరికివేస్తే - కేమిలన్ గుర్తులుపోయి, తన పండ్లగుర్తులు మిగు
ల్తాయనీ - తన చేసిన గాయంగా అది మారుతుంది గనుక నిశ్చిం
తగా ముద్దులు పెట్టుకోవచ్చుననీ అనుకునేది. ప్రతిసారి ఆమె

ఆప్యాయంగా ముఖ్యమైన కోబోవడం- ప్రతిసారీ లారెంటు
వహ్యాంగా భావించే వేయడం జరుగుతున్నది ఆవిధంగా
వాళ్లు ఘర్షణ పెనగులాడి, డస్సిపోయి, వగరుస్తూ
దూరమై, చెప్పుచునా పడుకునేవారు.

ఎంతకెంతించుకున్నా, ఎంత పెనగులాడినా తమలో
వెచ్చనిరక్తం వహించడంలేదనీ, తమ బాధలే పెరుగు
తున్నాయనీ వాళ్లు గ్రహించారు. కాని గత్యంతరంలేక
బలవత్తరంగా శరణులు హత్తుకుంటున్నారు. ఆదిగొగిలిలో
నలిగిపోతూకూడా తమకాళ్ళు కేమిలన్ వచ్చి లాగుతున్నా
డనీ, క్రిందపడవేస్తున్నాడనీ భయకంపితులై పోయేవారు.
వెంటనే కొగిలినడలించి దూరంగా జరిగేవాళ్లు. అసహ్యం
ఆవరించేది. నరాలబాధ వేయినాల్కలతో చూలిగేది. మళ్ళీ
బలవంతంగా సంతోషపడేప్రయత్నంగా కొగిలించుకోవడం,
ముద్దు లాశించడం- మూతులుకాలడం, భయంపెరగడం,
బాధఇనుమడించడం- దూరందూరంగా జరిగి చెమటలు
కక్కుతూ, మూలుగుతూ, నిట్టూర్పుతూ వేగడం... ఇలా
సహస్రాలుగా ప్రయత్నాలు విఫలం అయ్యాయి. అందువల్ల
వెక్కి వెక్కి ఏడ్చేవారు.

ఆ వెక్కిళ్ళలో కేమిలన్ వ్యంగ్యంగా నవ్వుతున్నట్లు
వినిపించేది. తమభయాలను పోగొట్టుకునే ప్రయత్నాలన్నీ
భయాలను పెంచడంవల్ల ఇంక రక్తాన్నే కన్నీరుగా కార్చు
తున్నారు. ఇంక తమ కా నరకంనుంచి ముక్తిలేదనుకున్నారు.

వృద్ధమొకాడో ఆశించినట్లుగా గురువారపువిందులు సంతోషోల్లాసాలతో జరుగసాగినవి. యువవితంతువు యింక నవ్వలేదనీ, ఎప్పుడూ మాపుకొస్తామూనీ మళ్ళీ వెర్నన్ వెళ్ళిపోతుందనీ ఆ గురుబృందం భయపడ్డారు. వాళ్ళకు అలవాటైన సమావేశం ఆగిపోతే వూపిరే ఆగిపోయినట్లుంటుంది. అందువల్ల ఒకాడో తెలివితేటలుపయోగించి థెరెసా, లారెంటుల వివాహాన్ని సమకూర్చినందుకు అతిథిబృందమంతా ఎంతో ఆనందించారు. మళ్ళీ పూర్వపు పాచికలాటలూ, బ్రాండ్, టీ పానీయాలూ హాయిగా జరుగుతున్నాయ్.

మొదట్లో ఆ ముసలి అతిథులు నూతనదంపతుల రాత్రిసుఖాలను గురించి సరసాలు సాగించారు. గ్రీవెట్ నర్మగర్భంగా మాట్లాడుతున్నా ననుకుంటూ ప్రణయవిశేషాలు కాస్త మొరటుగా వర్ణించసాగాడు. దాన్ని థెరెసా భరించలేక - ఈ గురువారపు సమావేశాలు ఆపేద్దామంది. లారెంటు ప్రతిదీ మోగడవలెనే జరిగిపోవాలనీ, ఏ పెద్దమార్పువచ్చినా ఇతరులకు తమ హత్యోదంతంపై అనుమానం తగులవచ్చుననీ ఆమెకు నచ్చజెప్పాడు. అన్నిటికంటే - ఆ పోలీసులూ, ఆ మూర్ఖులూ తమ మిత్రులుగా వుండడం ముఖ్యవసరం అన్నాడు.

ఇదే సమయంలో ఆ ప్రేమికులిద్దరూ విచిత్రద్వంద్వజీవితాలు జీవించసాగారు. రాత్రులందు పడకగదిగా వున్నంత

నేపూ వాళ్ళను తీసుకుపోతూ భూతం వదిలేడిగాదు. అందువల్ల భయంతో, భాధతో, దలేమితో, ప్రణయచేష్టలుకూడా రారవనరకాక పడుర్భరజీవులుగా రాత్రంతా వేగిపోతున్నారు. సరికి లారెంట్ - గతరాత్రి భయాలకు కారణంలేదనీ, నవాళ్ళవలె ప్రవర్తిస్తున్నామనీ అనుకుని ధైర్యంపొందేసింది. థరెసా లేచినదగ్గరనుంచీ పనిలోనిమగ్నమయ్యేది. మాడిగా పలహారం, కాఫీ తయారుచేసి భర్తకిచ్చేది. భోజనం గదిలో కూర్చుని అతడు ఆమితంగా ఆకలై నట్లు కడుపు తింటూంటే మేడమ్ రేఖన్ తృప్తిగా నవ్వుకునేది. రాత్రంతా అలసిపోయి, ఆఫీసుపనికి వెళ్ళబోతూ ఆమాత్రం తినకపోతే ఏం మగవాడులే అనుకునేది. కొడుకు ఒక్కనాడూ యింత కడుపారా తిననందుకు మనసులో యేర్పడినలోటు - ఈ కొత్తకొడుకు తిండి తినడం చూస్తే ఆనూతృప్త్యాదయంలోనుంచి తొలగిపోతూంది.

థరెసా పనిమనిషినికూడా మాన్పించివేసింది. ఒకటికి పదిసార్లు పాచిపూడుస్తూ, పాత్రల లేనిజిడ్డునుకూడా పడే పడే కడుగుతూ పగలంతా పనిలోనే గడుపుతున్నది. అలా పనిచేస్తూంటేనే ఆమెమనోబాధలను మరచిపోగలుగుతున్నది. మహ్యహూం ఒంటిగంటదాకా పనిచేసి భోజనంసిద్ధంచేసిసరికి భర్తవచ్చేవాడు. అత్తతోసహాకూర్చుని భోంచేసేవారు. అతడు మళ్ళీ ఆఫీసుకువెళ్ళేవాడు. థరెసా పాత్రలన్నీ మళ్ళీ కడిగి, క్రిందికిదిగి, పాపులో మేడమ్ ప్రక్కను కూర్చునేది. సాయంకాలం నాలుగుగంటలవరకూ కునుకుతూ, అర్ధ నిద్రతో గడుపుతూ, మధ్యమధ్య వచ్చే కొనుగోలుదార్లకు

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయం

తేలవోలు.. (కృష్ణా జిల్లా)

కావలసినవి అందిస్తూ గడిపేది. ముంటపనిలో మునిగి పోయేది.

రాత్రిభోజనానంతరం యువతీలు కూర్చుంటూ ముసలాలావిడతోనే కూర్చుని పిచ్చాపాటీమాట్లాడుకుంటున్నారు. తమ పడకగదిలోకి వెళ్ళకుండావుంటే చాలా నష్టాలు ప్రవర్తించేవారు. ఆఖరికి అర్ధరాత్రి సమీపించేసరికి ముసలావిడ మనసునొచ్చుకుని - తనకు నిద్రవస్తున్న సాకుతో - ఆదంపతులను శోభనపుగదికి పంపించేది. పం - ఆ అనూముక మాతృహృదయానికి, వాళ్లు తన తో గౌరవంగా, దయగా చూస్తున్న ఆదర్శదంపతులుగానే కనిపిస్తున్నారు. కాని, ఆ పడకగదిలో అడుగుపెట్టినప్పటినుంచీ వాళ్ళు పడుతున్న నరకయాతన ఆమె కేం తెలుసు?

ఇలా నాలుగైదువారాలు గడిచేసరికి- రాత్రివేళ ముసలావిడదగ్గర కూర్చుని అర్ధంతేని సంభాషణచేయడంలో కొత్తదనంలేక, కొంత లృప్తిపొందేసింది. అందువల్ల వారానికి రెండుమూడు గురువారాలు వస్తే బాగుండు ననుకోసాగారు. గురువారం సాయంకాలంనుంచీ, రాత్రి 11 గంటలవరకూ నలుగురు అతిథులూ వుల్లాసంగా వుండడంవల్ల- యీ యువదంపతులకు స్వేచ్ఛావాయువులు పీల్చినట్లుండేది. తాము గూడా వుల్లాసంలోపాలుపంచుకునేవారు. పగటిపూటవాళ్ళను చూచిన ఎవ్వరూకూడా- రాత్రులందు వారు అపరిచయుల్లాగా, విరోధుల్లాగా ప్రవర్తిస్తున్నారనిగాని; దాంపత్యసుఖం అనుభవించడంలేదని గాని అనుకోలేదు. థెరెసాకు నిద్రలేమివల్ల కళ్ళచుట్టూ యేర్పడిన నలుపువలయాలను

చూచి, గ్రిజ్జాయి నెత్తుకునే దెప్పుడు? భారసాల
యెప్పుడు? మత్కరించేవాడు. మైకాడ్ - “మన
మిత్రులు మన అంతగా మాట్లాడుకోరుగాని- మనం
మెట్లుదిగగా కర్నాకరు మద్దులతో కొరుక్కుతినేస్తున్నా
రని నాకు తెలుసు... పాపురాలజంటలాంటివాళ్ళుగా!” అనే
వాడు.

25

ఇంతలో ముసలావిడకు పక్షవాతం తగిలింది. ఒక
రాత్రి తనబిడ్డలతో మాట్లాడుతూంటే మాటమధ్యలోనాలుక
తడబడింది. ఇంక ఆవాక్యం పూర్తికాలేదు. నాలుక కొయ్య
ముక్క-లా అయిపోయింది. కాళ్లు కొడుకుచచ్చినప్పటినుంచీ
మొద్దుబారి, క్రమంగా మ్రానులై పోయినయ్. ఆమె పరిస్థితిని
చూచి ధరెసా కన్నీరు కార్చింది. లారెంట్ కూడా తన కేదో
ఒక కాలక్షేపం- ఆపడకగదిలోనే ఎక్కువసేపు గడపకుండా
వుండేవరంలాగా ముసలావిడ సేవకు పూనుకున్నాడు. అతడు
ప్రొద్దున్నే లేవగానే మేడమ్ రేఖన్ ను పలకరించేవాడు. ఆమె
బరువైన దేహాన్నియెత్తుకుని, భోజనశాలలోకి మోసుకొచ్చి,
ఒకపడకకుర్చీలో పరుండబెట్టేవాడు. ఆ లావుపాటికాయాన్ని
మోయడం అంతసులభం గాదు తర్వాత ధరెసా ఆమెకు
కావలసినవన్నీ చూచేది. స్నానంచేయించి, బట్టలుమార్చి
తలదవ్వి- భోజనం తినిపించేది. మళ్ళీరాత్రి భోజనానంతరం

లారెంట్ ఆవిడను పక్కమీదకు చెప్పాడు. దంపతు లిద్దరూ ఆమెమంచంపక్కనే కూర్చుని బాగాప్రాద్దుపోయేవరకూ మాటామంతీ, అర్థంతేని సంభాషణలతో కాలంగడిపేవారు. వాళ్ళు సారసూఖాలు కూడా మానుకుని తనయం దింతటి భక్తి స్థలుంచి సేవ చేస్తున్నందుకు- ఆమె సంతోషించడమే క, కళ్ళతోనే తన కృతజ్ఞతను వెల్లడించేది. తన ఆత్మన కోరికలనూ కళ్ళతోనే వెల్లడించేది.

మొదట్లో కొన్ని వారాలు ఆమె చెయలు కదులాడేవి. అవసరమైనవి కళ్ళతోచెబితే ధరెసా స్త్రీహృదయం అర్థం చేసుకుని అనుగుణంగా వర్తించేది. ఒకోసారి ముసలావిడ పలకమీద బలపంతోవ్రాసి తనకోర్కెను తెలియజేయడం కూడా జరిగేది. గురువారాల రాత్రులందు చిరమిత్రులంతా వచ్చినప్పుడు లారెంట్ ఆమెను బల్లప్రక్కనే మామూలు కుర్చీలో కూర్చోబెట్టేవాడు. ఈ మృతసమానురాలైన వృద్ధ మిత్రురాలిని ఎలాపలకరించాలా అని వృద్ధమైకాడ్, గ్రివె ట్లు చాలాయీరుకునపడేవారు. సానుభూతెల్పితే ఏడుస్తుం దేమో, ఉల్లాససల్లాపంగా మాట్లాడితే అసహ్యించుకుంటుం దేమో ననుకునేవారు. రాగానే కుశలప్రశ్న లడిగి, ఆమె ఇంకఅక్కడలేనట్లే ప్రవర్తించేవారు. మధ్యమధ్య వాళ్ళ కళ్ళకు ఆ అర్థమృతదేహం కనిపించినప్పుడు జాలీ, డోకూ కలిగేవి. ఆమెను అంత భక్తి తాత్పర్యాలతో సాకుతున్న యువదంపతులను ఎంతో అభినందించేవారు. తామైతే ఆ ముసలికట్టెను, ఎండమోడైన వగ్గుశరీరాన్ని సరిగ్గా చూడ

లేమనే అనుకునేవాడని అవాటుప్రకారం భోంచేసి, త్రాగి, పాచికలాడి వెళ్ళారు.

పెళ్ళి అలుగునెలలతర్వాత- లారెంటు తా నాశించిన పాతలాభాలను పొందాలని ప్రయత్నాలు సాగించాడు. సత్యసుఖం ఎలాగూ లేదుగనుక, ముసలావిడ సొమ్ముతో తా నాశించిన బాధ్యతలేని సోమరిసుఖాలాలసజీ వితాన్ని యేర్పరుకుందామని తహతహలాడాడు. ఒకరోజున ధరెసాతో లారెంటువారాల్లో వుద్యోగంమానేస్తున్నాననీ, ఇక పేరుప్రఖ్యాతులకోసం చిత్రలేఖనం కొనసాగించదలచుకున్నాననీ చెప్పాడు. ఆమె భయపడింది. తన జీవితాధారంకోసం మేనత్తయిచ్చినడబ్బుంతా, ఇతడు చేతగాని చిత్రలేఖనంకోసం తగలేస్తాడేమోననీ, తనజీవితం డబ్బులేని ఓటికుండలయిపోతుందేమోననీ ఆందోళనపడింది. ఉద్యోగం లేకపోతే, కుటుంబభారంవహించినట్లుకాదనీ, పురుషుల కిది సిగ్గుచేటనీ ఆమె లారెంటుకు సూచించింది. అతడు పిడికిళ్ళు బిగించి భయంకరంగాచూచేసరికి అల్లల్లాడిపోయింది. కాదనలేకపోయింది.

ఈ సంగతి ముసలావిడకూడా చెప్పేసరికి, ఆమె - వాళ్ళ యిష్టమే తనరుష్టం అంది. ధరెసా మూలధనం తరిగి పోతుందని సూచించగా, పురుషుడు స్వయంప్రతిభను పెంచుకుని గొప్పకీర్తిని పొందడం ముఖ్యమనీ; కొంతడబ్బు అతని కిచ్చి మిగిలినదాంతో సరిపెట్టుకుందామనీ ముసలావిడ అంది. అందువల్ల రెండువేల ఫ్రాంకులు అతనికియకతప్పలేదు. ధరెసా తను ఇంక కానీ కూడా అతనికి యివ్వరాదనీ, ఆడబ్బులేక

పోతే తన స్వేచ్ఛకు భంగమనీ దృఢం
అతడు కొడతాడేమోననీ, తమరప
మోననీ భయపడుతూనే వుంది. క
ఇష్టంలేదు.

చయించుకుంది.
బెటపెడతాడే
న కావడం

లారెంట్ నెలరోజులనుంచీ చూస్తుంటే
అద్దెకు తీసుకుని, ఊర్వోగం వదిలేశాడు. ఆ
మొగలో ఒక మేడపై అంతస్తులో వుంది.
రంగా, సున్నపుమట్టిలో తవ్వబడిన గుహ
ఒక గోడమీద మరీయెత్తున ప్రారంభమై
మీదికిదిగిన వసారాకప్పు. ఆపెద్ద కిటికీ
కనిపిస్తూ వెలుతురునిచ్చేది. లారెంట్ రెండుపాతకుర్చీలూ,
కాళ్ళు విరిగిన మేజాబల్లా కొనితెచ్చి-ఆగదిలో జాగ్రత్తగా
అమర్చాడు. తాను సోమరిగా పడుకుని సుఖించేందుకు
మాత్రం ఒక పేముపడకమరిచం వేలంపాటలో ముప్పైప్రాంకు
లకు కొనితెచ్చుకున్నాడు. ఒక చిన్నబల్లమీద కేన్వాసులూ,
డ్రాయింగ్ కాగితాలూ, కుంచెలూ పెట్టుకున్నాడు.

ఒక గదిని
మామజారిన్
పగజాలచతు
గా వుంటుంది.
వెపునకిటికీ
సజీవంగా

ఉదయం కాఫీతాగగానే పనిముంచుకుపోతున్నట్లు
హడావుడిగావచ్చి, అచిత్రశాలలో పడుకుని పైపుపీల్చుతూ
కాలంగడిపేనాడు. రెండువారాలవరకూ కుంచెలుముట్టుకోనే
లేదు. తర్వాత విసుగుపుట్టి ఒక కేన్వాస్ తీసి ఏదో గీయడం
ప్రారంభించాడు. నమూనాగా ఒక యువతిని అద్దెకు తెచ్చు
కునేంత డబ్బులేనందువల్ల - తన పూహల్లోనుంచే చిత్రం
గీద్దామని రంగులుకలిపాడు. ఒకరోజున థెరెసా చిత్రశాలకు
వస్తానని పట్టుబట్టింది. అతడు వీల్లేదని ఖచ్చితంగా చెప్పేశాడు.

అయినా ఆమె బిడాయింబి అక్కడకు రానేవచ్చింది. అతడు తలుపు బిడాయింబి మకున్నాడు. ఆమె తలుపుకొట్టి కొట్టి, విసుగుపడింది. ఆసాయంకాలం యింటికి వచ్చినతర్వాత రోజంతా మంచి ప్రకృతిదృశ్యాలు చూచివచ్చేం. 'లావ్ రే'లో గడిపానన్నాడు. ఆమె నిజమే ననుకుంటే తలుపుకు గడియలేవనీ, లోపల్నుంచీ బైట నుంచీకూడా తలుపు తిప్పేదనీ అనుకుంది.

లారెంటు సవూహకందిన ఒకతలను చిత్రించాడు. తర్వాత నాలుగు రేవురకాలతలలు గీశాడు. ఒకరోజున దోవలో పాత కుజమిత్రుడు ఎదురయ్యాడు. ఆ ప్రఖ్యాత చిత్రకారుడు లారెంటును చూడగానే విస్తుపోయాడు. లారెంటు పలచబడ్డాడు. అందమూ, నాగరికచిహ్నాలూ ఎక్కువయినామ్. బొద్దుగా, బలిష్ఠంగా, వస్తాదువీరులను గుర్తుకు తెచ్చే లారెంటు- సన్నగా, నాజూకుగా, ఆడదానంతసున్నితంగా కనిపించేసరికి ఎవరికి ఆశ్చర్యంకాదు! మిత్రుడు సంగతేమిటన్నాడు. లారెంటు 'పెళ్ళిచేసుకున్నా' ననీ, స్వంతచిత్రశాల ప్రారంభించాననీ, చూడ రమ్మనీ ఆహ్వానించాడు. ఇది మరింతఆశ్చర్యంగా వుంది. ఈ బడుద్దాయి చిత్రాలుగీయలేడని అతనికి తెలుసు. కాని, మిత్రుడు ఏవిధంగా పురోగమిస్తున్నాడో-ఎంతభాగ్యం మూలుగుతోందో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలంతో అతడు లారెంటుగదికి వెళ్ళాడు.

అక్కడన్న కేన్వాస్ మీదిచిత్రాలను చూచేసరికి మిత్రుడు మూర్ఛపోయినంతపనయింది. ఆ కేన్వాస్ మీద అయిదుతల లున్నాయి. అవి లారెంటువంటి మొద్దుప్రేళ్ళ

ప్రారంభకుడు గీయగలిగేవిగాదు.

కూడా అలాగీయడం కష్టమే. జన్మతః

ఉత్తమకళాకారునికుంచెమాత్రమే

చిత్రాలు గీయగలదు. అందువల్ల ఆమె

లాడక, నిజం చెప్ప - వీటిని నువ్వే గీసా

గాడు. లారెంట్ - 'ఏం? నే నెందుకు గీ

నయ్యా! అవి నే గీయబోయే పెద్దచిత్ర

స్కెచ్‌లు' అన్నాడు.

మిత్రుడు - 'నీ జస్మిన్ ఇలాగే గీయలేవని

పందెం వేస్తారు' అనబోయాడు. కాని, అనలేక - 'వాస్త

వంగా ఇదేదో అద్భుతం అనిపించుతూంది నీవు గొప్పకళా

కారుడివి కాగలవు. కాని, ఒక్కవిమర్శ వుంది. ఈఅయిదు

ముఖాలూ ఒక్కపోలికగానే వున్నాయ్. కుటుంబంలో

అందరూ ఒకేముఖాలు కలిగివుండరు. ఆడవాళ్ళవికూడా

బలీయమైన మగముఖాలేనా?' అన్నాడు. అతనికళాభిరతిని

అభినందించి సెలవుతీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

లారెంట్ మిత్రుని మెట్లపై సగంవరకూ సాగనంపుతూ

ఆలోచనలోపడ్డాడు. 'అవును. ఆఅయిదుతలలకూ ఒకే

పోలికవుందనుకుంటాను' అని ఆలోచిస్తూ పైకి, చిత్రశాల

లోకి వెళ్ళి చిత్రాన్ని సునిశితంగా చూచాడు. అవును -

అయిదు ఒకేపోలికముఖాలు - కేమిలన్ ముఖాలు. కేమిలన్

ముఖానికే - ముసలిగడ్డం తగిలించివుంది, యువతిజుట్టు

పూయబడివుంది, విద్యార్థిలాగా తలవంచివుంది, - అన్నింటా

అతనిపచ్చముఖం, అతనినూటికళ్ళూ, ఆవికృతపు నవ్వే

చిత్రకారుడు

నివేశంగల

ర్భితమైన

- 'హాస్యా

అని అడి

ను? నావే

నమూనా

పున్నాయి. ఆ కేవ్‌లోకి, చించిపారవేశాడు. మరో కేవ్‌లో గొట్టుతో రేఖలుగీశాడు. ఇది మరీ కేమి లస్‌లాగా వుంది. దాన్ని చెరిపి, వణికే చేతులతో అడ్డదిడ్డంగా లు గీశాడు. ఆగీతలుకూడా కేమిలస్ ముఖ రూపాన్నే చివనయ్.

అలా నేకం అనేకరకాలుగా గీశాడు. అందంవద్దని వ్యంగ్యచిత్రాలుగా వికృతంగా గియ్యాలని ప్రయత్నించాడు. ఆవ్యంగ్యచిత్రాలు కేమిలస్ ముఖలక్షణాలను మరింత పెద్దవిగా చిత్రీకరిస్తూ స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయ్. అతడు వద్దనుకున్న కేమిలస్ ముఖాన్నే గీస్తున్నది - చేయి, వశ్యంతా చెమటతో తడిసి ముద్దయిపోయింది. వెంట్రుకలు భయంతో నిక్కబాడిచాయ్. ఉస్సురని - చిత్రశాలనుంచి పరుగెత్తాడు.

26

మేడమ్ రేఖన్ పక్షవాతంవల్ల అవయవాలు చచ్చుబడి పోయినప్పటినుంచీ ఒకరకమైన అమరానందాన్ని పొందుతున్నది. తాను ఆశించినట్లుగా మేనగోడలూ, పుత్రుని మిత్రుడూ స్వంతబిడ్డలకంటే యెక్కువగా తనకు సేవచేస్తున్నారు. తనకళ్ళయెదుట శృంగారం ఒలకబోస్తే తనకు గుర్తువచ్చి బాధగావుండేదే. కాని, వాళ్లు తనముందు చాలాగంభీరంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. అయినా తృప్తిగా

దాంపత్యసుఖానందాలుపొందుతున్నారని విశ్వాసం.
లేకపోతే తన కింతకాలం తెలియకుండా వదులు నేది.

ఆమె సేవ చేయడంలో ఆదంపత్యభయాన్ని
పోద్రోలుకుంటున్నారనిగాని. వస్తుతః పరిణామం ఆపని
చేయడంలేదని ఆమెకు తెలియదు. అయితే అన్ని నెలలు
గడిచేసరికి, ముసలావిడదగ్గరకూర్చుని, తావి మాట్లాడు
కోవడంకూడా విసుగ్గావుంది- ఆదంపతులకు. సవల్ల వాళ్లు
మనసులలో మళ్ళీ అశాంతి చెలరేగింది. ఆత్మభయాలోచ
నలు ఉక్కిరిబిక్కిరిచేయసాగినయ్యే. ముసలలో కేమిలన్
భూతాన్నే తలుచుకోసాగడంవల్ల- తమ గదిలోవలెనే,
ఈ ముసలావిడదగ్గరకూడా ప్రవర్తించసాగారు. అప్పుడప్పుడు
మనసులో శూలాల్లా పొడిచే మాటల్ని పైకి అనలేకుండా
వుండలేకపోతున్నారు. ముసలావిడ వుండీ, లేనట్లే గనుక
వాళ్లు మాటల్ని అణచుకోనవసరం లేకపోతున్నది.

ఆ మాటల సందర్భములో తమ హత్యోదంతం గురించి
పైకి నాలుగైదు మాటలు అనుకునేవారు. లారెంట్ ఆ
తప్పంతా భరెసామీద తోయప్రయత్నించేవాడు. వాగ్వి
వాదం ప్రారంభమయ్యేది. లారెంట్ "నీ మూలకంగానే
నేను హంతకుణ్ణయ్యాను. నువ్వు దుర్మార్గురాలివి" అనే
వాడు. ఆమె "హత్యచేసింది నువ్వు. నాకళ్యాణరామాశాను"
అని ఎదురునిందించేది. అతడు "నువ్వు నాలో కామాగ్నిని
రగిల్చావ్. హత్యచెయ్యమని నువ్వే ప్రోత్సహించావ్.
అసలు నువ్వే ఆహత్య అవసరమని నన్ను పిచ్చివాణ్ణిచేశావ్.
నీ లంజరికానికి దాసుడనై నేను నా ముఖ్యమిత్రుని చంపు

కున్నాను” అని ఆమె వెక్కి-వెక్కి ఏడుస్తూ “నువ్వు చేసిన క్యారహారం నామెడకుకూడా చుట్టకు. నన్ను పెండ్లాడి, నా క్యాలన్నీ అనుభవించాలని, చేతులారా నా క్యాలను మిశ్రుని చంపివేశావ్. అతన్ని నే నెన్నడూ మరచిపో చూడలేదు. నన్ను అతనితల్లి పెంచినందుకు కృతజ్ఞులై, సోదరునివలె ప్రేమించాను. అందువల్ల నిన్ను భర్త అనుభవించడం తప్పగాదు... నాసోదరుని చంపడం నీదే కృత్యం” అని ఎదిరించేది.

లారెంటు ఆమెను వేశ్యయనీ, పతితలనీ, కామనాంఛలతో మగని పెంచిన రాక్షసి యనీ నిందించేవాడు. ఆమెను క్యారంగా గుద్ది, తన్ని తనకోపాన్ని చల్లార్చుకునేవాడు. ఆమె కాదెబ్బలు ఒకరకమైన తృప్తి నిచ్చేవి. శరీరంలోగూడుకట్టుకునివున్న ఆవేశాలన్నీ ఆదెబ్బలతో చల్లబడినట్లుండేవి. ఇంకా తన్నమని అతనిముందు శరీరాన్ని సాచేది. ఆమె నిర్లజ్జగా అలాఅనేసరికి, అతనికి అసహ్యంవేసేది. ఎత్తిన కాలు దించే శేవాడు; బిగించిన పిడికిలి వదులుచేసుకుని జుట్టు పీక్కునేవాడు. అందువల్ల ఆమె ఆశించిన క్యారతృప్తికూడా లభించక, అతృప్తశరీర బాధలతో విలవిలతన్నుకునేది. అతన్ని చూటలతో నొప్పించి, కవ్వించి, సవాల్ చేసి రోజు కొకసారైనా దెబ్బలూ, తన్నలూ తినడం పరిపాటిచేసుకుంది. ఆరాక్షసచర్య ఇద్దరిలోనూ చల్లారి దాగివున్న కామావేశాన్ని తృప్తిపరచినట్లు, శాంతిని ప్రసాదించేది.

అయితే- ఈ వాగ్వివాదచర్యలన్నీ వింటున్న ముసలావిడకు- పూహించిన స్వర్గమంతా ఒక్క-సారి పతనమై నర

కంఠాకూలినట్లయింది. కరుణ, దయ, క్షమ, శ్రద్ధలు గల దేవత లనుకున్న లారెంట్, థెరెసా ఆమెకు మోసగాళ్ళుగా, రాక్షసులుగా తెలిసిపోయి మనస్సు రంపపుకోతకు గురయింది. వాళ్ళను మేళవించడం కంటే ఏమీచేయలేకపోతున్నది. తనచేతులతో రేగిన థెరెసా-తనపుత్రుని తననూ మైత్రితో ఆకర్షించిన లారెంట్ - తన దయాధర్మాలతో దంపతులై, తనసంతోషాన్ని తన బిడ్డచుచంపిన కిరాతకులుగా, తనకళ్ళను తిరగడం ఏకాగ్రతతో సహించగలదు? మేడమ్ రేఖన్ మనసు పెరిల్లున బద్దలవుతున్న కోప, ఏహ్య, దుఃఖాగ్నిపర్వతాలు యెన్నో చెప్పలేము.

క్రమంగా లారెంట్, థెరెసాల వాగ్వివాదాలవల్ల వాళ్ళరహస్యకథంతా, రహస్యవివరాలన్నీ ముసలావిడకు తెలిసిపోయినయ్యాయి. ఇప్పుడు వాళ్ళసేవలు ఆమెకు విషతుల్యంగా వున్నాయి. తనను ఎత్తుకుని ప్రక్కమీదికి చేరుస్తున్న లారెంట్ ను ఆమె క్రూరంగా చూస్తున్నది. ఒకనాడు అతడు - 'చూడుచూడు, నీ యిష్టావచ్చినట్లు చూడు - నీ చూపులు న నేనంచెయ్యలేవులే ముసలిముండా' అంటూ మంచంమీదకు విసరివేశాడు. ఆమె హృదయం తటతటలాడినా శరీరం కదలలేదు. ఆమె హృదయంలో రేగిన శాపపువేడిని అతడు గ్రహించలేడు. ఆమె ఇంక చావుదగ్గరయిందని గ్రహించుకుంది. ఒక్కసారిమాత్రం తన కరచరణాలూ, నోరూ పనిచేసేట్లు కరుణించమని భగవంతుని ప్రార్థించసాగింది. ఆ ఒక్కసారీ తనవిజృంభించి-ఆకలిగొన్నసింగంలా

ఆకృతులను చీల్చి, చంపికసితీర్చుకుందామనుకుంది. కాని, దేవు డామె వినలేదు.

27

ఆ హంస కథంతా తెలిసిపోయిన మరుసటి గురువారం లారెంట్ థెరెసాలు మరీ భీతిగుడిచిపోయారు. అతిథులు వచ్చినతర్వాత ముసలావిడ తమనేరంకాస్తా బైటపెట్టేస్తుందేమోనని వణికిపోయారు. లారెంట్ - 'ఛా ఛ. ముసలిది వేలుకూడా కదల్చలేదు. ఇంకా ఏంబైట పెడుతుంది?' అన్నాడు. థెరెసా ర్యంతెచ్చుకుంటూ థెరెసా 'ఏమో - ఆమె కేమార్గమైనా కన్పిస్తుందేమో. ఆమె మరీ కసిగా చూస్తున్నది' అంది. లారెంట్ "లేదులేదు. ఆమె యింక ఏ అవయవాన్నీ కదల్చలేదని డాక్టరు ఘట్టిగా చెప్పాడు. కొనపూపిరి పోయేప్పుడు ఏమైనా కదలుతుందేమోగాని, ఈలోగా ఆమె ఏమీ చెయ్యలేదు' అన్నాడు. మళ్ళీ 'ఆమెను గదిలో పెట్టి తాళం వేస్తే ఏమీ జాగుండదు. మితు) లనుమానిస్తారు. మన మనసులే భారం అవుతాయి. అనుమానంతో వేధిస్తాయ్' అన్నాడు.

థెరెసా - 'అవునవును. ఏమీమార్పు జరగరాదు. అన్నీ మామూలు గురువారంలాగానే జరిగిపోవాలి... ఏం జరుగుతుందో, అది జరగనిద్దాం' అంది. మేడమ్ రేఖన్ మనసు ఆ గురువారంకోసం తహతహలాడింది. ఒక వేళ నేర

స్తులు తనను భోజనశాలలోనికి తీసి పడింది కూడా. కాని, అధులురాక చిన్న పిల్లలా ఎత్తుకుతీసుకువెళ్ళి, మేజా పొయ్యికి మధ్యగల కుర్చీలోమామూలు అతిథులువచ్చి మామూలుప్రకారం కూర్చున్నారు.

రేమోనని భయం లేంట్ ఆమెను వేడికలిగించే గార్మీ బెట్టాడు. ప్రశ్నలు వేసి,

ఆమె తన మిత్రులవైపు ఆందోళన వ్యక్తంచేసే చూపులు చూచింది. కాని, వాళ్ళ క అర్థంకావడంలేదు. గ్రివెట్, తన కామె కళ్ళుచేప్పేమాటలన్నీ తెలుసుననడం అలవాటు. ఈరోజున 'అదుగో మేడమ్ ఏమంటున్నదో చూచారా? తొందరగాపాచికలు తీయమంటున్నది' అంటూ పాచికలపైటై తెరచి, బల్లమీద గుమ్మరించాడు. లారెంట్ థెరెసాలు ఏదోకీడుమూడనున్నట్లు గుండెలు పిసుక్కుచస్తున్నారు. ఆట మొదలయింది.

తన కొడుకును చంపిన హంతకులపై పగసాధించాలనే ఆవేశం - ఆ ముసలావిడలో క్రమక్రమంగా తీవ్రమై ఆమెమనసు వేగిరపడుతున్నది. ఆమె తన మనోశక్తినంతా వెచ్చించి తనకుడిచేతిని కొంచెంపైకెత్తగలిగింది. చాలా కాలంగా నిర్జీవంగా తొడమీద వాలిపోయివున్న ఆచేయి మెల్లమెల్లగా పైకిలేవడం ఆమెకూడా కొంచెం ఆశ్చర్యంగానేవుంది. ఆచేతిని మేజాబల్లకానించి, దానివెంబడే క్రిమి క్రమంగాపైకిజరిపింది. ఎలాగైతేనేం ఆచేయిబల్లమీదపరచబడిన మైనపుగుడ్డమీది కెక్కింది. చుట్టూవున్నవారిదృష్టిని ఆకర్షించడంకోసం - ఆమె ప్రవేశపు బలహీనంగా అటునిటు

పూపుతున్నది. పా
వంగా వున్న
వేస్తున్నగ్రివెట్
మైకాడ్ “చూ
కదుపుతూంది.

థరెసా

సహా- ఆచేయిల
నేరాలోపణజేసే,

లిద్దరూ పూపిరిపీల్చుకుండా, నిరీక్షిస్తున్నారు. గ్రివెట్, సం
తోషంగా- “అవునవును... ఆవిడా నేనూ చాలాబాగా
అర్థంచేసుకుంటూంటే... ఆమెకూడా పాచికలాడా లనుకుం
టూంది... అంతేకదూ, మేడమ్!” అన్నాడు. మేడమ్ రేఖన్
కాదన్నట్లు కోపంగా కన్నుసెగచేసింది. అతికష్టమైన
చూపుడువేలును సాచి, మిగతావేళ్ళను ముడుచుకుంది. మేజా
గుడ్డమీద వ్రేలితో దుస్తరంగా అక్షరాలపోలికలు వ్రాయ
సాగింది. ఆవిడ గీతల్లాగా నాలుగైదుసార్లు వేలుకదపగానే-
గ్రివెట్ : “నా కర్థమయింది!... నేను ఇట్లాగే ఆడడం
సరైనయెత్తు అంటున్నది” అన్నాడు. ఆముసలిగుమాస్తాను
ఆశక్తిహీనురాలు మింగేద్దా మన్నంతకోపంగా చూచింది.

ఆమె తనువ్రాయదలచుకున్నది మళ్ళీప్రారంభించింది.
ప్రతీసారీ, గ్రివెట్ ఏదో కనిపెట్టినట్లుగా, తనకంతా తెలిసిం
దంటూ, ఏవేవో పూపించి చెబుతూ ఆమెప్రయత్నాన్ని
నిష్ఫలంచేయసాగాడు. చివరికి, వృద్ధమైకాడ్ “నోర్క్యూమ్.
ఆమెను చెప్పనీయ్... చెప్పవమ్మా, చెప్పు” అన్నాడు.

తీవ్రంగా మైనపుగుడ్డను చూడసాగా
పక్షవాత ప్రభావంతో మళ్ళీ
ఎంతోకష్టపడుతూ వ్రాసినమాట
సాగింది. ఆ వ్రేలు అటూ ఇటూ ఎక్కడ
అక్షరాలు వ్రాస్తున్నది. మైకాడ్, ఆలివి
వంగి, శ్రద్ధగా చూస్తూకూడా ఆ అక్షర
చలేక మరొకసారి వ్రాయించారు కొంత
అర్థంచేసుకుని-“ఆ- అదే! ఆమె నీపేరే
చూడు ‘ధరెసాయున్నా’- అని వ్రాసి” అన్నాడు.
ముసలావిడను “తర్వాత, తర్వాత” అని హెచ్చరించాడు.

ధరెసా తనపేరు వినగానే బాధామయంగా ఏడ్వ
సాగింది. మేనత్త, ఆ మేజాగుడ్డమీద తనపేరునూ, తన
నేరాన్ని వివరంగా వ్రాస్తున్నదని కంపించిపోతూ చూస్తు
న్నది. లారెంట్ చివాలున కర్చిమీదనుంచి లేచి, ఆ ముస
లావిడమీదపడి మెడపిసికేద్దామా అన్నట్లు చూస్తున్నాడు.
కాని కదలలేక నిలిచేవున్నాడు. ఇంక తమచరిత్ర ముగిసిం
దనీ, శిక్ష అనుభవించడమే మిగిలిందనీ అనుకుంటూ-న్యాయ
దండంలావున్న వ్రేలిని దీక్షగా చూస్తున్నాడు మేడమ్ రేఖన్
వ్రాస్తున్నది కాని, క్రమక్రమంగా వ్రేలు బిగుసుకుపోతున్నం
దన ఆలస్యం అవుతున్నది.

కొంతసేపటికి ఆలివియర్ తర్వాతి మాటచూకూడా
చదినాడు: ‘ధరెసాయున్నా, లారెంటున్నా’- “అతడు
చదివింది యథార్థమన్నట్లు ముసలావిడ చేతితోనే సైగచే
సింది. మళ్ళీ వ్రాయప్రయత్నించింది. కాని, తనవ్రేళ్ళను

కదలించిన మహా... నీరసించిపోతున్నది. వేళ్ళు
బిగుసుకుపోయి... పక్షవాతం చేతిమణికట్టువరకూ
మరల వా... కివ్యాపించిన ట్లున్నది. ఆమె
యింక ఆ... లేక, హడావుడిగా ఇంకొక్కమాట
ప్రాసించింది. ఈ వృద్ధమైకాడ్ దాన్ని బిగ్గరగా : “ఇద్దరూ”
అని చదివా.

ఆలివియర్, ముసలావిడతో ‘థరెసాయున్నూ,
లారెంటున్నూ ఇద్దరూ’ అని ఆ వాక్యాన్ని చదివి -
‘ఇద్దరూ ఏం చేశారు? నీబిడ్డలకు ఏం జరిగింది?’ అని ఆదు
ర్దాగా అడిగాడు. భయవిహ్వాలై పోయిన హంతకులు అతని
ప్రశ్నకు బిగ్గరగా సమాధానం యివ్వబోయారు. వెర్రెక్కి
నట్లయి, నోరుకదల్చలేదు. వాళ్ళు ఆప్రతీకారహస్తాన్ని నిర్వి
ణ్ణులై చూస్తున్నారు. ఆచేయి ఒకసారి వణికింది. తటా
లున బల్లమీదనుంచి జారి ముసలావిడఒడిలో పడిపోయింది.
ఇంక కదలేకు. నిర్జీవపుమాంసపుముద్దలావుండిపోయింది.
మైకాడ్, ఆలివియర్లు నిరాశతో కూర్చున్నారు. థరెసా,
లారెంటులు - ఆగిపోయినగుండెలలో హఠాత్తుగా రక్తం
ప్రవహించినట్లయి, మూర్ఛపోయేంతపని జరిగింది. కుర్చీల
చేతులమీద ఆనుకున్నారు.

గ్రివెట్ తనమాటలను మిగతావాళ్ళు లోగడ నమ్మ
నందుకు కోపంగా వున్నాడు. వాళ్ళంతా ముసలావిడ చెప్ప
బోయినమాట ఏమిటా అనేసంశయంలో సందిగ్ధంగా ఆలో
చిస్తూవుండగా - గ్రివెట్ తనకు తెలిసినట్లు చెప్పాడు:
“మేడమ్మాటలు నాకు పుస్తకంలో చదివినంతస్పష్టంగా

తెలిసినయ్. ఆమె వ్రాయనక మె చూపులేనే
నే చదివేశాను. ఆమె అనేదేమి సాయున్నా,
లారెంటున్నా, ఇద్దరూకూడా గా సాకు
తున్నారే' అని, ఈసారిమాత్రం అందరూ నిశూటలను
బలపరిచారు. వృద్ధమైకాడ్ - 'సందేహం తనబిడ్డలు
చేస్తున్న సేవకు - ముసలావిడ తనకృతజ్ఞులను సంతరి
యెదుటా వెల్లడించుకోవలసింది. ఇది సంబానికంతకీ
గౌరవమే' నన్నాడు గంభీరంగా. మళ్ళీ "వ్వండి- మనం
ఆటలో ఎక్కడున్నాం? గ్రివెట్ పందెం వేస్తోన్నాడుకదా...
కానియ్ గ్రివెట్" అన్నాడు. ఆట సాగింది.

ముసలావిడదీర్ఘంగా 'అసంప్రప్తి' సూచకంగా నిట్టూర్చింది. మిత్రులందరూ ఆమెచునోభారం తగ్గి 'తృప్తిగా' పూపిరివదిలిం దనుకున్నారు.

28

థరెసా, లారెంట్ లసంబంధం నానాటికీ దుర్భరం కాజొచ్చింది ఒకరికొకరు బాధాకారణం అయ్యారు. ఎదురెదురుగా లేనప్పుడు అంత వ్యధకలగడంలేదు. అందువల్ల ఒకరికొకరికిసంబంధంలేకుండా విడిపోదామనిపించా వూహించారు. కాని; వోట్లాడుకున్నవికోధులు- రహస్యంగా పొంచివుండి ఎదుటివా డేమి చేస్తున్నాడా అనే కురూహాలంతో ఒకరికొకరు ఎదురెదురై; వాళ్ళు విడిపోలేకపోతున్నారు. లారెంట్ ఇన్నికష్టాలకు ఫలితంగా విడాకులూ, వీధిబతుకూ

అనుభవించేందుకై వానిని వప్పుకోలేదు. థెరెసా -
తనులేనప్పుడు తనకు పుఖపడిపోతా డేమోనని ఈర్ష్య
పడుతున్నది. మేనత్తబెడద వదలనిదయింది.
ఆమె నలా పుక్కునాపారిపోతే తెలిసినవాళ్ళందరూ
తిట్టిపోస్తారు. తగ్గిగాదు తామేదో తప్పుజేశామని అను
మానించి, మేనత్త నేరారోపణ చేయవచ్చు.

విడకుండా పలాయనమూ కూడా అసంభవం అని
తేలినతర్వాత పుచ్చ పరస్పరం ద్వేషించుకోసాగారు. వాళ్లు
కృతఘ్నపుల్లగా పేమించుకుని, వేడివేడిరక్తంతోగాఢంగా
అనుభూతులు పొందినవారుగనక - అంత తీవ్రంగానూ
ద్వేషించుకుంటున్నారు. ప్రేమకుబదులు భయంకరగడం
నల్ల, తమలోని ఆవేశాలను ద్వేషంలో వినియోగించు
కుంటున్నారు. ఒకరికోక రెదురయ్యేసరికి, మనసుల్లో ఎదుటి
వారిమీద రాక్షసభావాలు ప్రజ్వరిల్లేవి; ఒకరినొకరు మింగే
ద్దామన్నంతకోపంగా చూచుకునేవారు.

వాళ్ళఅంతరాత్మలకు తమకోపావేశకారణం తెలుసు.
తాముచేసినహత్యమీదనే తమకోపమంతా. ఆసేరమే తమ
జీవితాలను ధ్వంసంచేసింది. ఆ పాపపంకిలాన్ని తా మింకా
కడిగివేసుకోలేదు. కేమిలన్ హత్యకు తాము చచ్చేవరకూ
శిక్షననుభవించవలసిందే. ఎడతెగనిబాధతప్పదని తెలిసి
నందువల్ల కలిగేనిరాశ వాళ్ళకు వెరికోపం కలిగిస్తున్నది.
ఆకోపాన్ని ఎవరిమీద ఉపయోగించాలో తెలియక తామే
ఒకరిమీద ఒకరు ప్రయోగించుకుంటున్నారు. ఇద్దరు శత్రు
వులు ఒకేచోట, ఒకేగాలుసుతో బంధింపబడినట్లు, ఆ బం

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయం
తెలపూరు. (కృష్ణా జిల్లా.)

ధన విడరానిదై తమశరీరాలను పన్నట్లుగా వుంది. తామేర్పరచుకున్న పెండ్లియే శాపమై, తమ ఆలింగనాలు అసహ్యకరమై, నరాలను చీల్చుతూంటే- ఆగామాలను భరించలేక నింకరు నిందించుకుంటూ, శపించుకుంటూ, కొట్లాడుతూ బాధలనుపశమించుకోజూస్తున్నారు.

ఈ ఇద్దరికొట్లాటలనూ గమనిస్తూ మేరేఖన్ తన పగ దానంతటదే తీరుతున్నదనే అర్థమైపొందుతున్నది. వాళ్ళ వ్యభిచారమూ, పెండ్లి, హత్యా-ఇవన్నీకూడా వాళ్ళకు శిక్షలుగానే పరిణమించినందుకు ఆమె సంతోషిస్తున్నది ఒకోసారి థెరెసా పశ్చాత్తాపపడసాగింది. పంచనేవున్న ముసలా విడముఖాన్నీ, కదిలేకళ్ళనీ చూచి థెరెసా కన్నీరుకార్చసాగింది. ఆమెఎదుటనే తాముపోట్లాడుకోవడం బాగుండదని లారెంట్తో చెప్పింది. అతడు- “అయితే నేం? దానిభయమెందుకు? మనల్ని బైటపెట్టలేదుగా... నేనుమాత్రం దానికంటే సుఖిస్తున్నానా! దానిడబ్బు మనకు దక్కిందిగదా- అంతే. చాలు” అనేవాడు. దానిమీద మాటలుపెరిగేవి. నిందలూ, దూషణలూ, కొట్లాటగా పరిణమించేవి. లారెంట్ చేతిలో దెబ్బలుతినడం ఆమెకు- బాధలను తగ్గించే మత్తుమందుగా వుండేది. ప్రతీచిన్నివిషయానికీ అతడు చిరుబుర్రు మనేవాడు. ఆఖరికి మంచినీళ్ళదగ్గరకూడా పేచీయే.

ఒకనాడు థెరెసా కూజాలోని మంచినీళ్ళు తెచ్చి యిచ్చింది. అతడు మంచుగడ్డవేసిననీళ్లు కావాలన్నాడు. ఆమె మంచుగడ్డ అయిపోయిందన్నది. “అట్లాగయితే నేనసలే

తాగను" అని లా... కేశాను. ఆమె "ఈ నీళ్ళు
మంచివేగదా" అని అతడు - "వెచ్చగా, బురద
వాసనగొడుతున్నాయి" అని నీరులాగా వుంది" అన్నాడు.
ధరెసా గుడ్లు... "నీళ్ళు" అంది. వెక్కి-వెక్కి ఏడ్వ
సాగింది. 'నది... నేనూట ఆమెమనసులో మరొకవూహను
గుర్తుచేసింది. "గర్త ఎందు కేడుస్తున్నావ్?" అని అరి
చాను. ఆమె "నీ నేనది- పడవలోహత్య" అని కేకలు
పెట్టింది. అతడు... బిగించుకున్నాడు. మెడమీదమచ్చ
పుల్లపొడుచుకున్నాడులా బాధపెట్టింది. కేమిలన్ భూతం
ఆ యిద్దర్నీ నరకయాత్రన వెడుతున్నది.

ఇలాగే ప్రతీవిషయమూ, ప్రతీమాటా కేమిలన్ ను
గుర్తుకు తెస్తున్నది. ప్రతీసంభాషణా కుమ్ములాటకు దారితీస్తు
న్నది. దాంతో కొద్దివారాలకే ధరెసాశక్తులన్నీ వివశమై
పోయినయ్. ఇంక తనపాపాలకు పశ్చాత్తాపం ప్రకటించ
సాగింది. ముసలావిడకాళ్ళమీద పడి- పెంచినవారిబిడ్డనే
పొట్టబెట్టుకున్న తన పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తంలేదనీ, తనను
క్షమించమనీ ప్రార్థించేది. తన తప్పులలో ప్రతీవివరమూ
చెప్పి, తల్లివంటి తనే క్షమించకపోతే తను పరలోకాల్లో
కూడా సుఖపొందలేనని ఏడ్చేది. ముసలావిడకళ్ళు చూచి
ఆమె తనకు క్షమించిందని బిగ్గరగా చెప్పుకునేది. క్షమాభిక్ష
దొరికినందుకు తనజన్మ ధన్యమయిందని మురిసిపోయేది. ఇలా
ఏడ్చిఏడ్చి, పశ్చాత్తాపం వెల్లడించి, ముసలావిడ క్షమావ
రాన్ని పొందినట్లయి- ధరెసా కొంత ఆత్మశాంతిని పొంద
సాగింది.

తనతోపాటు లారెంట్ ప్రోత్సహించసాగింది. అతడు జరిగిందేదో జరిగింది... నీల కాళ్యమీదపడి విలవిలతన్నుకోనవసరం నీయిష్టంవచ్చినట్లు ఏడున్' అని నిరసించే యిద్దరినేరాలూ అతనికి వివరిస్తూ - ఆపాప భారకనే విడువ దనీ, తమను మరింత సరకబాధకు లోను మందలించేది. పశ్చాత్తాపంతో, కన్నీరుకార్చుతనహృదయ భారం తగ్గుతున్నదనీ - అతన్నికూడా విముక్తి పొందమనీ చిన్నపిల్లవాడికిచెప్పినట్లు మందలింపుగా, కోపంగా గద్దించుగా చెప్పేది. అతడు మగవాడి ననే ధీమాతో - ఈ స్త్రీలు చేసే బలహీనపుపిరికిపనులు చెయ్యలే ననేవాడు.

థెరెసా పశ్చాత్తాపం పెరిగినకొద్దీ మునుపటి ఆవేశాలూ, తీవ్రతా, దృఢత్వమూ పోయి - పూర్తిగా వంగి పోయినస్త్రీగా మారింది. ఇప్పుడు కేమిలన్ ను గుర్తుకు తెచ్చుకుని, అతనిగుణగణాల సూహించుకుని మనసారా మెచ్చుకోసాగింది. తనమనోభావాలను చెప్పేందుకు మరెవరూలేనందున లారెంట్ కే - కేమిలన్ మంచిని శతవిధాల వర్ణించి చెప్పసాగింది. 'ఆయ నెంతడీ త్తముడు! మనం ఎంతకృతజ్ఞులం గాకపోతే అంతమంచివాడిని హత్యచేశాం! ఆయనకు కనీసం వృద్దేశంనైనా 'చెడు' అంటే తెలియదు' అనేది,

లారెంట్ ఎగతాళిచేస్తూ - "అవు వవును... నాకూ తెలుసు. అతడంత మంచివా డంటే - నీవృద్దేశంలో మూర్ఖుడనేగా అర్థం? అతడు మాట్లాడే ప్రతీమాటా నీకు ఏహ్యంగా

వుండేదని అనేదా
వదో ఒక వెన్నెముక
దనేదానివే,

యావా? అతను నోరు తెరిస్తే,
క్కనిమాట అనడం చేతగా
న్నాడు.

థెరెసా పం అచ్చుకుని - 'ఎగతాళిమానెయ్ ...
నువ్వింతవరకు నుని పాపం - ఆవు త్తముని నీవుహత్యచేసిన
మంచివాణ్ణి చంపకుండావుండడమే ... నీకుస్త్రీహృదయం
తెలియదు లారెంట్ ... నేనాయన్ని మనసారా ప్రేమించాను'
అనేది. లారెంట్ మరింతవ్యంగ్యంగా - 'అవునవును!
అలాంటిఆలోచన కలిగినందుకునిన్ను నే నభినందిస్తున్నాను ...
ను వ్యతన్ని మనసారా ప్రేమించావుగనుకనే - నన్ను
ప్రియునిగా చేసుకున్నావ్! అంతప్రేమించబట్టే - అతడు
చస్తేగాని తృప్తిలేదన్నావ్! ఆహాహా- నీటంటినటి ఈ ప్రపం
చంగా వుండదు ... నాఎదురొమ్ముమీద పడుకుని ఏంచెప్పే
దానివో గుర్తున్నదా? నీవ్రేళ్ళు అతనిశరీరంలో- బురదలో
గుచ్చుకున్నట్లు దిగబడి, డోకువచ్చేదన్నావుగదూ! ఆనిర్భా
గ్యనీరసునికంటే - బలిష్ఠవీరుని పొందు కావలసివచ్చింది
గదూ - నీకు?' అనేవాడు. ఆమెకు ప్రతీమాటా కొరడా
దెబ్బలా తగిలేది. ఆమె వెక్కి-వెక్కి ఏడుస్తూ -

'నే నతన్ని సోదరిలాగా ప్రేమించాను. నన్ను పెంచి
పోషించి, పెద్దదాన్ని చేసిన మేడమ్మయందు నాకుగలకృతజ్ఞ
తను తెలిపేందుకే, అతన్ని పెళ్ళిచేసుకున్నాను ... అతను
న న్నాక్రమించనే లేదు ... ఎంతదయగా, ఎంతప్రేమగా,
ఎంతఉత్తమంగా ప్రవర్తించేవాడు ... అలాంటిదేవతను
మనం చంపాం - అయ్యో భగవంతుడా! - మనమే చంపాం'

అని నెత్తీకోరూ బాదుకొనేది.
 తూంటే, లారెంట్ హృదయ
 దిన్న పక్షిలా- విలవిలతన్నుకున
 మని గద్దించేవాడు. మళ్ళీ నిందలు, దూష్టి
 కొట్లాటగా పరిణమించేది. ఇదంతా చూ
 రేఖన్ పాపులు శిక్షింపబడుతున్నారనే
 థరెసావంటి రాక్షసి, వ్యభిచారిణి, మోసగత్తె,
 తనకొడుకుపేరు నుచ్చరించడం, పొగడడంకూడా క
 నని ఆమె బాధపడేది.

29

మేడమ్ రేఖన్ యింక తనమనోవ్యధను భరించలేని
 స్థితికి వచ్చింది. తన ఆశలన్నీ అడుగంటిపోగా- తా నసహ్యం
 చుకునే హంతకులసేవలే పొందడం ఆమెకు మరింత అపవి
 త్రవుకూడు తింటున్నట్లుగా అనిపించింది. ఆహంతకులు మాటి
 మాటికీ కేమిలన్ ను పొగడడమో, తెగనాడడమో చేస్తున్నందు
 వల్ల ఆమెకడుపుకోత ఎక్కువవుతున్నది. ఇంక తనజీవితాన్ని
 సమాప్తం చేసుకోవడం మంచిదని ఆహారం తీసుకోవడం
 మానేసింది. థరెసా ఎంతబ్రతిమాలినా, ఆమె పచ్చిమంచి
 నీళ్ళయినా ముట్టుకోకుండా రెండురోజులు గడిపింది.

థరెసా హృదయం మరింత వికలమైపోయింది. తన
 పశ్చాత్తాపాన్ని విశేందుకూ, తన కొకింత మనశ్శాంతి చేకూ
 రేస్తుందూ వున్న యీ ముసలిజీవితకూడా పోతే తన బతుకు
 కుక్కలుగూడా బిల్లవు అనుకుంది. లారెంటుతో- “ముస

సాలై గా తాగలేదు" అని
 గాద అసహ్యంతప్ప మరేభావ
 స్తుందనే నమ్మకంకలిగితే, ఆమె
 నకి సంతోషమే లోగడచేసిన హత్యాఫలి
 న్నడు గనుక, చేతులారా చంపలేకు. కాని
 తన కభ్యంతరంలేదు. అందువల్ల- "ఓ-
 వుంటుంది. శని విరగడైపోతుంది.... బహుశా
 లితొక్కకూడా చస్తే, తర్వాత మనం సుఖంగా
 ఉండవచ్చునేమో" నన్నాడు.

ఆమాట వినేసరికి ముసలమ్మమనసు మేలుకుంది.
 నిజమే- తనుకూడా లేకపోతే యీ హంతకులు నిజంగానే
 సుఖస్తారేమో! తనకోడుకును హత్యచేసినహంతకులు నశిం
 చేవరకూ తను ఈ లోకాన్ని విడువరాదు. వాళ్ళు ఎన్ని
 విధాల నరికయాలైన లనుభవిస్తారో చూచేందుకు తను
 కూడా వుండాలి. ఆత్మహత్యవల్ల తనకే నష్టం అనుకుంది.
 మళ్ళీ ధరసా రొట్టే, పాలూ తెచ్చి బ్రతిమాలినప్పుడు ముస
 లావిడ స్పృహగా తింది.

అప్పటినుంచీ ధరసా తనపూర్వభర్తను పొగడడమే
 దినచర్యయూ అన్నట్లు ప్రవర్తించసాగింది. ఇరవైనాలుగు
 గంటలూ "కేమిలన్ ఇలా చేసేవాడు. కేమిలన్ అలా అనే
 వాడు- ఇది వాడుకునేవాడు- అది తినేవాడు" అంటూ
 చెప్పసాగింది. అహరహమూ కేమిలన్ పేరునే వింటున్న
 లారెంట్, ఊణఊణమూ చిత్రవధకు గురవుతున్నాడు. ఇం
 టిలోని ప్రతీవస్తువూ కేమిలన్ దే. చెంబూ, తువ్వాలూ,

అద్దమూ, దువ్వెనా కూడా శివభక్తలను చాటువే. మంచంమీద, వరండాలో, మేము ఉన్నప్పుడు నీళ్ళ కూజావద్ద- అన్నింటా కేమిలన్లు ఉన్నాయి. ఆ భక్తభూతమే కనిపిస్తోంది. అతన్ని తలుచుకోకుండా ఒక్కసారి గడవడం లేదు. ఇంక ఇంట్లోవుండడమే వీడకలగా వుంటోంది.

ప్రాద్దున్నే లేవగానే కాఫీతాగి బజార్ పడుతున్నాడు. కాసేపు తనచిత్రశాలలో కూర్చుని వైపు గుప్పుగుప్పున త్రాగుతూ పడుకుంటున్నాడు. ఈమధ్య నాలుగైదుసార్లు మళ్ళీ కుంచెపట్టాడుగాని, కేమిలన్ ముఖాన్ని తప్ప దేనినీ గీయ లేననే నిశ్చయానికి వచ్చి- కుంచెలూ, రంగులూ ఒకచూల పారవేశారు. ఇంక తనజీవితంలో చిత్రలేఖనం ప్రసక్తి వుండదు. చిత్రశాలలో సోమరితనంగా పడుకున్నా మనశ్శాంతి లభించేదిగాదు. లేచి, చుట్టూదోవను ఇంటికి చేరుకునేవాడు. కేమిలన్ నామజపాన్ని వింటూ భయంభయంగా తిండితిని, అర్థాకలితోనే వీధుల వెంటబడేవాడు. దూరదూరపు బజార్లు లన్నీ కలయదిరిగేవాడు సాయంకాలానికి రూ-గెన్ గాడ్ వెంట కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వెళ్ళి, రాతిరేవుదాటి, నీనేనదిబడ్డనే తిరిగేవాడు. మధ్యాహ్నం వేసుకున్న పల్చనిగుడ్డలుమాత్రమే వున్నందున, సాయంకాలపు నదిగాలికి గజగజవణుకుతూ- ఎక్కడికి వెళుతున్నాడో, ఎందుకో తెలియకుండా నడిచే వాడు. ఏ ఎనిమిదింటికో తనకు తెలియకుండానే కాళ్ళు పాంట్-నూఫ్ గొందెకు చేర్చేవి.

ఏదీ కావాలని చెయ్యడం లేదు. మనసు మనసులో వుండడంలేదు. ఇంటిసీ, థెరెసానూ అప్పించుకు తిరిగితే

చాలుననుకుని వీధిమీద నిలిచి వానిలా తిరుగుతున్నాడు. తాను మొదటినుంచీ జరిగిన సోమరిజీవితం ఇప్పుడు పూర్తిగా లభించింది. ఇంకా, బాధ్యత లేదు. తిండి, బట్ట, వసతి, భార్య - అన్నీ కావలసినంతా లభించినయ్యే. సంపూర్ణస్వతంత్రుడు. అయినా, అత డాశించిన సుఖంగాని, తృప్తిగాని, బలంగాని, మత్తుగాని సూక్ష్మంగానైనా లభించడంలేదు. ఈ సోమరిజీవితం అనుకున్నట్లు హాయిగాలేదు. ఏలక్ష్యమూ, ఏపనీ లేదే అని భోరునవేడుస్తున్నాడు. సోమరి తనమే గుదిబండఅయింది. తనజీవితంలో - థెరెసానుతిట్టడం కొట్టడంమాత్రమే కొంచెం హాయినిస్తున్నాయి. అందువల్ల వీలైనపుడల్లా థెరెసాను గొడ్డునుబాదినట్లు బాదడమే జీవితాశయమూ అనేట్లు ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఏమాటఎవరుమాట్లాడినా అది కొట్లాటకు దారితీయడం పరిపాటిఅయింది.

థెరెసా పునర్వివాహంచేసుకున్న అయిదునెలలకు - ఆమెజీవితంలో ఎన్నడూ పూహించని పిడుగుపడ్డట్లయింది. హఠాత్తుగా ఆమె గర్భంధరించినట్లు తెలుసుకుంది. వధ్యశిల మీద, కసాయికత్తికి మెడనందిస్తున్న మేకలా విలపించింది. లారెంట్ ప్రథమవారాలలో బలవంతంగా కొగిలించుకుని, నిర్జీవమైన తనకట్టెతో, క్రూరంగా ప్రవర్తించినఫలితంగా - తాను అతనిబిడను ప్రసవించాలనే పూహను ఆమె భరించలేకపోయింది. తనకు నీటిలో మునిగిచనిపోయిన శవంలాంటి బిడ్డే పుడుతుందని ఎందుకో అనుమానంగా వుంది. తమిషిద్దరి జీవితాలే ప్రపంచం భరించలేకుండా వుంటే - మరోద్వంద్వ వాపిష్టిని కనడం దేనికి? ఆగర్భం ఫలించరాదని నిశ్చయించుకు

కుంది. మర్నాటిరాత్రి కేమిలన్ పోగడి, లారెంట్ ను రెచ్చగొట్టి, వాగ్విషం పెంచి అతనిమీద పడి రక్కింది. లారెంట్ ఫెడీఫెడీతన గాడు. ఆమె నేలమీద పడి, అతనితన్ను లుకడుపుమీద లాగిట్లు ముందుముందుకు వంగుతూ, శాపనార్థాలు పెట్టింది... మర్నాడు గర్భస్రావం అయింది. తాను చావవలసిందేగాని, పాపంపరిహారంకానందు వల్లనేమో, భగవంతు డింకా పూపిరివుంచాడు.

30

లారెంట్ మెడమీదిమచ్చ, పుండుకంటే యెక్కువగా బాధపెడుతున్నది. అది శారీరకంగాకంటే, మానసికంగా మాననిగాయమైపోయింది. ఆ మచ్చ తనశరీరాన్నంతటినీ ఆక్రమించిం దనుకుంటున్నాడు. అతను జరిగేదంతా మరచి పోగలిగిన మరుక్షణంలోనే - ఆమచ్చ దురుదపెట్టేది. వెంటనే కేమిలన్ శారీరకంగా మానసికంగాకూడా గుర్తు కువచ్చేవాడు. అద్దంలోకి చూచుకున్నప్పుడు అది యమ దూతరంపపుకోతలా కనిపించేది. భయకంపితుడయ్యేసరికి, రక్తం వేగంగా ప్రవహించి, ఆ మచ్చ ఎర్రబడేది పలుచని లోపారగుండా రక్తంచెమర్చినట్లయ్యేది. అది సజీవగాయంగా వుండి, అల్పమైనవత్తిడికికూడా పుండ్లై, తనశరీరాన్ని తినివేస్తున్న రాక్షసిలాగా చిత్రవధచేసేది. అది తనశరీరానికి సంబంధించిందికాదనీ, కేమిలన్ కొరికేప్పుడు తనమెడమీద వదిలివెళ్ళిన విషగుళిక యనీ అది తనసరసరాలనూ క్రమ

క్రమంగా తనివేస్తున్నాను. రెంట్ భయపడేవాడు. అది తననువిడువక ప్రతిచోటికీ పవచ్చే శనిదేవత.

అతడు ధరెసాను పప్పుడు. ఆమె సగ్గా ఆమచ్చ మీదే గోళతో గీరేడు. క్తం:మాడగానే కేమిలన్ గుర్తొచ్చినట్లు మిడిగుడ్లు వేసి, అల్లల్లాడేది. అదిచూచి లారెంట్ మరింత బెంబేలుపడేవాడు. గడ్డంచేసుకునేటప్పుడు - కత్తితో ఆ మచ్చభాగమంతా కోసివేద్దామనీ, అప్పుడేర్పడే గాయం తనస్వయంకృతంగనుక కేమిలన్ గుర్తురావగదా యనీ, కత్తి నెత్తేవాడు. అదిచర్మానికి తగిలేసరికి శరీరంగగుర్పొడిచి పిరికితనం ఆవరించేది. వళ్ళు పణుకుతూ చెమటలు గార్చేది. ఇంక ఆ ప్రయత్నం మానుకుని, పిరికివణుకు తగ్గిన తర్వాత జాగ్రత్తగా గడ్డంచేసుకునేవాడు.

గండుబిల్లి ఫ్రేంకోయిస్ కూడా లారెంట్ కు శిక్షలో భాగంగానే కనిపించేది. అది ఇప్పుడు మేడమ్ రేఖన్ ఒడిలోనే కూర్చుంటోంది. తానున్నప్పు డది ఆకోటలోనుంచి కదలడంలేదు. దానిచూపులు మాత్రం క్రూరంగా తనను భయ పెడుతున్నాయి. తమ రహస్యప్రణయమూ, హత్యోదంతమూ - మేడమ్, ధరెసాతోపాటు, ఫ్రేంకోయిస్ కూడా తెలుసు. చేరినైతే, ఏసురదృష్టమిడియనో - ఆ పిల్లి తమ నేరాలను బట్టజులు చేయగలదు. పైగా, దాని అరుపులు కేమిలన్ శవం తమకు శపిస్తున్నట్లుగా తోస్తున్నాయి. అతడు ఆ మ్యాప్ మ్యాప్ ధ్వనులను అలానే వింటున్నాడు. కోపం పట్టలేక కాళ్ళు నేలకేసి బాదుతున్నాడేగాని, ఆ పిల్లిని మేడమ్ ఒడిలోనుంచి తీసేద్దె ర్యం లేదు.

ఆఖరికి ఒకనాటిరాత్రి పిల్లి తనను మరీనిశితంగా చూడడం సహించలేకపోయాడు. దాన్ని అంతమొందించాలనుకున్నాడు. భోజనశాలలోని కెరచివచ్చి, పిల్లిమేడను గట్టిగా పట్టుకుని లాగాడు. అది 'మ్యూవ్' మని కేకపెట్టింది. మేడమ్ రేఖన్ దానికేజరుగచున్నదో గ్రహించగలిగి - రెండు కన్నీటిబాట్లువదలింది. లారెంట్ దాన్ని కిటికీవద్దకు తీసుకెళ్ళాడు. అది వెనక్కుతిరిగి కరవాలని గుంజుకుంది. లారెంట్ పట్టువిడువకుండా దాన్ని అటూయిటూడేపి, ఎదురుగావున్న ఎత్తయినగోడకు వేసికొట్టాడు. దానినడుం విరిగి, బాధాకరంగా అగుస్తూ గాజుకప్పుమీద పడింది. దేకి దేకి క్రిందికికూలి మురుగుకాల్వలో మూలుగుతోంది. ఆ రాత్రంతా మేడమ్ రేఖన్, కేమిలన్ పోయినప్పుడు ఏడ్చినట్లే పిల్లిమరణానికికూడా దుఃఖించింది. థెరెసా లోలోన శోక సముద్రాలు నింపుకుంది. లారెంట్ సరసరానా పిల్లిగోళ్ళు గుచ్చుకుంటున్నట్లు బాధపడ్డాడు.

ఇదేరోజుల్లో థెరెసాలో గొప్ప మార్పు వచ్చినట్లు లారెంట్ గమనించాడు. ఆమె ముసలావిడకాళ్ళమీదపడి పశ్చాత్తాపపడడంగాని, ఏడ్వడంగాని, తనతో కేమిలన్ ను గురించి వివాదపడడంగాని చాలా తగ్గించివేసింది. ఇప్పుడు గంభీరంగా, మానంగా ఎక్క-వ కాలంగడుపుతోంది. మధ్యాహ్న భోజనానంతరం షాపునుమూసివేసో, సుజానేనిపిలచి కూర్చోమనిచెప్పో ఎక్కడికో వెళ్ళి సాయంకాలందాకా తిరిగి రావడంలేదు. పైగా వారానికి నాలుగైదుసార్లు ఇలా చేస్తున్నది. కారణం దురూహ్యంగా వుంది. ముసలావిడయందు

శ్రద్ధకూడా చూపడంలేదు. ఆమె బ్రతకడం నిరర్థకమని గ్రహించినట్లు ప్రవర్తనూ చాలుపోకుండా వుండేందుకుతగ్గ ఆహారంనూత్రమే నిర్ణయం పడవేసి, అవతలికివెళుతున్నది,

ఆమె పోట్లాటలకంటే - ఇలా మానంగావుండడాన్ని లారెంట్ భరించలేకపోతున్నాడు. బహుశా ధరసా పశ్చాత్తాపం మరొక కొత్తదోషను తొక్కిందేమో ననుకున్నాడు. దూరంగా పారిపోయి మానంగా తనలో తానేడ్చుకుంటూ, తాపం చల్లాన్చుకుంటున్నదేమో ననుకున్నాడు... లేక, మరొకనితోనే స్తంభిల్లి, తమ కథనంతటినీ మెల్లగా ఆవృత్తికి చెప్పి, తమరహస్యాన్ని బైటపెట్టి, తనకు ద్రోహంచేస్తున్నదేమోనని తత్తరపడ్డాడు. ఆమెను వెంబడించి, నాలుగైదుగంటలసేపు ఎక్కడగడుపుతున్నదో తెలుసుకోవాలని రెండుమూడుసార్లు ప్రయత్నించాడు. కాని, ఆమెవీధిలోనో జనంలోకలసిపోయి - తనదృష్టికి ఆనకుండామాయమయ్యేది.

ఆమె పశ్చాత్తాపం హద్దుమీరి, ఎవరితోనో హృదయభారమంతా వెళ్ళబోసుకుంటే, తనమెడ కురిత్రాడుతప్పదు. ఏవిధంగానైనాసరే కనిపెట్టి-ఆమె ఆరహస్యాన్ని వుచ్చరించకుండా గొంతుపిసికెయ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

31

ధరసా ఒకనాడు సుజానేను పిలిచి. తనమాపులో కూర్చోమని చెప్పింది. సుజానేకు ధరసాలంటే ఎంతోగౌరవ భావం వుండేది. భర్త ఆఫీసుకు వెళ్ళినతర్వాత, ఈమాపుకు వచ్చి ధరసాతో ఎక్కువసేపు గడపగలిగితే ధన్యరాత్రై

నట్లు భావించేది. అందువల్ల పిదప అడవుగావచ్చి కూర్చు
ని, తేనులల్లుకుంటూ పిచ్చాన మాట్లాడేది. థరెసా ఆ
బలహీనురాలిని కాభిరామాచ దాంపత్యసుఖాల వివ
రాలూ, కుటుంబ పేచూనుభూతులూ వింటూ - సుజానే ఎం
దువల్ల బానిసలాగా, బెదురుతూవుంటూకూడా తృప్తికరంగా
జీవించగలుగుతున్నదో గ్రహించింది థరెసాకు ఇప్పుడుగాని
గృహిణీమధురిమ అవగాహనకు రాలేదు. తన కలాంటిది ఈ
జన్మలో దుర్లభంగా వా!

గతరాత్రి థరెసా మాటలసందర్భంలో "రేపు పెంద
రాళే బైటికి వెళ్ళాలి- పొద్దునూకేదాకా తిరిగిరాను" అని
చెప్పింది. అందువల్ల లారెంటు ఆమెపోకడను కనిపెట్టేందుకు
ముందుగానే వెళ్ళి, పాంట్-నూఫ్ గొందెకు ఎదురుగా, రూ-
గెన్ గాడ్ లో ఒకసందు మొగను నుంచుని, ఆమె ఎప్పుడు
వస్తుందా అని ఎదుగుచూస్తున్నాడు. సుజానే మాపునా కూ
ర్చున్న ఎంతసేపటికీ తన భార్య బైటికి రాలేదు. ఒకవేళ మరో
దోవను 'రూమజారిన్' గుండా వెళ్ళిపోయిందేమో అను
కున్నాడు. ఇంక లాభంలేదని, విసుగుపుట్టి, మాపులోకి వెళ
దామనుకుంటూండగా థరెసా ఆ గొందెలోనుంచి హడా
వుడిగా బైటికి వచ్చింది. తేతరంగుదుస్తులు వేసుకుంది. ఆ
దుస్తులధారణ వేశ్యలదుస్తులలాగా వున్నదని లారెంట్ మొట్ట
మొదటగా అప్పుడే గ్రహించాడు. ఆమె లంగావెనుకభాగం
తోకలాగా నేలను జీరాడుతున్నది.

ఆమె రోడ్డుప్రక్క-చువుండే ప్లాట్ ఫారంవెంట, పిరు
దులు పూవుకుంటూ- చూపగులను ఆహ్వానిస్తున్నట్లు వ్యవ

హరిస్తూ నడుస్తున్నది. ముందుభాగాన్ని, తొడల క్రిందిభాగం కనిపించేట్లు పట్టుకుని, మగవాళ్ళను ఎగాదిగాచూస్తూ నడుస్తున్న వీసుబూట్లూ, తెల్లనిమేజోళ్లూ ధరించిన ఆమె 'రూమజూరిన్' వెంట నడుస్తున్నది. లారెంట్ అర్థంకాని ఆందోళనతో అనుసరించాడు. ఆమెకు ఒకలక్ష్యం గాని, ఒక గమ్యస్థలంగాని లేనట్లు వీధులన్నీ కలయదిరుగుతున్నది. వెనుకకు చూడడమే లేదు. ఏదో పనిముంచుకుపోయినట్లు వాడావుడిగా నడుస్తున్నది. ఆమె వెళ్ళినచోటికల్లా అతనూ అనుసరిస్తున్నాడు.

ఆమె 'లేకోల్ - డి - మెడిసిన్' రోడ్డుకు తిరిగేసరికి లారెంటు తత్తరపోయాడు. అక్కడ పోలీసుస్టేషన్ వుంది. భరెసా విచారవ్యధాతిరేకంతో, అక్కడికి వెళ్ళి తనహత్యలు బైటపెడుతుందని లారెంటువణకిపోసాగాడు. గుండెను గుప్పెట్లోపెట్టుకుని, మొహంమీదనుంచి కళ్ళల్లోకి కారుతున్న చెమటనైనా తుడుచుకోకుండా-భరెసాను గమనించసాగాడు. ఆమె పోలీసుస్టేషన్ సమీపించి ఆగింది. లారెంటు వెంటనే వెళ్ళి, ఆమెకంఠంపిసికేద్దామని పిడికిళ్ళు బిగించాడు. కాని ఏదో అపూర్వశక్తి అతన్ని నేలకు శీలవేసి బిగించినట్లయికదలలేకపోయాడు. భరెసా అటూయిటూచూచి, ముందుకు నడిచింది. ఆమె ఆతర్వాతివీధిలో కాలుపెట్టినప్పుడుగాని-లారెంటుకాళ్ళు కదలలేదు. 'హమ్మయ్య' అని ఊపిరిపీల్చుకుని ఆమెకు వెంబడించాడు.

'సేంటుమైకేల్' ప్రాంతానికి వెళ్ళగానే భరెసా ఒక కాఫీహోటలు వైపు వెళ్ళింది. అక్కడ రోడ్డుపంచనే గల

ఆరుబై టిబల్లలమీద అనేకమంది ఉన్నారని వున్నాడు. ఎక్కువగా స్త్రీలూ, విద్యార్థులే అక్కడ ఉన్నది. థెరెసా వాళ్ళందరితోనూ చేయికలిపి, ఎంతో సుమున్నట్లుగా మాట్లాడసాగింది. ఆ బజారుహోటలున్నాయి ఒకచౌకరకంసారా తెమ్మని చెప్పి ఆగుంపుమధ్య ఒకకుర్చీలో కూర్చుంది.

అక్కడ ఒక అందమైన విద్యార్థినితో ఆమె అతనిని హితంగా మాట్లాడసాగింది. అతడు డొంత సేపటిచుంచో, ఆమె కోసమే యెదురుచూస్తున్నట్లు తెలుస్తూనే వుంది. ఇద్దరు వేళ్ళలు సచ్చి వాళ్ళతో బూతుసరసాలుమాట్లాడి, సారా తెప్పించుకు తాగుతున్నారు. ఆబ్బిరంగప్రదేశంలోనే ఆడవాళ్ళు సిగరెట్లు తాగుతున్నారు; మగవాళ్ళు స్త్రీలను ముద్దు పెట్టుకుంటున్నారు. చౌకరకంసారా గ్లాసులుగ్లాసులు ఖాళీ అవుతున్నాయి. మోటసరసాలు, బూతుసంభాషణలు, సారా పుగాకూకలిసినవాసనలు - అన్నీ అవతలిగేటుచాటున నిశ్చలంగా దాగివున్న లారెంట్ కు చేరుతున్నాయి.

థెరెసా సారాతాగడంపూర్తి కాగానే - ఆవిద్యార్థి చేతిని గీలించి, లేచి, అతని ఆధారంతో 'రూ-డీ-లా-హో-రే' గుండా నడువసాగింది. ఆయిద్దరూ మరొకవీధినికూడా గడచి గదులు గంటలచొప్పున అద్దెకిచ్చే ఒకమేడలోకి వెళ్ళగానే - లారెంట్ బైట ఆగిపోయాడు. కొంతసేపటికి మూడవ అంతస్తులో ఒకకిటికి తేరచుకున్న చప్పుడయింది. లారెంట్ తల ముత్తిచూచాడు. థెరెసా ముఖం అకిటికిలో కనిపించింది. ఇంతలో ఆవిద్యార్థి ముఖంకూడా కనిపించింది. అతడు థెరెసాను వెనకనుంచే కొగిలించుకుని కిటికీమీసవేశాడు.

లారెంటు అర్థంచేసుకున్నాడు. ఏదో తృప్తికలిగినట్లుగా తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. “ఓహో! నీ బాగున్నట్లుంది. ఏమేమో ఆలోచిస్తూ, భయపడుతూ భయపెట్టడంకంటే - ఈవిధంగా నన్నా అన్నీమరచి కాలక్షేపంచేస్తున్నది... నిజంగా యీ దేయ్యమే నాకంటే తెలివైనపని చేస్తున్నది” అనుకున్నాడు.

లారెంటు వస్తుతః వ్యభిచారగుణం కలవాడు. అతనికి ఆఆలోచనరాకుండా - ధరెసాయే ఆపనిలో నిమగ్నమై కొంతశాంతిని పొందడం, అతనికి ఆశ్చర్యంగా వుంది. అతనిలోని పురుషత్వం చచ్చిపోయింది. ఇంక వ్యభిచార వాంఛ కలగడంలేదు. భార్య పాతివ్రత్యంచెడల, మరొక పురుషునిచేతుల్లో వుండడం - అతనికి కోపతాపాలను కలిగించలేదు. మరొకమిత్రునిభార్యను తనువెంబడించినట్లూ, ఆమె వేరొకపురుషునితో సుఖిస్తున్నట్లూ - తన యీనాటకంలో ప్రేక్షకుడయినట్లూ ఆనందిస్తున్నాడు. ఇంక ధరెసాకు తన మనసులో పరిచయస్థానం లేనట్లయింది. తన కొకగంట శాంతిలభిస్తుందంటే - ఆమెను వందసార్లు అమ్మేటందుకు కూడా సిద్ధమే ననుకున్నాడు.

సాయంకాలం ప్రొద్దువారేవరకూ వీధులవెంట తిరిగి, ఇంటికివస్తూ - “వ్యభిచారం మగవాళ్ళకు ఖరీదైన కాలక్షేపం; ఆడవాళ్ళకు సంపాదనామార్గం” అనుకున్నాడు. మగవాళ్ళకు ఈవిధమే అన్యాయంచేస్తున్నట్లున్నది. ఆరాత్రి ఆమె ఇంటికిరాగానే కొంతపెద్దమొత్తం అడిగితిసుకుందామనీ, అది ఖర్చయ్యేవరకూ మత్తుగా తాగి విచారాలు

మరచిన దామనీ నిశ్చయించుకున్నాడు. మాపులోకి వెళ్ళి కూర్చుని ఆమెకోసం ఎదురుచూసాడు.

థరేసా తిరిగివచ్చేసరికి మహానందం నటించాడు. తాను పొంచి కనిపెట్టినదానిని చెప్పలేదు. ఆమె సారామత్తుతో తూలుతున్నది. గుడ్డలు అవయవాలను సరిగాకప్పేటట్లు ధరించలేదు. ఆమె శరీరముచి పొగాకు, సారాలవాసన గుప్పన కొడుతున్నది. పగటిపనులకు పూర్తిగా అలసిపోయి, భారంగా శరీరాన్ని డుక్కుకుంటూ వచ్చి స్నానాలగదిలోకి వెళ్ళింది. ఆరాత్రి భోజనాలు మానంగా జరిగిపోయాయి. థరేసా అసలేమీ తినలేదు. లారెంటు మోచేతులు బల్లమీద ఆన్చి - 'నాకు అయిదువేలు కావాలి' అన్నాడు.

థరేసా 'వీల్లేదు. నీకే డబ్బిస్తే, మానెత్తిమీద కప్పు కూడా లేకుండా చేస్తావ్...మనం ఇప్పటికే పేదవాళ్ళ మైపోతున్నాం' అంది. అతడు - 'అయితే, నాకేం లెఖితేదు. నా క్కానాలసింది డబ్బు. వెంటనే యివ్వు' అని గద్దించాడు. ఆమె వ్యాపారం పాడై పోయిందనీ, మూలధనమే ఇంటిఖర్చులకు వాడుతున్నాననీ, డబ్బుయివ్వననీ అంది. కావాలంటే నెలకు వందరూపాయలుస్తా. నీ యిష్టంవచ్చినట్లు పూరేగు' అంది. లారెంట్ పళ్లుబిగించి 'బాగా ఆలోచించుకో. లేదంటేవీల్లేదు. నాకు అయిదువేలు వెంటనే కావాలి. నే నవి తీసుకుతీరతాను. ఎంత ఎదిరించినా నువ్వే అవి యిస్తావు' అన్నాడు. అతడంత దృఢంగా, ఏ త్రిడిగా మాట్లాడుతుంటే థరేసా బిత్తరయిపోయింది.

‘అవును నువ్వలా జీవితం ప్రారంభించావో, అలానే చేద్దా మనుకుంటున్నావ్. నాలుగేళ్ళక్రితం యీ యింట్లో కాలుపెట్టావ్. జూనుంచీ నీ మిత్రుని సొమ్ము తినడంతప్ప నువ్వేం చేశావో మాసొమ్ముపూర్తిగాతి నేందుకు కావలసినపనులన్నీ చేశావ్. మిత్రుని భార్యను దొంగిలించావ్. ఇప్పుడు భార్యసొమ్మును కాజేసి - చిప్ప చేతికివ్వాలనుకుంటున్నావ్. కాని, ఒక సేకూడా ఇచ్చేది లేదు. నువ్వు - నువ్వు -’ తరువాత బూతుమాట అనలేకపోయింది. లారెంటు పకపకా నవ్వుతుంటే ఆమాటకూడా అనేసింది.

లారెంటు కోరచూపులు చూస్తూ- ‘నువ్వు ఇప్పుడు కలిసి తిరుగుతున్న జనందగ్గర భలే మంచిమాటలు నేర్చుకున్నావ్ లే’ అన్నాడు. ధరెసా చేస్తున్న పనిని గురించి యీ ఒక్కనూచనమాత్రమే అతడు చేశాడు. ఆమె తటాలున తలపైకెత్తి పొంగేరోమాన్ని ఆపుకుంటూ- ‘అయితే నేం? నేను హంతకులతో మాత్రం తిరగడంలేదు’ అని మొరాయించింది. లారెంటు తెల్లపోయాడు. నిమిషంసేపు గుడ్లు తేలవేసి, మానంగా వుండిపోయాడు. మళ్ళీ తొట్రుపడేకంతంతో - ‘వయ్ పిల్లా! నే చెప్పేది విను. మనం పోట్లాడుకుని ప్రయోజనంలేదు. నా ధైర్యం నశించింది. మనం ఒప్పందానికి రావడం మంచిది. అలా రాలేకపోతే మనయిద్దరికీకూడా దురదృష్టమేనని తెలుసుకో... నే నడిగిన అయిదువేలూ యిచ్చేయ్. నాక్కావాలి. దాన్ని మనశాంతికోసమే ఖర్చుచేస్తానని నమ్ము, అన్నాడు. మళ్ళీ చిరునవ్వునప్పి ‘బాగా ఆలోచించి, చివరి

మాటచెప్ప' అన్నాడు. ఆ వెంటనే ఆయనకు ఆలోచించ నవసరం లేదు. దమ్మిడికూడా ఇవ్వను'.

లారెంటు భయంకరం చాడు. అతడు తనను కొడతాడని శరీరం ముకుళించుకుని, భీతిగా ఎదురుచూస్తున్నది. ధరేసా - ఏమైనాసరే డబ్బుచూత్రం యివ్వరాదనే నిశ్చయించుకుంది. కాని, లారెంటు ఆమెను ముట్టుకోలేదు. జీవితంమీద రోతపుట్టినవానిలా నిశ్చలస్వరంతో - 'పోలీసు స్టేషన్ కు వెళ్ళి, మన సేరం చెప్పేస్తాను' అన్నాడు. భార్య ఏగాతాళిగా కేకలువేస్తూ - 'ఓ!, నన్ను భయపెడదా మనుకుంటున్నావా? నాకు నీకంటే విసుగ్గావుంది. జీవితం. నువ్వు వెళ్ళకపోయినా పోలీసుస్టేషన్ కు నేను వెళతాను. నీవెంట పురికంబం ఎక్కేందుకు సిద్ధంగావున్నాను. నీఅంతపిరికిదాన్ని కాదు... పద పోలీస్ స్టేషన్ కు' అని లేచింది. మెట్లుదిగేందుకు అటు నడిచింది.

లారెంటుకూడా - 'సరే - పోదాం పద' అని లేచి వెంబడించాడు. వాళ్ళు చరచరా మెట్లు దిగి షాపులోకి వెళ్ళే సరికి, ఒకరినొకరు చూచుకున్నారు. నేలలో దిగబడిపోయిన మృతుల్లాగా నిల్చుని ఒకరిముఖం ఒకరు అద్దంలోలాగా చదువుకోసాగారు. వాళ్ళమనసుల్లో తమచర్యవల్ల కలిగే ఫలితాలు క్రమంగా ప్రతిబింబించాయ్. పోలీసులు - జైలు - విచారణ - శిక్షాస్పృతి - ఉరికంబం - అన్నీ స్పష్టంగా కళ్ళ ముందు కనిపించాయ్. హృదయాలు బలహీనమయ్యాయ్. ఒకరికొకరు మోకరిల్లి, పోలీస్ స్టేషన్ కు పోవద్దని ప్రార్థించుకుందామనుకున్నారు. భయమూ, సిగ్గు, ఆత్మగౌరవమూ

వాళ్ళను నాలుగైదు నిమిషాలకు ఎదురెదురుగా, అలానే నిలబెట్టినాడు.

ధరెసాయే ముందు మెత్తబడింది. 'సరే... ఈ చిన్నవిషయంలో నేను ఎప్పుడలాచూపడం బాగుండలేదు. నువ్వడిగింది అయినా వేలేగదా! దాన్ని నువ్వొక్కరోజు లోనే మాయంజేస్తావని నాకు తెలుసు. సరే - ఇప్పుడే ఇస్తాను - రా' అంది. తనటటుని వప్పుకున్నట్లయింది. షాపులో అమ్మకాలబల్లదగ్గరకున్నది అయిదువేలకు చెక్కురాసి యిచ్చింది. ఆరాత్రికి ఇంక పోలీసుసేషన్ ప్రసక్తి రాలేదు.

డబ్బు జేబులోకి రాగానే లారెంట్ తాగుడుకూ, వేశ్యలకూ, తిండికి ఖర్చుపెట్టసాగాడు కాని, ఎంతతాగినా నీకే నదిబురదనీకులా వుంటూంది. వేశ్య మద్దెట్టుకుంటూవుంటే, సంతోషానికిబదులు శవాలు గుర్తుకొస్తున్నాయి. తిండి తింటూంటే శవశాలలోనిమాంసపునుద్దలు గుర్తుకొస్తున్నాయి. డబ్బుయిపోతున్నది. శాంతి లభించడంలేదు. గుంపులసందడిమధ్యవున్న - మనసులో శూన్యమానంగా వుంటున్నది. మెడమీదిమచ్చ అంకుశంలాగా ఎడతెగని పోట్లు పొడుస్తున్నది. స్త్రీనిసుఖించబోయినా బాధా, వ్యధా అధికమవుతున్నాయి. అన్నంటా రారవనరకయాతనే గుప్తికివస్తున్నది.

ధరెసాకూడా అతనిలాగే ఇల్లువదిలి, బైట గడప సాగింది. పగలూ, రాత్రీ అనేవిచక్షణలేకుండా వీధులవెంట తిరుగుతూ శరీరానందాలుపొందుతూ గడిచింది. ఒకసారి

ఆభార్యాభర్తలు నాలుగువోళ్ళూ ఒకరినొకరు చూచు
కోలేదు. కాని, కమక్రమంగా జల్లోనే థేరేసా బైటికి
వెళ్ళడం తగ్గించివేసింది. లా కూడా తిరగడం తగ్గి
పోయింది. మళ్ళీ ఆ యిరుకుచీకట్లగోదెలోని, నరకకూపం
వంటియిల్లే - ఆ నికృష్టపుబందిఖానాయే వాళ్ళ కాశ్రయం
అయింది. మళ్ళీ వాగ్వాదాలు, పోట్లాటలు, కీచులాటలు,
తెన్నులు, దేబ్బలు, ఏడ్పులు, పెడబొబ్బలు - ఇదే నిత్యజీవి
తంత్రయిపోయింది. గురువారాలువచ్చే అతిథిమిత్రులకుకూడా
యీసంగతి తెలియనందుకు - ఈ ద్వేషదంపతులు గురువారా
లలోనటించడం మరీకష్టంగా, విషనుపరీక్షలాజరుగుతున్నది.

థేరేసా, లారెంట్లు తమ పెండ్లితర్వాత ఇప్పుడు
ఎక్కువసేపు ఒకేచోటగడపడంలేదు. అయితే - ఇప్ప
టికంటే ఎక్కువగా రెప్పుడూ పరస్పరం ద్వేషించు
కోలేదు. ప్రతీసమయము ఒకేచోట, ఎదురెదురుగావుండి -
ప్రతీక్షణము ద్వేషాన్ని వెళ్ళగ్రక్కకునే విషసర్పాలలా
వున్నది వాళ్ళపరిస్థితి. ఈ అనుక్షణ సకాలసంఘర్షణ ఎక్కువ
కాలం కొనసాగడం దుస్తరం

ఆయిద్దరూకూడా తమకష్టజీవితాలను అంతంచేసే
వుపాయాన్నిగురించి - ఎవరికివారే ప్రత్యేకమైనకలలు
గంటున్నారు. కొన్నిరోజులకు - ఇద్దరిలో ఒకరు అదృశ్య
మయితే; రెండోవారు హాయిగా బ్రతుకవచ్చుననేపూహ
కలిగి బలపడింది. ఇద్దరూకూడా ఎదుటివ్యక్తిని హత్యచేసేం
దుకు అహరహమూ ఆలోచిస్తున్నారు. ఆపథకాలు వేసు
కుంటూంటే కొంత శాంతి లభించింది, మెదడుకు నిర్దిష్టమైన

పని దొరికింది. మొవటిసా పర్వరూకలిసిచేసిన హత్య బైటికి తెలియరాదనే జాగ్రత్త ఆలోచించబడింది. ఈహత్య ఆయిద్దరిలోనే - ఎవరి పువారు ఎదుటివారికి తెలియరాదనే ఆలోచనలుచేస్తున్నారు. అయితే - బైటివాళ్ళకు తెలిసినా ఫరవాలేదనుకున్నారు. ఏదో ఒకవిధంగా ఎక్కడికోపారిపోయి సాధ్యమైనంతకాలం బతుకుదామని వాళ్ళ ఆలోచన. అంటే ఒకరుచంపబడితే - రెండోవారు ఇలా చెయ్యాలని కోరుకుంటున్నారన్నమాట. మేడమ్ రేఖన్ ను గురించి వాళ్ళ కాలోచనే లేదు.

ఒకరోజున లారెంటు వీధుల్లోతిరుగుతుండగా ఒక కాలేజిమిత్రుడు తటస్థపడ్డాడు. అతడిప్పుడు ఒక రసాయన శాస్త్రవేత్తవద్ద పనిచేస్తున్నానని, తీసుకువెళ్లి - తమ రసాయన పరిశోధనశాలనుచూపించాడు. అక్కడవున్న విషపదార్థాలనుగురించికూడా వివరించాడు. ఆ మిత్రుడు తననుగమనించకుండా మరోవైపుకుతిరిగివున్నప్పుడు ఒక విషపుసీసా తీసి కోటుజేబులో దాచుకున్నాడు. అలాంటిరోజున-లారెంటు ఇంట్లోలేనప్పుడు- ధరసా బెల్లంనరికే ఒకకత్తికి బాగాపదును పెట్టించి, వంటగదిలోని చిన్నబీరువాలో దాచివుంచింది.

ఆమె బ్యాంకులోనిలవవున్న మూలధనమంతా తీసుకువచ్చి ఒక సొరుగులో దాచుకుంది. ఆసంగతి లారెంటు కూడా గుర్తించాడు. ఆమె ఏసదవకాశంలోనో లారెంట్ ను హత్యచేసి, ఈ డబ్బుతో పారిపోయి, తలదాచుకు బదుకు దామనుకుంది.

గురువారం వచ్చింది. ఆరాత్రి అతిథిబృందం విందును చాలా మెచ్చుకుంది. వెబ్ తన జన్మలో అంత సంతోషం అనుభవించలేదనా... పదకొండున్నర అయ్యే సరికి అతిథులు శెలవుతీసుకుని వెళ్ళారు.

అసలారాత్రి వాళ్ళు పాచికలాట ఆడలేదు. ఏవో అనేకకబుర్లు చెప్పుకున్నారు. సుజానే గర్భవతిగావుంది. ఆమె తన భారాన్ని గురించి, వాంతులను గురించి, పులకరింతలను గురించి చెబుతూంటే- థెరెసా ఎంతో శ్రద్ధగా వింది. లారెంట్ కూడా- మైకాడ్, ఆలివియర్ లు చెప్పిన విచిత్రమైన కథలు శ్రద్ధగా విన్నాడు. ఆటలోకంటే కథలు చెప్పడంలో ఆయిద్దరూ దిట్టలు. ఆ తండ్రికొడుకుల మాటలమధ్య, గ్రివెట్ అప్పుడొకమాటా, ఇప్పుడొకమాటా వదులుతూనేవున్నాడు. లారెంట్ కు ఆ పోలీసు అధికారులంటే చాలా గౌరవం. వాళ్ళ కథలు తన నెంతో ఆనందపరిచాయని కృతజ్ఞత తెలిపాడు.

ఆలివియర్ ఆయిల్లు 'పవిత్రతకు ప్రతిరూపం' అన్నాడు. గ్రివెట్- "శాంతి దేవళం" అన్నాడు. ఎవ్వరికీకూడా ఆప్రశాంతత వెనుక, రహస్యంగా జరుగుతున్న ఆలోచనలు, నరకయాతనలు తెలియవు. థెరెసా ముఖం మీద కనిపించిన గాయాలు మచ్చలూ ఆమె భర్త చేసిన వేనని వారికనుమానం కలగలేదు. ఒకసారి తాను పడిపోతే ఏవోగీచుకున్నవని థెరెసా చెప్పింది. ఆయింట్లో ప్రతీదీ సత్యధర్మ స్వరూపం అని మిత్రులనమ్మిక.

మేడమ్ రేఖన్ మళ్ళీ ఎన్నడూ- కొడుకు హత్యారహస్యాన్ని మిత్రులకు తెలిపే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. హంతకులు తమ చేతులారా తామే శిక్షవిధించుకుంటారనే నమ్మకం.

కంఠో ఆమె ప్రేక్షకురాలి వుండిపోయింది. ఎళ్ళిశక్త
పూర్తి అయ్యేవరకూ నా తనను బ్రదికించి వుంచమని
భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నా.

పదకొండున్నరకు అతిథులంతా ఆకుటుంబాన్ని చూడ
క సా రిపొగడి శైలవ్రతీసుకున్నారు. సుజానే లేచి "నేను మళ్ళీ
రేపొద్దున తొమ్మిదింటికి వస్తానమ్మా" అంది. థెరెసా
ఆశురతతో "వద్దు... బహుశా నేను వుదయమే బైటికి
వెళ్ళవలసివుంది... సాయంకాలంవరకూ రావద్దు" అని
చెప్పింది. ఆమె స్వరం బెరుకుగానూ, భయంగానూ తొలు
పడింది. థెరెసా అతిథుల్ని గొంధె వరినాకా సాగనంపింది.
లారెంట్ లాంతరుపుచ్చుకుని పాపుసుమ్మదాకా వచ్చాడు.
ఆ భార్యభర్తలు ఒకరినొకరు సూటిగా చూచుకోలేకపో
తున్నారు. ఇద్దరూ పాపుతలుపుమూసి, మానంగాపైకి వెళ్లారు.

ప్రతిరాత్రి మేడమ్ రేఖన్ చు ఆమె మంచంమీదికి
మోసుకెళ్ళి పడుకోబెట్టబోయేముందు - భోజనశాలంతా
శుభ్రంగా అమర్చుకోవడం అలవాటు. రాత్రివేళ తాగేం
గుకు థెరెసా ఒక గ్లాసు స్కెళ్ళిలో పంచదారకూడా కలుపుకుని
సిద్ధంచేసుకునేది. ఈ రాత్రి వాళ్ళిద్దరూ బల్లదగ్గర మానంగా
కూర్చున్నారు. పెదవులు తెల్లబడుతున్నాయి. చూపులు
కలుసుకోవడంలేదు - ఆఖరికి లారెంట్, కలలోంచి మేలు
కున్నట్లుగా - 'సరే - మనం నిద్రపోవద్దా ఏమిటి?' అన్నాడు.

థెరెసా చలితగిలినట్లు నడుకుతూ 'అవునవును. పడు
కుందాం పద' అని లేచింది. నీళ్ళకూజాతీసి బల్లమీద
పెట్టింది. లారెంట్ సహజంగా మూట్లాడాలనే ప్రయత్నం

నా - తొట్టుపడే కం... ని కెందు కా శ్రమ...
 నేను పంచదారసిక్కు కలుపు... నువ్వు మీమేనత్త
 సంగతి చూడు త్వరగా అనా

ఆమె చేతిలోని కూజా తీసుకుని, ఒక గ్లాసులో నిండా
 నిక్కుపోశాడు. లిఫ్ట్లో ఆ గ్లాసు థెరెసాకు కనిపించకుండా
 అడ్డంకిలు మని, వెనుక జేబులోని సీసాలోని విషాన్ని నీళ్ళ
 గ్లాసులో గుమ్మరించాడు. మళ్ళీ యథాప్రకారం తిరిగి
 కొంచెం పంచదార వేశాడు. ఈలోగా థెరెసా వంటగది
 లోని సొరుగులో వున్న కత్తిని మెల్లగా తీసి, తన లంగాపై భా
 గానగల జేబులో దోపుకుంది. ముందు రాబోయే ప్రమాదాన్ని
 సూచించే మనోశక్తి ఏదో వుంటుంది. ఆశక్తి ఇరుపురిలోనూ
 ఒకేసారి పనిచేసింది. వాళ్లు తటాలున తలలెత్తి ఒకరినొకరు
 చూచుకున్నారు. లారెంట్ చేతిలోని సీసా థెరెసాకు కనిపిం
 చింది. థెరెసా లంగాముడుతల్లోనుంచి మెరుస్తున్న కత్తిని
 లారెంట్ చూచాడు.

కొన్ని నిమిషాల సేపు ఒకరినొకరు నిశ్చలంగా,
 మానంగా, ఎవరిస్థలాల్లో వారుండి పులుకు, పులుకూ చూచూ
 కున్నారు. వాళ్ళకు అర్థమయింది. తనలోని భావమే, ఎదుటి
 వారిలోనూ కలిగినందుకు ఇద్దరూ ఆశ్చర్యపోయారు. ఎదుటి
 వారి వికృతముఖంలో వాటిలో చనల రహస్యం స్పష్టంగా
 కనిపించగానే - వాళ్ళలో జాలీ, భయమూ నిండిపోయినయ్.

మేడమ్ రేఖన్ - తాన శించిన తుదిరంగం యిదేనని
 కళ్ళప్పళించి, సునిశితంగా ఇదంతా చూస్తున్నది.

హఠాత్తుగా థరెసా లారెంట్ లు వచ్చి సాగారు. ఈ తుదిప్రయత్నాదావేశం వాళ్ళను వివశుల్ని చేసింది. పసిపిల్లలంతా నులై ఒకరికొగిలిలోకి ఒకరు ఇమిడిపోయారు. తమ ముఖాలలో ఏదో తీయని, మెత్తని భావం మెదులుతున్నట్లయింది. తాము గడిపిన కల్మషజీవి తాన్ని తలుచుకుని మానంగా ఏడ్వసాగారు. ఇంకా పిరికి తనంతో బ్రతకాలనే ప్రయత్నంచేస్తే తమజీవితాలు మరింత కల్మషపూరితాలయిపోతాయని గ్రహించారు. తమగత జీవితం తమకే అసవ్యమై, విసిగిపోయినందున - ఇంకవిశ్రాంతి, సంపూర్ణవిశ్రాంతిశూన్యవిశ్రాంతికావాలనికాంక్షించసాగారు. ఆకత్తీ, ఆవిషమూ సాక్షులుగా - అవి అమర్చిన వారికి - పరస్పరం కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నట్లు, చివరిసారిగా ఒకరినొకరు చూచుకున్నారు. థరెసా ఆగ్లాసును తీసుకుని సగంతాగి, లారెంట్ కిచ్చింది. అతడు మిగిలింది త్రాగి వేశాడు. ఇద్దరిమీదా ఒకే పిడుగుపడ్డట్లుగా, ఒకరిమీదొకరు వాలి నేలగులిపోయారు. మృత్యువులో వారికి సానుభూతి గోచరించింది.

ఆ శవాలు - ఆభోజనశాల నేలమీద, వంకరటింకరగా పెనవేసుకుని, జారగిలబడి, లాంతరునుంచి పడుతున్న మ్లాన కాంతిలో తెల్లవార్లు, మర్నాటి మధ్యాహ్నం వరకూ అలానే వున్నాయ్. మేడమ్ రేఖన్ ఆ పదకొండు గంటల సేపూ - నిలువుగా కూర్చుని, మాటాపలుకూ లేకుండా - మిడిగుడ్లతో ఆదృశ్యాన్ని చూస్తూనే వున్నది. ఆ మెకళ్ళలో ద్వేషమూ, ఆదృశ్యాన్ని సరిగ్గా చూడలేకపోతున్న అసంతృప్తి వున్నాయ్.

సంపూర్ణము
శ్రీ వేదాన గ్రంథాలయమ్

తేలవోల్ల. (కృష్ణజిల్లా)

మహానగర పంచాయితీ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA130B188
పుస్తకం పేరు	థ ర నా
తారీఖు	30/10/24
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	249
పేజీల పైకా పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినవది	akshaya
పేజీలు విడదీసినవది	bonnu
స్కాన్ చేసినవది	pragathi
పరీక్ష చేసినవది	
పేజీలు పరిశీలించినవది	
బైండింగు చేసినవది	
ప్యాకింగు చేసినవది	
పరిశీలించిన	good